

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	7
Η ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ	9
Η ΜΙΜΗΣΗ	17
Η ΕΞΟΥΣΙΑ	23
Η ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ	31
ΤΙ ΝΑ ΣΚΕΠΤΕΣΑΙ, ΠΩΣ ΝΑ ΣΚΕΠΤΕΣΑΙ	39
Η ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΤΗΣ ΣΙΓΟΥΡΙΑΣ	45
Η ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ	51
Η ΑΓΑΠΗ	55
Ο ΝΟΥΣ	61
ΝΑ ΞΕΡΕΙΣ ΝΑ ΑΚΟΥΣ	69
ΣΟΦΙΑ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗ	73
ΓΕΝΝΑΙΟΔΩΡΙΑ	77
ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΚΑΙ ΜΝΗΜΗ	81
ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ	87
Η ΑΠΛΟΤΗΤΑ	91
Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ	97
Η ΕΙΡΗΝΗ	103
Η ΑΛΗΘΕΙΑ	109
Η ΕΥΦΥΪΑ	113
Η ΚΛΙΣΗ	119
ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΕΓΚΕΦΑΛΟΙ	129
ΤΟ ΚΑΛΟ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΚΟ	133
Η ΜΗΤΡΟΤΗΤΑ	139
Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ	145
Η ΕΦΗΒΕΙΑ	153
Η ΝΕΟΤΗΤΑ	157
Η ΩΡΙΜΗ ΗΛΙΚΙΑ	165
ΤΑ ΓΕΡΑΜΑΤΑ	171
Ο ΘΑΝΑΤΟΣ	175
ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΥ	179
ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ	183
ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΤΑΡΣΙΑ	187
ΑΝΟΔΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΘΟΔΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ, ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ	191
ΤΟ ΑΚΕΡΑΙΟ ΑΤΟΜΟ	195
Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΗΧΑΝΗ	199
ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ	205
Η ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ	209

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Ο άνθρωπος σήμερα μέσα από το σύνολο της εκπαίδευσής του έχει ωθηθεί περισσότερο στο να αποστηθίζει ό,τι του υπαγορεύουν και λιγότερο στο να μαθαίνει, μέσα από την προσωπική έρευνά του, τον εαυτό του στον εαυτό του και τον εαυτό του στην ζωή.

Επιπλέον διδάχτηκε ως επί το πλείστον το τι πρέπει να σκέπτεται και όχι το πώς να σκέπτεται.

Δεν χρησιμεύει όμως σε τίποτα να παραμείνουμε δέκα ή δεκαπέντε χρόνια

στο σχολείο, αν βγαίνοντας είμαστε εσωτερικά χωρίς εκλεπτισμό στις σκέψεις, ιδέες, αισθήματα και συνήθειές μας.

Το παρελθόν είναι παρελθόν και έδωσε πια τους καρπούς του.

Η ΒΑΣΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ είναι η επιστήμη της Συνείδησης, η επιστήμη που επιτρέπει στον άνθρωπο να ξυπνήσει την ικανότητα της ευφυΐας μέσα σε αυτόν και στους άλλους. Η ευφυΐα δεν μπορεί να αναπτυχθεί μέσα από την «πεπατημένη οδό» της ασφάλειας των πεποιθήσεων, ούτε μέσα από την άγνοια αυτού που πραγματικά είμαστε εσωτερικά.

Η ΒΑΣΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ είναι η επιστήμη που μας επιτρέπει να ανακαλύψουμε την σχέση μας με τα ανθρώπινα όντα, με την Φύση, με τον εαυτό μας, με όλα τα πράγματα...

Χρειαζόμαστε να καταλάβουμε το βαθύ νόημα της στιγμής που ζούμε. Χρειάζεται η ΒΑΣΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ με μορφή επείγουσα, γιατί οι νέες γενιές σημαίνουν την απαρχή μιας καινούργιας εποχής. Έχει φτάσει η ώρα της ΑΛΗΘΙΝΗΣ Επανάστασης, με βάση την επιστήμη της Συνείδησης.

Η ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

Εκατομμύρια σπουδαστές σε όλες τις χώρες του κόσμου πάνε καθημερινά στο σχολείο και στο πανεπιστήμιο με τρόπο ασυνείδητο, αυτόματο, υποκειμενικό, χωρίς να ξέρουν γιατί και για ποιον λόγο.

Οι σπουδαστές είναι υποχρεωμένοι να μελετούν μαθηματικά, φυσική, χημεία, γεωγραφία κλπ.

Ο νους των σπουδαστών αυτών λαμβάνει πληροφορίες καθημερινά, αλλά ουδέποτε σταματά έστω και για μια στιγμή, για να σκεφτεί το γιατί όλων αυτών των πληροφοριών που λαμβάνει και τον σκοπό αυτής της πληροφόρησης. Γιατί γεμίζουμε από τόση πληροφόρηση και για ποιον λόγο.

Οι σπουδαστές ζουν πραγματικά μια ζωή μηχανική και το μόνο που ξέρουν είναι ότι πρέπει να λάβουν διανοητική πληροφόρηση, την οποία θα πρέπει να διατηρήσουν αποθηκευμένη σε μια αναξιόπιστη μνήμη και αυτό είναι όλο.

Οι σπουδαστές δεν σκέφτονται ποτέ το τι είναι πραγματικά αυτή η εκπαίδευση, πηγαίνουν στο σχολείο, στο κολέγιο ή στο πανεπιστήμιο, γιατί τους έστειλαν οι γονείς τους και αυτό είναι όλο.

Ούτε όμως οι σπουδαστές αλλά ούτε και οι διδάσκοντες αναρωτήθηκαν ποτέ: Γιατί βρισκόμαστε εδώ; για ποιο λόγο έχουμε έρθει εδώ; Ποιος είναι άραγε ο πραγματικός, κρυφός σκοπός που μας έφερε εδώ;

Εκπαιδευτικοί, σπουδαστές και σπουδάστριες ζουν με κοιμισμένη συνείδηση, ενεργούν σαν πραγματικά αυτόματα, πηγαίνουν στο σχολείο, στο γυμνάσιο ή στο πανεπιστήμιο ασυνείδητα, υποκειμενικά, χωρίς να ξέρουν πραγματικά τίποτα σχετικά με το γιατί και το πώς είναι αναγκαίο να πάψουμε να είμαστε αυτόματα, να ξυπνήσουμε την συνείδηση, να ανακαλύψουμε μόνοι μας τι σημαίνει αυτή η τόσο τρομερή πάλη για να περάσουμε στις εξετάσεις, για να μελετήσουμε, για να ζήσουμε σε καθορισμένο μέρος, για την καθημερινή μας μελέτη και να περάσουμε την χρονιά με τρόπο και αγωνία, σκοτούρες, να κάνουμε αθλητισμό, να μαλώνουμε με τους συμμαθητές μας κλπ.

Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να γίνουν πιο συνειδητοί έτσι ώστε να συνεργάζονται από το σχολείο, το γυμνάσιο ή το πανεπιστήμιο βοηθώντας τους μαθητές να ξυπνήσουν συνείδηση.

Είναι λυπηρό να βλέπεις τόσα ΑΥΤΟΜΑΤΑ καθισμένα στα θρανία του δημοτικού, λυκείου ή πανεπιστημίου, παίρνοντας μια πληροφόρηση την οποία πρέπει να διατηρήσουν στην μνήμη τους χωρίς να ξέρουν γιατί και για ποιο σκοπό.

Τα παιδιά με το μόνο που ασχολούνται είναι να περάσουν την χρονιά, τους έχουν πει ότι πρέπει να αποκτήσουν εφόδια για να κερδίσουν την ζωή, για να βρουν δουλειά κλπ και αυτά σπουδάζουν φτιάχνοντας χίλιες φαντασιώσεις στον νου τους σχετικά με το μέλλον, χωρίς πράγματι να ξέρουν το παρόν, χωρίς να ξέρουν τον πραγματικό λόγο γιατί πρέπει να μελετήσουν φυσική, χημεία, βιολογία, μαθηματικά, γεωγραφία κλπ.

Τα μοντέρνα κορίτσια σπουδάζουν για να αποκτήσουν τα εφόδια που θα τους επιτρέψουν να βρουν έναν καλό σύζυγο ή για να κερδίσουν την ζωή τους και για να είναι έτοιμες για την περίπτωση που ο σύζυγος θα τις εγκαταλείψει ή που θα μείνουν χήρες ή γεροντοκόρες.

Μόνο φαντασίες στον νου γιατί στην πραγματικότητα αυτές δεν ξέρουν ποιο θα είναι το πεπρωμένο τους ούτε και σε ποια ηλικία πρόκειται να πεθάνουν.

Η ζωή του σχολείου είναι πολύ αόριστη, πολύ ασαφής, πολύ υποκειμενική, στο παιδί μαθαίνουμε πολλές φορές ορισμένα πράγματα που στην πρακτική ζωή δεν του χρησιμεύουν σε τίποτα.

Στη σημερινή εποχή το σημαντικό στο σχολείο είναι να περάσει την χρονιά και αυτό είναι όλο.

Σε άλλους καιρούς υπήρχε τουλάχιστον κάτι από ηθική στο να περάσεις την χρονιά. Τώρα δεν υπάρχει πια ούτε αυτή η ηθική.

Οι γονείς μπορούν να δωροδοκήσουν κρυφά τον εκπαιδευτικό και ο μαθητής ή η μαθήτρια, όσο κακός μαθητής κι αν είναι θα περάσει **αναπόφευκτα** την χρονιά.

Τα κορίτσια στο σχολείο συνήθως **κολακεύουν** τον δάσκαλο με σκοπό να «περάσουν την χρονιά» και το αποτέλεσμα είναι συνήθως θαυματουργό, παρόλο που μπορεί να μην έχουν καταλάβει ούτε ένα «κόμμα» από αυτά που διδάσκει ο δάσκαλος, οπωσδήποτε όμως περνούν τις εξετάσεις και προβιβάζονται.

Υπάρχουν αγόρια και κορίτσια που διαθέτουν έξυπνάδα για να προβιβαστούν. Αυτό είναι ζήτημα πονηριάς σε πολλές περιπτώσεις.

Ένα παιδί που περνά με επιτυχία κάποιο διαγώνισμα (κάποιο ηλίθιο διαγώνισμα) δεν σημαίνει ότι έχει αληθινά αντικειμενική συνείδηση επάνω στο συγκεκριμένο μάθημα που διαγωνίστηκε.

Ο μαθητής επαναλαμβάνει σαν παπαγάλος ή ψιττακός κατά μηχανικό τρόπο εκείνο το μάθημα που διάβασε και στο οποίο εξετάστηκε.

Αυτό δεν σημαίνει ότι έχεις **ΑΥΤΟ-ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ** του μαθήματος εκείνου, αυτό σημαίνει να αποστηθίσεις και να παπαγαλίσεις αυτό που μαθαίνεις και αυτό είναι όλο.

Το να περάσεις στις εξετάσεις, να προβιβαστείς, δεν σημαίνει **ΟΤΙ ΕΙΣΑΙ ΠΟΛΥ ΕΞΥΠΝΟΣ**. Στην πρακτική ζωή συναντάμε ανθρώπους πολύ έξυπνους που στο σχολείο δεν τα πήγαν ποτέ καλά στις εξετάσεις.

Εμείς έχουμε γνωρίσει αξιοθαύμαστους συγγραφείς και μεγάλους μαθηματικούς οι οποίοι στο σχολείο ήταν πολύ κακοί μαθητές και οι οποίοι ποτέ δεν τα πήγαν καλά στα διαγωνίσματα της γραμματικής και των μαθηματικών.

Έχουμε υπόψη μας την περίπτωση ενός κακού στην ανατομία φοιτητή που μόνο μετά από μεγάλους αγώνες μπόρεσε να περάσει το μάθημα της ανατομίας. Σήμερα αυτός ο φοιτητής είναι συγγραφέας ενός μεγάλου έργου σχετικά με την ανατομία.

Το να περάσεις την χρονιά δεν σημαίνει αναγκαστικά να είσαι έξυπνος. Υπάρχουν άτομα που ποτέ δεν πέρασαν μια χρονιά κι όμως είναι πολύ έξυπνα.

Υπάρχει κάτι σπουδαιότερο από τον προβιβασμό, υπάρχει κάτι σπουδαιότερο από το να μελετάς ορισμένα μαθήματα και είναι ακριβώς το να έχεις πλήρη και Αντικειμενική Συνείδηση ξεκάθαρη και φωτισμένη πάνω στα μαθήματα που μελετάς.

Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να προσπαθήσουν για να βοηθήσουν τους μαθητές να ξυπνήσουν την συνείδησή τους. Όλες οι προσπάθειες των εκπαιδευτικών πρέπει να κατευθύνονται στην συνείδηση των μαθητών.

Είναι ΕΠΕΙΓΟΝ οι μαθητές να γίνουν πλήρως ΑΥΤΟ-ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΙ των μαθημάτων που μελετούν. Το να μάθεις να αποστηθίζεις, να μάθεις να παπαγαλίζεις είναι απλά ΑΝΟΗΤΟ στην πιο πλήρη έννοια της λέξης.

Οι μαθητές είναι υποχρεωμένοι να μαθαίνουν δύσκολα μαθήματα και να τα αποθηκεύουν στην μνήμη τους για να «περάσουν την χρονιά» και κατόπιν στην πρακτική ζωή αυτά τα μαθήματα δεν είναι μόνο άχρηστα αλλά ξεχνιούνται κιόλας γιατί η μνήμη είναι αναξιόπιστη.

Τα αγόρια σπουδάζουν με τον σκοπό να κερδίσουν την ζωή τους, να βρουν εργασία και αργότερα αν έχουν τύχη και βρουν αυτή την δουλειά ή γίνουν επαγγελματίες, γιατροί, δικηγόροι κλπ και το μόνο που κατορθώνουν είναι να επαναλάβουν την ίδια ιστορία: Παντρεύονται, υποφέρουν, αποκτούν παιδιά και πεθαίνουν χωρίς να έχουν ξυπνήσει την συνείδηση, πεθαίνουν χωρίς να συνειδητοποιήσουν την ίδια τους την ζωή. Αυτό είναι όλο. Τα κορίτσια παντρεύονται, κάνουν τα νοικοκυριά τους, αποκτούν απογόνους, τσακώνονται με τους γείτονες, με τον σύζυγο, με τα παιδιά τους, χωρίζουν και ξαναπαντρεύονται, χηρεύουν, γίνονται γριές και τέλος πεθαίνουν αφού έζησαν σε ΥΠΝΟ, ΑΣΥΝΕΙΔΗΤΑ, επαναλαμβάνοντας όπως πάντοτε το ίδιο ΠΟΝΕΜΕΝΟ ΔΡΑΜΑ της ύπαρξης.

ΔΕΝ θέλουν οι εκπαιδευτικοί των σχολείων να κατανοήσουν ότι όλες οι ανθρώπινες υπάρξεις έχουν συνείδηση κοιμισμένη. Είναι επείγον να ξυπνήσουν και οι εκπαιδευτικοί των σχολείων για να μπορέσουν να αφυπνίσουν και τους μαθητές.

Δεν χρησιμεύει σε τίποτα το να γεμίζουμε το κεφάλι μας με θεωρίες και ξανά θεωρίες και να αναφερόμαστε στον Δάντη, στον Όμηρο και τον Βιργίλιο κλπ, όταν έχουμε την συνείδηση κοιμισμένη, όταν δεν έχουμε αντικειμενική συνείδηση, ξεκάθαρη και τέλεια για μας τους ίδιους, σχετικά με τα μαθήματα που μελετάμε και για την ίδια την πρακτική ζωή.

Σε τι χρησιμεύει η μόρφωση αν δεν γίνουμε δημιουργικοί, συνειδητοί, πραγματικά έξυπνοι;

Η πραγματική μόρφωση δεν είναι το να ξέρουμε να γράφουμε και να διαβάζουμε. Οποιοσδήποτε καλαμαράς, οποιοσδήποτε ανόητος γνωρίζει ανάγνωση και γραφή.

Χρειάζεται να είμαστε Έξυπνοι και η εξυπνάδα ξυπνά μέσα μας μόνο όταν ξυπνήσει η Συνείδηση.

Η ανθρωπότητα έχει ένα 97 τοις εκατό Υποσυνείδηση και 3 τοις εκατό Συνείδηση.

Χρειαζόμαστε το ξύπνημα της Συνείδησης, πρέπει να μετατρέψουμε το Υποσυνείδητο σε Συνειδητό. Πρέπει να έχουμε ένα εκατό τοις εκατό Συνείδηση.

Το ανθρώπινο ον δεν ονειρεύεται μόνο όταν το φυσικό του σώμα κοιμάται, αλλά ονειρεύεται ακόμα και όταν το φυσικό του σώμα δεν κοιμάται, όταν βρίσκεται σε κατάσταση εγρήγορσης.

Είναι αναγκαίο να πάψουμε να ονειρευόμαστε, χρειάζεται να ξυπνήσουμε την συνείδηση και αυτή η διαδικασία του ξυπνήματος πρέπει να αρχίσει από το σπίτι και από το σχολείο.

Η προσπάθεια των εκπαιδευτικών πρέπει να κατευθύνεται στην Συνείδηση των μαθητών και όχι αποκλειστικά στην μνήμη.

Οι μαθητές πρέπει να μάθουν να σκέπτονται μόνοι τους και όχι να επαναλαμβάνουν σαν τους παπαγάλους τις ξένες θεωρίες. Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να προσπαθήσουν να διώξουν τον φόβο από τους μαθητές.

Οι εκπαιδευτικοί θα πρέπει να επιτρέψουν στους μαθητές την ελευθερία της διαφωνίας και της υγιούς και εποικοδομητικής κριτικής όλης της θεωρίας που μελετάνε.

Είναι παράλογο να τους υποχρεώσεις να δεχθούν με ΔΟΓΜΑΤΙΚΟ τρόπο όλες τις θεωρίες που διδάσκονται στο σχολείο, το λύκειο ή το πανεπιστήμιο.

Είναι αναγκαίο οι σπουδαστές να εγκαταλείψουν τον φόβο για να μάθουν να σκέπτονται από μόνοι τους. Είναι επείγον οι μαθητές να εγκαταλείψουν τον φόβο για να μπορέσουν να αναλύσουν τις θεωρίες που σπουδάζουν.

Ο φόβος είναι ένα από τα εμπόδια για την ευφυΐα. Ο μαθητής με τον φόβο ΔΕΝ τολμά να διαφωνεί και δέχεται με ΤΥΦΛΗ ΠΙΣΤΗ όλα όσα λένε οι διάφοροι συγγραφείς.

Δεν χρησιμεύει σε τίποτα να μιλάνε οι δάσκαλοι για τόλμη όταν οι ίδιοι φοβούνται. Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να είναι ελεύθεροι από φοβίες. Οι εκπαιδευτικοί που φοβούνται την κριτική, το τι θα πουν κλπ, ΔΕΝ μπορούν να είναι αληθινά έξυπνοι.

Το πραγματικό αντικείμενο της μόρφωσης πρέπει να είναι η εξάλειψη του φόβου και το ξύπνημα της συνείδησης.

Σε τι χρησιμεύει η επιτυχία στις εξετάσεις όταν εξακολουθούμε να είμαστε φοβιτσιάρηδες και ασυνείδητοι;

Οι εκπαιδευτικοί έχουν χρέος να βοηθούν τους μαθητές από τα μαθητικά θρανία για να γίνουν χρήσιμοι στην ζωή, αλλά όσο υπάρχει ο φόβος, κανείς δεν μπορεί να γίνει χρήσιμος στην ζωή. Ο γεμάτος φόβο άνθρωπος δεν τολμά να διαφωνεί με την γνώμη των άλλων.

Ο γεμάτος φόβο άνθρωπος δεν μπορεί να έχει ελεύθερη πρωτοβουλία.

Είναι προφανώς δουλειά κάθε εκπαιδευτικού το να βοηθά όλους και κάθε έναν χωριστά τους μαθητές του σχολείου του να είναι εντελώς απαλλαγμένοι από τον φόβο, έτσι ώστε να μπορούν να ενεργούν με τρόπο αυθόρμητο χωρίς την ανάγκη να τους υποδεικνύεις ή να τους διατάξεις.

Είναι επείγον οι μαθητές να αφήσουν τον φόβο για να μπορούν να έχουν ελεύθερη πρωτοβουλία, αυθόρμητη και δημιουργική.

Όταν οι μαθητές με δική τους πρωτοβουλία ελεύθερη και αυθόρμητη μπορούν να αναλύουν και να κριτικάρουν ελεύθερα τις θεωρίες που διδάσκονται, τότε θα πάψουν να είναι απλά μηχανικά όντα, υποκειμενικά και ηλίθια.

Είναι επείγον να υπάρξει η ελεύθερη πρωτοβουλία για να αναβλύσει η δημιουργική εξυπνάδα των μαθητών και μαθητριών.

Είναι απαραίτητο να δοθεί η ελευθερία αυθόρμητης ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ και χωρίς καμιά μορφή περιορισμό σε όλους τους μαθητές και μαθήτριες, ώστε να μπορέσουν να συνειδητοποιήσουν αυτό που σπουδάζουν.

Η ελεύθερη δημιουργική δύναμη μπορεί να εκφραστεί μόνο όταν δεν φοβόμαστε την κριτική, το τι θα πουν, το χάρακα του εκπαιδευτικού, τους κανόνες κλπ. Ο ανθρώπινος νους είναι εκφυλισμένος από τον φόβο και τον δογματισμό και γίνεται ΕΠΕΙΓΟΝ το να τον αναγεννήσουμε μέσω της ελεύθερης αυθόρμητης και απαλλαγμένης από φόβο πρωτοβουλίας. Χρειάζεται να γίνουμε συνειδητοί για την ίδια μας την ζωή και αυτή η διαδικασία του ξυπνήματος πρέπει να αρχίσει από τα ίδια τα μαθητικά θρανία.

Λίγο μας χρησιμεύει το σχολείο αν βγούμε από αυτό ασυνείδητοι και κοιμισμένοι.

Η κατάργηση του φόβου και η ανάπτυξη της ελεύθερης πρωτοβουλίας θα φέρουν σαν αποτέλεσμα αυθόρμητη και αγνή δράση.

Με την ελεύθερη πρωτοβουλία οι μαθητές και οι μαθήτριες θα πρέπει να

έχουν το δικαίωμα σε όλα τα σχολεία να συζητούν σε συνέλευση όλες τις θεωρίες που σπουδάζουν.

Μόνο έτσι απαλλαγμένοι από τον φόβο και με ελευθερία συζήτησης, ανάλυσης, διαλογισμού και υγιή κριτική σε αυτό που σπουδάζουμε, μπορούμε να γίνουμε συνειδητοί αυτών των μαθημάτων και όχι απλώς παπαγάλοι που επαναλαμβάνουν αυτό που αποθηκεύουν στην μνήμη.

Η ΜΙΜΗΣΗ

Είναι ήδη εντελώς αποδεδειγμένο ότι ο ΦΟΒΟΣ εμποδίζει την ελεύθερη ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ. Η κακή οικονομική κατάσταση σε εκατομμύρια ανθρώπους οφείλεται, χωρίς καμιά αμφιβολία, σε αυτό που ονομάζεται φόβος.

Το μικρό, φοβισμένο, ψάχνει την αγαπημένη του μανούλα και κουνιάζει επάνω της σε αναζήτηση σιγουριάς. Ο φοβισμένος σύζυγος προσκολλάται στην σύζυγό του και αισθάνεται ότι την αγαπά πολύ περισσότερο. Η σύζυγος τρομοκρατημένη ψάχνει τον σύζυγο της και τα παιδιά της και αισθάνεται ότι τους αγαπά πολύ περισσότερο.

Από ψυχολογική άποψη είναι πολύ περίεργο και ενδιαφέρον το να ξέρεις ότι ο φόβος συνήθως μεταμφιέζεται με τα ρούχα της ΑΓΑΠΗΣ.

Οι άνθρωποι που εσωτερικά διαθέτουν πολύ λίγες ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΑΞΙΕΣ, οι άνθρωποι με εσωτερική φτώχεια, ψάχνουν πάντα κάτι απ' έξω για να συμπληρωθούν. Ο εσωτερικά φτωχός άνθρωπος ζει πάντα με καχυποψία, πάντα με κουταμάρες, κουτσομπολιά, ηδονές, κτηνωδίες κλπ.

Ο εσωτερικά φτωχός άνθρωπος ζει από τρόμο σε τρόμο και όπως είναι φυσικό, προσκολλάται στο σύζυγο, στην γυναίκα, στους γονείς, στους γιους, στις παλιές και εκφυλισμένες παραδόσεις κλπ.

Κάθε άρρωστος και φτωχός γέρος ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΑ είναι συνήθως γεμάτος φόβο και προσκολλάται με απεριόριστη αγωνία στο χρήμα, στις οικογενειακές παραδόσεις, στα εγγόνια, στις αναμνήσεις του κλπ, σαν να αναζητά εξασφάλιση. Αυτό είναι κάτι που όλοι μπορούμε να διαπιστώσουμε παρατηρώντας προσεκτικά τους ηλικιωμένους.

Κάθε φορά που οι άνθρωποι φοβούνται, κρύβονται πίσω από την προστατευτική ασπίδα της ΣΕΒΑΣΜΙΟΤΗΤΑΣ, ακολουθώντας μια παράδοση, είτε της φυλής, είτε της οικογένειας, του έθνους κλπ.

Στην πραγματικότητα κάθε παράδοση είναι μια απλή επανάληψη χωρίς κανένα νόημα, κενή, χωρίς πραγματική αξία.

Όλοι οι άνθρωποι έχουν μια χαρακτηριστική τάση να ΜΙΜΗΘΟΥΝ το ξένο. Αυτή η ΜΙΜΗΣΗ είναι παράγωγο του ΦΟΒΟΥ. Ο φοβισμένος άνθρωπος ΜΙΜΕΙΤΑΙ όλους εκείνους στους οποίους προσκολλάται. Μιμείται τον σύζυγο, την σύζυγο, τα παιδιά του, τα αδέρφια του, τους φίλους που τον προστατεύουν κλπ.

Η ΜΙΜΗΣΗ είναι το αποτέλεσμα του ΦΟΒΟΥ, Η ΜΙΜΗΣΗ καταστρέφει εντελώς την ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ.

Στα σχολεία, στα λύκεια, στα πανεπιστήμια οι εκπαιδευτικοί κάνουν το λάθος να διδάξουν στους μαθητές και στις μαθήτριες αυτό που ονομάζεται ΜΙΜΗΣΗ.

Στα μαθήματα ζωγραφικής και σχεδίου διδάσκουν στους μαθητές να αντιγράφουν, να ζωγραφίζουν εικόνες δέντρων, σπιτιών, βουνών, ζώων κλπ. Αυτό δεν είναι δημιουργία, αυτό είναι ΜΙΜΗΣΗ, ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΗ.

Η δημιουργία δεν είναι ΜΙΜΗΣΗ. Η δημιουργία δεν είναι ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΗ. Η δημιουργία είναι να μεταφράζεις, να μεταδίδεις με το πινέλο και ζωντανά το δέντρο που σε ευχαριστεί, το ωραίο ηλιοβασίλεμα, το ξημέρωμα με τις ανεπανάληπτες μελωδίες του κλπ.

Υπάρχει πραγματική δημιουργία στην κινεζική και γιαπωνέζικη τέχνη του ZEN, στην αφηρημένη και ημιαφηρημένη τέχνη. Κανέναν κινέζο ζωγράφο του CHAN και του ZEN δεν ενδιαφέρει να **μυμηθεί**, να **φωτογραφίσει**. Οι Κινέζοι και οι Ιάπωνες ζωγράφοι απολαμβάνουν με το να δημιουργούν και ξανά πάλι να δημιουργούν. Οι ζωγράφοι του ZEN και του CHAN, δεν μιμούνται, δημιουργούν, και αυτή είναι η δουλειά τους. Τους ζωγράφους της Κίνας και της Ιαπωνίας δεν τους ενδιαφέρει να ζωγραφίσουν ή να φωτογραφίσουν μια ωραία γυναίκα. Αυτοί απολαμβάνουν μεταδίδοντας την δικιά τους αφηρημένη ομορφιά.

Οι ζωγράφοι της Κίνας και Ιαπωνίας δεν θα εμιμούντο ποτέ ένα ωραίο ηλιοβασίλεμα, αυτοί απολαμβάνουν μεταδίδοντας σε αφηρημένη ομορφιά όλη την μαγεία του ηλιοβασιλέματος.

Το σπουδαίο δεν είναι η μίμηση, η αντιγραφή σε άσπρο και μαύρο, **το σπουδαίο είναι να αισθανθείς την βαθιά σημασία της ομορφιάς και να ξέρεις να την μεταδώσεις**, αλλά γι' αυτό είναι αναγκαίο να μην έχεις φόβο, προσκόλληση στους κανόνες στην παράδοση ή φόβο για το τι θα πουν ή για την κατσάδα του εκπαιδευτικού.

Είναι επείγον να καταλάβουν οι εκπαιδευτικοί την αναγκαιότητα της ανάπτυξης της δημιουργικής δύναμης από τους μαθητές και τις μαθήτριες.

Είναι ολοφάνερο ότι είναι παράλογο το να διδάσκεις στους μαθητές την ΜΙΜΗΣΗ. Είναι καλύτερο να τους διδάξεις να δημιουργούν. Το ανθρώπινο ον δυστυχώς είναι ένα κοιμισμένο αυτόματο, ασυνείδητο, που το μόνο που ξέρει είναι να ΜΙΜΕΙΤΑΙ.

Μιμούμαστε τα ξένα ρούχα και απ' αυτήν την μίμηση βγαίνουν τα διάφορα ρεύματα της μόδας. Μιμούμαστε τις ξένες συνήθειες και όταν ακόμα είναι πολύ λανθασμένες. Μιμούμαστε τα βίτσια, μιμούμαστε οτιδήποτε είναι παράλογο, οτιδήποτε επαναλαμβάνεται στον χρόνο κλπ.

Είναι αναγκαίο οι εκπαιδευτικοί του σχολείου να διδάξουν τους μαθητές να σκέπτονται από μόνοι τους με τρόπο ανεξάρτητο.

Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να προσφέρουν στους μαθητές τους όλες τις δυνατότητες έτσι ώστε να πάψουν να είναι ΑΥΤΟΜΑΤΑ, ΜΙΜΗΤΙΚΟΙ.

Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να προσφέρουν στους μαθητές τις καλύτερες ευκαιρίες ώστε αυτοί να αναπτύξουν την δημιουργική τους δύναμη.

Είναι ΕΠΕΙΓΟΝ οι μαθητές να γνωρίσουν την αληθινή ελευθερία έτσι ώστε να μπορούν να μάθουν να σκέπτονται από μόνοι τους, ελεύθερα χωρίς κανένα φόβο.

Ο νους που ζει σκλαβωμένος στο «ΤΙ ΘΑ ΠΟΥΝ», ο νους που μιμείται από φόβο μήπως παραβιάσει τις παραδόσεις, τους κανόνες, τις συνήθειες κλπ, δεν είναι δημιουργικός νους, δεν είναι νους ελεύθερος.

Ο νους των ανθρώπων είναι σαν ένα κλειστό και σφραγισμένο με επτά σφραγίδες σπίτι, σπίτι στο οποίο δεν μπορεί να συμβεί τίποτα το καινούργιο, σπίτι που δεν μπαίνει ο ήλιος, σπίτι στο οποίο βασιλεύει ο θάνατος και ο πόνος.

Το ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ μπορεί να συμβεί μόνο εκεί όπου δεν υπάρχει φόβος, όπου δεν υπάρχει ΜΙΜΗΣΗ, όπου δεν υπάρχει προσκόλληση στα πράγματα, στο χρήμα, στα πρόσωπα, στις παραδόσεις, στις συνήθειες κλπ.

Ο κόσμος ζει σκλάβος της δολοπλοκίας, της ζήλιας, των συνηθειών της οικογένειας, των εθίμων, της αχόρταγης επιθυμίας να κερδίσει θέσεις, να ανεβεί, να σκαρφαλώσει, να φτάσει στην κορυφή της κλίμακας, να γίνει γνωστός κλπ.

Είναι ΕΠΕΙΓΟΝ οι εκπαιδευτικοί να διδάξουν στους μαθητές και τις μαθήτριες την αναγκαιότητα του να μην ΜΙΜΟΥΝΤΑΙ όλη αυτή την σειρά από ξεπερασμένα και εκφυλισμένα παλιά πράγματα.

Είναι ΕΠΕΙΓΟΝ οι ΜΑΘΗΤΕΣ να μάθουν στο σχολείο να δημιουργούν ελεύθερα, να σκέπτονται ελεύθερα και να αισθάνονται ελεύθερα.

Οι μαθητές και οι μαθήτριες περνούν τα καλύτερα τους χρόνια στο σχολείο αποκτώντας ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ και παρόλα αυτά δεν τους μένει καιρός να σκεφθούν για όλα αυτά τα πράγματα.

Για δέκα ή δεκαπέντε χρόνια στο σχολείο ζουν ζωή **ασυνειδήτων αυτόματων** και βγαίνουν από τις σχολές με την συνείδηση αποκοιμισμένη, αλλά αυτοί βγαίνουν από τις σχολές πιστεύοντας τον εαυτό τους πολύ ξύπνιο.

Ο ανθρώπινος νους ζει εγκλωβισμένος ανάμεσα σε συντηρητικές και αντιδραστικές ιδέες.

Το ανθρώπινο ον δεν μπορεί να σκεφτεί με αληθινή ελευθερία γιατί είναι γεμάτο από ΦΟΒΟ.

Το ανθρώπινο ον έχει ΦΟΒΟ για την ζωή, ΦΟΒΟ για τον θάνατο, ΦΟΒΟ για το τι θα πουν, στο κουτσομπολιό, στο να χάσουν την δουλειά τους, στο να παραβιάσουν τους κανονισμούς, στο ότι κάποιος θα του κλέψει την σύζυγο ή τον σύζυγο κλπ.

Στο σχολείο μας διδάσκουν την ΜΙΜΗΣΗ και βγαίνουμε από κει μετατρεμένοι σε ΜΙΜΗΤΕΣ.

Δεν έχουμε ελεύθερη ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ γιατί από τα μαθητικά θρανία μας δίδαξαν να ΜΙΜΟΥΜΑΣΤΕ.

Οι άνθρωποι ΜΙΜΟΥΝΤΑΙ από φόβο για το τι θα πουν οι άλλοι άνθρωποι, οι μαθητές και οι μαθήτριες ΜΙΜΟΥΝΤΑΙ γιατί οι εκπαιδευτικοί πραγματικά τρομοκρατούν τους κακόμοιρους τους μαθητές, τους απειλούν κάθε στιγμή, τους απειλούν με μια κακή βαθμολογία, τους απειλούν με καθορισμένες τιμωρίες, τους απειλούν με αποβολή κλπ.

Αν πράγματι θέλουμε να γίνουμε δημιουργικοί με όλη την σημασία της λέξης, πρέπει να συνειδητοποιήσουμε όλη αυτή την σειρά των ΜΙΜΗΣΕΩΝ που δυστυχώς μας έχουν παγιδευμένους.

Όταν είμαστε σε θέση πια να γνωρίζουμε όλες τις ΜΙΜΗΣΕΙΣ, όταν έχουμε αναλύσει με λεπτομέρειες κάθε μια από τις ΜΙΜΗΣΕΙΣ, τις συνειδητοποιούμε και σαν λογικό αποτέλεσμα, αυθόρμητα γεννιέται μέσα μας η δημιουργική δύναμη.

Είναι αναγκαίο οι μαθητές και οι μαθήτριες του σχολείου, του λυκείου ή του πανεπιστημίου να ελευθερωθούν από κάθε ΜΙΜΗΣΗ έτσι ώστε να γίνουν αληθινά δημιουργικοί.

Κάνουν λάθος οι εκπαιδευτικοί όταν υποθέτουν λανθασμένα ότι οι μαθητές και οι μαθήτριες χρειάζεται να ΜΙΜΗΘΟΥΝ για να μάθουν. Αυτός που ΜΙΜΕΙΤΑΙ δεν μαθαίνει, αυτός που ΜΙΜΕΙΤΑΙ γίνεται ένα ΡΟΜΠΟΤ κι αυτό είναι όλο.

Δεν χρειάζεται να ΜΙΜΗΘΟΥΜΕ αυτό που λένε οι συγγραφείς της γεωγραφίας, φυσικής, αριθμητικής, ιστορίας κλπ. Να μιμούμαστε να απομνημονεύουμε, να επαναλαμβάνουμε σαν παπαγάλοι, είναι ανόητο, καλύτερο είναι να καταλάβουμε συνειδητά αυτό που μελετάμε. Η ΒΑΣΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ είναι η Επιστήμη της Συνείδησης, η επιστήμη που μας επιτρέπει να ανακαλύψουμε την σχέση μας με τα ανθρώπινα όντα, με την φύση, με όλα τα πράγματα. Ο νους που ξέρει μόνο να ΜΙΜΕΙΤΑΙ είναι ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ, είναι μια μηχανή που λειτουργεί. ΔΕΝ είναι δημιουργική, δεν είναι ικανή να δημιουργήσει, δεν σκέπτεται πραγματικά, μόνο επαναλαμβάνει κι αυτό είναι όλο.

Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να ανησυχούν για το ξύπνημα της Συνείδησης του κάθε μαθητή.

Οι μαθητές και οι μαθήτριες ανησυχούν μόνο για να περάσουν την τάξη και μετά... έξω από το σχολείο, στην πρακτική ζωή, μετατρέπονται σε υπαλληλάκους γραφείου ή μηχανές τεκνοποίησης.

Δέκα ή δεκαπέντε χρόνια σπουδών για να βγουν μετατρεμένοι σε ομιλούντα ρομπότ, τα μαθήματα που σπούδασαν ξεχνιούνται σιγά-σιγά και στο τέλος δεν μένει τίποτα στην μνήμη.

Αν οι μαθητές έκαναν Συνείδηση τα μαθήματα που σπούδασαν, αν ή μελέτη τους δεν βασιζόταν μόνο στην ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ, την ΜΙΜΗΣΗ και την ΜΝΗΜΗ, θα ήταν διαφορετικά τα πράγματα, θα έβγαιναν από το σχολείο με ΣΥΝΕΙΔΗΤΕΣ, ΑΞΕΧΑΣΤΕΣ και ΠΛΗΡΕΙΣ γνώσεις, που δεν θα είχαν εξάρτηση από την ΑΝΑΞΙΟΠΙΣΤΗ ΜΝΗΜΗ. Η ΒΑΣΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ θα βοηθήσει τους σπουδαστές αφυπνίζοντας την Συνείδηση και την ΕΥΦΥΪΑ.

Η ΒΑΣΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ οδηγεί τους νέους στο δρόμο της ΑΛΗΘΙΝΗΣ Επανάστασης.

Οι μαθητές και οι μαθήτριες πρέπει να επιμείνουν ώστε οι εκπαιδευτικοί να τους δώσουν την ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ, την ΒΑΣΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ.

Δεν αρκεί το να κάθονται στα θρανία οι μαθητές και οι μαθήτριες για να μάθουν για κάποιον βασιλιά ή για κάποιον πόλεμο, χρειάζεται κάτι παραπάνω, χρειάζεται ή ΒΑΣΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ για να αφυπνίσουν την Συνείδηση.

Είναι **επείγον** το να βγαίνουν οι μαθητές ώριμοι από το σχολείο, αληθινά Συνειδητοί, Έξυπνοι, για να μην μετατρέπονται σε αυτόματα εξαρτήματα της κοινωνικής ζωής.

Η ΕΞΟΥΣΙΑ

Η κυβέρνηση κατέχει ΕΞΟΥΣΙΑ, το ΚΡΑΤΟΣ κατέχει ΕΞΟΥΣΙΑ, η αστυνομία, ο νόμος, ο στρατιώτης, οι αρχηγοί των οικογενειών, οι δάσκαλοι, οι θρησκευτικοί αρχηγοί κλπ, κατέχουν ΕΞΟΥΣΙΑ.

Υπάρχουν δύο είδη ΕΞΟΥΣΙΑΣ. Πρώτον η ΥΠΟΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ΕΞΟΥΣΙΑ. Δεύτερον η ΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ΕΞΟΥΣΙΑ.

Δεν χρησιμεύουν σε τίποτα οι ΑΣΥΝΕΙΔΗΤΕΣ ή οι ΥΠΟΣΥΝΕΙΔΗΤΕΣ ΕΞΟΥΣΙΕΣ. Χρειαζόμαστε ΕΠΕΙΓΟΝΤΟΣ ΕΞΟΥΣΙΕΣ ΑΥΤΟΣΥΝΕΙΔΗΤΕΣ.

Οι ΑΣΥΝΕΙΔΗΤΕΣ ή ΥΠΟΣΥΝΕΙΔΗΤΕΣ ΕΞΟΥΣΙΕΣ έχουν γεμίσει τον κόσμο με δάκρυα και πόνο.

Στο σπίτι και στο σχολείο οι ΑΣΥΝΕΙΔΗΤΕΣ ΕΞΟΥΣΙΕΣ κάνουν κατάχρηση από το γεγονός και μόνο ότι είναι ΑΣΥΝΕΙΔΗΤΕΣ ή ΥΠΟΣΥΝΕΙΔΗΤΕΣ.

Οι ασυνείδητοι γονείς και δάσκαλοι, την σημερινή εποχή δεν είναι παρά τυφλοί οδηγοί τυφλών και όπως λένε οι ιερές γραφές, θα πάνε όλοι με το κεφάλι στην άβυσσο.

Ασυνείδητοι γονείς και δάσκαλοι μας υποχρεώνουν κατά την τρυφερή ηλικία να κάνουμε ανόητα πράγματα τα οποία όμως εκείνοι θεωρούν λογικά. Λένε ότι αυτά είναι για το δικό μας καλό.

Οι πατεράδες είναι ΕΞΟΥΣΙΕΣ ΑΣΥΝΕΙΔΗΤΕΣ όπως αποδεικνύεται από το γεγονός ότι μεταχειρίζονται τα παιδιά σαν σκουπίδια, σαν αυτοί να είναι όντα ανώτερα του ανθρώπινου είδους.

Οι εκπαιδευτικοί φαίνεται ότι μισούν ορισμένους μαθητές ή μαθήτριες και επαινούν ή κάνουν τους αδιάφορους με τα λάθη άλλων. Μερικές φορές τιμωρούν αυστηρά ορισμένους μισητούς μαθητές παρόλο που αυτοί δεν είναι διεστραμμένοι και βραβεύουν με μεγάλους βαθμούς πολλούς μαθητές ή μαθήτριες που αληθινά δεν το αξίζουν. Πατέρες και δάσκαλοι σχολείου επιβάλλουν λανθασμένους κανόνες στα παιδιά, νεαρούς, δεσποινίδες κλπ.

Οι ΕΞΟΥΣΙΕΣ που δεν έχουν Αυτο-Συνείδηση το μόνο που μπορούν να κάνουν είναι πράγματα παράλογα.

Χρειαζόμαστε ΑΥΤΟΣΥΝΕΙΔΗΤΕΣ ΕΞΟΥΣΙΕΣ. Με την λέξη Αυτο-Συνείδηση εννοούμε την ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΗ ΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΜΑΣ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΥ, την ολοκληρωτική γνώση όλων μας των ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΑΞΙΩΝ.

Μόνο αυτός που έχει αληθινά πλήρη γνώση του ΕΑΥΤΟΥ του είναι αφυπνισμένος ολοκληρωτικά. Αυτό σημαίνει να είσαι ΑΥΤΟΣΥΝΕΙΔΗΤΟΣ.

Όλος ο κόσμος πιστεύει ότι είναι ΑΥΤΟΓΝΩΣΤΗΣ, όμως είναι πολύ δύσκολο να βρεις κάποιον στην ζωή που να γνωρίζει πράγματι τον εαυτό του. Ο κόσμος έχει για τον εαυτό του εντελώς λανθασμένη αντίληψη. Το να γνωρίζεις τον ίδιο τον εαυτό σου απαιτεί μεγάλες και τρομερές ΑΥΤΟ-ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ. Μόνο μέσω της ΓΝΩΡΙΜΙΑΣ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΥ ΣΟΥ ΦΘΑΝΕΙΣ ΑΛΗΘΙΝΑ στην Αυτο-Συνείδηση.

Η ΚΑΤΑΧΡΗΣΗ της ΕΞΟΥΣΙΑΣ οφείλεται στην ΑΣΥΝΕΙΔΗΣΙΑ.

Καμία ΑΥΤΟ-ΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ΕΞΟΥΣΙΑ δεν θα έφθανε ποτέ στην ΚΑΤΑΧΡΗΣΗ ΕΞΟΥΣΙΑΣ.

Μερικοί φιλόσοφοι είναι ενάντια σε κάθε ΕΞΟΥΣΙΑ, απεχθάνονται τις ΕΞΟΥΣΙΕΣ. Παρόμοιος τρόπος σκέψης είναι ΛΑΘΟΣ γιατί σε όλη την δημιουργία, από το μικρόβιο μέχρι τον ήλιο, υπάρχουν κλίμακες και κλίμακες, βαθμοί και βαθμοί, ανώτερες δυνάμεις που ελέγχουν και διευθύνουν και κατώτερες δυνάμεις που ελέγχονται και διευθύνονται.

Σε μια απλή κυψέλη υπάρχει εξουσία στην ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ.

Σε κάθε μυρμηγκοφωλιά υπάρχει εξουσία και νόμοι. Η καταστροφή της αρχής της ΕΞΟΥΣΙΑΣ θα οδηγούσε στην ΑΝΑΡΧΙΑ, οι ΕΞΟΥΣΙΕΣ αυτών των κρίσιμων καιρών στους οποίους ζούμε είναι ΑΣΥΝΕΙΔΗΤΕΣ και είναι φανερό ότι εξαιτίας αυτού του ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΥ φαινόμενου σκλαβώνουν, αλυσσοδένουν, κάνουν κατάχρηση, προξενούν πόνο.

Χρειαζόμαστε ΔΑΣΚΑΛΟΥΣ, εκπαιδευτές ή πνευματικούς οδηγούς, κυβερνητική εξουσία, αρχηγούς της οικογένειας κλπ, εντελώς ΑΥΤΟ-ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΥΣ. Μόνον έτσι μπορούμε να φτιάξουμε έναν αληθινά ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΚΟΣΜΟ.

Είναι ανόητο το να πούμε ότι δεν χρειάζονται δάσκαλοι και πνευματικοί καθοδηγητές.

Είναι ανόητο να αγνοήσεις την αρχή της ΕΞΟΥΣΙΑΣ σε όλη την πλάση.

Αυτοί που είναι ΑΥΤΑΡΚΕΙΣ, ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΙ έχουν την γνώμη ότι οι εκπαιδευτικοί και οι ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ ΚΑΘΟΔΗΓΗΤΕΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙΟΙ.

Πρέπει να αναγνωρίσουμε την δικιά μας ΜΗΔΑΜΙΝΟΤΗΤΑ και ΚΑΚΟΜΟΙΡΙΑ. Οφείλουμε να καταλάβουμε ότι χρειαζόμαστε ΑΡΧΕΣ, εκπαιδευτικούς, ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥΣ ΚΑΘΟΔΗΓΗΤΕΣ κλπ, ΑΛΛΑ ΑΥΤΟ-ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΥΣ έτσι ώστε να μας κατευθύνουν, να μας βοηθήσουν και να μας οδηγήσουν σοφά.

Η ΑΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ΕΞΟΥΣΙΑ των ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ καταστρέφει την δημιουργική δύναμη των μαθητών και των μαθητριών. Αν ο μαθητής ζωγραφίζει, ο ασυνείδητος δάσκαλος του λέει τι να ζωγραφίσει, το δέντρο ή το τοπίο που πρέπει να αντιγράψει και ο μαθητής έντρομος δεν τολμά να ξεφύγει από τους μηχανικούς κανόνες του δάσκαλου.

Αυτό δεν είναι δημιουργία. Είναι ανάγκη ο μαθητής να γίνεται δημιουργικός. Να είναι ικανός να ξεφύγει από τους ασυνείδητους κανόνες του ΑΣΥΝΕΙΔΗΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ, έτσι που να μπορέσει να μεταδώσει αυτό που αισθάνεται σε σχέση με το δέντρο, όλη την μαγεία της ζωής που κυκλοφορεί στα τρεμουλιαστά φύλλα του δέντρου, όλο το βαθύ νόημά του.

ΕΝΑΣ ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΣ εκπαιδευτικός δεν θα αντιτίθετο στην απελευθερωτική δημιουργικότητα του πνεύματος.

Οι εκπαιδευτικοί με ΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ΕΞΟΥΣΙΑ ποτέ δεν θα ακρωτηρίαζαν τον νου των μαθητών και των μαθητριών.

Οι ΑΣΥΝΕΙΔΗΤΟΙ εκπαιδευτικοί καταστρέφουν με την ΕΞΟΥΣΙΑ τους τον νου και την εξυπνάδα των μαθητών και των μαθητριών.

Οι εκπαιδευτικοί με ΑΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ΕΞΟΥΣΙΑ ξέρουν μόνο να τιμωρούν και να υπαγορεύουν ηλίθιους κανόνες για να συμπεριφέρονται καλά οι μαθητές.

Οι ΑΥΤΟ-ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΙ εκπαιδευτικοί διδάσκουν με μεγάλη υπομονή τους μαθητές και τις μαθήτριες, βοηθώντας τους να κατανοήσουν τις προσωπικές τους δυσκολίες, έτσι ώστε με την κατανόηση να μπορέσουν να διορθώσουν όλα τους τα λάθη και να προχωρήσουν θριαμβευτικά.

Η ΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ή ΑΥΤΟ-ΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ΕΞΟΥΣΙΑ ποτέ δεν θα μπορούσε να καταστρέψει την ΕΥΦΥΪΑ.

Η ΑΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ΕΞΟΥΣΙΑ καταστρέφει την ΕΥΦΥΪΑ και προξενεί βαριές βλάβες στους μαθητές και στις μαθήτριες.

Η εξυπνάδα έρχεται σε μας μόνο όταν απολαμβάνουμε την αληθινή ελευθερία και οι εκπαιδευτικοί ΜΕ ΑΥΤΟ-ΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ΕΞΟΥΣΙΑ ξέρουν να σέβονται την ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

Οι ΑΣΥΝΕΙΔΗΤΟΙ εκπαιδευτικοί πιστεύουν ότι τα ξέρουν όλα και καταρρακώνουν την ελευθερία των μαθητών ευνουχίζοντας την ευφυΐα τους με τους νεκρούς κανόνες τους.

Οι ΑΥΤΟ-ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΙ εκπαιδευτικοί ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ότι δεν ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ και επιπλέον μαθαίνουν παρατηρώντας τις δημιουργικές ικανότητες των μαθητών τους.

Είναι αναγκαίο, οι μαθητές των σχολείων, λυκείων ή πανεπιστημίων να ξεπεράσουν την απλή ιδιότητα του πειθαρχημένου αυτόματου στην λαμπρή ιδιότητα των έξυπνων και ελεύθερων όντων για να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν με επιτυχία όλες τις δυσκολίες της ύπαρξης.

Αυτό απαιτεί αρμόδιους εκπαιδευτικούς ΑΥΤΟ-ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΥΣ, που πραγματικά ενδιαφέρονται για τους μαθητές τους, δασκάλους καλοπληρωμένους για να μην αντιμετωπίζουν οικονομικές στενοχώριες κανενός είδους.

Δυστυχώς κάθε εκπαιδευτικός, κάθε πατέρας οικογένειας, κάθε μαθητής, πιστεύει τον εαυτό του ΑΥΤΟ-ΣΥΝΕΙΔΗΤΟ, ΞΥΠΝΙΟ, και αυτό είναι το πιο ΜΕΓΑΛΟ ΤΟΥ ΛΑΘΟΣ.

Είναι πολύ σπάνιο το να βρεις στην ζωή κάποιο πρόσωπο ΑΥΤΟ-ΣΥΝΕΙΔΗΤΟ και ΞΥΠΝΙΟ.

Οι άνθρωποι ονειρεύονται όταν το σώμα κοιμάται και ονειρεύονται όταν το σώμα είναι σε κατάσταση εγρήγορσης. Οι άνθρωποι οδηγούν αυτοκίνητα ονειρευόμενοι, εργάζονται ονειρευόμενοι, περπατούν στους δρόμους ονειρευόμενοι, ζουν την κάθε τους στιγμή ονειρευόμενοι.

Είναι πολύ φυσικό ένας καθηγητής να ξεχάσει την ομπρέλλα του ή να ξεχάσει στο αυτοκίνητο κάποιο βιβλίο ή το πορτοφόλι. Όλα αυτά συμβαίνουν γιατί ο καθηγητής έχει κοιμισμένη την συνείδηση, ονειρεύεται...

Είναι πολύ δύσκολο να παραδεχθούν οι άνθρωποι ότι κοιμούνται, όλος ο κόσμος πιστεύει για τον εαυτό του ότι είναι ξύπνιος. Αν κάποιος παραδεχόταν ότι έχει την συνείδησή του κοιμισμένη, είναι φανερό ότι από την στιγμή εκείνη θα άρχιζε να ξυπνά.

Ο μαθητής ή η μαθήτρια ξεχνά το βιβλίο στο σπίτι, ή το τετράδιο που πρέπει να πάρει μαζί του στο σχολείο, ένα τέτοιο ξέχασμα φαίνεται εντελώς κανονικό και

είναι, αλλά δείχνει, οριοθετεί την κατάσταση ύπνωσης στην οποία βρίσκεται η ανθρώπινη συνείδηση.

Οι επιβάτες κάθε δημόσιου μεταφορικού μέσου στις πόλεις περνούν συχνά την στάση τους γιατί κοιμούνται και όταν ξυπνούν καταλαβαίνουν ότι έχουν περάσει την στάση τους και τώρα θα πρέπει να γυρίσουν με τα πόδια πίσω μερικές στάσεις.

Σπάνιες φορές στην ζωή βρίσκεται το άτομο πραγματικά ξύπνιο και όταν βρεθεί έστω και για κάποια στιγμή, όπως στις στιγμές ατέλειωτου τρόμου, βλέπει τον εαυτό του προς στιγμή με τρόπο ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΟ. Αυτές οι στιγμές είναι αξέχαστες.

Ο άνθρωπος, που γυρίζει στο σπίτι του μετά αφού διέτρεξε όλη την πόλη, είναι δύσκολο να θυμάται με λεπτομέρειες όλες του τις σκέψεις, συμβάντα, πρόσωπα, πράγματα, ιδέες κλπ, στην προσπάθειά του να θυμηθεί, θα συναντήσει στην μνήμη του μεγάλα κενά που αντιστοιχούν συγκεκριμένα στις στιγμές του βαθύτερου ύπνου.

Μερικοί σπουδαστές της ψυχολογίας προσπάθησαν να ζήσουν σε ΕΓΡΗΓΟΡΣΗ λεπτό προς λεπτό, αλλά γρήγορα αποκοιμούνται, καμιά φορά συναντώντας κάποιο φίλο στο δρόμο, μπαίνοντας σε κάποιο κατάστημα για να αγοράσουν κάτι κλπ και όταν ώρες αργότερα θυμηθούν την απόφασή τους να ζήσουν σε ΕΓΡΗΓΟΡΣΗ και ΞΥΠΝΙΟΙ λεπτό προς λεπτό, τότε καταλαβαίνουν ότι είχαν κοιμηθεί όταν είχαν μπει στο τάδε μέρος ή όταν συνάντησαν τον τάδε άνθρωπο κλπ.

Το να είσαι ΑΥΤΟ-ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΣ είναι κάτι το πολύ δύσκολο αλλά μπορείς να φτάσεις σε αυτήν την κατάσταση μαθαίνοντας να ζεις σε εγρήγορση και σε επιφυλακή από ΣΤΙΓΜΗ σε ΣΤΙΓΜΗ.

Αν θέλουμε να φτάσουμε στην Αυτο-Συνείδηση χρειαζόμαστε την αυτογνωριμία σε ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΗ μορφή.

Όλοι εμείς έχουμε το ΕΓΩ, τον ΕΑΥΤΟ ΜΑΣ, που χρειαζόμαστε να εξερευνήσουμε μόνοι μας και να γίνουμε ΑΥΤΟ-ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΙ.

Είναι ΕΠΕΙΓΟΝ να ΑΥΤΟ-ΠΑΡΑΤΗΡΗΘΟΥΜΕ, να ΑΝΑΛΥΣΟΥΜΕ και να ΚΑΤΑΝΟΗΣΟΥΜΕ κάθε ένα από τα ελαττώματά μας.

Είναι αναγκαίο να μελετήσουμε τους εαυτούς μας στο πεδίο του νου, της συγκίνησης, των συνηθειών, των ενστίκτων και του σεξ.

Ο νους έχει πολλά ΕΠΙΠΕΔΑ, περιοχές ή διαμερίσματα ΥΠΟΣΥΝΕΙΔΗΤΑ που οφείλουμε να γνωρίσουμε σε βάθος μέσω της ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗΣ, της ΑΝΑΛΥΣΗΣ, ΤΟΥ ΒΑΘΥ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΥ και της ΒΑΘΙΑΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ.

Οποιοδήποτε ελάττωμα μπορεί να εξαφανιστεί από ένα διανοητικό επίπεδο και να εξακολουθήσει να υπάρχει σε άλλα υποσυνείδητα επίπεδα του νου.

Το πρώτο που χρειάζεται είναι η ΑΦΥΠΝΙΣΗ για να κατανοήσουμε την ίδια μας την ΜΙΖΕΡΙΑ, την ΜΗΔΑΜΙΝΟΤΗΤΑ και τον ΠΟΝΟ. Μετά αρχίζει να ΠΕΘΑΙΝΕΙ το ΕΓΩ από στιγμή σε στιγμή.

ΕΠΕΙΓΕΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΥ ΕΓΩ.

Μόνο πεθαίνοντας γεννιέται το αληθινά ΣΥΝΕΙΔΗΤΟ ΕΙΝΑΙ μέσα μας. Μόνο το ΕΙΝΑΙ μπορεί να ασκήσει αληθινή ΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ΕΞΟΥΣΙΑ.

ΞΥΠΝΗΜΑ, ΘΑΝΑΤΟΣ, ΓΕΝΝΗΣΗ. Αυτές είναι οι τρεις ψυχολογικές φάσεις που μας οδηγούν στην ΑΛΗΘΙΝΗ ΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ΥΠΑΡΞΗ.

Πρέπει να ξυπνήσεις για να ΠΕΘΑΝΕΙΣ και πρέπει να πεθάνεις για να ΓΕΝΝΗΘΕΙΣ. Αυτός που πεθαίνει χωρίς να έχει ΑΦΥΠΝΙΣΘΕΙ μεταμορφώνεται σε έναν ΗΛΙΘΙΟ ΑΓΙΟ. Αυτός που γεννιέται χωρίς να έχει πεθάνει, μεταμορφώνεται σε ένα άτομο με ΔΙΠΛΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ, την πολύ δίκαιη και την πολύ διεστραμμένη.

Η άσκηση της αληθινής ΕΞΟΥΣΙΑΣ μπορεί να εφαρμοστεί μόνο από εκείνους που κατέχουν το συνειδητό ΕΙΝΑΙ.

Εκείνοι που ακόμη δεν κατέχουν το ΣΥΝΕΙΔΗΤΟ ΕΙΝΑΙ, εκείνοι που δεν είναι ακόμα ΑΥΤΟ-ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΙ, συνήθως κάνουν ΚΑΤΑΧΡΗΣΗ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ και προξενούν πολλές ζημιές.

Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να μάθουν να διατάζουν και οι μαθητές πρέπει να μάθουν να υπακούν. Εκείνοι οι ΨΥΧΟΛΟΓΟΙ που καταφέρονται κατά της υπακοής είναι εκ των πραγμάτων πολύ λανθασμένοι γιατί κανείς δεν μπορεί να διατάζει συνειδητά εάν προηγουμένως δεν έχει μάθει να υπακούει.

Πρέπει να ξέρεις να διατάξεις ΣΥΝΕΙΔΗΤΑ και πρέπει να ξέρεις να υπακούς συνειδητά.

Η ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ

Οι εκπαιδευτικοί των σχολείων, λυκείων και πανεπιστημίων δίνουν πολύ μεγάλη σημασία στην πειθαρχία και εμείς οφείλουμε να την μελετήσουμε σε αυτό το κεφάλαιο λεπτομερειακά.

Όλοι όσοι περάσαμε από το σχολείο, λύκειο, πανεπιστήμιο κλπ, ξέρουμε πολύ καλά τι είναι οι πειθαρχίες, οι κανόνες, τα μαλώματα κλπ. Πειθαρχία είναι αυτό που ονομάζεται ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ.

Τους εκπαιδευτικούς του σχολείου τους ευχαριστεί να καλλιεργούν την ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ.

Μας διδάσκεται να αντιστεκόμαστε, να ορθώνουμε κάτι ενάντια σε κάτι άλλο. Μας διδάσκεται να αντιστεκόμαστε στον σαρκικό πειρασμό και μαστιγωνόμαστε και καταναγκάζομαστε για αντίσταση.

Μας διδάσκεται να ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΜΑΣΤΕ στους πειρασμούς που φέρνει η τεμπελιά, πειρασμούς στο να μη μελετάμε, να μην πάμε στο σχολείο, να παίξουμε, να γελάσουμε, να κοροϊδέψουμε τους δάσκαλους, να παραβιάσουμε τους κανόνες κλπ.

Οι εκπαιδευτικοί έχουν την λανθασμένη αντίληψη ότι μέσω της πειθαρχίας μπορούμε να κατανοήσουμε την ανάγκη του σεβασμού της τάξης στο σχολείο, την ανάγκη να μελετήσουμε, να προσέχουμε την συμπεριφορά μας απέναντι στους εκπαιδευτικούς, να συμπεριφερόμαστε καλά στους συμμαθητές κλπ.

Υπάρχει στους ανθρώπους η λανθασμένη εντύπωση ότι όσο περισσότερο αντιστεκόμαστε, όσο περισσότερο απορρίπτουμε, γινόμαστε με περισσότερη κατανόηση, πιο ελεύθεροι, πιο πλήρεις, πιο θριαμβευτές.

Οι άνθρωποι δεν θέλουν να καταλάβουν ότι όσο περισσότερο παλεύουμε ενάντια σε κάτι, όσο περισσότερο του αντιστεκόμαστε, τόσο περισσότερο το απορρίπτουμε, τόσο λιγότερη είναι η ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ.

Αν παλεύουμε ενάντια στο βίτσιο του ποτού, αυτό θα εξαφανισθεί για ένα διάστημα, αλλά καθώς δεν το έχουμε ΚΑΤΑΝΟΗΣΕΙ σε βάθος σε όλα το ΕΠΙΠΕΔΑ ΤΟΥ ΝΟΥ, αυτό θα ξαναγυρίσει όταν χαλαρώσουμε την επιφυλακή και θα πιούμε της χρονιάς μας.

Αν απορρίψουμε το βίτσιο της μοιχείας, για ένα διάστημα θα είμαστε πολύ εγκρατείς φαινομενικά (παρόλο που σε άλλα ΕΠΙΠΕΔΑ ΤΟΥ ΝΟΥ εξακολουθούμε να είμαστε τρομεροί ΣΑΤΥΡΟΙ όπως μπορεί να αποδειχθεί από τα ΕΡΩΤΙΚΑ όνειρα και τις ονειρώξεις της νύχτας), και μετά θα ξαναρχίσουμε με μεγαλύτερη δύναμη τα παλιά μας περπατήματα σαν ΑΔΙΟΡΘΩΤΟΙ ΜΟΙΧΟΙ, που οφείλεται στο γεγονός ότι δεν έχουμε κατανοήσει σε βάθος το τι είναι ΜΟΙΧΕΙΑ.

Πολλοί απορρίπτουν την ΑΠΛΗΣΤΙΑ, αυτοί που παλεύουν εναντίον της, αυτοί που πειθαρχούνται εναντίον της, ακολουθώντας καθορισμένους ΚΑΝΟΝΕΣ

συμπεριφοράς όμως, καθώς δεν έχουν καταλάβει αληθινά όλη την διαδικασία της ΑΠΛΗΣΤΙΑΣ, καταλήγουν στο βάθος επιθυμώντας άπληστα να μην είναι άπληστοι.

Πολλοί είναι αυτοί που πειθαρχούν ενάντια στην ΟΡΓΗ, αυτοί που μαθαίνουν να της αντιστέκονται, αλλά αυτή συνεχίζει να υπάρχει σε άλλα επίπεδα του υποσυνείδητου νου, παρ' όλο που φαινομενικά έχει εξαφανιστεί από το χαρακτήρα μας και στην παραμικρή χαλάρωση της επιφυλακής, το υποσυνείδητο μας προδίδει και τότε αστράφτουμε και βροντάμε γεμάτοι από οργή, όταν δεν το περιμένουμε και καμιά φορά για λόγο που δεν έχει την ΠΑΡΑΜΙΚΡΗ ΣΗΜΑΣΙΑ.

Πολλοί είναι αυτοί που πειθαρχούν στην ζήλεια και τελικά πιστεύουν ακράδαντα ότι την έχουν κατασβέσει, αλλά επειδή δεν την κατάλαβαν είναι φυσικό να ξαναφανεί στην σκηνή ακριβώς τότε που την θεωρούσαμε νεκρή για καλά. Μόνο με την παντελή έλλειψη πειθαρχίας, μόνο με αυθεντική ελευθερία, αναβλύζει στον νου η αναμμένη φλόγα της ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ.

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ δεν μπορεί να υπάρξει ποτέ σε έναν σκελετό αρχών. Χρειαζόμαστε ελευθερία για να ΚΑΤΑΛΑΒΟΥΜΕ τα ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΑ μας ελαττώματα με ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟ τρόπο. Χρειαζόμαστε ΕΠΕΙΓΟΝΤΩΣ να γκρεμίσουμε τοίχους και να σπάσουμε ατσάλινες χειροπέδες, για να είμαστε ελεύθεροι. Πρέπει να δοκιμάσουμε από μόνοι μας αυτό που, οι δάσκαλοι μας στο σχολείο και οι πατεράδες μας, μας έχουν πει ότι είναι καλό και χρήσιμο. Δεν αρκεί να μάθουμε απέξω και να μιμούμαστε. Χρειάζεται να καταλάβουμε.

Όλη η προσπάθεια των εκπαιδευτικών πρέπει να κατευθύνεται στην συνείδηση των μαθητών. Πρέπει να καταβάλουν προσπάθεια για να μπουν στον δρόμο της ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ.

Δεν αρκεί το να πεις στους μαθητές ότι πρέπει να είναι τούτο ή εκείνο, χρειάζεται οι μαθητές να μάθουν να είναι ελεύθεροι για να μπορούν να εξετάζουν από μόνοι τους, να μελετούν, να αναλύουν όλες τις αξίες, όλα τα πράγματα που ο κόσμος έχει πει ότι είναι ωφέλιμα, χρήσιμα, ευγενικά, και όχι απλά να τα δέχονται και να τα μιμούνται.

Οι άνθρωποι δεν θέλουν να ανακαλύψουν από μόνοι τους, έχουν τον νου κλειστό, κουτό, νου ο οποίος δεν θέλει να ψάξει, νου μηχανικό που ποτέ δεν ερευνά αλλά μόνο ΜΙΜΕΙΤΑΙ.

Είναι αναγκαίο, είναι επείγον, είναι απαραίτητο, οι μαθητές και οι μαθήτριες από την πιο τρυφερή τους ηλικία μέχρι την στιγμή που θα εγκαταλείψουν τις αίθουσες διδασκαλίας να απολαμβάνουν πλήρη ελευθερία για να ανακαλύψουν μόνοι τους, για να ερευνήσουν, για να καταλάβουν ότι δεν είναι περιορισμένοι από τα θλιβερά τείχη των απαγορεύσεων, των παρατηρήσεων και της πειθαρχίας.

Αν πούμε στους μαθητές αυτό που πρέπει και αυτό που δεν πρέπει να κάνουν και δεν τους κάνουμε να ΚΑΤΑΛΑΒΟΥΝ και να πειραματίζονται, ΠΟΥ είναι τότε λοιπόν η εξυπνάδα τους; ΠΟΙΑ είναι η ευκαιρία που δόθηκε στην ευφυΐα; Σε τι χρησιμεύει λοιπόν το να περνάμε τις εξετάσεις, να ντυνόμαστε καλά, να έχουμε πολλούς φίλους αν δεν είμαστε έξυπνοι;

Η ευφυΐα έρχεται σε μας μόνο όταν είμαστε αληθινά ελεύθεροι για να ερευνήσουμε για τον εαυτό μας, για να κατανοήσουμε, για να αναλύσουμε αδέσμευτα χωρίς τον φόβο της επίπληξης και χωρίς την βέργα της Πειθαρχίας.

Οι φοβισμένοι μαθητές, τρομαγμένοι, υποταγμένοι σε τρομερή πειθαρχία, ποτέ δεν θα μπορέσουν να ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ. Ποτέ δεν θα μπορέσουν να είναι ευφυείς.

Σήμερα τους πατέρες των οικογενειών και στους εκπαιδευτικούς το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι το να κάνουν οι μαθητές και οι μαθήτριες καριέρα, να γίνουν γιατροί, δικηγόροι, μηχανικοί, υπάλληλοι γραφείου, δηλαδή ζωντανά αυτόματα που

αργότερα παντρεύονται και μετατρέπονται επιπλέον σε ΜΗΧΑΝΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΜΩΡΩΝ και αυτό είναι όλο.

Όταν τα αγόρια ή τα κορίτσια θέλουν να κάνουν κάτι καινούριο, κάτι διαφορετικό, όταν αισθάνονται την ανάγκη να βγουν από αυτή την πανοπλία, από τις προκαταλήψεις, απαρχαιωμένες συνήθειες, πειθαρχίες, παραδόσεις οικογενειακές ή εθνικές κλπ, τότε οι πατέρες των οικογενειών σφίγγουν περισσότερο τις χειροπέδες και λένε στο αγόρι ή στο κορίτσι: «Μην το κάνεις αυτό! Δεν είμαστε διατεθειμένοι να σε υποστηρίξουμε σε αυτό, αυτά τα πράγματα είναι τρέλες» κλπ. ΤΕΛΙΚΑ το αγόρι ή το κορίτσι βρίσκονται κανονικά μέσα στην φυλακή της πειθαρχίας, παράδοσης, απαρχαιωμένων συνηθειών, γερασμένων ιδεών κλπ

Η ΒΑΣΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ μαθαίνει να συμβιβάζουμε την ΤΑΞΗ με την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ. Η ΤΑΞΗ χωρίς ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ είναι ΤΥΡΑΝΝΙΑ. Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ χωρίς ΤΑΞΗ είναι ΑΝΑΡΧΙΑ.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ και ΤΑΞΗ σοφά συνδυασμένες αποτελούν την ΒΑΣΗ της ΒΑΣΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ.

Οι ΜΑΘΗΤΕΣ πρέπει να απολαμβάνουν τέλειες ελευθερίας για να ερευνησουν από μόνοι τους, για να ΨΑΞΟΥΝ, για να ΑΝΑΚΑΛΥΨΟΥΝ αυτό που είναι πραγματικό, αυτό που είναι ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΙΔΙΟΙ και αυτό που μπορούν να κάνουν στην ζωή.

Οι μαθητές και οι μαθήτριες, οι στρατιώτες, οι αστυνομικοί και γενικά όλα εκείνα τα πρόσωπα που αναγκάζονται να ζουν υπό αυστηρή πειθαρχία συνήθως γίνονται σκληροί, αναισθητοί στον ανθρώπινο πόνο, χωρίς οίκτο.

Η ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ καταστρέφει την ΕΥΑΙΣΘΗΣΙΑ του ανθρώπου και αυτό είναι ήδη εντελώς αποδεδειγμένο από ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ και από ΠΕΙΡΑ.

Εξαιτίας των τόσων πειθαρχιών και κανονισμών, οι άνθρωποι της εποχής αυτής έχουν χάσει εντελώς την ΕΥΑΙΣΘΗΣΙΑ και έχουν γίνει σκληροί και άπονοι.

Για να είναι αληθινά ελεύθεροι πρέπει να είναι πολύ ευαίσθητοι και ανθρωπιστές.

Στα σχολεία, τα λύκεια και τα πανεπιστήμια διδάσκουν στους σπουδαστές να ΠΡΟΣΕΧΟΥΝ στα μαθήματα και οι μαθητές και οι μαθήτριες προσέχουν για να αποφύγουν την επίπληξη, το τράβηγμα των αυτιών, το ξύλο με τον χάρακα κλπ.

Όμως, δυστυχώς δεν τους διδάσκουν να ΚΑΤΑΝΟΗΣΟΥΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ το τι είναι η ΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ΠΡΟΣΟΧΗ.

Πειθαρχώντας ο σπουδαστής προσέχει και ξοδεύει δημιουργική ενέργεια πολλές φορές με τρόπο μάταιο.

Η δημιουργική ενέργεια είναι η πιο λεπτή μορφή δύναμης που παράγεται από την οργανική μηχανή.

Εμείς τρώμε και πίνουμε και όλες οι διαδικασίες της χώνευσης είναι κατά βάθος μια κατάληξη όπου οι χονδρές ύλες μετατρέπονται σε υλικά και δυνάμεις χρήσιμες.

Η δημιουργική ενέργεια είναι η λεπτότερη μορφή ΥΛΗΣ και ΔΥΝΑΜΗΣ που επεξεργάζεται ο οργανισμός.

Αν ξέρουμε να δώσουμε ΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ΠΡΟΣΟΧΗ μπορούμε να εξοικονομήσουμε δημιουργική ενέργεια. Δυστυχώς οι εκπαιδευτικοί δεν διδάσκουν στους μαθητές τους το τι είναι ΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ΠΡΟΣΟΧΗ.

Οποδήποτε και αν στρέψουμε την ΠΡΟΣΟΧΗ ξοδεύουμε ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ. Μπορούμε να εξοικονομήσουμε αυτήν την ενέργεια διαιρώντας την προσοχή, αν δεν ταυτιζόμαστε με τα πράγματα, με το πρόσωπα και με τις ιδέες.

Όταν εμείς ταυτιζόμαστε με τα πρόσωπα, με τα πράγματα, και με τις ιδέες, ξεχνάμε τον εαυτό μας και τότε χάνουμε την ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ με τον πιο λυπηρό τρόπο.

ΕΙΝΑΙ ΕΠΕΙΓΟΝ να ξέρουμε ότι χρειαζόμαστε την εξοικονόμηση της ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ για να αφυπνίσουμε την Συνείδηση και ότι η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ είναι το ΖΩΝΤΑΝΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ, ο ΦΟΡΕΑΣ της Συνείδησης, το όργανο για το ΞΥΠΝΗΜΑ Συνείδησης.

Όταν μάθουμε να ΜΗΝ ξεχνάμε τους ΕΑΥΤΟΥΣ μας, όταν μάθουμε να διαιρούμε την ΠΡΟΣΟΧΗ ανάμεσα στο ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟ, το ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ και τον ΤΟΠΟ, εξοικονομούμε ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ για να ξυπνήσουμε την Συνείδηση.

ΕΙΝΑΙ αναγκαίο να μάθουμε να οδηγούμε την ΠΡΟΣΟΧΗ για να ξυπνήσουμε την συνείδηση, αλλά οι μαθητές και οι μαθήτριες δεν ξέρουν τίποτα γι' αυτό, γιατί οι εκπαιδευτικοί δεν τους το έχουν διδάξει.

ΟΤΑΝ μάθουμε να χρησιμοποιούμε την ΠΡΟΣΟΧΗ συνειδητά, τότε η πειθαρχία περιττεύει.

Ο μαθητής ή η μαθήτρια που είναι προσεκτικοί στην τάξη, στα μαθήματα, στους κανόνες, ΔΕΝ χρειάζεται πειθαρχία καμιάς μορφής.

Είναι ΕΠΕΙΓΟΝ να καταλάβουν οι εκπαιδευτικοί την αναγκαιότητα να συμφιλιώσουν με εξυπνάδα την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ και την ΤΑΞΗ και αυτό είναι δυνατόν μέσω της ΣΥΝΕΙΔΗΤΗΣ ΠΡΟΣΟΧΗΣ.

Η ΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ΠΡΟΣΟΧΗ αποκλείει αυτό που ονομάζεται ΤΑΥΤΙΣΗ. Όταν ΤΑΥΤΙΖΟΜΑΣΤΕ με τα πρόσωπα, με τα πράγματα και με τις ιδέες, έρχεται η ΓΟΗΤΕΙΑ και αυτή η τελευταία φέρνει ΥΠΝΟ στην Συνείδηση.

Πρέπει να ξέρουμε να χρησιμοποιούμε την προσοχή χωρίς ΤΑΥΤΙΣΗ.

ΟΤΑΝ προσέχουμε κάτι ή κάποιον και ξεχνιόμαστε εμείς οι ίδιοι, το αποτέλεσμα είναι η ΤΑΥΤΙΣΗ και ο ΥΠΝΟΣ της Συνείδησης. Παρατηρείστε με προσοχή ένα θεατή του κινηματογράφου. Βρίσκεται κοιμισμένος, όλα τα αγνοεί, αγνοεί ακόμη και τον ίδιο του τον εαυτό, είναι άδειος, μοιάζει με υπνοβάτη, ονειρεύεται με την ταινία που βλέπει, με τον ήρωα του φιλμ.

Οι μαθητές και οι μαθήτριες πρέπει να προσέξουν στα μαθήματα, χωρίς να ξεχνούν τους εαυτούς τους, για να μην πέσουν στον ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΟ ΥΠΝΟ ΤΗΣ Συνείδησης.

Ο μαθητής πρέπει να βλέπει τον εαυτό του στην σκηνή όταν διαγωνίζεται ή όταν βρίσκεται μπροστά στον πίνακα μετά από διαταγή του δάσκαλου ή όταν μελετά ή ξεκουράζεται ή παίζει με τους συμμαθητές του.

Η ΠΡΟΣΟΧΗ ΧΩΡΙΣΜΕΝΗ σε ΤΡΙΑ ΜΕΡΗ: ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟ, ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΤΟΠΟΣ είναι εκ των πραγμάτων ΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ΠΡΟΣΟΧΗ. Όταν δεν διαπράττουμε το ΛΑΘΟΣ να ΤΑΥΤΙΣΤΟΥΜΕ με τα πρόσωπα, τα πράγματα, τις ιδέες κλπ, αποταμιεύουμε ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ και προκαλούμε μέσα μας το ξύπνημα της Συνείδησης.

Αυτός που θέλει να ξυπνήσει Συνείδηση στους ΑΝΩΤΕΡΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ, πρέπει να αρχίσει να ΞΥΠΝΑ εδώ και τώρα.

Όταν ο σπουδαστής διαπράττει το σφάλμα να ΤΑΥΤΙΣΤΕΙ με τα πρόσωπα, τα πράγματα και τις ιδέες, όταν διαπράττει το σφάλμα να ξεχάσει τον εαυτό του, τότε πέφτει στην γοητεία και τον ύπνο.

Η πειθαρχία δεν διδάσκει στους σπουδαστές να ΠΡΟΣΕΧΟΥΝ ΣΥΝΕΙΔΗΤΑ. Η πειθαρχία είναι μια αληθινή φυλακή του νου.

Οι μαθητές και οι μαθήτριες πρέπει να μάθουν να οδηγούν την ΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ΠΡΟΣΟΧΗ από τα ίδια τα θρανία του σχολείου έτσι ώστε αργότερα στην πρακτική

ζωή έξω από το σχολείο, να μην διαπράξουν το σφάλμα να ξεχάσουν τους εαυτούς τους.

Ο άνθρωπος που ξεχνά τον εαυτό του όταν τον προσβάλλει κάποιος, ταυτίζεται μαυτόν, γοητεύεται, πέφτει στον ύπνο του υποσυνείδητου και τότε τραυματίζει ή σκοτώνει και πάει αναπόφευκτα στην φυλακή.

Εκείνος που δεν αφήνεται να γοητευτεί από αυτόν που τον προσβάλλει, εκείνος που δεν ταυτίζεται με αυτόν, εκείνος που δεν ξεχνά τον εαυτό του, εκείνος που ξέρει να δώσει ΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ΠΡΟΣΟΧΗ, δεν θα ήταν ικανός να δώσει σημασία στα λόγια αυτού που τον προσβάλλει ή να τον τραυματίσει ή να τον σκοτώσει.

Όλα τα λάθη που διαπράττει το ανθρώπινο ον στην ζωή του οφείλονται στο ότι ξεχνά τον εαυτό του, ταυτίζεται, γοητεύεται και πέφτει σε ύπνο.

Θα ήταν καλύτερα για την νεολαία, για όλους τους σπουδαστές, να διδάσκονταν το ΞΥΠΝΗΜΑ της Συνείδησης αντί να τους σκλαβώνουν με τόσες πειθαρχίες.

ΤΙ ΝΑ ΣΚΕΠΤΕΣΑΙ ΠΩΣ ΝΑ ΣΚΕΠΤΕΣΑΙ

Στο σπίτι μας και στο σχολείο οι πατέρες των οικογενειών και οι δάσκαλοι μας λένε πάντα αυτό που πρέπει να σκεπτόμαστε αλλά ποτέ στην ζωή μας δεν μας μαθαίνουν ΠΩΣ ΝΑ ΣΚΕΠΤΟΜΑΣΤΕ. Το να ξέρεις τι να σκέφτεσαι είναι σχετικά πολύ εύκολο. Οι πατέρες μας, εκπαιδευτικοί, κηδεμόνες, συγγραφείς βιβλίων κλπ, κάθε ένας από αυτούς είναι με τον τρόπο του ένας δικτάτορας, κάθε ένας θέλει να σκεπτόμαστε σύμφωνα με τις υπαγορεύσεις του, απαιτήσεις του, θεωρίες, προκαταλήψεις κλπ.

Οι δικτάτορες του νου αφθονούν όπως η τσουκνίδα στον αγρό. Υπάρχει παντού μία διεστραμμένη τάση του να σκλαβώνεται ο νους του άλλου, να τον εγκλωβίζουν, να τον υποχρεώνουν να ζει μέσα σε προκαθορισμένα πλαίσια, προκαταλήψεις, σχολές κλπ.

Οι χιλιάδες και εκατομμύρια ΔΙΚΤΑΤΟΡΕΣ του νου ποτέ δεν θέλησαν να σεβαστούν την πνευματική ελευθερία κανενός. Αν κάποιος δεν σκέπτεται όπως αυτοί, χαρακτηρίζεται σαν διεστραμμένος, αντιρρησίας, αμόρφωτος κλπ.

Όλοι θέλουν να σκλαβώσουν όλους, όλος ο κόσμος θέλει να καταπατήσει την πνευματική ελευθερία των άλλων.

Κανείς δεν θέλει να σεβαστεί την ελευθερία σκέψης του πλησίον του. Καθένας αισθάνεται ΣΟΦΟΣ, ΦΡΟΝΙΜΟΣ, ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΣ, και θέλει όπως είναι φυσικό οι άλλοι να είναι σαν αυτόν, να μιμηθούν το πρότυπο του, να σκέπτονται σαν αυτόν. Έχει γίνει μεγάλη κατάχρηση με τον νου. Παρατηρήστε τους εμπόρους και την διαφήμισή τους μέσω της εφημερίδας, του ραδιοφώνου, της τηλεόρασης κλπ.

Η εμπορική διαφήμιση γίνεται με έναν δικτατορικό τρόπο. «Αγοράστε το τάδε σαπούνι! τάδε παπούτσια! τόσα χρήματα! τόσα δολάρια! αγοράστε τώρα! αμέσως! μην το αφήνετε για αύριο! πρέπει να είναι αμέσως!» κλπ. Το μόνο που λείπει εδώ είναι ότι αν δεν υπακούσετε θα φυλακιστείτε ή θα σας σκοτώσουμε.

Ο πατέρας θέλει να επιβάλει τις ιδέες του με το ζόρι στον γιο του και ο δάσκαλος του σχολείου μαλώνει, τιμωρεί και βάζει χαμηλούς βαθμούς αν το αγόρι ή το κορίτσι δεν δεχθούν ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΚΑ τις ιδέες του δασκάλου.

Η μισή ανθρωπότητα θέλει να σκλαβώσει τον νου της άλλης μισής ανθρωπότητας. Αυτή ή τάση να σκλαβώνεται ο νους των άλλων γίνεται οφθαλμοφανής όταν μελετάμε την μαύρη σελίδα της μαύρης ιστορίας.

Οπουδήποτε υπήρξαν και υπάρχουν ΑΙΜΟΣΤΑΓΕΙΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΕΣ απασχολημένες με το να σκλαβώνουν τους λαούς. Αιμοσταγείς δικτατορίες που υπαγορεύουν αυτό που οι λαοί πρέπει να σκέπτονται. Δυστυχισμένος εκείνος που

προσπαθεί να σκεφτεί ελεύθερα! Αυτός πάει αναπόφευκτα στο στρατόπεδο συγκέντρωσης, στην Σιβηρία, στην φυλακή, στα καταναγκαστικά έργα, στην αγχόνη, στον τουφεκισμό, στην εξορία κλπ.

ΟΥΤΕ οι εκπαιδευτικοί, **ΟΥΤΕ** οι πατέρες των οικογενειών, **ΟΥΤΕ** τα βιβλία θέλουν να διδάξουν το ΠΩΣ ΝΑ ΣΚΕΠΤΟΜΑΣΤΕ.

Οι άνθρωποι ευχαριστούνται με το να υποχρεώνουν τους άλλους να σκέπτονται σύμφωνα με αυτό που πιστεύουν σαν σωστό και είναι φανερό ότι ο κάθε ένας σε αυτόν τον τομέα είναι ένας ΔΙΚΤΑΤΟΡΑΣ με τον τρόπο του, καθένας θεωρεί τον εαυτό του την τελευταία λέξη, καθένας πιστεύει ακράδαντα ότι όλοι οι άλλοι οφείλουν να σκέπτονται όπως αυτός, γιατί είναι ό,τι καλύτερο υπάρχει.

Πατέρες οικογενειών, δάσκαλοι, αφεντικά κλπ, μαλώνουν και ξαναμαλώνουν τους υποτακτικούς τους. **Είναι φρικιαστική** αυτή η τρομερή τάση της ανθρωπότητας με την έλλειψη σεβασμού προς τους άλλους, να καταπατείται ο νους του άλλου, να σκλαβώνουν, να φυλακίζουν, να αλυσσοδένουν την σκέψη.

Ο σύζυγος θέλει να βάλει τις ιδέες του με το ζόρι στο κεφάλι της συζύγου του, την θεωρία του, τις ιδέες του κλπ, και η γυναίκα θέλει να κάνει το ίδιο.

Πολλές φορές το αντρόγυνο χωρίζει για ασυμφωνία ιδεών. Δεν θέλουν οι σύζυγοι να καταλάβουν την ανάγκη του σεβασμού της ξένης πνευματικής ελευθερίας. Κανένας σύζυγος δεν έχει το δικαίωμα να σκλαβώσει την σκέψη του άλλου συζύγου. Κάθε ένας είναι εκ των πραγμάτων άξιος σεβασμού. Κάθε ένας έχει το δικαίωμα να σκέπτεται όπως θέλει, να ασκεί την θρησκεία του, να ανήκει στο πολιτικό κόμμα πού θέλει.

Τα μικρά αγόρια και κορίτσια του σχολείου τα υποχρεώνουν να σκέπτονται με το ζόρι γι' αυτές ή τις άλλες ιδέες αλλά δεν τους διδάσκουν πώς να χειρίζονται τον νου.

Ο νους των μικρών παιδιών είναι τρυφερός, ελαστικός, ευλύγιστος και των γέρον είναι πια σκληρός, σταθερός, σαν πηλός σε ένα καλούπι, δεν αλλάζει πια, δεν μπορεί να αλλάξει πια. Ο νους των παιδιών και νέων είναι επιδεκτικός πολλών αλλαγών, μπορεί να μεταβληθεί.

Στα παιδιά και τους νέους μπορεί να διδαχθεί πώς να ΣΚΕΠΤΟΝΤΑΙ. Οι γέροι είναι δύσκολο να διδαχθούν πώς να ΣΚΕΠΤΟΝΤΑΙ γιατί αυτοί είναι όπως είναι και έτσι πεθαίνουν. Είναι πολύ σπάνιο να συναντήσεις στην ζωή γέρο που να θέλει να αλλάξει ριζικά.

Ο νους των ανθρώπων έχει μπει σε καλούπι από την παιδική ηλικία. Αυτό είναι που προτιμούν να κάνουν οι γονείς και οι εκπαιδευτικοί του σχολείου. Αυτοί ευχαριστούνται δίνοντας μορφή στον νου των παιδιών και των νέων.

Νους που είναι βαλμένος σε καλούπι είναι εκ των πραγμάτων νους προκατειλημμένος, νους σκλαβωμένος.

Είναι αναγκαίο οι εκπαιδευτικοί του σχολείου να σπάσουν τα σίδερα της φυλακής του νου. Είναι επείγον οι εκπαιδευτικοί να ξέρουν να κατευθύνουν τον νου των παιδιών προς την αληθινή ελευθερία για να μην γίνουν ποτέ σκλάβοι.

Είναι απαραίτητο οι δάσκαλοι να διδάσκουν στους μαθητές και μαθήτριες πώς πρέπει να σκέπτονται.

Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να καταλάβουν την αναγκαιότητα της διδαχής στους μαθητές και μαθήτριες του δρόμου της ανάλυσης, του διαλογισμού και της κατανόησης.

Κανένα πρόσωπο με κατανόηση δεν πρέπει ποτέ να δεχθεί τίποτα με τρόπο δογματικό. Είναι επείγον πρώτα να ερευνοούμε. Να κατανοούμε, να ψάχνουμε, πριν να δεχτούμε.

Με άλλα λόγια θα πούμε ότι δεν υπάρχει ανάγκη να δεχτούμε, αλλά να ερευνήσουμε, να αναλύσουμε, να διαλογιστούμε και να κατανοήσουμε. Όταν ή κατανόηση είναι πλήρης, η αποδοχή δεν χρειάζεται. Δεν μας χρησιμεύει σε τίποτα το να γεμίσουμε το κεφάλι μας με διανοητικές πληροφορίες όταν βγαίνοντας από το σχολείο ΔΕΝ ΞΕΡΟΥΜΕ ΝΑ ΣΚΕΠΤΟΜΑΣΤΕ και εξακολουθούμε σαν ΖΩΝΤΑΝΑ ΑΥΤΟΜΑΤΑ, σαν μηχανές επαναλαμβάνοντας την ίδια ρουτίνα των πατέρων μας, παππούδων, προ-προπάππων κλπ.

Το να επαναλαμβάνουμε πάντα το ίδιο, να ζούμε ζωή μηχανική, από το σπίτι στο γραφείο και από το γραφείο στο σπίτι, το να παντρεύεσαι για να γίνεις μηχανή κατασκευής παιδιών, αυτό δεν είναι ζωή και αν γι' αυτό πάμε στο σχολείο και στο λύκειο και στο πανεπιστήμιο επί δέκα ή δέκα πέντε χρόνια, καλύτερο θα ήταν να μην σπουδάσαμε.

Ο Μαχάτμα Γκάντι υπήρξε ένας πολύ απλοϊκός άνθρωπος. Πολλές φορές οι διαμαρτυρόμενοι παπάδες κάθονταν στην πόρτα του για ώρες και ώρες ολόκληρες παλεύοντας να τον κάνουν διαμαρτυρόμενο χριστιανό. Ο Γκάντι δεν παραδεχόταν την διδασκαλία των παπάδων αλλά ούτε την απέρριπτε, την ΚΑΤΑΝΟΟΥΣΕ, την ΣΕΒΟΤΑΝ και αυτό είναι όλο. Πολλές φορές έλεγε ο Μαχάτμα: «Εγώ είμαι Βραχμάνος, Ιουδαίος, Χριστιανός, Μωαμεθανός» κλπ. Ο Μαχάτμα κατανοούσε ότι όλες οι θρησκείες είναι αναγκαίες γιατί όλες διατηρούν τις ίδιες ΑΙΩΝΙΕΣ ΑΞΙΕΣ. Το να δέχεσαι ή να απορρίπτεις κάποια διδασκαλία ή αντίληψη μαρτυρά έλλειψη νοητικής ωριμότητας. Όταν απορρίπτουμε ή αποδεχόμαστε κάτι, είναι γιατί δεν το κατανοήσαμε. Όπου υπάρχει ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ περισσεύει ή αποδοχή ή η απόρριψη. Ο νους που πιστεύει, ο νους πού δεν πιστεύει, ο νους που αμφιβάλλει, είναι νους ΑΓΝΩΩΝ.

Ο δρόμος της ΣΟΦΙΑΣ δεν έχει τίποτα να κάνει με το να πιστεύεις ή να μην πιστεύεις ή να αμφιβάλλεις.

Ο δρόμος της ΣΟΦΙΑΣ αποτελείται από το να ΕΡΕΥΝΑΣ, να ΑΝΑΛΥΕΙΣ, να ΔΙΑΛΟΓΙΖΕΣΑΙ και να ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΖΕΣΑΙ.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ είναι το άγνωστο από στιγμή σε στιγμή. Η ΑΛΗΘΕΙΑ δεν έχει να κάνει με το να πιστεύει κανείς ή να μην πιστεύει, ούτε και με τον σκεπτικισμό. Η ΑΛΗΘΕΙΑ δεν είναι το να δέχεσαι κάτι ή να το απορρίπτεις. Η ΑΛΗΘΕΙΑ είναι υπόθεση του να ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΖΕΣΑΙ, να ΒΙΩΝΕΙΣ και να ΚΑΤΑΝΟΕΙΣ.

Όλες οι προσπάθειες των εκπαιδευτικών πρέπει σε τελευταία ανάλυση να οδηγούν τους μαθητές και μαθήτριες στην ΠΕΙΡΑ του πραγματικού, του αληθινού.

ΕΙΝΑΙ ΕΠΕΙΓΟΝ το να εγκαταλείψουν οι εκπαιδευτικοί αυτήν την καθυστερημένη και βλαβερή τάση που σκοπεύει να ΚΑΛΟΥΠΩΣΕΙ τον ΕΎΠΛΑΣΤΟ και ΕΥΑΙΣΘΗΤΟ νου των μικρών.

Είναι ανόητο το ότι άτομα ΕΝΗΛΙΚΑ γεμάτα προκαταλήψεις, πάθη, καθυστερημένες αντιλήψεις κλπ, αναποδογυρίζουν με αυτόν τον τρόπο τον νου των παιδιών και των νέων, προσπαθώντας να καλουπώσουν τον νου σύμφωνα με τις σκουριασμένες, πεισματικές και καθυστερημένες ιδέες τους.

Είναι καλύτερα να σεβόμαστε την διανοητική τους ευστροφία, τον δημιουργικό αυθορμητισμό.

Οι εκπαιδευτικοί δεν έχουν δικαίωμα να εγκλωβίζουν τον νου των μαθητών και μαθητριών.

Το θεμελιώδες δεν είναι η ΥΠΑΓΟΡΕΥΣΗ στον ΝΟΥ των μαθητών αυτού που πρέπει να σκεφθούν, αλλά να διδαχθούν με πλήρη τρόπο το ΠΩΣ ΝΑ ΣΚΕΠΤΟΝΤΑΙ.

Ο νους είναι το εργαλείο της ΓΝΩΣΗΣ και είναι αναγκαίο οι εκπαιδευτικοί να διδάσκουν στους μαθητές και μαθήτριες τους να χειρίζονται με σοφία αυτό το εργαλείο.

Η ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΤΗΣ ΣΙΓΟΥΡΙΑΣ

Όταν τα κλωσόπουλα αισθάνονται φόβο, κρύβονται κάτω από τα αγαπημένα φτερά της κότας σε αναζήτηση σιγουριάς. Το μωρό τρομαγμένο τρέχει σε αναζήτηση της μητέρας γιατί κοντά σε εκείνη αισθάνεται σίγουρο.

Είναι λοιπόν αποδεδειγμένο ότι ο ΦΟΒΟΣ και η αναζήτηση της ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ συναντώνται πάντα εσωτερικά συσχετισμένα.

Ο άνθρωπος που φοβάται την επίθεση ληστών ψάχνει ασφάλεια στο πιστόλι του. Η χώρα που φοβάται την επίθεση από άλλη χώρα, θα αγοράσει κανόνια, αεροπλάνα, πολεμικά πλοία και θα εξοπλίσει στρατό και θα μπει επί ποδός πολέμου.

Πολλά υποκείμενα που δεν ξέρουν να εργαστούν, πανικόβλητοι από την μιζέρια ψάχνουν την εξασφάλιση στο έγκλημα και γίνονται κλέφτες, ληστές κλπ.

Πολλές γυναίκες που τους λείπει η εξυπνάδα τρομαγμένες από την πιθανότητα της δυστυχίας γίνονται πόρνες.

Ο ζηλιάρης άντρας που φοβάται μήπως χάσει την γυναίκα του βρίσκει σιγουριά στο πιστόλι, σκοτώνει και μετά είναι φυσικό να πάει στην φυλακή. Η ζηλιάρα γυναίκα σκοτώνει την αντίζηλο της ή τον σύζυγο της και έτσι γίνεται δολοφόνος.

Αυτή φοβάται μήπως χάσει τον άντρα της και θέλοντας να τον εξασφαλίσει, σκοτώνει την άλλη ή αποφασίζει να τον σκοτώσει. Ο σπιτονοικοκύρης φοβούμενος ότι οι ενοικιαστές δεν θα του πληρώσουν το ενοίκιο του σπιτιού, απαιτεί συμβόλαια, εγγυητές, εγγυήσεις κλπ, θέλοντας έτσι να εξασφαλιστεί και αν μια φτωχή χήρα με πολλά παιδιά δεν μπορεί να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της, και αν όλοι οι σπιτονοικοκύρηδες της πόλης κάνουν το ίδιο, στο τέλος η δύστυχη θα αναγκαστεί να πάει να κοιμηθεί με τα παιδιά της στο δρόμο ή στα πάρκα της πόλης.

Όλοι οι πόλεμοι έχουν σαν αιτία τον φόβο.

Η Γκεστάπο, οι βασανισμοί, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, οι Σιβηρίες, οι τρομερές φυλακές, εξορίες, καταναγκαστικά έργα, τουφεκισμοί κλπ, έχουν σαν αιτία τον φόβο.

Τα έθνη επιτίθενται σε άλλο έθνη από φόβο, ψάχνουν για ασφάλεια στην βία, πιστεύουν ότι σκοτώνοντας, εισβάλλοντας κλπ, μπορούν να είναι σίγουρα, γερά, ισχυρά.

Στα γραφεία της μυστικής αστυνομίας, αντι-κατασκοπείας κλπ, τόσο στην Ανατολή όσο και στην Λύση, βασανίζονται οι κατάσκοποι, τους φοβούνται, θέλουν να τους κάνουν να ομολογήσουν με την πρόθεση να εξασφαλίσουν σιγουριά για την χώρα.

Όλα τα εγκλήματα, όλοι οι πόλεμοι, όλοι οι φόννοι έχουν σαν αιτία τον φόβο και το ψάξιμο της ασφάλειας.

Σε άλλους καιρούς υπήρχε ειλικρίνεια μεταξύ των ανθρώπων. Σήμερα ο φόβος και η αναζήτηση της σιγουριάς έχουν εξαλείψει το θαυμάσιο άρωμα της ειλικρίνειας.

Ο φίλος δυσπιστεί στο φίλο, φοβάται μήπως τον κλέψει, τον απατήσει, τον εκμεταλλευτεί και μέχρι που υπάρχουν ηλίθιες και διεστραμμένες παροιμίες όπως: **«Ποτέ μην γυρίσεις την πλάτη στον καλύτερό σου φίλο»**. Το έλεγαν οι χιτλερικοί και αυτή ήταν **χρυσή παροιμία**.

Ήδη ο φίλος φοβάται τον φίλο και μέχρι που χρησιμοποιεί παροιμίες για να αμυνθεί. Δεν υπάρχει ειλικρίνεια μεταξύ των φίλων. Ο φόβος και η αναζήτηση ασφάλειας σκότωσαν την ομορφιά της ειλικρίνειας.

Ο Φιντέλ Κάστρο στην Κούβα τουφέκισε χιλιάδες πολίτες φοβούμενος μήπως τον σκοτώσουν. Ο Κάστρο αναζητά ασφάλεια σκοτώνοντας. Πιστεύει ότι έτσι μπορεί να βρει ασφάλεια.

Ο Στάλιν, ο διεστραμμένος και αιμοβόρος, βρώμισε την Ρωσία με τις αιματηρές καθάρσεις. Αυτός ήταν ο τρόπος να βρει ασφάλεια.

Ο Χίτλερ οργάνωσε την Γκεστάπο, την τρομερή Γκεστάπο, για την ασφάλεια του κράτους. Δεν χωρά αμφιβολία ότι φοβόταν μήπως τον ρίξουν και γι' αυτό ίδρυσε την αιματηρή Γκεστάπο.

Όλες οι πίκρες αυτού του κόσμου έχουν την πηγή τους στον φόβο και στην αναζήτηση της ασφάλειας.

Οι εκπαιδευτικοί του σχολείου πρέπει να διδάξουν στους μαθητές και μαθήτριες την αρετή του θάρρους. Είναι λυπηρό το ότι γεμίζουν από φόβο τα αγόρια και τα κορίτσια μέσα στο ίδιο τους το σπίτι. Τα αγόρια και το κορίτσια τα απειλούν, τα φοβερίζουν, τα τρομοκρατούν, τα ξυλοκοπούν κλπ.

Είναι συνήθεια των αρχηγών της οικογένειας και των εκπαιδευτικών να τρομοκρατούν το μικρό παιδί και τον νέο με σκοπό να τους κάνουν να μελετήσουν.

Λένε στους νέους και τα παιδιά ότι αν δεν μελετήσουν θα πρέπει να ζητούν ελεημοσύνη, να γυρίζουν πεινασμένοι στους δρόμους, να κάνουν δουλειές πολύ ταπεινωτικές όπως να γυαλίζουν παπούτσια, να δουλεύουν σαν αγρότες, να φορτώνουν τσουβάλια, να πουλάνε εφημερίδες κλπ λες και η δουλειά είναι έγκλημα.

Στο βάθος, πίσω από αυτά τα λόγια των γονέων και δασκάλων υπάρχει ο φόβος προς το παιδί και η αναζήτηση σιγουριάς για το παιδί. Το σοβαρό για όλα αυτά που λέμε είναι ότι το παιδί και ο νέος κομπλεξάρονται, γεμίζουν από φόβο και αργότερα στην πράξη της ζωής είναι άνθρωποι γεμάτοι φόβο.

Οι αρχηγοί οικογένειας και οι εκπαιδευτικοί που έχουν την κακή ιδέα να τρομοκρατούν τα παιδιά αγόρια και κορίτσια, τους νέους και νέες, με τρόπο ασυνείδητο τους οδηγούν στο δρόμο της εγκληματικότητας, γιατί όπως έχουμε πει, κάθε έγκλημα έχει την ρίζα του στο φόβο και στην αναζήτηση της σιγουριάς.

Σήμερα ο ΦΟΒΟΣ και η ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗΣ έχουν μετατρέψει τον πλανήτη Γη σε μια φρικιαστική κόλαση. Όλος ο κόσμος φοβάται. Όλος ο κόσμος θέλει σιγουριά.

Σε άλλους καιρούς μπορούσες να ταξιδέψεις ελεύθερα, τώρα τα σύνορα είναι γεμάτα οπλισμένους φρουρούς, απαιτούν διαβατήρια και πιστοποιητικά κάθε λογής για να έχεις δικαίωμα να περάσεις από μια χώρα σε μια άλλη.

Όλα αυτά είναι το αποτέλεσμα του φόβου και της ΑΝΑΖΗΤΗΣΗΣ της ΣΙΓΟΥΡΙΑΣ. Φοβούνται αυτόν που ταξιδεύει, φοβούνται αυτόν που φτάνει και αναζητούν σιγουριά σε διαβατήρια και χαρτιά όλων των ειδών,

Οι εκπαιδευτικοί των σχολείων, λυκείων και πανεπιστημίων πρέπει να κατανοήσουν τον τρόπο σε όλα αυτά και να συνεργαστούν για το καλό του κόσμου, ξέροντας να εκπαιδεύουν τις νέες γενιές, διδάσκοντάς τις τον δρόμο του πραγματικού θάρρους.

ΕΙΝΑΙ ΕΠΕΙΓΟΝ να δείξουμε στις νέες γενιές να μην φοβούνται και να μην αναζητούν ασφάλεια σε κανέναν και σε τίποτα.

Είναι απαραίτητο κάθε άτομο να μάθει να εμπιστεύεται τον εαυτό του περισσότερο, Ο ΦΟΒΟΣ και η ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ της ΣΙΓΟΥΡΙΑΣ είναι τρομερές αδυναμίες που μετατρέπουν την ζωή σε μια **τρομακτική κόλαση**.

Παντού αφθονούν οι δειλοί, οι φοβιτσιάρηδες, οι αδύναμοι που πάντα αναζητούν την ΣΙΓΟΥΡΙΑ.

Φοβόμαστε την ζωή, φοβόμαστε τον θάνατο, φοβόμαστε το τι θα πουν, να χάσουμε την κοινωνική θέση, την πολιτική θέση, το γόητρο, το χρήμα, το ωραίο σπίτι, την ωραία γυναίκα, τον καλό άνδρα, την δουλειά, το μαγαζί, το μονοπώλιο, τα έπιπλα, το αυτοκίνητο κλπ. Όλα τα φοβόμαστε. Παντού αφθονούν οι δειλοί, οι φοβιτσιάρηδες, οι αδύναμοι, όμως κανείς δεν πιστεύει τον εαυτό του δειλό, όλοι προσποιούνται τους δυνατούς, θαρραλέους κλπ.

Σε όλες τις κοινωνικές τάξεις υπάρχουν χιλιάδες και εκατομμύρια από συμφέροντα που υπάρχει φόβος να χαθούν και γι αυτό όλος ο κόσμος αναζητά σιγουριά που εκ των πραγμάτων γίνεται όλο και περισσότερο πολύπλοκη, κάνει την ζωή πιο δύσκολη, όλο και πιο πικρή, σκληρή και ανελέητη.

Όλα τα κουτσομπολιά, όλες οι συκοφαντίες, δολοπλοκίες κλπ, έχουν σαν πηγή τον φόβο και αναζήτηση σιγουριάς.

Για να μη χαθεί η περιουσία, η θέση, η δύναμη, το γόητρο, διαδίδονται συκοφαντίες, κουτσομπολιά, γίνονται δολοφονίες, πληρώνονται δολοφόνοι κλπ.

Οι ισχυροί της Γης έχουν την πολυτέλεια να έχουν μέχρι και μισθωτούς δολοφόνους και καλοπληρωμένους, με την αηδιαστική πρόθεση να ξεκαθαρίσουν όλους εκείνους που τους απειλούν.

Αυτοί αγαπούν την δύναμη για την δύναμη και την εξασφαλίζουν βασιζόμενοι στο χρήμα και στο αίμα.

Οι εφημερίδες συνεχώς γράφουν για πολλές περιπτώσεις αυτοκτονιών. Πολλοί πιστεύουν ότι αυτός που αυτοκτονεί είναι θαρραλέος, αλλά στην πραγματικότητα αυτός που αυτοκτονεί είναι ένας δειλός, που φοβάται την ζωή και ψάχνει σιγουριά στην άσρακη αγκαλιά του θανάτου.

Μερικοί ήρωες του πολέμου ήταν γνωστοί σαν αδύνατα και δειλά άτομα, όταν όμως βρέθηκαν πρόσωπο με πρόσωπο με τον θάνατο, ο τρόμος τους ήταν τόσο μεγάλος, που έγιναν τρομερά θηρία αναζητώντας σιγουριά για την ζωή τους, κάνοντας μια υπεράνθρωπη προσπάθεια ενάντια στον θάνατο. Τότε ανακηρύχθηκαν ΗΡΩΕΣ.

Ο φόβος συνήθως μπερδεύεται με το θάρρος. Αυτός που αυτοκτονεί φαίνεται πολύ θαρραλέος, αυτός που έχει πιστόλι φαίνεται πολύ θαρραλέος όμως στην πραγματικότητα οι αυτόχειρες και οι πιστολάδες είναι πολύ άναδροι.

Αυτός που δεν φοβάται την ζωή δεν αυτοκτονεί. Αυτός που δεν φοβάται κανέναν δεν φορά το πιστόλι στο ζωνάρι.

Είναι ΕΠΕΙΓΟΝ οι εκπαιδευτικοί του σχολείου να διδάξουν στον πολίτη με τρόπο ξεκάθαρο και ακριβή τι είναι στ' αλήθεια ΓΕΝΝΑΙΟΤΗΤΑ και τι είναι φόβος.

Ο ΦΟΒΟΣ και η ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ της ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ έχουν μετατρέψει τον κόσμο σε μια τρομακτική κόλαση.

Η ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ

Η ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ έχει διάφορες αιτίες και μια από αυτές είναι αυτό που ονομάζεται ΦΟΒΟΣ.

Το ταπεινό παιδί, που στα πάρκα των πολυτελών πόλεων γυαλίζει τα παπούτσια των υπερήφανων κυρίων, θα μπορούσε να μετατραπεί σε κλέφτη αν έφτανε να αισθανθεί φόβο για την φτώχεια, φόβο για τον εαυτό του, φόβο για το μέλλον του.

Η ταπεινή μοδιστρούλα, που δουλεύει στο πολυτελές κατάστημα του ισχυρού, θα μπορούσε να γίνει κλέφτρα ή πόρνη από την μια μέρα στην άλλη, αν αισθανόταν

φόβο για το μέλλον φόβο για την ζωή, φόβο για τα γεράματα, φόβο για τον εαυτό της κλπ.

Ο κομψός σερβιτόρος του πολυτελούς εστιατορίου ή του μεγάλου ξενοδοχείου θα μπορούσε να γίνει ένας γκάνγκστερ, ένας ληστής τραπεζών ή ένας κλέφτης πολυτελείας αν από λάθος έφθανε στο σημείο να αισθανθεί φόβο για τον εαυτό του, την ταπεινή θέση του σερβιτόρου, για το ίδιο του το μέλλον κλπ.

Το ασήμαντο έντομο φιλοδοξεί να γίνει κομψό. Ο φτωχός υπάλληλος του πάγκου που εξυπηρετεί τους πελάτες και που με υπομονή μας δείχνει την γραβάτα, το πουκάμισο, τα παπούτσια, κάνοντας πολλές υποκλίσεις και χαμογελώντας με φτιαχτή ευγένεια, φιλοδοξεί κάτι παραπάνω γιατί φοβάται, φοβάται πολύ, φοβάται την φτώχεια, φοβάται το σκοτεινό του μέλλον, φοβάται τα γεράματα κλπ.

Η ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ είναι πολύμορφη. Η ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ έχει πρόσωπο αγίου και πρόσωπο διαβόλου, πρόσωπο άνδρα και πρόσωπο γυναίκας, πρόσωπο συμφέροντος και πρόσωπο αφιλοκέρδειας, πρόσωπο ενάρτου και πρόσωπο αμαρτωλού.

Υπάρχει ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ σε αυτόν που θέλει να παντρευτεί και σε εκείνο το γεροντοπαλλίκαρο που είναι ταγμένο κατά του γάμου.

Υπάρχει ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ σε αυτόν που επιθυμεί τρελά «να γίνει κάποιος», «να κάνει φιγούρα», «να ανέβει» και υπάρχει ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ σε αυτόν που γίνεται αναχωρητής, που δεν επιθυμεί τίποτα σε αυτόν τον κόσμο, γιατί η μοναδική του ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ είναι να φτάσει τον ΟΥΡΑΝΟ, να ΕΛΕΥΘΕΡΩΘΕΙ κλπ. Υπάρχουν ΦΙΛΟΔΟΞΙΕΣ ΓΗΙΝΕΣ και ΦΙΛΟΔΟΞΙΕΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ. Μερικές φορές η ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ φορά την μάσκα της ΑΝΙΔΙΟΤΕΛΕΙΑΣ και της ΟΥΣΙΑΣ.

Αυτός που δεν φιλοδοξεί αυτόν το μάταιο και μίζερο κόσμο, ΦΙΛΟΔΟΞΕΙ τον άλλο, και αυτός που δεν ΦΙΛΟΔΟΞΕΙ χρήμα, ΦΙΛΟΔΟΞΕΙ ΨΥΧΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ.

Στο ΕΓΩ, στον ΕΑΥΤΟ ΜΟΥ, στον ΕΑΥΤΟ ΤΟΥ, ευχαριστεί να κρύβουν την ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ, να την βάζουν στις πιο κρυφές κρυψώνες του νου και να λένε μετά: «εγώ δεν φιλοδοξώ τίποτα», «εγώ αγαπώ τους ομοίους μου», « Εγώ εργάζομαι αφιλοκερδώς για το καλό όλων των ανθρώπων».

Ο πολιτικός «αλεπού» που ξέρει τα πάντα, καταπλήσσει πολλές φορές τα πλήθη με τα επιφανειακά αφιλοκερδή του έργα όμως όταν εγκαταλείψει την δουλειά, γίνεται ένας απλός πολίτης που φεύγει από την χώρα του κουβαλώντας μερικά εκατομμύρια δολάρια. Η ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ όταν είναι μεταμφιεσμένη με την ΜΑΣΚΑ της ΑΝΙΔΙΟΤΕΛΕΙΑΣ συνήθως ξεγελά ακόμη και τους πιο πονηρούς. Υπάρχουν στον κόσμο πολλοί που το μόνο που ΦΙΛΟΔΟΞΟΥΝ είναι να μην είναι ΦΙΛΟΔΟΞΟΙ.

Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που παραιτούνται από όλα τα μεγαλεία και ματαιότητες γιατί το μόνο που ΦΙΛΟΔΟΞΟΥΝ είναι η εσωτερική ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΣΗ.

Ο πένης που προχωρά γονατισμένος μέχρι τον ναό και που μαστιγώνεται γεμάτος πίστη, δεν φιλοδοξεί φαινομενικά τίποτα και μέχρι που δίνει χωρίς να παίρνει από κανέναν, αλλά είναι φανερό ότι ΦΙΛΟΔΟΞΕΙ το ΘΑΥΜΑ, την θεραπεία, την υγεία για τον εαυτό του ή για κάποιον της οικογένειας του, ή ακόμα την αιώνια σωτηρία. Εμείς θαυμάζουμε τους ανθρώπους άνδρες και γυναίκες που είναι στ' αλήθεια θρησκόληπτοι, αλλά δυστυχώς δεν αγαπούν την θρησκεία τους εντελώς ΑΦΙΛΟΚΕΡΔΩΣ.

Οι άγιες θρησκείες, οι άφατες αιρέσεις, τα τάγματα, οι πνευματικές εταιρίες κλπ, αξίζουν την ΑΦΙΛΟΚΕΡΔΗ ΑΓΑΠΗ μας.

Είναι πολύ σπάνιο σε αυτόν τον κόσμο να συναντήσεις κάποιον που να αγαπά την θρησκεία του, το σχολείο του, την αίρεση του κλπ αφιλοκερδώς. Αυτό είναι λυπηρό.

Όλος ο κόσμος είναι γεμάτος από φιλοδοξίες. Ο Χίτλερ ρίχτηκε στον πόλεμο από φιλοδοξία.

Όλοι οι πόλεμοι έχουν την αιτία τους στο φόβο και στην ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ. Όλα τα σοβαρότερα προβλήματα της ζωής έχουν σαν ξεκίνημα την ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ. Όλος ο κόσμος ζει παλεύοντας όλον τον κόσμο εξαιτίας της φιλοδοξίας ένας ενάντια όλων και όλοι ενάντια όλων.

Κάθε άνθρωπος στην ζωή ΦΙΛΟΔΟΞΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΚΑΤΙ και οι άνθρωποι μιας κάποιας ηλικίας, εκπαιδευτικοί, αρχηγοί οικογενειών, κηδεμόνες κλπ, προτρέπουν τους μικρούς, τις μικρές, τις δεσποινίδες, τους νέους να ακολουθήσουν τον φοβερό δρόμο της ΦΙΛΟΔΟΞΙΑΣ.

Οι μεγάλοι λένε στους μαθητές και μαθήτριες: «Πρέπει να γίνεις κάτι στην ζωή, να γίνεις πλούσιος, να παντρευτείς με εκατομμυριούχο, να γίνεις δυνατός» κλπ.

Οι παλιές γενιές, τρομερές, άσχημες, απαρχαιομένες, θέλουν οι νέες γενιές να γίνουν κι αυτές φιλόδοξες, άσχημες φρικιαστικές σαν αυτές.

Το χειρότερο απ' όλα αυτά είναι ότι οι νέοι άνθρωποι αφήνονται να «ζαλιστούν» και επίσης αφήνονται να οδηγηθούν σ' αυτόν τον φρικιαστικό δρόμο της ΦΙΛΟΔΟΞΙΑΣ.

Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να διδάξουν στους μαθητές και τις μαθήτριες ότι καμιά τίμια εργασία δεν πρέπει να περιφρονείται και είναι ανόητο να κοιτάζουμε με περιφρόνηση τον οδηγό του ταξί, τον υπάλληλο της βιτρίνας, τον αγρότη, τον λούστρο κλπ. Κάθε ταπεινή δουλειά είναι ωραία. Κάθε ταπεινή δουλειά είναι απαραίτητη στην κοινωνία.

Δεν είμαστε γεννημένοι **όλοι** για μηχανικοί, κυβερνήτες, πρόεδροι, γιατροί, δικηγόροι κλπ.

Στο κοινωνικό σύνολο χρειάζονται όλες οι δουλειές, όλα τα επαγγέλματα, καμιά τίμια δουλειά δεν μπορεί ποτέ να είναι περιφρονημένη. Στην πρακτική ζωή κάθε ανθρώπινο ον χρησιμεύει σε κάτι και το σπουδαιότερο είναι να ξέρεις σε τι χρησιμεύει ο καθένας.

Οι εκπαιδευτικοί έχουν καθήκον να ανακαλύπτουν την κλίση κάθε μαθητή και να τον προσανατολίζουν προς τα εκεί. Αυτός που εργάζεται σύμφωνα με την ΚΛΙΣΗ του στην ζωή, θα εργαστεί με ΑΛΗΘΙΝΗ ΑΓΑΠΗ και χωρίς ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ.

Η ΑΓΑΠΗ πρέπει να αντικαταστήσει την ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ.

Η ΚΛΙΣΗ προς αυτό που πράγματι μας αρέσει, εκείνο το επάγγελμα που εξασκούμε με χαρά είναι αυτό που μας ευχαριστεί και που αγαπάμε.

Στη μοντέρνα ζωή οι άνθρωποι δυστυχώς εργάζονται με δυσαρέσκεια και από φιλοδοξία γιατί εξασκούν επαγγέλματα που δεν συμπίπτουν με την ΚΛΙΣΗ τους.

Όταν κάποιος εργάζεται σε κάτι που του αρέσει, στην πραγματική του κλίση, το κάνει με ΑΓΑΠΗ γιατί ΑΓΑΠΑ την κλίση του, γιατί οι ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ για την ζωή είναι αυτές της κλίσης του. Αυτή είναι ακριβώς η δουλειά των εκπαιδευτικών. Να ξέρουν να προσανατολίσουν τους μαθητές και μαθήτριες τους, να ανακαλύψουν τις ικανότητες τους και να τους οδηγήσουν στον δρόμο της αυθεντικής τους κλίσης.

Η ΑΓΑΠΗ

Οι μαθητές και οι μαθήτριες από τα σχολικά θρανία ακόμη πρέπει να καταλάβουν με ολοκληρωτικό τρόπο αυτό που λέγεται ΑΓΑΠΗ.

Ο ΦΟΒΟΣ και η ΕΞΑΡΤΗΣΗ μπερδεύονται συνήθως με την ΑΓΑΠΗ, όμως δεν είναι ΑΓΑΠΗ.

Οι μαθητές και μαθήτριες εξαρτώνται από τους γονείς τους και τους δασκάλους τους και είναι φανερό ότι τους σέβονται αλλά και τους φοβούνται συγχρόνως.

Τα αγόρια και κορίτσια, οι νέοι και δεσποινίδες εξαρτώνται από τους γονείς τους για τα ρούχα, την τροφή, τα χρήματα, την κατοικία κλπ και είναι ολοφάνερο πώς αισθάνονται προστατευμένοι, ξέρουν ότι εξαρτώνται από τους γονείς τους και για τον λόγο αυτό τους σέβονται και τους φοβούνται ακόμη, αλλά αυτό δεν είναι ΑΓΑΠΗ.

Για να αποδείξουμε αυτό που λέμε μπορούμε να εξακριβώσουμε με απόλυτη ακρίβεια ότι όλα τα αγόρια και κορίτσια, νέοι ή δεσποινίδες εμπιστεύονται περισσότερο τους φίλους και φίλες του σχολείου παρά τους ίδιους τους γονείς τους.

Πραγματικά τα αγόρια και κορίτσια, νέοι και δεσποινίδες μιλούν με τους συντρόφους και συντρόφισσες σχετικά με πράγματα ιδιαίτερα που ποτέ δεν θα το έλεγαν στους ίδιους τους γονείς τους.

Αυτό μας αποδεικνύει ότι δεν υπάρχει αληθινή εμπιστοσύνη ανάμεσα στα παιδιά και τους γονείς, ότι δεν υπάρχει αληθινή ΑΓΑΠΗ.

Γίνεται ΕΠΕΙΓΟΝ το να καταλάβουμε ότι υπάρχει μια διαφορά βασική ανάμεσα στην ΑΓΑΠΗ και αυτό που λέγεται σεβασμός, φόβος, εξάρτηση, δέος. Είναι ΕΠΕΙΓΟΝ να ξέρουμε να σεβόμαστε τους γονείς και τους δασκάλους αλλά να μην μπερδεύουμε τον σεβασμό με την ΑΓΑΠΗ.

Ο ΣΕΒΑΣΜΟΣ και η ΑΓΑΠΗ πρέπει να είναι εσωτερικά ενωμένα, όμως δεν πρέπει να μπερδεύουμε το ένα με το άλλο.

Οι γονείς φοβούνται για τα παιδιά τους, επιθυμούν γι' αυτά το καλύτερο: ένα καλό επάγγελμα, έναν καλόν γάμο, προστασία κλπ και συγχέουν αυτόν τον φόβο με την αληθινή ΑΓΑΠΗ.

Γίνεται αναγκαίο να καταλάβουμε ότι χωρίς ΑΛΗΘΙΝΗ ΑΓΑΠΗ είναι αδύνατον για τους γονείς και εκπαιδευτικούς να οδηγήσουν τις νέες γενεές με σοφία ακόμα και αν οι προθέσεις τους είναι πάρα πολύ καλές. **Ο δρόμος που οδηγεί στην άβυσσο είναι στρωμένος με πολύ καλές προθέσεις.**

Βλέπουμε την περίπτωση που είναι παγκοσμίως γνωστή σαν «Επαναστάτες χωρίς αιτία». Αυτή είναι μια νοητική επιδημία που έχει διαδοθεί σε όλον τον κόσμο. Πληθώρα από «καλά παιδιά», δηλαδή πολύ αγαπημένα από τους γονείς τους, πολύ χαϊδεμένα, πολύ λατρεμένα, επιτίθενται σε αθώους περαστικούς, χτυπούν και βιάζουν γυναίκες, κλέβουν, πετροβολούν, γυρίζουν σαν συμμορίες κάνοντας παντού ζημιές, δεν σέβονται τους εκπαιδευτικούς και γονείς κλπ.

Οι «Επαναστάτες χωρίς αιτία» είναι το προϊόν της έλλειψης της αληθινής ΑΓΑΠΗΣ.

Όπου υπάρχει αληθινή ΑΓΑΠΗ δεν υπάρχουν «Επαναστάτες χωρίς αιτία». Αν οι γονείς ΑΓΑΠΟΥΣΑΝ αληθινά τα παιδιά τους θα ήξεραν να τα προσανατολίσουν έξυπνα και τότε δε θα υπήρχαν «Επαναστάτες χωρίς αιτία». Οι επαναστάτες χωρίς αιτία είναι προϊόν κακού προσανατολισμού. Οι γονείς δεν έχουν αρκετή ΑΓΑΠΗ για να αφοσιωθούν και να προσανατολίσουν τα παιδιά τους με σοφία.

Οι μοντέρνοι γονείς σκέπτονται μόνο το χρήμα και να δώσουν στο παιδί τους όλο και περισσότερα, και αυτοκίνητο τελευταίο μοντέλο, και ρούχα τελευταίας μόδας κλπ, αλλά δεν αγαπούν αληθινά, δεν ξέρουν να αγαπήσουν και γι' αυτό υπάρχουν οι «επαναστάτες χωρίς αιτία».

Η επιπολαιότητα της εποχής αυτής οφείλεται στην έλλειψη πραγματικής αγάπης.

Η μοντέρνα ζωή μοιάζει με ένα ρυάκι ρηχό, χωρίς βάθος.

Στην βαθιά λίμνη της ζωής μπορούν να ζήσουν πολλά πλάσματα, πολλά ψάρια, αλλά η λακούβα με νερό που βρίσκεται στην άκρη του δρόμου γρήγορα στεγνώνει από τις καυτές αχτίδες του ήλιου και τότε το μόνο που μένει είναι η λάσπη, η σαπίλα, η ασκήμια.

Είναι αδύνατον να κατανοήσουμε την ομορφιά της ζωής σε όλο της το μεγαλείο, αν δεν έχουμε μάθει να ΑΓΑΠΑΜΕ. Ο κόσμος μπερδεύει τον σεβασμό και τον φόβο με αυτό που λέγεται ΑΓΑΠΗ. Σεβόμαστε τους ανωτέρους μας και τους φοβόμαστε και τότε πιστεύουμε ότι τους αγαπάμε.

Τα μικρά παιδιά φοβούνται τους γονείς τους και τους δασκάλους τους και τους σέβονται και πιστεύουν ότι τους αγαπούν. Φοβάται το μικρό παιδί το μαστίγιο, τον χάρακα, την κακή βαθμολογία, την επίπληξη στο σπίτι ή στο σχολείο κλπ και τότε πιστεύει ότι αγαπά τον πατέρα του ή τον εκπαιδευτικό αλλά στην πραγματικότητα μόνο τους φοβάται.

Είμαστε εξαρτημένοι από την δουλειά, από το αφεντικό, φοβόμαστε την μιζέρια, να μείνουμε χωρίς δουλειά και τότε πιστεύουμε ότι αγαπάμε το αφεντικό και μέχρι που προασπιζόμαστε τα συμφέροντά του, προσέχουμε την ιδιοκτησία του αλλά αυτό δεν είναι ΑΓΑΠΗ, είναι φόβος.

Πολλοί άνθρωποι φοβούνται να σκεφτούν για τον εαυτό τους, για τα μυστήρια της ζωής και του θανάτου, φοβούνται να ερευνήσουν, να ψάξουν να κατανοήσουν, να μελετήσουν κλπ και τότε αναφωνούν: **Εγώ αγαπώ τον Θεό και αυτό είναι αρκετό.**

Πιστεύουν ότι αγαπούν τον ΘΕΟ αλλά στην πραγματικότητα δεν ΑΓΑΠΟΥΝ, φοβούνται.

Σε καιρό πολέμου η σύζυγος αισθάνεται ότι λατρεύει τον σύζυγο περισσότερο από ποτέ και προσμένει με αγωνία το γυρισμό του στο σπίτι, αλλά στην πραγματικότητα δεν τον αγαπά, φοβάται μόνο μήπως μείνει χωρίς σύζυγο, χωρίς προστασία κλπ.

Η ψυχολογική σκλαβιά, η εξάρτηση, το να εξαρτάσαι από κάποιον, δεν είναι ΑΓΑΠΗ. Είναι απλά ΦΟΒΟΣ και αυτό είναι όλο. Το παιδί στις σπουδές του εξαρτάται από τον εκπαιδευτικό και είναι φανερό ότι φοβάται την αποβολή, την κακή βαθμολογία, την παρατήρηση και πολλές φορές νομίζει ότι τον ΑΓΑΠΑ αλλά αυτό που συμβαίνει είναι ότι τον φοβάται.

Όταν η γυναίκα είναι ετοιμόγεννη ή σε κίνδυνο να πεθάνει από κάποια αρρώστια, ο άντρας πιστεύει ότι την αγαπά πολύ περισσότερο, αλλά στην πραγματικότητα αυτό που συμβαίνει είναι ότι φοβάται μην την χάσει, εξαρτάται από αυτήν σε πολλά πράγματα, όπως είναι το φαγητό, σεξ, πλούσιμο ρούχων, χάρδια κλπ και τρέμει μήπως την χάσει. Αυτό δεν είναι ΑΓΑΠΗ. Όλος ο κόσμος λέει ότι λατρεύει όλον τον κόσμο αλλά δεν είναι έτσι.

Είναι πολύ σπάνιο στην ζωή να βρεις κάποιον που να ξέρει να ΑΓΑΠΑ ΑΛΗΘΙΝΑ.

Αν οι γονείς αγαπούσαν αληθινά τα παιδιά, αν τα παιδιά αγαπούσαν αληθινά τους γονείς τους, αν οι εκπαιδευτικοί αγαπούσαν αληθινά τους μαθητές και μαθήτριες, δεν θα υπήρχαν πόλεμοι. Οι πόλεμοι θα ήταν αδύνατοι εκατό τα εκατό.

Αυτό που συμβαίνει είναι ότι οι άνθρωποι δεν έχουν καταλάβει τι είναι η αγάπη και κάθε φόβο, κάθε ψυχολογική σκλαβιά, κάθε πάθος κλπ, τα συγχέουν με αυτό που λέγεται ΑΓΑΠΗ.

Οι άνθρωποι δεν ξέρουν να ΑΓΑΠΟΥΝ, αν οι άνθρωποι ήξεραν να αγαπούν, η ζωή θα ήταν σίγουρα ένας παράδεισος. Οι ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΙ πιστεύουν ότι αγαπούν και πολλοί θα μπορούσαν να δώσουν ακόμα και όρκο αίματος ότι αγαπούν. Όμως το μόνο που αισθάνονται είναι ΠΑΘΟΣ. Μόλις ικανοποιηθεί το ΠΑΘΟΣ, ο χάρτινος πύργος γκρεμίζεται. Το ΠΑΘΟΣ συνήθως ξεγελά τον ΝΟΥ και την ΚΑΡΔΙΑ. Καθένας που αισθάνεται ΠΑΘΟΣ νομίζει ότι είναι ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΣ.

Είναι πολύ σπάνιο να βρεις στην ζωή κάποιο ζευγάρι αληθινά ερωτευμένο. Αφθονούν τα ζευγάρια με ΠΑΘΟΣ αλλά είναι δυσκολότατο να συναντήσεις ζευγάρι ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΩΝ.

Όλοι οι καλλιτέχνες τραγουδούν την ΑΓΑΠΗ αλλά δεν ξέρουν τι πράγμα είναι η αγάπη και μπερδεύουν το ΠΑΘΟΣ με την ΑΓΑΠΗ. Αν υπάρχει ένα πράγμα πολύ δύσκολο στην ζωή αυτή, είναι να ΜΗΝ μπερδεύεις το ΠΑΘΟΣ με την ΑΓΑΠΗ.

Το ΠΑΘΟΣ είναι το πιο ηδονιστικό δηλητήριο και το πιο ραφιναρισμένο που μπορεί να αντιλαμβάνεται κανείς, πάντα θριαμβεύει με τίμημα το αίμα. Το ΠΑΘΟΣ είναι ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟ εκατό τοις εκατό, το ΠΑΘΟΣ είναι κτηνώδες, αλλά μερικές φορές είναι πολύ ραφιναρισμένο και λεπτό. Πάντα μπερδεύεται με την ΑΓΑΠΗ.

Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να διδάξουν στους μαθητές, νέους και δεσποινίδες να ξεχωρίζουν την ΑΓΑΠΗ από το ΠΑΘΟΣ. Μόνο έτσι θα αποφύγουν αργότερα πολλές τραγωδίες στην ζωή. Οι εκπαιδευτικοί είναι υποχρεωμένοι να διαμορφώσουν την υπευθυνότητα των μαθητών και μαθητριών και γι' αυτό πρέπει να τους προετοιμάσουν σωστά για να μην γίνουν τραγικοί στην ζωή. Είναι αναγκαίο να κατανοήσουμε αυτό που είναι ΑΓΑΠΗ, αυτό που δεν μπορεί να μπερδευτεί με την ζήλεια, τα πάθη, βίες, φοβίες, προσκολλήσεις, ψυχολογικές εξαρτήσεις κλπ. Η ΑΓΑΠΗ δυστυχώς δεν υπάρχει στα ανθρώπινα όντα, αλλά ούτε είναι και κάτι που μπορούμε να ΑΠΟΚΤΗΣΟΥΜΕ, να αγοράσουμε, ούτε να καλλιεργήσουμε σαν λουλούδι στο θερμοκήπιο κλπ. Η ΑΓΑΠΗ πρέπει να ΓΕΝΝΗΘΕΙ μέσα μας και ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ μόνο όταν έχουμε καταλάβει σε βάθος αυτό που είναι το ΜΙΣΟΣ που υπάρχει μέσα μας, αυτό που είναι ΤΡΟΜΟΣ, το ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟ ΠΑΘΟΣ, τον φόβο, την ψυχολογική σκλαβιά, την εξάρτηση κλπ.

Οφείλουμε να καταλάβουμε αυτό που είναι αυτά τα ψυχολογικά ελαττώματα, οφείλουμε να καταλάβουμε πώς διαδικάζονται σε μας όχι μόνο στο διανοητικό επίπεδο της ζωής, αλλά επίσης σε άλλα απόκρυφα και άγνωστα επίπεδα του Υποσυνείδητου. Γίνεται αναγκαίο να ανασύρουμε από τις διάφορες κρυψώνες του νου όλα αυτά τα ελαττώματα. Μόνο έτσι γεννιέται μέσα μας με αυθόρμητο και αγνό τρόπο, αυτό που ονομάζεται ΑΓΑΠΗ. Είναι αδύνατον να θέλεις να μεταμορφώσεις τον κόσμο χωρίς το κάλεσμα της ΑΓΑΠΗΣ. Μόνο η ΑΓΑΠΗ μπορεί να μεταμορφώσει αληθινά τον κόσμο.

Ο ΝΟΥΣ

Δια μέσου της πείρας έχουμε μπορέσει να αποδείξουμε ότι είναι σημαντικό να καταλάβουμε ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΛΕΓΕΤΑΙ ΑΓΑΠΗ, μέχρι να καταλάβουμε με τρόπο ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΟ το πολύπλοκο πρόβλημα του ΝΟΥ.

Αυτοί που υποθέτουν ότι ο ΝΟΥΣ είναι ο εγκέφαλος, είναι εντελώς λανθασμένοι. Ο ΝΟΥΣ είναι ενεργειακός, λεπτός, μπορεί να **ανεξαρτητοποιηθεί** από την Ύλη, μπορεί σε ορισμένες καταστάσεις ύπνωσης ή κατά την διάρκεια του φυσιολογικού ύπνου, να μεταφερθεί σε πολύ απομακρυσμένα μέρη για να δει ή να ακούσει αυτό που συμβαίνει σε αυτά τα μέρη.

Στα εργαστήρια παραψυχολογίας γίνονται αξιόλογα πειράματα με πρόσωπα σε κατάσταση ΥΠΝΩΣΗΣ. Πολλά πρόσωπα σε κατάσταση ΥΠΝΩΣΗΣ μπόρεσαν να δώσουν λεπτομερείς πληροφορίες για γεγονότα, πρόσωπα ή καταστάσεις που κατά την διάρκεια της ύπνωσης τους συνέβησαν σε απομακρυσμένα σημεία.

Οι επιστήμονες έχουν κατορθώσει να εξακριβώσουν μετά από αυτά τα πειράματα, την αλήθεια αυτών των πληροφοριών. Μπόρεσαν να αποδείξουν την αλήθεια των γεγονότων, την ακρίβεια των συμβάντων. Με αυτά τα εργαστηριακά πειράματα της παραψυχολογίας είναι εντελώς αποδεδειγμένο από την παρατήρηση και την πείρα ότι ο εγκέφαλος δεν είναι ο ΝΟΥΣ.

Πραγματικά και με όλη την αλήθεια μπορούμε να πούμε ότι ο νους μπορεί να ταξιδέψει δια μέσου του χρόνου και της διάστασης, ανεξάρτητα από το μυαλό, για να δει και ακούσει πράγματα που συμβαίνουν σε απόμακρα μέρη.

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ των υπερ-αντιληπτικών αισθήσεων είναι ήδη ΑΠΟΛΥΤΑ αποδεδειγμένη και μόνο ένας τρελός για δέσιμο ή ένας βλάκας θα μπορούσε να αρνηθεί την πραγματικότητα των υπεραντιλήψεων.

Ο εγκέφαλος είναι φτιαγμένος για να επεξεργάζεται την σκέψη αλλά δεν είναι η σκέψη. Ο εγκέφαλος είναι μόνο το εργαλείο του ΝΟΥ, δεν είναι ο νους. Εμείς χρειαζόμαστε να μελετήσουμε σε βάθος τον νου αν θέλουμε αληθινά να γνωρίσουμε ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΑ αυτό που ονομάζεται ΑΓΑΠΗ. Τα παιδιά και οι νέοι, έχουν ελαστικότερο ευέλικτο, ξύπνιο, άμεσο νου.

Πολλά είναι τα παιδιά και οι νέοι που διασκεδάζουν ρωτώντας τους γονείς τους και δασκάλους γι' αυτά ή εκείνα τα πράγματα, για τα οποία επιθυμούν να μάθουν κάτι παραπάνω, θέλουν να μάθουν γι' αυτό ρωτούν, παρατηρούν, βλέπουν ορισμένες λεπτομέρειες που οι ενήλικες περιφρονούν ή δεν συλλαμβάνουν. Έτσι περνούν τα χρόνια, έτσι προχωρεί η ηλικία, ο νους αποκρυσταλλώνεται σιγά-σιγά.

Ο νους των υπερήλικων είναι σταθερός, πετρωμένος και δεν αλλάζει πια ούτε με κανονίες. Οι γέροι είναι πια έτσι και έτσι πεθαίνουν, δεν αλλάζουν, όλα τα βλέπουν από ένα σταθερό σημείο.

Η «αρτηριοσκλήρωση» των γέρων, οι προκαταλήψεις τους, οι μόνιμες ιδέες κλπ, μοιάζουν όλα μαζί ένας ΒΡΑΧΟΣ, μια ΠΕΤΡΑ που δεν αλλάζει με κανέναν τρόπο. Γι' αυτό λέει η παροιμία: «Ευφυΐα και φιγούρα μέχρι τον τάφο».

Γίνεται ΕΠΕΙΓΟΝ οι εκπαιδευτικοί που είναι επιφορτισμένοι να διαμορφώσουν την ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ των μαθητών και μαθητριών, να μελετούν σε βάθος τον νου, έτσι που να μπορούν να προσανατολίζουν με εξυπνάδα τις νέες γενιές.

Είναι πικρό να κατανοείς σε βάθος πώς δια μέσου του χρόνου απολιθώνεται σιγά-σιγά ο ΝΟΥΣ.

Ο ΝΟΥΣ είναι ο φονιάς του ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΥ, του αληθινού.

Ο ΝΟΥΣ καταστρέφει την ΑΓΑΠΗ. Αυτός που φτάνει στα γεράματα δεν είναι ικανός να ΑΓΑΠΑ γιατί ο νους του είναι γεμάτος από πικρές εμπειρίες, προκαταλήψεις, μόνιμες ιδέες σαν ασάλινη μύτη κλπ. Υπάρχουν γέροι καλοστεκούμενοι που πιστεύουν ότι είναι ικανοί ΑΚΟΜΑ ΝΑ ΑΓΑΠΗΣΟΥΝ, αλλά αυτό που συμβαίνει είναι ότι αυτοί οι γέροι είναι γεμάτοι σεξουαλικά πάθη και μπερδεύουν το ΠΑΘΟΣ με την ΑΓΑΠΗ. Κάθε καλοστεκούμενος γέρος και κάθε καλοστεκούμενη γριά περνάνε από τρομερές λάγνες και παθιασμένες καταστάσεις πριν να πεθάνουν και αυτοί νομίζουν ότι αυτό είναι αγάπη. Η ΑΓΑΠΗ των γέρων είναι αδύνατη γιατί ο νους την καταστρέφει με την «αρτηριοσκλήρωση», τις μόνιμες ιδέες, προκαταλήψεις, ζήλεις, εμπειρίες, αναμνήσεις, σεξουαλικά πάθη κλπ.

Ο ΝΟΥΣ είναι ο χειρότερος εχθρός της ΑΓΑΠΗΣ. Στα υπερ-πολιτισμένα κράτη η ΑΓΑΠΗ δεν υπάρχει πια, γιατί ο νους των ανθρώπων μυρίζει μόνο εργοστάσια, λογαριασμούς τραπεζών, βενζίνη και ζελατίνη. Υπάρχουν πολλοί εγκλωβισμοί για τον ανθρώπινο νου και ο νους του κάθε ατόμου είναι καλά μπουτλιαρισμένος. Μερικοί έχουν τον ΝΟΥ μπουτλιαρισμένο στον αποκρουστικό κομμουνισμό, άλλοι τον έχουν μπουτλιαρεί στον ανελέητο καπιταλισμό. Υπάρχουν εκείνοι που έχουν τον ΝΟΥ ΜΠΟΤΙΛΙΑΡΙΣΜΕΝΟ στην ζήλεια, στο μίσος, στην επιθυμία να γίνουν πλούσιοι, στην καλή κοινωνική θέση, στην απαισιοδοξία, στην προσκόλληση σε καθορισμένα πρόσωπα στην προσκόλληση στις δικές τους συμφορές, στα οικογενειακά τους προβλήματα κλπ.

Τους ανθρώπους τους ευχαριστεί να μπουτλιάρουν τον νου. Είναι ΣΠΑΝΙΟΙ αυτοί που αποφασίζουν να κομματιάσουν το μπουκάλι.

Χρειαζόμαστε να ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΟΥΜΕ τον νου, αλλά τους ανθρώπους τους ευχαριστεί η σκλαβιά, είναι σπάνιο να συναντήσεις στην ζωή κάποιον που να μην έχει τον νου καλά μπουτλιαρισμένο.

Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να διδάξουν στους μαθητές και μαθήτριες όλα αυτά τα πράγματα. Πρέπει να διδάξουν στις νέες γενεές να ερευνούν τον ίδιο τους τον νου, να τον παρατηρούν, να τον κατανοούν. Μόνο έτσι μέσω της σε βάθος ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ θα μπορέσουμε να αποφύγουμε την αποκρυστάλλωση, το πάγωμα, το μποτιλιάρισμα των ανθρώπων.

Το μόνο που μπορεί να αλλάξει τον κόσμο είναι αυτό που λέγεται ΑΓΑΠΗ, αλλά ο νους καταστρέφει την ΑΓΑΠΗ.

Χρειαζόμαστε να ΜΕΛΕΤΗΣΟΥΜΕ τον νου μας, να τον παρατηρήσουμε, να τον ερευνήσουμε σε βάθος, να τον καταλάβουμε αληθινά. Μόνο έτσι, μόνο αν γίνουμε κύριοι του εαυτού μας, του ίδιου μας του νου, θα σκοτώσουμε τον δολοφόνο της ΑΓΑΠΗΣ και θα γίνουμε αληθινά ευτυχισμένοι,

Εκείνοι που ζουν ονειρευόμενοι την ΑΓΑΠΗ, εκείνοι που ζουν κάνοντας σχέδια για την ΑΓΑΠΗ, εκείνοι που θέλουν η ΑΓΑΠΗ να λειτουργήσει συμφώνως με το γούστα τους, τα σχέδια και τις φαντασίες τους, κανόνες και προκαταλήψεις, αναμνήσεις και εμπειρίες κλπ, ποτέ δεν θα μπορέσουν να μάθουν πραγματικά το τι είναι αγάπη, εκ των πραγμάτων αυτοί έχουν γίνει εχθροί της ΑΓΑΠΗΣ.

Είναι αναγκαίο να καταλάβουμε με τρόπο ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΟ ποιες είναι οι διαδικασίες του νου σε κατάσταση συσσώρευσης εμπειριών.

Οι εκπαιδευτικοί μαλώνουν πολλές φορές δίκαια αλλά μερικές φορές ηλίθια και χωρίς αληθινό λόγο, χωρίς να καταλάβουν ότι κάθε άδικο μάλωμα μένει αποθηκευμένο στο νου των σπουδαστών, το αποτέλεσμα παρόμοιας λαθεμένης τακτικής συνήθως είναι το χάσιμο της ΑΓΑΠΗΣ για τον εκπαιδευτικό.

Ο ΝΟΥΣ καταστρέφει την ΑΓΑΠΗ και αυτό είναι κάτι που οι εκπαιδευτικοί των σχολείων, των λυκείων και πανεπιστημίων δεν πρέπει να ξεχνούν ποτέ.

Είναι ανάγκη να καταλάβουμε σε βάθος όλες αυτές τις διαδικασίες του νου που σκοτώνουν την ομορφιά της ΑΓΑΠΗΣ.

ΔΕΝ αρκεί να είσαι πατέρας ή μητέρα οικογένειας, πρέπει να ξέρεις να ΑΓΑΠΑΣ. Οι πατέρες και μητέρες της οικογένειας πιστεύουν ότι αγαπούν τους γιους τους και τις κόρες τους γιατί τους έχουν, γιατί είναι δικοί τους, γιατί τους κατέχουν, όπως κάποιος έχει ένα ποδήλατο, ένα αυτοκίνητο, ένα σπίτι.

Αυτή η αίσθηση ιδιοκτησίας, εξάρτησης, συνήθως συγχέεται με την ΑΓΑΠΗ, αλλά ποτέ δεν θα μπορούσε να είναι ΑΓΑΠΗ.

Οι εκπαιδευτικοί του δεύτερου μας σπιτικού που είναι το σχολείο, πιστεύουν ότι αγαπούν τους μαθητές τους, τις μαθήτριες, γιατί τους ανήκουν σαν τέτοιοι, γιατί τους κατέχουν, αλλά αυτό δεν είναι ΑΓΑΠΗ. Το αίσθημα κυριότητας ή εξάρτησης δεν είναι ΑΓΑΠΗ.

Ο ΝΟΥΣ καταστρέφει την ΑΓΑΠΗ και μόνο κατανοώντας όλες τις λανθασμένες διεργασίες του νου, τον παράλογο τρόπο σκέψης μας, τις κακές μας συνήθειες, το μηχανικά μας έθιμα, μηχανικότητες, τον λανθασμένο τρόπο που βλέπουμε τα πράγματα κλπ, μπορούμε να φτάσουμε στο να βιώσουμε, στο να πειραματιζόμαστε αληθινά αυτό που δεν ανήκει στον χρόνο, αυτό που λέγεται ΑΓΑΠΗ.

Αυτοί που θέλουν η ΑΓΑΠΗ να γίνει ένα εξάρτημα της ρουτινιάρικης μηχανής τους, αυτοί που θέλουν την ΑΓΑΠΗ να κυλά στις λανθασμένες γραμμές των δικών τους προκαταλήψεων, ορέξεων, φόβων, εμπειριών της ζωής, εγωιστικού τρόπου να βλέπεις τα πράγματα, λανθασμένου τρόπου σκέψης κλπ, σκοτώνουν εκ των πραγμάτων την ΑΓΑΠΗ γιατί αυτή ποτέ δεν υποτάσσεται.

Αυτοί που θέλουν την ΑΓΑΠΗ να λειτουργεί σαν ΕΓΩ ΘΕΛΩ, σαν ΕΓΩ ΕΠΙΘΥΜΩ, σαν ΕΓΩ ΣΚΕΠΤΟΜΑΙ, χάνουν την ΑΓΑΠΗ γιατί ο ΕΡΩΣ, ο ΘΕΟΣ της ΑΓΑΠΗΣ, δεν είναι διατεθειμένος ποτέ να αφηθεί σκλάβος του ΕΓΩ.

Πρέπει να σκοτώσουμε το ΕΓΩ, το «ο ΕΑΥΤΟΣ ΜΟΥ», το «Ο ΕΑΥΤΟΣ ΜΑΣ», για να μην χάσουμε το μωρό της ΑΓΑΠΗΣ.

Το ΕΓΩ είναι ένας σωρός από αναμνήσεις, ορέξεις, φοβίες, μίση, πάθη, εμπειρίες, εγωισμούς, ζήλεις, απληστίες, λαγνείες κλπ. Μόνο κατανοώντας κάθε ελάττωμα χωριστά, μόνο μελετώντας το, παρατηρώντας το κατευθείαν όχι μόνο στον διανοητικό τομέα, αλλά επίσης σε όλα το υποσυνείδητο επίπεδα του νου, αρχίζει να εξαφανίζεται κάθε ελάττωμα, αρχίζουμε να πεθαίνουμε από στιγμή σε στιγμή. Έτσι και μόνο έτσι κατορθώνουμε την αποσύνθεση του ΕΓΩ.

Αυτοί που θέλουν να μποτιλιάρουν την ΑΓΑΠΗ μέσα στην τρομερή μπουκάλα του εγώ, χάνουν την ΑΓΑΠΗ, μένουν χωρίς αυτήν, γιατί η ΑΓΑΠΗ δεν μπορεί ποτέ να μποτιλιαριστεί.

Δυστυχώς οι άνθρωποι θέλουν η ΑΓΑΠΗ να συμπεριφέρεται σύμφωνα με τις δικές τους συνήθειες, επιθυμίες, έθιμα κλπ. Οι άνθρωποι θέλουν η ΑΓΑΠΗ να υποταγεί στο ΕΓΩ και αυτό είναι εντελώς αδύνατο γιατί η ΑΓΑΠΗ δεν υπακούει στο ΕΓΩ.

Τα ζευγάρια των ερωτευμένων (ή καλύτερα παθιασμένων) υποθέτουν ότι η ΑΓΑΠΗ πρέπει να προχωρά πιστά στις γραμμές των δικών τους επιθυμιών, ορέξεων, λαθών κλπ, και σε αυτό κάνουν μεγάλο λάθος. «Ας μιλήσουμε για τους δυο μας!» λένε οι ερωτευμένοι ή παθιασμένοι σεξουαλικά, που αφθονούν σε αυτόν τον κόσμο, και μετά αρχίζουν τις συζητήσεις, τα σχέδια, τα όνειρα, και τους αναστεναγμούς. Καθένας λέει κάτι, εκθέτει τα σχέδια του, τις επιθυμίες του, τον τρόπο να βλέπει τα πράγματα της ζωής και θέλει την ΑΓΑΠΗ να κινείται σαν μηχανή σιδηροδρόμου στις σιδερένιες γραμμές που χάραξε ο νους.

Πόσο λάθος κάνουν αυτοί οι ερωτευμένοι ή παθιασμένοι! Πόσο μακριά βρίσκονται από την πραγματικότητα!

Η ΑΓΑΠΗ δεν υπακούει στο ΕΓΩ, και όταν οι σύζυγοι θελήσουν να την αλυσοδοέσουν και να την υποτάξουν, φεύγει αφήνοντας το ζευγάρι δυστυχισμένο.

Ο ΝΟΥΣ έχει την κακή ιδέα να συγκρίνει. Ο άνθρωπος συγκρίνει μια αρραβωνιαστικά με μια άλλη. Η γυναίκα συγκρίνει τον άνδρα της με έναν άλλον. Ο εκπαιδευτικός συγκρίνει έναν μαθητή με άλλον, μια μαθήτρια με άλλη, σαν να μην άξιζαν όλοι οι μαθητές την ίδια εκτίμηση. Στην πραγματικότητα κάθε σύγκριση είναι ΑΠΕΧΘΗΣ.

Αυτός που θαυμάζει μια ωραία δύση του ήλιου, και την συγκρίνει με άλλη, δεν ξέρει πραγματικά να κατανοήσει την ομορφιά που έχει μπροστά στα μάτια του.

Αυτός που θαυμάζει ένα ωραίο βουνό και το συγκρίνει με ένα άλλο που είδε χθες, δεν καταλαβαίνει πραγματικά την ομορφιά του βουνού που έχει μπροστά στα μάτια του.

Όπου υπάρχει ΣΥΓΚΡΙΣΗ δεν υπάρχει ΑΓΑΠΗ ΑΛΗΘΙΝΗ. Ο πατέρας και η μητέρα που αγαπούν πραγματικά τα παιδιά τους, ποτέ δεν τα συγκρίνουν με κανένα, τα αγαπούν και αυτό είναι όλο.

Ο σύζυγος που πραγματικά αγαπά την σύζυγο του ποτέ δεν διαπράττει το λάθος να την συγκρίνει με καμμία, την αγαπά κι αυτό είναι όλο. Οι εκπαιδευτικοί που αγαπούν τους μαθητές και μαθήτριες τους ποτέ δεν τους διακρίνουν ποτέ δεν τους συγκρίνουν μεταξύ τους, τους αγαπούν αληθινά και αυτό είναι όλο.

Ο νους διαιρεμένος από τις συγκρίσεις, ο νους σκλάβος του ΔΥΑΔΙΣΜΟΥ καταστρέφει την ΑΓΑΠΗ.

Ο νους διαιρεμένος από την μάχη των αντιθέτων δεν είναι σε θέση να καταλάβει το καινούργιο, απολιθώνεται, παγώνει. Ο ΝΟΥΣ ΕΧΕΙ ΠΟΛΛΑ ΒΑΘΗ, περιοχές, υποσυνείδητα πεδία, κρυσθώνες, αλλά το καλύτερο είναι η ΟΥΣΙΑ, η Συνείδηση και βρίσκεται στο Κέντρο.

Όταν ο ΔΥΑΔΙΣΜΟΣ τελειώσει, όταν ο νους γίνεται ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΣ, ΗΡΕΜΟΣ, ΓΑΛΗΝΙΟΣ, ΗΣΥΧΟΣ, ΒΑΘΥΣ, όταν δεν συγκρίνει πια, τότε ξυπνά η ΟΥΣΙΑ, η Συνείδηση και αυτό πρέπει να είναι το αληθινό αντικείμενο της ΒΑΣΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ. Ας ξεχωρίσουμε το τι είναι ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ και ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟ. Στο ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ υπάρχει ξύπνια συνείδηση. Στο ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟ υπάρχει κοιμισμένη συνείδηση, Υποσυνείδηση. Μόνο η Αντικειμενική Συνείδηση μπορεί να απολαμβάνει την Αντικειμενική ΓΝΩΣΗ.

Η διανοητική πληροφόρηση, που σήμερα παίρνουν οι μαθητές και μαθήτριες όλων των σχολείων, λυκείων και πανεπιστημίων, είναι ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΙΚΗ εκατό τοις εκατό.

Η Αντικειμενική ΓΝΩΣΗ δεν μπορεί να αποκτηθεί χωρίς Αντικειμενική Συνείδηση.

Οι μαθητές και μαθήτριες πρέπει να φτάσουν πρώτα στην Αυτο-Συνείδηση και μετά στην Αντικειμενική Συνείδηση. Μόνο από τον ΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ μπορούμε να φτάσουμε στην Αντικειμενική Συνείδηση και στην Αντικειμενική ΓΝΩΣΗ.

Είναι αναγκαίο να καταλάβουμε το ΠΟΛΥΠΛΟΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ του ΝΟΥ αν στ' αλήθεια θέλουμε να διασχίσουμε τον ΔΡΟΜΟ της ΑΓΑΠΗΣ

ΝΑ ΞΕΡΕΙΣ ΝΑ ΑΚΟΥΣ

Υπάρχουν στον κόσμο πολλοί ομιλητές που καταπλήσσουν με την γλαφυρότητά τους, όμως είναι λίγοι αυτοί που ξέρουν ν' ακούνε.

Το να ξέρεις να ακούς είναι δύσκολο πολύ, λίγοι είναι στ' αλήθεια οι άνθρωποι που ξέρουν αληθινά να ακούνε.

Όταν μιλά ο εκπαιδευτικός, ο ομιλητής, το ακροατήριο φαίνεται ότι είναι πολύ προσεκτικό, σαν να παρακολουθεί λεπτομερώς κάθε λέξη του ομιλητή, όλοι δίνουν την εντύπωση ότι ακούν, ότι βρίσκονται σε κατάσταση εγρήγορσης, όμως στο ψυχολογικό βάθος κάθε ατόμου υπάρχει ένας γραμματέας που μεταφράζει κάθε λέξη του ομιλητή.

Αυτός ο γραμματέας είναι το ΕΓΩ, ο ΕΑΥΤΟΣ ΜΟΥ, ο ΕΑΥΤΟΣ ΣΟΥ. Η δουλειά του παραπάνω γραμματέα συνίσταται στο να κακοερμηνεύει και να κακομεταφράζει τα λόγια του ομιλητή.

ΤΟ ΕΓΩ μεταφράζει σύμφωνα με τις προκαταλήψεις του, προ-αντιλήψεις, φόβους, υπερηφάνειες, επιθυμίες, ιδέες, αναμνήσεις κλπ. Οι μαθητές στο σχολείο, οι μαθήτριες, το σύνολο που αθροιστικά αποτελεί το ακροατήριο που ακούει, στην πραγματικότητα δεν ακούν τον ομιλητή, ακούν τον εαυτό τους, ακούν το ίδιο το δικό τους ΕΓΩ, το αγαπημένο Μακιαβελικό τους ΕΓΩ, που δεν είναι διατεθειμένο να δεχθεί το ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ, το ΑΛΗΘΙΝΟ, το ΟΥΣΙΩΔΕΣ. Μόνο σε κατάσταση εγρήγορσης, ανοικτός στο καινούργιο, με ΝΟΥ ΑΥΘΟΡΜΗΤΟ, ελεύθερο από το βάρος του παρελθόντος, σε κατάσταση πλήρους ΑΝΤΙΛΗΠΤΙΚΟΤΗΤΑΣ, μπορούμε να ακούσουμε πραγματικά χωρίς την επέμβαση αυτού του κάκιστου γραμματέα της κακιάς ώρας που λέγεται ΕΓΩ, ο ΕΑΥΤΟΣ ΜΟΥ, ο ΕΑΥΤΟΣ ΣΟΥ.

Όταν ο νους είναι εξαρτημένος από την μνήμη, επαναλαμβάνει μόνο αυτό που έχει αποθηκευμένο. Ο νους εξαρτημένος από τις εμπειρίες τόσων και τόσων χθες μπορεί να δει το παρόν μόνο μέσα από τα θολά γυαλιά του παρελθόντος.

ΑΝ ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΞΕΡΟΥΜΕ ΝΑ ΑΚΟΥΜΕ, αν θέλουμε να μάθουμε να ακούμε για να ανακαλύψουμε το καινούργιο, πρέπει να ζήσουμε σύμφωνα με την φιλοσοφία της στιγμής.

Είναι επείγον να ζήσουμε στιγμή προς στιγμή χωρίς τις έγνοιες του παρελθόντος και χωρίς τα σχέδια του μέλλοντος.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ είναι το άγνωστο από στιγμή σε στιγμή, ο νους μας πρέπει να είναι πάντα σε συναγερμό, σε πλήρη προσοχή, ελεύθερος από προκαταλήψεις, και προ-αντιλήψεις, έτσι ώστε να είναι πάντα δεκτικός.

Οι εκπαιδευτικοί του σχολείου πρέπει να διδάξουν στους μαθητές τους και μαθήτριες την βαθιά έννοια που περιλαμβάνει αυτό το να ξέρεις να ακούς.

Είναι αναγκαίο να μάθουμε να ζούμε με σοφία, να επαναβεβαιώσουμε τις αισθήσεις μας, να ραφινάρουμε την συμπεριφορά μας, τις σκέψεις μας, το συναισθήματα μας.

Δεν χρησιμεύει σε τίποτα το να έχουμε μια μεγάλη ακαδημαϊκή μόρφωση, αν δεν ξέρουμε να ακούμε, αν δεν είμαστε ικανοί να ανακαλύπτουμε το καινούργιο από στιγμή σε στιγμή.

Χρειαζόμαστε να ραφινάρουμε την προσοχή μας, να εξευγενίσουμε τα ήθη μας, να ραφινάρουμε το πρόσωπα μας, τα πράγματα κλπ.

Είναι αδύνατον να είμαστε αληθινά εκλεπτισμένοι όταν δεν ξέρουμε να ακούμε.

Ο χοντροκομμένος, βαρύς, σκουριασμένος, διεστραμμένος νους ποτέ δεν ξέρει να ακούει, ποτέ δεν ξέρει να ανακαλύπτει το καινούργιο, αυτός ο νους μόνο καταλαβαίνει, μόνο αντιλαμβάνεται με λαθεμένο τρόπο τις παράλογες μεταφράσεις αυτού του σατανικού γραμματέα που ονομάζεται ΕΓΩ, ο ΕΑΥΤΟΣ ΜΟΥ.

Το να είσαι εκλεπτισμένος είναι κάτι το δύσκολο και απαιτεί μεγάλη προσοχή. Μπορεί κάποιος να είναι πολύ εκλεπτυσμένος στην μόδα, ρούχα, κουστούμια, κήπους, αυτοκίνητα, φιλίες και εντούτοις να εξακολουθεί στο εσωτερικό να είναι χοντροκομμένος, αγενής και βαρύς.

Αυτός που ξέρει να ζει την κάθε στιγμή, προχωρεί πραγματικά από το δρόμο του αληθινού εξευγενισμού.

Αυτός που έχει νου δεκτικό, αυθόρμητο, ολοκληρωμένο, ξύπνιο, περπατά στο μονοπάτι του αυθεντικού εξευγενισμού.

Αυτός που είναι ανοιχτός σε κάθε τι το καινούργιο, εγκαταλείποντας το βάρος του παρελθόντος, τις προκαταλήψεις, τις αντιζηλίες, φανατισμούς κλπ, προχωρεί θριαμβευτικά από τον γνήσιο δρόμο του εξευγενισμού.

Ο διεστραμμένος νους ζει μπιτλιαρισμένος στο παρελθόν, στις προκαταλήψεις, υπερηφάνειες, εγωισμούς προλήψεις κλπ.

Ο διεστραμμένος νους δεν ξέρει να δει το καινούργιο, δεν ξέρει να ακούει, είναι εξαρτημένος από την ΑΥΤΟΑΓΑΠΗ.

Οι φανατικοί του Μαρξισμού-Λενινισμού δεν δέχονται το καινούργιο. Δεν δέχονται από εγωισμό την Τέταρτη Χαρακτηριστική όλων των πραγμάτων, την τέταρτη ΔΙΑΣΤΑΣΗ. Αγαπούν υπερβολικά τον εαυτό τους, στηρίζονται στις δικές τους παράλογες υλιστικές θεωρίες, και όταν τους τοποθετήσουμε στο πεδίο των συγκεκριμένων γεγονότων, όταν τους αποδεικνύουμε το παράλογο των σοφισμάτων τους, σηκώνουν το αριστερό τους μπράτσο, κοιτάζουν τους δείκτες του ρολογιού τους, λένε μια δικαιολογία και φεύγουν.

Αυτοί έχουν νου διεστραμμένο, αρτηριοσκληρωτικό, δεν ξέρουν να ακούνε, δεν ξέρουν να ανακαλύψουν το καινούργιο, δεν δέχονται την πραγματικότητα γιατί είναι μπιτλιαρισμένοι στην ΑΓΑΠΗ του ΕΑΥΤΟΥ τους. Οι νόες που αγαπούν υπερβολικά τον εαυτό τους είναι νόες που δεν ξέρουν από ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΥΣ ΕΚΛΕΠΤΙΣΜΟΥΣ, χοντροκομμένοι νόες, βαρείς που το μόνο που ακούν είναι το αγαπημένο τους ΕΓΩ.

Η ΒΑΣΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ διδάσκει να ακούς, διδάσκει να ζεις με σοφία,

Οι εκπαιδευτικοί των σχολείων, λυκείων, πανεπιστημίων, πρέπει να διδάξουν στους μαθητές και μαθήτριες τον δρόμο του αληθινού ζωτικού εξευγενισμού.

Δεν χρησιμεύει σε τίποτα το να παραμείνουμε δέκα και δεκαπέντε χρόνια μέσα στο σχολείο, το λύκειο ή το πανεπιστήμιο, αν βγαίνοντας είμαστε εσωτερικά αληθινά γουρούνια στις σκέψεις μας, ιδέες, αισθήματα και συνήθειες.

Χρειάζεται η ΒΑΣΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ με μορφή επείγουσα γιατί οι νέες γενιές σημαίνουν την απαρχή μιας καινούργιας εποχής. Έχει φτάσει η ώρα της ΑΛΗΘΙΝΗΣ Επανάστασης, έχει φτάσει η στιγμή της ΒΑΣΙΚΗΣ Επανάστασης.

Το παρελθόν είναι παρελθόν και έδωσε πια τους καρπούς του. Χρειαζόμαστε να καταλάβουμε το βαθύ νόημα της στιγμής που ζούμε.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗ

Η ΣΟΦΙΑ και η ΑΓΑΠΗ είναι οι δύο κολώνες που στηρίζουν κάθε αληθινό πολιτισμό.

Στον ένα δίσκο της ζυγαριάς της δικαιοσύνης θα πρέπει να βάλουμε την ΣΟΦΙΑ, στον άλλο δίσκο πρέπει να βάλουμε την ΑΓΑΠΗ.

Η ΣΟΦΙΑ και η ΑΓΑΠΗ πρέπει να ισορροπούν αμοιβαία. Η Σοφία χωρίς Αγάπη είναι ένα καταστροφικό στοιχείο. Η Αγάπη χωρίς Σοφία μπορεί να μας οδηγήσει στο λάθος, «**Η αγάπη είναι νόμος αλλά συνειδητή αγάπη**».

Είναι αναγκαίο να μελετήσουμε πολύ και να αποκτήσουμε γνώσεις αλλά είναι επίσης ΕΠΕΙΓΟΝ να αναπτύξουμε μέσα μας το ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΕΙΝΑΙ.

Η γνώση χωρίς το ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΕΙΝΑΙ σωστά αναπτυγμένο σε αρμονική μορφή μέσα μας έρχεται να είναι η αιτία αυτού που ονομάζεται απατεωνιά.

Το ΕΙΝΑΙ σωστά αναπτυγμένο μέσα μας αλλά χωρίς διανοητικές γνώσεις κανενός είδους παράγει ανόητους Αγίους. Ένας Ανόητος Άγιος κατέχει το ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΕΙΝΑΙ πολύ ανεπτυγμένο, αλλά επειδή δεν έχει διανοητικές γνώσεις, δεν μπορεί να κάνει τίποτα γιατί δεν ξέρει πώς να το κάνει.

Ο Ανόητος ΑΓΙΟΣ έχει την δύναμη να κάνει αλλά δεν μπορεί να κάνει γιατί δεν ξέρει πώς να κάνει.

Η διανοητική γνώση, χωρίς το ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΕΙΝΑΙ σωστά αναπτυγμένο, παράγει διανοητική σύγχυση, διαφθορά, υπερηφάνεια κλπ.

Κατά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο χιλιάδες επιστήμονες αποστερημένοι από κάθε πνευματικό στοιχείο στο όνομα της επιστήμης και της ανθρωπότητας, διέπραξαν τρομακτικά εγκλήματα με την πρόθεση να κάνουν επιστημονικά πειράματα.

Χρειαζόμαστε να σχηματίσουμε μια ισχυρή νοητική μόρφωση αλλά τρομακτικά ισορροπημένη με την αληθινή συνειδητή πνευματικότητα. Χρειαζόμαστε μια ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΗΘΙΚΗ και μια ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ αν στ'αλήθεια θέλουμε να διαλύσουμε το ΕΓΩ για να αναπτύξουμε το γνήσιο πνευματικό ΕΙΝΑΙ μέσα μας. Είναι λυπηρό ότι λόγω έλλειψης αγάπης οι άνθρωποι χρησιμοποιούν το ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΟ με καταστρεπτικό τρόπο.

Οι μαθητές και μαθήτριες χρειάζονται να σπουδάσουν επιστήμες, ιστορία, μαθηματικά κλπ. Χρειάζεται να αποκτήσουμε γνώσεις της κλίσης μας, με σκοπό να γίνουμε χρήσιμοι στον πλησίον μας. Το να μελετήσουμε είναι αναγκαίο. Είναι απαραίτητη η συσσώρευση βασικών γνώσεων, αλλά ο φόβος δεν είναι απαραίτητος. Πολλοί άνθρωποι συσσωρεύουν γνώσεις από φόβο, φοβούνται την ζωή, τον θάνατο, την πείνα, την μιζέρια, το τι θα πουν κλπ και για τον λόγο αυτόν μελετούν.

Πρέπει να σπουδάζουμε από Αγάπη προς τους πλησίον μας με την επιθυμία να τους εξυπηρετήσουμε καλύτερα, αλλά ποτέ δεν πρέπει να σπουδάζουμε από φόβο.

Στην πράξη της ζωής έχουμε μπορέσει να αποδείξουμε ότι όλοι εκείνοι οι σπουδαστές που σπουδάζουν από φόβο, αργά ή γρήγορα μετατρέπονται σε απατεώνες.

Χρειαζόμαστε να γίνουμε ειλικρινείς με τους εαυτούς μας για να αυτοπαρατηρούμαστε και να ανακαλύψουμε σε μας τους ίδιους όλες τις διαδικασίες του φόβου.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ποτέ στην ζωή ότι ο φόβος έχει πολλά πρόσωπα. Μερικές φορές ο φόβος μπερδεύεται με το θάρρος.

Οι στρατιώτες στο πεδίο της μάχης φαίνονται πολύ θαρραλέοι, αλλά στην πραγματικότητα κινούνται και παλεύουν από φόβο. Ο αυτόχειρας επίσης φαίνεται από πρώτη όψη πολύ θαρραλέος αλλά στην πραγματικότητα είναι ένας άνανδρος που φοβάται την ζωή.

Κάθε απατεώνας στην ζωή είναι φαινομενικά πολύ θαρραλέος αλλά κατά βάθος είναι ένας δειλός. Οι απατεώνες συνηθίζουν να χρησιμοποιούν το επάγγελμα και την δύναμη με καταστροφικό τρόπο όταν φοβούνται. Παράδειγμα; Ο Φιντέλ Κάστρο στην Κούβα.

Εμείς ποτέ δεν καταφερόμαστε ενάντια στην πείρα της πρακτικής ζωής ούτε ενάντια στην καλλιέργεια του διανοητικού, αλλά καταδικάζουμε την έλλειψη της ΑΓΑΠΗΣ.

Η γνώση και η εμπειρία της ζωής γίνονται καταστρεπτικές όταν λείπει η ΑΓΑΠΗ.

Το ΕΓΩ συνηθίζει να αιχμαλωτίζει τις εμπειρίες και τις διανοητικές γνώσεις όταν υπάρχει έλλειψη αυτού που λέγεται ΑΓΑΠΗ. Το ΕΓΩ κάνει κατάχρηση των εμπειριών και του διανοητικού όταν τα χρησιμοποιεί για να ενδυναμωθεί.

Όταν διαλυθεί το ΕΓΩ, ο ΕΑΥΤΟΣ ΜΟΥ, οι εμπειρίες και το διανοητικό μένουν στα χέρια του εσωτερικού μας ΕΙΝΑΙ και κάθε κατάχρηση γίνεται τότε αδύνατη.

Κάθε σπουδαστής πρέπει να προσανατολιστεί προς τον δρόμο της κλίσης του και να μελετήσει πολύ σε βάθος όλες τις θεωρίες που σχετίζονται με την κλίση του.

Οι σπουδές, το διανοητικό, δεν βλάπτουν κανένα, όμως δεν πρέπει να κάνουμε κατάχρηση του διανοητικού. Χρειαζόμαστε να μελετάμε για να μην καταχρώμαστε του νου. Καταχράται του νου εκείνος που θέλει να μελετήσει τις θεωρίες διαφορετικών κλίσεων, αυτός που θέλει να βλάψει άλλους με το διανοητικό, αυτός που εφαρμόζει βία επάνω στον ξένο νου κλπ.

Είναι αναγκαίο να μελετήσουμε τα επαγγελματικά και πνευματικά μαθήματα, για να έχουμε έναν ισορροπημένο νου. Είναι επείγον να φτάσουμε στην διανοητική και πνευματική σύνθεση, εάν πραγματικά θέλουμε να έχουμε έναν ισορροπημένο νου.

Οι εκπαιδευτικοί των σχολείων, λυκείων, πανεπιστημίων κλπ, πρέπει να μελετήσουν σε βάθος την επαναστατική μας ψυχολογία αν στ' αλήθεια θέλουν να οδηγήσουν τους μαθητές τους στον δρόμο της ΘΕΜΕΛΙΩΔΟΥΣ Επανάστασης.

Είναι αναγκαίο για τους σπουδαστές να αποκτήσουν το ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΕΙΝΑΙ, να αναπτύξουν μέσα τους το ΑΛΗΘΙΝΟ ΕΙΝΑΙ, ώστε να βγουν από το σχολείο άτομα υπεύθυνα και όχι ηλίθιοι απατεώνες.

Σε τίποτα δεν χρησιμεύει η Σοφία χωρίς Αγάπη. Το διανοητικό χωρίς Αγάπη παράγει μόνο απατεώνες.

Η Σοφία στον εαυτό της είναι Ατομική Ουσία, Ατομικό Κεφάλαιο που πρέπει να το διαχειρίζονται άτομα γεμάτα από αληθινή ΑΓΑΠΗ.

ΓΕΝΝΑΙΟΔΩΡΙΑ

Είναι αναγκαίο να αγαπάς και να αγαπιέσαι, αλλά για δυστυχία του κόσμου οι άνθρωποι ούτε αγαπούν ούτε αγαπιούνται. Αυτό που λέγεται αγάπη είναι κάτι το

άγνωστο για τους ανθρώπους και το μπερδεύουν εύκολα με το πάθος και με τον φόβο.

Αν οι άνθρωποι μπορούσαν να αγαπήσουν και να αγαπηθούν, οι πόλεμοι θα ήταν εντελώς αδύνατοι επάνω στην γη.

Πολλοί γάμοι που θα μπορούσαν να είναι αληθινά ευτυχισμένοι, δυστυχώς δεν είναι λόγω των παλιών μνησικακίων συσσωρευμένων στην μνήμη.

Αν οι σύζυγοι είχαν γενναιοδωρία, θα ξεχνούσαν το πονεμένο παρελθόν και θα ζούσαν με πληρότητα, γεμάτοι αληθινή ευτυχία. Ο νους σκοτώνει την αγάπη, την καταστρέφει. Οι εμπειρίες, οι παλιές δυσαρέσκεις, οι παλιές ζήλιες, όλα αυτά συγκεντρωμένα στην μνήμη, καταστρέφουν την αγάπη.

Πολλές σύζυγοι μνησικακες θα μπορούσαν να είναι ευτυχισμένες αν είχαν αρκετή γενναιοδωρία για να ξεχάσουν το παρελθόν και να ζήσουν το παρόν λατρεύοντας τον σύζυγο.

Πολλοί σύζυγοι θα μπορούσαν να είναι αληθινά ευτυχείς με τις συζύγους τους αν είχαν αρκετή γενναιοδωρία, για να συγχωρήσουν παλιά σφάλματα και να ρίξουν στην λήθη καυγάδες και μίση συγκεντρωμένα στην μνήμη.

Είναι αναγκαίο, είναι επείγον να καταλάβουν τα αντρόγυνα την βαθειά σημασία της στιγμής.

Άνδρες και γυναίκες πρέπει να αισθάνονται πάντα σαν νιόπαντροι, ξεχνώντας το παρελθόν και ζώντας χαρούμενα στο παρόν.

Η αγάπη και οι μνησικακίες είναι ασυμβίβαστες ατομικές ουσίες. Στην ανάπη δεν μπορεί να υπάρξει μνησικακία καμμιάς μορφής. Η αγάπη είναι αιώνιο συνγώμη.

Υπάρχει αγάπη σε εκείνους που αισθάνονται αληθινή στενοχώρια για τα παθήματα των φίλων και εχθρών τους. Υπάρχει αληθινή αγάπη σε εκείνον που με όλη του την καρδιά εργάζεται για το καλό των ταπεινών, των φτωχών, αυτών που έχουν ανάγκη. Υπάρχει αγάπη σε εκείνον που με τρόπο αυθόρμητο και φυσικό αισθάνεται συμπάθεια για τον αγρότη που ποτίζει την γη με τον ιδρώτα του, για τον χωρικό που υποφέρει, για τον ζητιάνο που ζητά μια δεκάρα, και για τον ταπεινό σκύλο που με αγωνία και άρρωστος πεθαίνει από πείνα στην άκρη του δρόμου.

Όταν με όλη μας την καρδιά βοηθάμε κάποιον, όταν με τρόπο αυθόρμητο και φυσικό, φροντίζουμε το δέντρο και ποτίζουμε τα λουλούδια του κήπου χωρίς κανένας να το απαιτήσει, υπάρχει αυθεντική γενναιοδωρία, αληθινή συμπάθεια, αληθινή αγάπη. δυστυχώς για τον κόσμο, οι άνθρωποι δεν έχουν αληθινή γενναιοδωρία. Οι άνθρωποι νοιάζονται μόνο για το δικό τους εγωιστικό όφελος, επιθυμίες, επιτυχίες, γνωριμίες, παθήματα, ευχαριστήσεις κλπ.

Στον κόσμο υπάρχουν πολλοί άνθρωποι οι οποίοι έχουν μόνο πλαστή γενναιοδωρία. Υπάρχει ψεύτικη γενναιοδωρία στον έξυπνο πολιτικό, στον υποψήφιο «αλεπού» που σκορπά χρήματα με την εγωιστική πρόθεση να αποκτήσει δύναμη, κύρος, θέση, πλούτη κλπ. Δεν πρέπει να μπερδεύουμε την γάτα με τον λαγό.

Η αληθινή γενναιοδωρία είναι απόλυτα αφιλοκερδής, αλλά μπορεί εύκολα να μπερδευτεί με την ψεύτικη γενναιοδωρία των «αλεπούδων» της πολιτικής, των πονηρών του καπιταλισμού, των σάτυρων που άπληστα επιθυμούν μια γυναίκα κλπ.

Πρέπει να είμαστε γενναιοδωροι από την καρδιά. Η αληθινή γενναιοδωρία δεν είναι από το νου· η αυθεντική γενναιοδωρία είναι το άρωμα της καρδιάς.

Εάν οι άνθρωποι είχαν γενναιοδωρία θα ξεχνούσαν όλες τις μνησικακίες που συγκεντρώνονται στην μνήμη, όλες τις οδυνηρές εμπειρίες των πολλών χθες και θα μάθαιναν να ζουν κάθε στιγμή πάντα ευτυχισμένοι, πάντα γενναιοδωροι, γεμάτοι αληθινή ειλικρίνεια.

Δυστυχώς το ΕΓΩ είναι ανάμνηση και ζει στο παρελθόν, θέλει πάντα να γυρίζει στο παρελθόν. Το παρελθόν σκοτώνει τους ανθρώπους, καταστρέφει την ευτυχία, σκοτώνει την αγάπη.

Ο νους που είναι μπουτλιαρισμένος στο παρελθόν ποτέ δεν μπορεί να καταλάβει με ολοκληρωτική μορφή την βαθειά σημασία της στιγμής που ζούμε.

Είναι πολλοί αυτοί που μας γράφουν ζητώντας παρηγοριά, ζητώντας ένα πολύτιμο βάλαμο για να γιατρέψουν μια πονεμένη καρδιά, όμως είναι λίγοι εκείνοι που νοιάζονται για να παρηγορήσουν τον απελπισμένο.

Είναι πολλοί οι άνθρωποι που μας γράφουν για να μας διηγηθούν την μίζερη κατάσταση στην οποία ζούνε, αλλά είναι σπάνιοι εκείνοι που κόβουν το μοναδικό ψωμί που θα τους θρέψει για να το μοιραστούν με τους άλλους που έχουν ανάγκη. Δεν θέλουν να καταλάβουν οι άνθρωποι ότι πίσω από κάθε γεγονός υπάρχει κάποια αιτία και μόνο διαφοροποιώντας την αιτία θα μεταλλάξουμε το γεγονός.

Το ΕΓΩ, το αγαπημένο μας ΕΓΩ είναι ενέργεια που έχει ζήσει στους προγόνους μας και έχει προκαλέσει μερικές αιτίες στο παρελθόν των οποίων τα παρόντα αποτελέσματα καθορίζουν την ύπαρξη μας.

Χρειαζόμαστε γενναιοδωρία για να μετατρέψουμε ριζικά την ίδια μας την ζωή. Η γνήσια γενναιοδωρία δεν είναι από τον νου. Η αυθεντική συμπάθεια και η αληθινή ειλικρινής τρυφερότητα ποτέ δεν μπορούν να είναι αποτελέσματα του φόβου.

Είναι αναγκαίο να καταλάβουμε ότι ο φόβος καταστρέφει την συμπάθεια, σκοτώνει την γενναιοδωρία της καρδιάς και εκμηδενίζει μέσα μας το εξάισιο άρωμα της ΑΓΑΠΗΣ.

Ο φόβος είναι η ρίζα κάθε διαφθοράς, η μυστική αιτία κάθε πολέμου, το θανάσιμο δηλητήριο που εκφυλίζει και σκοτώνει.

Οι εκπαιδευτικοί των σχολείων, λυκείων και πανεπιστημίων πρέπει να καταλάβουν την αναγκαιότητα του να οδηγούν τους μαθητές και μαθήτριες από το μονοπάτι της ειλικρινούς γενναιοδωρίας του θάρρους και της ειλικρίνειας της καρδιάς. Οι γέροι και πεισματάρηδες της περασμένης γενιάς αντί να καταλάβουν το τι είναι αυτό το δηλητήριο του φόβου, το καλλιέργησαν σαν μοιραίο λουλούδι του θερμοκηπίου. Το αποτέλεσμα της διαδικασίας αυτής υπήρξε η διαφθορά, το χάος και η αναρχία.

Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να καταλάβουν την ώρα που ζούμε, την κρίσιμη κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε και την ανάγκη να χτίσουμε τις νέες γενιές πάνω στα θεμέλια μιας επαναστατικής ηθικής που να συμβαδίζει με την ατομική εποχή που ξεκινά αυτές τις στιγμές της αγωνίας και του πόνου μέσα στην σεβάσμια έκρηξη της σκέψης.

Η ΒΑΣΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ στηρίζεται σε μια επαναστατική ψυχολογία και σε μια επαναστατική ηθική, σύμφωνα με τον νέο παλλόμενο ρυθμό της νέας εποχής.

Το αίσθημα της συνεργασίας θα πρέπει να διώξει εντελώς το τρομερό πάλεμα του εγωιστικού ανταγωνισμού.

Γίνεται αδύνατον να ξέρουμε να συνεργαζόμαστε όταν αποκλείουμε την αρχή της επαναστατικής και αποτελεσματικής γενναιοδωρίας.

Είναι επείγον να καταλάβουμε με ολοκληρωτικό τρόπο όχι μόνο στο διανοητικό επίπεδο, αλλά και στις διάφορες ασυνείδητες κρυφές γωνιές του νου, το ασυνείδητο και παρασυνείδητο, αυτό που είναι η έλλειψη της γενναιοδωρίας και ο τρόμος του εγωισμού.

Μόνο κάνοντας συνείδηση αυτό που είναι μέσα μας ο εγωισμός και η έλλειψη γενναιοδωρίας, θα ανθίσει μέσα στην καρδιά μας το υπέροχο άρωμα της ΑΛΗΘΙΝΗΣ ΑΓΑΠΗΣ και της αποτελεσματικής ΓΕΝΝΑΙΟΔΩΡΙΑΣ, που δεν είναι του νου.

ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΚΑΙ ΜΝΗΜΗ

Το να θυμάσαι είναι να προσπαθείς να αποθηκεύσεις στον νου αυτό που έχεις δει ή ακούσει, αυτό που διάβασες, αυτό που άλλοι σου έχουν πει, αυτό που μας συνέβη κλπ.

Οι εκπαιδευτικοί θέλουν οι μαθητές και μαθήτριες να αποθηκεύουν στην μνήμη τα λόγια τους, τις φράσεις, αυτό που είναι γραμμένο στα σχολικά κείμενα, κεφάλαια ολόκληρα, δουλειές που σκοτίζουν, με όλα τα κόμματα και τελείες κλπ.

Το να περάσεις στις εξετάσεις σημαίνει να ξαναφέρεις στην μνήμη αυτό που σου έχουν πει, αυτό που διάβασες μηχανικά, να αποστηθίζεις την μνήμη, να επαναλαμβάνεις σαν παπαγάλος όλα όσα έχεις αποθηκεύσει στην μνήμη.

Είναι αναγκαίο το να καταλάβει η νέα γενιά ότι το να επαναλαμβάνεις σαν δίσκος γραμμοφώνου όλες τις ηχογραφήσεις που έγιναν στην μνήμη σου, δεν σημαίνει ότι έχεις καταλάβει σε βάθος. Το να θυμάσαι δεν είναι ότι καταλαβαίνεις. Σε τίποτα δεν χρησιμεύει το να θυμάσαι χωρίς να έχεις καταλάβει. Η ανάμνηση ανήκει στο παρελθόν, είναι κάτι νεκρό, κάτι που δεν έχει ζωή πια.

Είναι απαραίτητο, είναι επείγον και ζωντανής επικαιρότητας όλοι οι μαθητές και μαθήτριες των σχολείων, λυκείων και πανεπιστημίων να καταλάβουν πραγματικά την πλατειά σημασία της σε βάθος κατανόησης.

Το «κατανοώ» είναι κάτι άμεσο, ευθύ, κάτι που συνειδητοποιούμε έντονα, κάτι που δοκιμάζουμε πολύ βαθιά και που αναπόφευκτα μετατρέπεται στο **αληθινό εσωτερικό ελατήριο** της συνειδητής δράσης. Το να θυμάσαι, να απομνημονεύεις, είναι κάτι νεκρό, ανήκει στο παρελθόν και δυστυχώς μετατρέπεται σε ιδανικό, σε έμβλημα, σε ιδέα, σε ιδεαλισμό που θέλουμε μηχανικά να μιμηθούμε και να ακολουθήσουμε ασυνείδητα.

Στην ΑΛΗΘΙΝΗ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ, στην βαθιά κατανόηση, στην εσωτερική κατανόηση σε βάθος υπάρχει μόνο εσωτερική πίεση της συνείδησης, συνεχής πίεση γεννημένη από την ουσία που έχουμε μέσα μας και αυτό είναι όλο.

Η αυθεντική κατανόηση εκδηλώνεται σαν αυθόρμητη ενέργεια, φυσική, λεπτή, ελεύθερη από την καταπιεστική διαδικασία της εκλογής, καθάρια χωρίς αμφιταλαντεύσεις καμιάς μορφής.

Η ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ που μετατρέπεται σε ΜΥΣΤΙΚΟ ΕΛΑΤΗΡΙΟ της πράξης είναι υπέροχη, θαυμάσια, εποικοδομητική και ουσιαστικά εξυψωτική.

Η πράξη που βασίζεται στην ανάμνηση αυτού που έχουμε διαβάσει, του ιδανικού που επιθυμούμε, του κανόνα συμπεριφοράς που μας έχουν διδάξει, των εμπειριών που έχουμε συγκεντρώσει στην μνήμη κλπ, είναι υπολογίστρια, εξαρτάται από την καταπιεστική επιλογή, είναι δυαδική, βασίζεται στην διανοητική εκλογή και οδηγεί αναπόφευκτα μόνο στο λάθος και τον πόνο.

Αυτό το να βολεύουμε την δράση στην θύμηση, αυτό το να προσπαθούμε να μεταλλάξουμε την δράση ώστε να συμπίπτει με τις αναμνήσεις που έχουν συγκεντρωθεί στην μνήμη, είναι κάτι το φτιαχτό, ανόητο, χωρίς αυθορμητισμό και αναπόφευκτα μπορεί να οδηγήσει μόνο στο λάθος και στον πόνο.

Αυτό το να περνάς τις εξετάσεις, αυτό το να περνάς την χρονιά, το κάνει οποιοσδήποτε βλάκας που διαθέτει μια καλή δόση πονηριάς και μνήμης.

Το να κατανοήσεις τα μαθήματα που έχουν μελετηθεί και στα οποία θα μας εξετάσουν, είναι κάτι πολύ διαφορετικό, δεν έχει καμία σχέση με την μνήμη, ανήκει στην αληθινή ευφυΐα που δεν πρέπει να μπερδεύεται με τον ορθολογισμό.

Οι άνθρωποι εκείνοι που θέλουν να βασίζονται όλες τις ενέργειες της ζωής τους σε ιδεώδη, θεωρίες και αναμνήσεις κάθε μορφής που έχουν συσσωρευτεί στις αποθήκες της μνήμης, πηγαίνουν πάντα από σύγκριση σε σύγκριση και όπου υπάρχει

σύγκριση υπάρχει επίσης και φθόνος. Αυτοί οι άνθρωποι συγκρίνουν τους εαυτούς τους, τους συγγενείς τους, τα παιδιά τους με τα παιδιά του γείτονα, με τα γειτονικά πρόσωπα. Συγκρίνουν το σπίτι τους, τα έπιπλα τους, τα ρούχα τους, όλα τους τα πράγματα, με τα πράγματα του γείτονα ή των γειτόνων ή του πλησίον τους. Συγκρίνουν τις ιδέες τους, την εξυπνάδα των παιδιών τους με τις ιδέες άλλων ανθρώπων, με την εξυπνάδα άλλων ανθρώπων και έρχεται ο φθόνος που μετατρέπεται τότε στο μυστικό ελατήριο της ενέργειας.

Γιο δυστυχία του κόσμου όλος ο μηχανισμός της κοινωνίας βασίζεται στον φθόνο και στο πνεύμα της απόκτησης. Όλος ο κόσμος φθονεί όλον τον κόσμο. Φθονούμε τις ιδέες, τα πράγματα, τα πρόσωπα και θέλουμε να αποκτήσουμε χρήματα και περισσότερα χρήματα, νέες θεωρίες, νέες ιδέες που συσσωρεύουμε στην μνήμη, νέα πράγματα για να καταπλήξουμε τους ομοίους μας κλπ.

Στην ΑΛΗΘΙΝΗ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ, γνήσια, αυθεντική, υπάρχει αληθινή αγάπη και όχι ξερή απόδοση της μνήμης.

Τα πράγματα που θυμόμαστε, αυτό που εμπιστευόμαστε στη μνήμη, γρήγορα πέφτει στην λησμονιά γιατί ή μνήμη είναι άπιστη. Οι σπουδαστές συγκεντρώνουν στις αποθήκες της μνήμης, ιδανικά, θεωρίες, πλήρη κείμενα που σε τίποτα δεν χρησιμεύουν στην πράξη της ζωής γιατί στο τέλος εξαφανίζονται από την μνήμη χωρίς να αφήσουν κανένα ίχνος τους.

Οι άνθρωποι που ζουν μόνο διαβάζοντας και διαβάζοντας μηχανικά, οι άνθρωποι που χαίρονται συγκεντρώνοντας θεωρίες μέσα στις αποθήκες της μνήμης, καταστρέφουν το νου, τον τραυματίζουν θανάσιμα.

Εμείς δεν καταφερόμαστε ενάντια στην αληθινή βαθιά και συνειδητή μελέτη η οποία βασίζεται στην σε βάθος κατανόηση.

Εμείς καταδικάζουμε μόνο τις απαρχαιωμένες μεθόδους της εξωπραγματικής εκπαίδευσης. Καταδικάζουμε κάθε μηχανικό σύστημα μελέτης, κάθε απομνημόνευση κλπ. Η αποστήθιση περισσεύει εκεί όπου υπάρχει αληθινή κατανόηση.

Χρειαζόμαστε μελέτη, χρειάζονται χρήσιμα βιβλία, χρειάζονται οι εκπαιδευτικοί του σχολείου, λυκείου, πανεπιστημίου.

Χρειάζεται ο Γκουρού, οι Πνευματικοί Καθοδηγητές, οι Μαχάτμα κλπ, αλλά είναι απαραίτητο να καταλάβουμε με ολοκληρωτική μορφή τις διδασκαλίες και όχι απλά να τις αποθηκεύσουμε μέσα στις αποθήκες της άπιστης μνήμης μας.

Ποτέ δεν θα μπορέσουμε να είμαστε αληθινά ελεύθεροι εφόσον έχουμε το κακό γούστο να συγκρίνουμε τους εαυτούς μας με την ανάμνηση που έχει συγκεντρωθεί στην μνήμη με το ιδανικό, με αυτό που φιλοδοξούμε να γίνουμε και δεν είμαστε κλπ. Όταν αληθινά κατανοούμε τις διδασκαλίες που έχουμε πάρει, δεν χρειαζόμαστε να τις θυμόμαστε, ούτε να τις μετατρέψουμε σε ιδανικά.

Όπου υπάρχει σύγκριση αυτού που είμαστε εδώ και τώρα με αυτό που θέλουμε να φτάσουμε να είμαστε αργότερα, όπου υπάρχει σύγκριση της παρούσας πρακτικής μας ζωής με το ιδανικό ή μοντέλο στο οποίο θέλουμε να βολευτούμε, δεν μπορεί να υπάρξει αληθινή αγάπη.

Κάθε σύγκριση είναι απαίσια, κάθε σύγκριση φέρνει φόβο, φθόνο, υπερηφάνεια κλπ. Φόβο ότι δεν θα καταφέρουμε αυτό που θέλουμε, φθόνο για την ξένη πρόοδο, υπερηφάνεια γιατί πιστεύουμε ότι είμαστε ανώτεροι από τους υπόλοιπους.

Το σημαντικό στην πρακτική ζωή που ζούμε, είτε είμαστε άσχημοι, φθονεροί, εγωιστές, άπληστοι κλπ, είναι να μην προσποιούμαστε τους αγίους, να ξεκινήσουμε από το απόλυτο μηδέν και να κατανοηθούμε σε βάθος, έτσι όπως είμαστε και όχι όπως θέλουμε να είμαστε ή όπως προσποιούμαστε ότι είμαστε.

Είναι αδύνατον να διαλύσουμε το ΕΓΩ, τον ΕΑΥΤΟ ΜΑΣ, αν δεν μάθουμε να αυτοπαρατηρούμαστε, να συλλαμβάνουμε για να κατανοήσουμε αυτό που πραγματικά είμαστε εδώ και τώρα με τρόπο ουσιαστικό και απόλυτα πρακτικό.

Αν πραγματικά θέλουμε να καταλάβουμε, πρέπει να ακούμε τους εκπαιδευτικούς μας, γκουρού, ιερείς, πνευματικούς οδηγούς κλπ.

Τα αγόρια και κορίτσια του νέου κύματος έχουν χάσει το αίσθημα του σεβασμού, της εκτίμησης προς τους γονείς, εκπαιδευτικούς, πνευματικούς οδηγούς, γκουρού, μαχάτμα κλπ.

Είναι αδύνατον να κατανοήσουμε τις διδασκαλίες όταν δεν ξέρουμε να σεβαστούμε και να τιμήσουμε τους γονείς μας, εκπαιδευτικούς και πνευματικούς οδηγούς.

Η απλή μηχανική θύμηση αυτού που έχουμε μάθει από μνήμης μόνο, χωρίς κατανόηση σε βάθος, ακρωτηριάζει τον νου και την καρδιά και δημιουργεί φθόνο, φόβο, υπερηφάνεια κλπ.

Όταν ξέρουμε στ' αλήθεια να ακούμε με συνειδητό και βαθύ τρόπο αναβλύζει από μέσα μας μια θαυματουργή δύναμη, μία κατανόηση υπέροχη, φυσική, απλή, απαλλαγμένη από κάθε μηχανική διεργασία, ελεύθερη από κάθε ενθύμηση.

Αν ξεφορτώσουμε το μυαλό του σπουδαστή από την τεράστια προσπάθεια που πρέπει να καταβάλει για να θυμηθεί, θα είναι εντελώς δυνατόν να του διδάξουμε την δομή του πυρήνα και να του εξηγήσουμε την Σχετικότητα και την θεωρία των Κβάντα.

Όπως έχουμε συζητήσει με ορισμένους καθηγητές και καθηγήτριες λυκείων, καταλαβαίνουμε ότι επιμένουν με αληθινό φανατισμό στην παλιά παιδαγωγική την απρχαιωμένη και εξωπραγματική. Θέλουν να κάνουν τους μαθητές και μαθήτριες να μαθαίνουν τα πάντα από μνήμης ακόμα και αν δεν τα καταλαβαίνουν.

Μερικές φορές δέχονται ότι είναι καλύτερα να κατανοούν από το να αποστηθίζουν, αλλά τότε επιμένουν ότι οι τύποι της φυσικής, χημείας, μαθηματικών κλπ, πρέπει να αποτυπωθούν στην μνήμη.

Είναι φανερό ότι τέτοια αντίληψη είναι λανθασμένη γιατί όταν ένας τύπος της φυσικής, χημείας, μαθηματικών κλπ έχει γίνει κατανοητός, όχι μόνο στο διανοητικό επίπεδο αλλά επίσης και στα άλλα επίπεδα του νου όπως είναι το υποσυνείδητο, ασυνείδητο, υπερσυνείδητο κλπ, δεν χρειάζεται να χαρακτηί στην μνήμη, γίνεται μέρος της ψυχής μας και μπορεί να εκδηλωθεί σαν άμεση ενστικτώδης γνώση όταν το απαιτούν οι συνθήκες της ζωής.

Αυτή η ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ γνώση μας δίνει μια μορφή ΠΑΝΤΟΓΝΩΣΙΑΣ, ένα τρόπο συνειδητής αντικειμενικής εκδήλωσης. Η κατανόηση σε βάθος και σε όλα τα επίπεδα του νου είναι δυνατή μόνο μέσω του βαθύ αναδρομικού διαλογισμού.

ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ

Μια από τις μεγαλύτερες επιθυμίες της ψυχολογίας βρίσκεται στην ΤΕΛΙΚΗ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ.

Αν το ΕΓΩ ήταν ΑΤΟΜΙΚΟ το πρόβλημα της ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗΣ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗΣ θα λυνόταν με μεγάλη ευκολία, αλλά δυστυχώς για τον κόσμο, το ΕΓΩ υπάρχει μέσα σε κάθε άτομο σε πολλαπλή μορφή.

Το πολλαπλό ΕΓΩ είναι η βασική αιτία, μια θεμελιακή αιτία όλων μας των εσωτερικών αντιφάσεων.

Αν μπορούσαμε να κοιταχτούμε σε ένα καθρέφτη ολόσωμο έτσι όπως ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΑ είμαστε με όλες μας τις αντιφάσεις, θα καταλήγαμε στο πικρό συμπέρασμα ότι δεν έχουμε ακόμα αληθινή ατομικότητα. Ο ανθρώπινος οργανισμός

είναι μια θαυματουργή μηχανή που ελέγχεται από το ΠΟΛΛΑΠΛΟ ΕΓΩ το οποίο το μελετά σε βάθος η ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ:

Θα διαβάσω την εφημερίδα, λέει το ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΟ ΕΓΩ. Θέλω να πάω στην γιορτή, φωνάζει το ΣΥΓΚΙΝΗΣΙΑΚΟ ΕΓΩ. Στον διάβολο η γιορτή, γκρινιάζει το ΕΓΩ ΤΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ, καλύτερα να πάω περίπατο. ΕΓΩ δεν θέλω περίπατο, φωνάζει το ΕΓΩ του ενστίκτου της αυτοσυντήρησης, πεινάω και θέλω να φάω κλπ.

Καθένα από το μικρά ΕΓΩ που απαρτίζουν το μεγάλο ΕΓΩ, θέλει να διατάξει, να είναι το αφεντικό, ο κύριος. Στο φως της επαναστατικής ψυχολογίας μπορούμε να καταλάβουμε ότι το ΕΓΩ είναι λεγεώνα και ότι ο οργανισμός είναι μια μηχανή.

Το μικρά ΕΓΩ τσακώνονται μεταξύ τους, παλεύουν για την πρωτιά, το κάθε ένα θέλει να είναι ο αρχηγός, το αφεντικό, ο κύριος.

Αυτό εξηγεί την θλιβερή κατάσταση ψυχολογικής αποσύνθεσης στην οποία ζει το φτωχό διανοητικό ζώο που κατά λάθος ονομάζεται ΑΝΘΡΩΠΟΣ.

Είναι αναγκαίο να καταλάβουμε την σημασία της λέξης ΑΠΟΣΥΝΘΕΣΗ στην ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ. Αποσυντίθεμαι σημαίνει διαλύομαι, σκορπίζω, ξεσκίζομαι, αντιλέγω κλπ.

Η πρωταρχική αιτία της ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗΣ ΑΠΟΣΥΝΘΕΣΗΣ είναι ο φθόνος που συνηθίζει να εκδηλώνεται πολλές φορές με μορφές πολύ εκλεπτισμένες και ηδονιστικές.

Ο φθόνος είναι πολυπρόσωπος και υπάρχουν χιλιάδες λόγοι για να τον δικαιολογήσεις. Ο φθόνος είναι το μυστικό ελατήριο όλης της κοινωνικής μηχανής. Τους ανόητους τους ευχαριστεί να δικαιολογούν το φθόνο.

Ο πλούσιος φθονεί τον πλούσιο και θέλει να γίνει πιο πλούσιος. Οι φτωχοί φθονούν τους πλούσιους και θέλουν να γίνουν κι αυτοί πλούσιοι. Αυτός που γράφει φθονεί αυτόν που γράφει και θέλει να γράψει καλύτερα. Αυτός που έχει πολλή πείρα φθονεί αυτόν που έχει περισσότερη πείρα και επιθυμεί να έχει περισσότερη από εκείνον.

Οι άνθρωποι δεν αρκούνται στο ψωμί, ρούχα και στέγη. Το κρυφό ελατήριο του φθόνου για το ξένο αυτοκίνητο, για το ξένο σπίτι, για το κοστούμι του γείτονα, για τα πολλά λεφτά του φίλου ή του εχθρού κλπ, δημιουργεί επιθυμίες για καλύτερευση, απόκτηση πραγμάτων και άλλων πραγμάτων, ρούχα, κοστούμια, αρετές, για να μην είμαστε κατώτεροι από άλλους κλπ.

Το πιο τραγικό από όλα αυτά είναι ότι η διαδικασία συγκέντρωσης εμπειρίας, αρετών, πραγμάτων, χρημάτων κλπ, δυναμώνει το ΠΟΛΛΑΠΛΟ ΕΓΩ εντείνοντας τότε μέσα μας, στους ίδιους τους εαυτούς μας τις εσωτερικές αντιφάσεις, τα τρομακτικά ξεσκίσματα, τις σκληρές μάχες του εσωτερικού μας τομέα, κλπ.

Όλο αυτά είναι πόνος. Τίποτα από όλα αυτά δεν μπορεί να φέρει πραγματική χαρά στην απελπισμένη καρδιά, όλα αυτά προκαλούν αύξηση της σκληρότητας στον ψυχισμό μας, πολλαπλασιασμό του πόνου, δυσαρέσκεια κάθε φορά και πιο βαθιά.

Το ΠΟΛΛΑΠΛΟ ΕΓΩ βρίσκει πάντα δικαιολογητικά ακόμα και για τα χειρότερα εγκλήματα και σε αυτήν την διαδικασία του φθόνου, της απόκτησης, συσσώρευσης, αναζήτησης, ακόμα και αν πρόκειται για προϊόντα ξένου κόπου, τα ονομάζει εξέλιξη, πρόοδο, προκοπή κλπ.

Οι άνθρωποι έχουν την συνείδηση κοιμισμένη και δεν καταλαβαίνουν ότι είναι φθονεροί, σκληροί, άπληστοι, ζηλιάρηδες και όταν για κάποιον λόγο τα καταλάβουν όλα αυτά, τότε δικαιολογούνται, καταδικάζουν, ψάχνουν υπεκφυγές, αλλά δεν καταλαβαίνουν.

Ο φθόνος είναι δύσκολος να ανακαλυφθεί πράγμα που οφείλεται στο γεγονός ότι ο ανθρώπινος νους είναι φθονερός. Η δομή του νου βασίζεται στον φθόνο και στην απόκτηση.

Ο φθόνος αρχίζει από τα μαθητικά θρανία. Φθονούμε την μεγαλύτερη έξυπνάδα των συμμαθητών μας, τους καλύτερους βαθμούς, τα καλύτερα ρούχα, τα καλύτερα φορέματα, τα καλύτερα ποδήλατα, τα καλύτερα παπούτσια, το ωραία πατίνια, την ωραία μπάλα κλπ. Οι εκπαιδευτικοί που είναι ταγμένοι να διαμορφώσουν την προσωπικότητα των μαθητών και μαθητριών, πρέπει να καταλάβουν το τι είναι οι ατέρμονες διαδικασίες του φθόνου και να εγκαταστήσουν μέσα στο ψυχισμό των μαθητών τους το κατάλληλο θεμέλιο για την κατανόηση.

Ο νους, φθονερός από την φύση του, σκέπτεται μόνο σε συνδυασμό με το ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ. «ΕΓΩ μπορώ να εξηγήσω καλύτερα, ΕΓΩ έχω περισσότερες γνώσεις, ΕΓΩ είμαι πιο έξυπνος, ΕΓΩ έχω περισσότερες αρετές, περισσότερα χαρίσματα, είμαι πιο τελειοποιημένος κλπ». Όλη η λειτουργικότητα του νου βασίζεται στο ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ. Το ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ είναι το εσωτερικό μυστικό ελατήριο του φθόνου. Το ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ είναι η συγκριτική διαδικασία του νου. Κάθε συγκριτική διαδικασία είναι ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΕΑ. Παράδειγμα: «Εγώ είμαι πιο έξυπνος από σένα. Ο τάδε έχει περισσότερες αρετές από σένα. Ο τάδε είναι καλύτερος από σένα, πιο σοφός, πιο όμορφος» κλπ.

Το ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ δημιουργεί τον χρόνο. Το ΠΟΛΛΑΠΛΟ ΕΓΩ χρειάζεται χρόνο για να γίνει καλύτερο από τον γείτονα, για να αποδείξει στην οικογένεια ότι είναι πολύ έξυπνος και ότι μπορεί να φτάσει να γίνει κάποιος στην ζωή, για να αποδείξει στους εχθρούς, ή σε εκείνους που φθονεί ότι είναι πιο έξυπνος, πιο ισχυρός, πιο δυνατός κλπ. Η συγκριτική σκέψη βασίζεται στον φθόνο και παράγει αυτό που λέγεται δυσαρέσκεια, άγχος, πίκρα.

Δυστυχώς ο κόσμος πάει από μια αντίθεση σε άλλη αντίθεση, από την μια άκρη στην άλλη, δεν ξέρει να περπατήσει στο κέντρο. Πολλοί παλεύουν για την δυσαρέσκεια, το φθόνο, την απληστία, την ζήλια, αλλά ο αγώνας ενάντια στην δυσαρέσκεια δεν φέρνει ποτέ την αληθινή ευχαρίστηση στην καρδιά.

Είναι επείγον να καταλάβουμε ότι η αληθινή ευχαρίστηση της ήσυχης καρδιάς δεν αγοράζεται ούτε πουλιέται και μόνο γεννιέται μέσα μας με απόλυτη φυσικότητα και με αυθόρμητο τρόπο, όταν έχουμε καταλάβει σε βάθος τις ίδιες τις αιτίες της δυσαρέσκειας: ζήλια, φθόνος, απληστία κλπ.

Αυτοί που θέλουν να βρουν χρήματα, περίφημη κοινωνική θέση, αρετές, ευχαριστήσεις κάθε είδους κλπ με την πρόθεση να φτάσουν στην αληθινή ικανοποίηση, είναι εντελώς λανθασμένοι γιατί όλα αυτά βασίζονται στον φθόνο και ο δρόμος του φθόνου δεν μπορεί ποτέ να μας οδηγήσει στο λιμάνι της ήσυχης και ικανοποιημένης καρδιάς.

Ο νους που είναι εγκλωβισμένος στο ΠΟΛΛΑΠΛΟ ΕΓΩ κάνει τον φθόνο μία αρετή και μέχρι που του δίνει ωραία ονόματα. Πρόοδο, εξέλιξη, επιθυμία για άνοδο, πάλη για την καταξίωση κλπ.

Όλα αυτά προκαλούν εσωτερική αποσύνθεση, αντιθέσεις, μυστικούς αγώνες, πρόβλημα με δύσκολη λύση κλπ. Είναι δύσκολο να βρεις στην ζωή κάποιον που να είναι αληθινά ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΣ στην πιο πλήρη έννοια της λέξης.

Είναι εντελώς αδύνατον να καταφέρεις την ΤΕΛΕΙΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ενόσω υπάρχει μέσα σε μας τους ίδιους το ΠΟΛΛΑΠΛΟ ΕΓΩ.

Είναι επείγον να καταλάβουμε ότι μέσα σε κάθε άτομο υπάρχουν τρεις βασικοί παράγοντες. Πρώτον η Προσωπικότητα. Δεύτερον το ΠΟΛΛΑΠΛΟ ΕΓΩ. Τρίτον το ψυχικό υλικό, δηλαδή, Η ΙΔΙΑ η ΟΥΣΙΑ του ΑΤΟΜΟΥ.

Το ΠΟΛΛΑΠΛΟ ΕΓΩ σπαταλά πεισματικά το ψυχολογικό υλικό σε ατομικές εκρήξεις φθόνου, ζήλιας, απληστίας κλπ. Είναι αναγκαίο να διαλύσουμε το ΠΟΛΛΑΠΛΟ ΕΓΩ με την πρόθεση να συγκεντρώσουμε μέσα μας, το ψυχολογικό

υλικό έτσι ώστε να εγκαταστήσουμε στο εσωτερικό μας ένα μόνιμο κέντρο συνείδησης.

Αυτοί που δεν διαθέτουν ένα κέντρο συνείδησης δεν μπορούν να είναι ολοκληρωμένοι. Μόνο το μόνιμο κέντρο συνείδησης μας δίνει πραγματική ατομικότητα. Μόνο το μόνιμο κέντρο της συνείδησης μας κάνει ολοκληρωμένους.

Η ΑΠΛΟΤΗΤΑ

Είναι επείγον, είναι απαραίτητο να δημιουργήσουμε την δημιουργική κατανόηση, γιατί αυτή φέρνει στο ανθρώπινο ον την πραγματική ελευθερία ζωής. Χωρίς κατανόηση είναι αδύνατον να βρούμε την αυθεντική ικανότητα κριτικής της βαθιάς ανάλυσης. Οι εκπαιδευτικοί των σχολείων, λυκείων και πανεπιστημίων πρέπει να οδηγήσουν τους μαθητές και μαθήτριες από τον δρόμο της αυτοκριτικής και της κατανόησης.

Στο προηγούμενο κεφάλαιο μελετήσαμε με πληρότητα τις διαδικασίες του φθόνου και αν θέλουμε να απαλλαγούμε από όλες τις αποχρώσεις της ζήλιας, είτε είναι αυτές θρησκευτικές, πάθους κλπ, πρέπει να κάνουμε πλήρη συνείδηση αυτού που πραγματικά είναι ο φθόνος, γιατί μόνο καταλαβαίνοντας σε βάθος και με εσωτερικό τρόπο τις ατέλειωτες διαδικασίες του φθόνου θα καταφέρουμε να τελειώσουμε με την ζήλια κάθε μορφής.

Η ζήλια καταστρέφει τους γάμους, η ζήλια καταστρέφει τις φιλίες, η ζήλια προκαλεί ιερούς πολέμους, μίσση μεταξύ αδελφών, δολοφονίες και δυστυχίες κάθε μορφής.

Ο φθόνος με όλες του τις ατέλειωτες αποχρώσεις κρύβεται πίσω από υπέροχες προθέσεις. Υπάρχει φθόνος σε αυτόν που μαθαίνοντας για την ύπαρξη θαυμαστών αγίων, Μαχάτμα και Γκουρού, επιθυμεί να γίνει κι αυτός άγιος. Υπάρχει φθόνος στον φιλόδημο που βάζει τα δυνατά του να ξεπεράσει άλλους φιλόδημους. Υπάρχει φθόνος σε κάθε άτομο που ονειρεύεται αρετές, γιατί είχε πληροφορίες, γιατί στον νου του υπάρχουν στοιχεία σχετικά με την ύπαρξη ατόμων ιερών γεμάτα από αρετές.

Ο πόθος να γίνεις άγιος, ο πόθος να γίνεις ενάρετος, ο πόθος να γίνεις μεγάλος έχει σαν βάση το φθόνο. Οι άγιοι με τις αρετές τους έχουν προκαλέσει πολλές ζημιές. Μας έρχεται στην μνήμη η περίπτωση ενός ανθρώπου που θεωρούσε τον εαυτό του πολύ άγιο. Κάποια στιγμή ένας ποιητής πολύ πεινασμένος και δυστυχής χτύπησε την πόρτα του για να του βάλει στο χέρι ένα ωραίο ποίημα ειδικά αφιερωμένο στον άγιο της ιστορίας μας. Ο ποιητής περίμενε μόνο ένα νόμισμα για να αγοράσει τροφή για το εξαντλημένο και γέρικο κορμί του. Όλα τα φανταζόταν ο ποιητής εκτός από μια προσβολή.

Υπήρξε όμως μεγάλη η έκπληξη του όταν ο άγιος με ματιά πονετική και συνοφρωμένος έκλεισε την πόρτα λέγοντας στον δύστυχο ποιητή: «Εξω από εδώ φίλε, μακριά, μακριά... εμένα δεν μου αρέσουν αυτά τα πράγματα, σιχαίνομαι την κολακεία... δεν μου αρέσει η ματαιότητα του κόσμου, αυτή η ζωή είναι ουτοπία... εγώ ακολουθώ το μονοπάτι της ταπεινότητας και της μετριοφροσύνης». Ο δύστυχος ποιητής που το μόνο που ήθελε ήταν ένα νόμισμα, αντί αυτού πήρε την προσβολή του αγίου, τον λόγο που πληγώνει, το χαστούκι και με πονεμένη καρδιά και με σπασμένη την λύρα του πήρε τους δρόμους αργά... αργά... αργά.

Η νέα γενιά πρέπει να ανεγερθεί επάνω στο θεμέλιο της αυθεντικής κατανόησης γιατί αυτή είναι απόλυτα δημιουργική.

Η μνήμη και η ανάμνηση δεν είναι δημιουργικές. Η μνήμη είναι ο τάφος του παρελθόντος. Η μνήμη και η ανάμνηση είναι θάνατος.

Η αληθινή κατανόηση είναι ο ψυχολογικός παράγων της ολικής λύτρωσης.

Οι αναμνήσεις της μνήμης ποτέ δεν μπορούν να μας φέρουν αληθινή λύτρωση γιατί ανήκουν στο παρελθόν και κατά συνέπεια είναι νεκρές.

Η κατανόηση δεν είναι πράγμα του παρελθόντος αλλά ούτε και του μέλλοντος. Η κατανόηση ανήκει στην στιγμή που ζούμε εδώ και τώρα. Η μνήμη πάντα φέρνει την ιδέα του μέλλοντος.

Είναι επείγον να μελετήσουμε επιστήμη, φιλοσοφία, τέχνη και θρησκεία, αλλά δεν θα πρέπει να εμπιστευτούμε τις μελέτες στην αξιοπιστία της μνήμης γιατί αυτή δεν είναι αξιόπιστη. Είναι ανόητο να αποθηκεύουμε τις γνώσεις στο μνήμα της μνήμης. Είναι κουτό να θάβουμε στον τάφο του παρελθόντος τις γνώσεις που πρέπει να κατανοήσουμε.

Εμείς ποτέ δεν θα μπορούσαμε να ταχθούμε ενάντια στη μελέτη, ενάντια στην σοφία, ενάντια στην επιστήμη, αλλά είναι παράλογο το να αποθηκεύουμε τα ζωντανά κοσμήματα των γνώσεων μέσα στον διεφθαρμένο τάφο της μνήμης.

Είναι αναγκαίο να μελετήσουμε, είναι αναγκαίο να ερευνήσουμε, είναι αναγκαίο να αναλύσουμε, όμως πρέπει να διαλογιστούμε σε βάθος για να καταλάβουμε σε όλα τα επίπεδα του νου.

Ο αληθινά απλός άνθρωπος κατανοεί σε βάθος και έχει απλό νου.

Το βασικό στην ζωή δεν είναι αυτό που έχουμε συσσωρευμένο στον τάφο της μνήμης, αλλά αυτό που έχουμε καταλάβει όχι μόνο στο διανοητικό επίπεδο αλλά και στα διάφορα υποσυνείδητα και ασυνείδητα επίπεδα του νου.

Η επιστήμη, το να ξέρουμε, πρέπει να γίνουν άμεση κατανόηση. Όταν η γνώση, όταν η μελέτη έχουν μετατραπεί σε αυθεντική κατανόηση δημιουργίας, μπορούμε τότε να κατανοήσουμε αμέσως όλα τα πράγματα γιατί η κατανόηση γίνεται άμεση, στιγμιαία.

Στον απλό άνθρωπο δεν υπάρχουν περιπλοκές στον νου γιατί κάθε περιπλοκότητα του νου οφείλεται στην μνήμη. Το μακιαβελικό ΕΓΩ που έχουμε μέσα μας είναι αποθηκευμένη ανάμνηση.

Οι εμπειρίες της ζωής πρέπει να μετατραπούν σε αληθινή κατανόηση. Όταν οι εμπειρίες δεν μετατρέπονται σε κατανόηση, όταν οι εμπειρίες εξακολουθούν στην μνήμη, αποτελούν την σαπίλα του τάφου επάνω στην οποία καίει η μάταιη και εωσφορική φλόγα του ζωικού διανοητικού.

Είναι αναγκαίο να ξέρουμε ότι το ζωικό διανοητικό γυμνωμένο εντελώς από κάθε πνευματικότητα είναι απλώς η έκφραση της μνήμης, το κερύ του τάφου που ανάβει στο μνήμα.

Ο απλός άνθρωπος έχει τον νου ελεύθερο από εμπειρίες γιατί αυτές έχουν μετατραπεί σε συνείδηση, έχουν γίνει δημιουργική κατανόηση.

Ο θάνατος και η ζωή βρίσκονται σε εσωτερικό συσχετισμό.

Μόνο πεθαίνοντας ο σπόρος γεννιέται το φυτό, μόνο πεθαίνοντας η πείρα γεννιέται η κατανόηση. Αυτή είναι μια διαδικασία αυθεντικού μετασχηματισμού.

Ο περίπλοκος άνθρωπος έχει την μνήμη γεμάτη από εμπειρίες. Αυτό αποδεικνύει την έλλειψη δημιουργικής κατανόησης, γιατί όταν οι εμπειρίες έχουν γίνει εντελώς κατανοητές σε όλα τα επίπεδα του νου, παύουν να υπάρχουν σαν εμπειρίες και γεννιούνται σαν κατανόηση.

Είναι αναγκαίο πρώτα να δοκιμάσεις, όμως δεν θα πρέπει να μείνουμε στο πεδίο των δοκιμών γιατί τότε ο νους περιπλέκεται και γίνεται δύσκολος. Είναι αναγκαίο να ζήσουμε την ζωή έντονα και να μετατρέψουμε όλες τις εμπειρίες σε αυθεντική δημιουργική κατανόηση. Εκείνοι που λανθασμένα υποθέτουν ότι για να καταλαβαίνεις τους άλλους, για να είσαι απλός και λεπτός, πρέπει να εγκαταλείψεις τον κόσμο, να γίνεις ζητιάνος, να ζεις σε καλύβια απομονωμένα και να χρησιμοποιείς κουρέλια αντί κομψών ρούχων, κάνουν μεγάλο λάθος.

Πολλοί αναχωρητές, πολλοί μοναχικοί ερημίτες, πολλοί ζητιάνοι, έχουν νου περιπλοκότατο και δύσκολο. Είναι άχρηστο το να αποτραβιέσαι από τον κόσμο και να ζεις αναχωρητής εάν η μνήμη είναι γεμάτη από εμπειρίες που ρυθμίζουν την ελεύθερη ροή των σκέψεων.

Είναι άχρηστο να ζεις σαν ερημίτης θέλοντας να κάνεις ζωή αγίου αν η μνήμη σου είναι παραγεμισμένη με πληροφορίες που δεν έχουν γίνει δεόντως κατανοητές, που δεν έχουν γίνει συνείδηση στις διάφορες κρυψώνες, διαδρόμους και ασυνείδητες περιοχές του νου.

Αυτοί που μετατρέπουν τις διανοητικές πληροφορίες σε πραγματική δημιουργική κατανόηση, αυτοί που μετατρέπουν τις εμπειρίες της ζωής σε αληθινή βαθιά κατανόηση, δεν έχουν τίποτα στην μνήμη, ζουν από στιγμή σε στιγμή γεμάτοι από αληθινή πληρότητα, έχουν γίνει απλοί ακόμα και αν ζουν σε πολυτελή σπίτια και μέσα στην περίμετρο της αστικής ζωής. Τα μικρά παιδιά πριν τα επτά τους χρόνια είναι γεμάτα απλότητα και αληθινή εσωτερική ομορφιά που οφείλεται στο ότι εκφράζεται δια μέσου αυτών μόνο η ζωντανή ΟΥΣΙΑ της ζωής σε απουσία ολική του ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΥ ΕΓΩ.

Εμείς θα πρέπει να ξανακατακτήσουμε την χαμένη παιδική ηλικία, στην καρδιά μας και στον νου μας. Εμείς θα πρέπει να ξανακατακτήσουμε την αθωότητα αν στ' αλήθεια θέλουμε να είμαστε ευτυχισμένοι.

Οι εμπειρίες και η μελέτη μετασχηματισμένες σε κατανόηση βαθιά δεν αφήνουν κατάλοιπο στο μνήμα της μνήμης και τότε θα γίνουμε απλοί, αθώοι, ευτυχισμένοι.

Ο βαθύς διαλογισμός επί των εμπειριών και γνώσεων που έχουν αποκτηθεί, η βαθιά αυτοκριτική, ή εσωτερική ψυχανάλυση μεταβάλλουν, μετατρέπουν όλα σε βαθιά δημιουργική κατανόηση. Αυτός είναι ο δρόμος της αυθεντικής ευτυχίας γεννημένης από την σοφία και την αγάπη.

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ

Το να σκοτώσεις είναι πέρα από κάθε αμφιβολία και προφανώς η πιο καταστροφική πράξη και μεγαλύτερης διαφθοράς που γνωρίζουμε στον κόσμο.

Η χειρότερη μορφή δολοφονίας είναι να καταστρέψεις την ζωή των ομοίων μας.

Ανατριχιαστικά τρομερός είναι ο κυνηγός που με το όπλο του δολοφονεί τα αθώα πλάσματα του δάσους αλλά χίλιες φορές πιο τερατώδης, χίλιες φορές πιο απαίσιος είναι εκείνος που δολοφονεί τους ομοίους του.

Δεν σκοτώνουμε μόνο με πολυβόλα, τουφέκια, κανόνια, πιστόλια ή ατομικές βόμβες. Μπορούμε να σκοτώσουμε επίσης και με μια ματιά που τραυματίζει την καρδιά, μια ματιά ταπεινωτική, μια ματιά γεμάτη περιφρόνηση, μια ματιά γεμάτη μίσος ή μπορούμε να σκοτώσουμε με μια πράξη αχαριστίας, με μια μαύρη πράξη, ή μια προσβολή ή με μια λέξη που πληγώνει.

Ο κόσμος είναι γεμάτος από πατροκτόνους, μητροκτόνους, που σκότωσαν τον πατέρα και την μητέρα τους αχάριστα, είτε με τα μάτια τους ή με τα λόγια τους ή με τις σκληρές τους πράξεις.

Ο κόσμος είναι γεμάτος από ανθρώπους που χωρίς να ξέρουν σκότωσαν τις γυναίκες τους και από γυναίκες που χωρίς να το ξέρουν έχουν δολοφονήσει τους άντρες τους.

Σαν αποκορύφωμα δυστυχίας σε αυτόν τον κόσμο τον σκληρό στον οποίο ζούμε, το ανθρώπινο ον σκοτώνει ό,τι αγαπά πιο πολύ. Ο άνθρωπος δεν ζει μόνο από ψωμί αλλά από διάφορους ψυχολογικούς παράγοντες.

Είναι πολλοί οι σύζυγοι που θα είχαν ζήσει περισσότερο εάν τους το είχαν επιτρέψει οι γυναίκες τους .

Είναι πολλές οι γυναίκες που θα μπορούσαν να ζήσουν περισσότερο αν το επέτρεπαν οι άντρες τους.

Είναι πολλοί οι πατέρες και μητέρες της οικογένειας που θα μπορούσαν να ζήσουν περισσότερο αν τους το είχαν επιτρέψει τα παιδιά τους. Η αρρώστια που στέλνει το αγαπημένο μας πρόσωπο στον τάφο έχει σαν αιτία λόγια που σκοτώνουν, ματιές που τραυματίζουν, αχάριστες ενέργειες κλπ.

Αυτή η γερασμένη και εκφυλισμένη κοινωνία είναι γεμάτη από δολοφόνους ασυνείδητους που υποκρίνονται τους αθώους. Οι φυλακές είναι γεμάτες από δολοφόνου, αλλά το χειρότερο είδος εγκληματιών προσποιείται τον αθώο και, κυκλοφορεί ελεύθερο. Καμία μορφή δολοφονίας δεν μπορεί να έχει καμία δικαιολογία. Σκοτώνοντας τον άλλο δεν λύνεται κανένα πρόβλημα στην ζωή. Οι πόλεμοι ποτέ δεν έλυσαν κανένα πρόβλημα. Βομβαρδίζοντας ανυπεράσπιστες πόλεις και δολοφονώντας εκατομμύρια ανθρώπους δεν λύνεται τίποτε.

Ο πόλεμος είναι κάτι πολύ ωμό, σκληρό, τερατώδες, αποκρουστικό. Εκατομμύρια ανθρώπινες μηχανές κοιμισμένες, ασυναίσθητες, κουτές, ρίχνονται στον πόλεμο με πρόθεση να καταστρέψουν άλλα τόσα εκατομμύρια ανθρώπινες μηχανές ασυνείδητες.

Πολλές φορές αρκεί μια πλανητική καταστροφή στον Κόσμο ή μια κακή θέση των άστρων στον ουρανό και εκατομμύρια άνθρωποι ρίχνονται στον πόλεμο.

Οι ανθρώπινες μηχανές δεν έχουν συνείδηση. Κινούνται με τρόπο καταστροφικό όταν ορισμένος τύπος κοσμικών ακτίνων τις τραυματίσει μυστικά.

Εάν οι άνθρωποι ξυπνούσαν την συνείδηση, εάν από τα ίδια τα θρανία του σχολείου διδάσκονταν σοφά οι μαθητές και μαθήτριες, οδηγούμενοι στην συνειδητή κατανόηση αυτού που είναι η έχθρα και ο πόλεμος, θα ήταν διαφορετικά τα πράγματα. Κανένας δεν θα ριχνόταν στον πόλεμο και τα καταστροφικά κοσμικά κύματα θα χρησιμοποιούνταν με διαφορετικό τρόπο.

Ο πόλεμος μυρίζει κανιβαλισμό, ζωή των σπηλαίων, κτηνωδία της χειρότερης μορφής, όργιο αίματος, είναι ολοφάνερα ασυμβίβαστος με τον πολιτισμό.

Όλοι οι άνδρες στον πόλεμο είναι άνανδροι, φοβητσιάρηδες και οι φορτωμένοι με παράσημα ήρωες είναι ακριβώς οι πιο δειλοί, οι πιο φοβητσιάρηδες.

Ο αυτόχειρας φαίνεται επίσης θαρραλέος αλλά είναι ένας δειλός ο οποίος φοβόταν την ζωή.

Ο ήρωας στο βάθος είναι ένας αυτόχειρας που σε κάποια στιγμή μεγάλου φόβου έκανε την τρέλα να αυτοκτονήσει.

Η τρέλα του αυτόχειρα μπερδεύεται εύκολα με το θάρρος του ήρωα. Αν παρατηρήσουμε προσεκτικά την διαγωγή του στρατιώτη κατά τον πόλεμο, τους τρόπους του, την ματιά του, τα λόγια του, τα βήματά του στην μάχη, μπορούμε να διαπιστώσουμε την δειλία του.

Οι εκπαιδευτικοί των σχολείων, λυκείων και πανεπιστημίων οφείλουν να διδάξουν στους μαθητές και μαθήτριες την αλήθεια σχετικά με τον πόλεμο. Πρέπει να οδηγήσουν τους μαθητές και μαθήτριές τους να διαπιστώσουν συνειδητά αυτή την αλήθεια.

Αν οι άνθρωποι είχαν πλήρη συνείδηση του τι είναι αυτή η τρομερή αλήθεια του πολέμου, αν οι εκπαιδευτικοί ήξεραν να μορφώσουν με σοφία τους μαθητές και μαθήτριες, κανένας πολίτης δεν θα παραδινόταν στο σφαγείο.

Η Βασική Εκπαίδευση πρέπει να διαδοθεί τώρα αμέσως σε όλα τα σχολεία, λύκεια και πανεπιστήμια, γιατί είναι ακριβώς από τα σχολικά θρανία εκεί όπου θα πρέπει να εργαστούμε για την ΕΙΡΗΝΗ.

Είναι επείγον οι νέες γενιές να γίνουν απόλυτα συνειδητές αυτού που είναι η βαρβαρότητα και αυτού που είναι ο πόλεμος.

Στα σχολεία, λύκεια και πανεπιστήμια πρέπει να γίνει κατανοητή σε βάθος η εχθρότητα και ο πόλεμος σε όλες του τις μορφές. Οι νέες γενιές πρέπει να καταλάβουν ότι οι γέροι με τις σκουριασμένες και πεισματάρικες ιδέες τους θυσιάζουν πάντα τους νέους και τους πηγαίνουν σαν βόδια στο σφαγείο.

Οι νέοι δεν πρέπει να παρασύρονται από την προπαγάνδα του πολέμου, ούτε από την λογική των γέρων, γιατί σε μία λογική αντιτίθεται άλλη λογική και σε μια γνώμη αντιτίθεται άλλη, αλλά ούτε οι σκέψεις ούτε οι γνώμες είναι η αλήθεια για τον πόλεμο. Οι γέροι έχουν χιλιάδες λόγους για να δικαιολογήσουν τον πόλεμο και να οδηγήσουν τους νέους στο σφαγείο.

Το σπουδαίο δεν είναι οι σκέψεις επί του πολέμου αλλά να διαπιστώσεις την αλήθεια επάνω στο τι είναι πόλεμος.

Εμείς δεν καταφερόμαστε ενάντια στην Λογική ούτε ενάντια στην ανάλυση. Θέλουμε να πούμε ότι οφείλουμε πρώτα να διαπιστώνουμε την αλήθεια επάνω στον πόλεμο και κατόπιν μπορούμε να έχουμε την πολυτέλεια να σκεπτόμαστε και να αναλύουμε.

Είναι αδύνατον να δοκιμάσουμε την αλήθεια του ΜΗ ΣΚΟΤΩΝΕΙΣ, αν αποκλείσουμε τον εσωτερικό και βαθύ διαλογισμό.

Μόνο ο πολύ βαθύς διαλογισμός μπορεί να μας οδηγήσει στο να δοκιμάσουμε την αλήθεια σχετικά με τον πόλεμο.

Οι εκπαιδευτικοί όχι μόνο πρέπει να δώσουν διανοητικές πληροφορίες στους μαθητές και μαθήτριες, αλλά πρέπει να διδάξουν τους μαθητές τους να χειρίζονται τον νου, να πειραματίζονται την ΑΛΗΘΕΙΑ.

Αυτή η γέρικη και εκφυλισμένη φυλή δεν σκέπτεται άλλο από το να σκοτώνει. Αυτό το να σκοτώνουν και να σκοτώνουν, είναι ίδιον μόνο κάποιας ανθρώπινης εκφυλισμένης φυλής.

Οι πράκτορες του εγκλήματος διαδίδουν τις εγκληματικές τους ιδέες μέσω του κινηματογράφου και της τηλεόρασης.

Τα αγόρια και κορίτσια της νέας γενιάς παίρνουν καθημερινά μέσω της οθόνης της τηλεόρασης, των κόμικς, του σινεμά, των περιοδικών κλπ, μια καλή δόση δηλητηρίου από δολοφονίες, τρομακτικά εγκλήματα κλπ.

Δεν μπορείς να ανοίξεις την τηλεόραση χωρίς να αντικρίσεις τα γεμάτα μίσος λόγια, τους πυροβολισμούς, την διαστροφή. Δεν κάνουν τίποτα οι Κυβερνήσεις της γης ενάντια στην εξάπλωση του εγκλήματος. Ο νους των παιδιών και των νέων οδηγείται από τους πράκτορες του εγκλήματος στον δρόμο του φονικού. Ήδη είναι τόσο εξαπλωμένη η ιδέα του φόνου, ήδη είναι τόσο διαδεδομένη μέσω των ταινιών, περιοδικών, παραμυθιών κλπ, ώστε να έχει εξοικειωθεί όλος ο κόσμος. Οι επαναστάτες του νέου κύματος έχουν μορφωθεί για το έγκλημα και σκοτώνουν για την ευχαρίστηση του φόνου, διασκεδάζουν βλέποντας άλλους να πεθαίνουν. Έτσι το έμαθαν στην τηλεόραση του σπιτιού τους, στο σινεμά, στα κόμικς και στα περιοδικά. Παντού βασιλεύει το έγκλημα και οι κυβερνήσεις δεν κάνουν τίποτα για να διορθώσουν το ένστικτο να σκοτώνουν από την ίδια του τη ρίζα.

Είναι η σειρά των εκπαιδευτικών των σχολείων, λυκείων και πανεπιστημίων να βάλουν την φωνή στον ουρανό και να αναποδογυρίσουν γη και ουρανό για να θεραπεύσουν αυτή την διανοητική επιδημία.

Είναι επείγον το ότι πρέπει οι εκπαιδευτικοί των σχολείων λυκείων και πανεπιστημίων, να βάλουν τη φωνή του συναγερμού και να ζητήσουν από όλες τις κυβερνήσεις της γης λογοκρισία στον κινηματογράφο, την τηλεόραση κλπ.

Το έγκλημα πολλαπλασιάζεται τρομακτικά, πράγμα που οφείλεται, σε όλα αυτά τα θεάματα του αίματος και έτσι όπως προχωρούμε θα φθάσει η ημέρα που κανείς δεν θα μπορεί να κυκλοφορήσει στους δρόμους ελεύθερα χωρίς τον φόβο να δολοφονηθεί. Το ραδιόφωνο, ο κινηματογράφος, η τηλεόραση, τα περιοδικά του αίματος, έχουν δώσει τέτοια εξάπλωση στο έγκλημα του φόνου, το έχουν κάνει τόσο ευχάριστο στον αδύναμο και εκφυλισμένο νου τους, που κανείς πια δεν διστάζει να ρίξει μια σφαίρα ή να μπήξει το μαχαίρι σε κάποιον άλλο.

Με τη βοήθεια τόσης διάδοσης του εγκλήματος, της δολοφονίας, τα αδύναμα μυαλά έχουν εξοικειωθεί υπερβολικά με το έγκλημα που τώρα πια σκοτώνουν για να μιμηθούν αυτό που είδαν στον κινηματογράφο ή στην τηλεόραση.

Οι εκπαιδευτικοί που είναι οι εκπαιδευτές του λαού είναι υποχρεωμένοι να τηρήσουν το χρέος τους να παλεύουν για τις νέες γενιές ζητώντας από τις κυβερνήσεις της Γης την απαγόρευση των θεαμάτων αίματος, την καταστροφή κάθε είδους φιλμ που αναφέρεται σε δολοφονία, κλεψιά κλπ.

Η πάλη των εκπαιδευτικών πρέπει να εξαπλωθεί και στην πυγμαχία και στις ταυρομαχίες. Ο τύπος του ταυρομάχου είναι ο πιο δειλός και εγκληματικός. Ο ταυρομάχος θέλει όλες τις προϋποθέσεις υπέρ του να σκοτώνει για να διασκεδάσει ο κόσμος.

Ο τύπος του πυγμάχου είναι εκείνος του τέρατος δολοφόνου στην σαδιστική του μορφή που τραυματίζει ή σκοτώνει για να διασκεδάσει το κοινό.

Αυτή η μορφή θεαμάτων αίματος είναι βάρβαρη εκατό τοις εκατό και προτρέπει τον νου στον δρόμο του εγκλήματος. Αν θέλουμε στ' αλήθεια να παλέψουμε για την Ειρήνη του Κόσμου, οφείλουμε να ξεκινήσουμε μια καμπάνια σε βάθος ενάντια στα θεάματα του αίματος.

Όσο θα υπάρχουν μέσα στον νου του ανθρώπου οι καταστροφικοί παράγοντες θα υπάρχουν αναπόφευκτα και πόλεμοι. Μέσα στον νου του ανθρώπου υπάρχουν οι παράγοντες που δημιουργούν τους πολέμους, αυτοί οι παράγοντες είναι το μίσος, η βία, σε όλες της τις μορφές, ο εγωισμός, ο θυμός, ο φόβος, τα εγκληματικά ένστικτα, οι ιδέες πολέμου που διαδίδονται από την τηλεόραση, το ραδιόφωνο, το σινεμά κλπ.

Η προπαγάνδα για την ΕΙΡΗΝΗ, τα βραβεία ΝΟΜΠΕΛ ΕΙΡΗΝΗΣ αποδεικνύονται ανόητα ενόσω υπάρχουν μέσα στον άνθρωπο οι ψυχολογικοί παράγοντες που παράγουν πόλεμο.

Τελευταία πολλοί δολοφόνοι κατέχουν το βραβείο Νόμπελ Ειρήνης.

Η ΕΙΡΗΝΗ

Η ΕΙΡΗΝΗ δεν μπορεί να έρθει από τον ΝΟΥ γιατί δεν είναι του νου. Η ΕΙΡΗΝΗ είναι το υπέροχο άρωμα της ΗΣΥΧΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ. Η ΕΙΡΗΝΗ δεν είναι πράγμα σχεδίων, διεθνούς αστυνομίας, ΟΗΕ, ΟΝΥ, διεθνών συμφωνιών ή επιθετικών στρατών που παλεύουν στο όνομα της ΕΙΡΗΝΗΣ.

Εάν πραγματικά θέλουμε αληθινή ΕΙΡΗΝΗ πρέπει να μάθουμε να ζούμε όπως ο σκοπός σε καιρό πολέμου, πάντα σε ετοιμότητα και επιφυλακή, με νου έτοιμο και ελαστικό, γιατί η ΕΙΡΗΝΗ δεν είναι υπόθεση ρομαντικών ΦΑΝΤΑΣΙΩΝ ή υπόθεση ωραίων ονείρων.

Εάν δεν μάθουμε να ζούμε σε κατάσταση επαγρύπνησης από λεπτό σε λεπτό, τότε ο δρόμος που οδηγεί στην ΕΙΡΗΝΗ γίνεται αδύνατος, στενός και αφού γίνει τρομερά δύσκολος οδηγεί τελικά σε αδιέξοδο.

Είναι αναγκαίο να καταλάβουμε, είναι επείγον να ξέρουμε ότι η αυθεντική ΕΙΡΗΝΗ της ΗΣΥΧΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ, δεν είναι ένα σπίτι στο οποίο μπορούμε να φτάσουμε και όπου μας περιμένει χαρούμενη, μια όμορφη κοπελίτσα. Η ΕΙΡΗΝΗ δεν είναι ένα τέρμα, ένα μέρος κλπ. Το να κυνηγάς την ΕΙΡΗΝΗ, να την Ψάχνεις, να

κάνεις σχέδια γι' αυτήν, να παλεύεις στο όνομά της, να κάνεις προπαγάνδα γι' αυτήν, να ιδρύεις οργανισμούς οι οποίοι εργάζονται γι' αυτήν κλπ, είναι εντελώς ανόητο, γιατί η ειρήνη δεν είναι του νου. Η ΕΙΡΗΝΗ είναι το θαυμάσιο άρωμα της ήσυχης καρδιάς.

Η ΕΙΡΗΝΗ δεν αγοράζεται ούτε πουλιέται ούτε μπορεί να επιτευχθεί με το σύστημα της Καταστολής, των ειδικών ελέγχων της αστυνομίας κλπ. Σε μερικές χώρες ο εθνικός στρατός πηγαίνει στην ύπαιθρο καταστρέφοντας χωριά, δολοφονώντας ανθρώπους και τουφεκίζοντας υποθετικούς κακοποιούς και όλα αυτά υποτίθεται στο όνομα της ΕΙΡΗΝΗΣ. Το αποτέλεσμα παρόμοιας τακτικής είναι ο πολλαπλασιασμός της ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑΣ.

Η βία φέρνει περισσότερη βία το μίσος φέρνει κι άλλο μίσος.

Η ΕΙΡΗΝΗ δεν μπορεί να κατακτηθεί, η ΕΙΡΗΝΗ δεν μπορεί να είναι το αποτέλεσμα της βίας. Η ΕΙΡΗΝΗ επέρχεται σε μας όταν διαλύουμε το ΕΓΩ, όταν καταστρέψουμε μέσα στον εαυτό μας όλους τους ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΥΣ παράγοντες που προκαλούν πολέμους.

Εάν θέλουμε ΕΙΡΗΝΗ θα πρέπει να αντικρύσουμε, θα πρέπει να μελετήσουμε, θα πρέπει να δούμε το ολικό πλαίσιο και όχι μια γωνία του μόνο.

Η ΕΙΡΗΝΗ γεννιέται μέσα μας όταν έχουμε αλλάξει ριζικά με εσωτερική μορφή.

Οι έλεγχοι, οργανισμοί για την ΕΙΡΗΝΗ, καταστολές κλπ, είναι λεπτομέρειες μεμονωμένες, σημεία στον ωκεανό της ζωής, μεμονωμένα τμήματα του όλου πίνακα της ΥΠΑΡΞΗΣ, που ποτέ δεν θα μπορέσουν να λύσουν το πρόβλημα της ειρήνης σε ριζική μορφή, ολική και οριστική.

Οφείλουμε να κοιτάζουμε τον πίνακα στην συνολική του μορφή. Το πρόβλημα του κόσμου είναι το πρόβλημα του ατόμου.

ΕΑΝ το ΑΤΟΜΟ δεν έχει ΕΙΡΗΝΗ στο εσωτερικό του, η κοινωνία, ο κόσμος θα ζήσει σε πόλεμο αναπόφευκτα.

Οι εκπαιδευτικοί των σχολείων, λυκείων, πανεπιστημίων, πρέπει να εργαστούν για την ΕΙΡΗΝΗ, εκτός αν αγαπούν την ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ και την ΒΙΑ.

Είναι επείγον, είναι απαραίτητο να υποδείξουμε στους μαθητές και μαθήτριες της νέας γενιάς τον δρόμο που θα ακολουθήσουν, το εσωτερικό μονοπάτι που μπορεί να μας οδηγήσει με ακρίβεια, στην αυθεντική ΕΙΡΗΝΗ της γαλήνιας καρδιάς.

Οι άνθρωποι δεν ξέρουν να καταλάβουν πραγματικά το τι είναι η αληθινή εσωτερική ΕΙΡΗΝΗ και το μόνο που θέλουν είναι να μην τους κόψει κανείς το δρόμο, να μην τους ενοχλούν, να μην τους εμποδίζουν, ακόμα και όταν αυτοί αναλαμβάνουν για λογαριασμό τους το δικαίωμα να ενοχλούν και να εμποδίζουν και να πικραίνουν την ζωή των ομοίων τους.

Οι άνθρωποι ποτέ δεν έχουν δοκιμάσει την αληθινή ΕΙΡΗΝΗ και το μόνο που έχουν για αυτήν είναι παράλογες γνώμες, ρομαντικά ιδανικά, αντιλήψεις λανθασμένες.

Για τους κλέφτες η ΕΙΡΗΝΗ θα ήταν η ευτυχία του να μπορούν να κλέβουν ατιμώρητα και χωρίς να τους εμποδίσει η αστυνομία. για τους λαθρέμπορους η ΕΙΡΗΝΗ θα ήταν να μπορούν να βάζουν τα λαθραία τους από όλες τις μεριές χωρίς να τους εμποδίζουν οι αρχές. για τους εμπόρους η ΕΙΡΗΝΗ θα ήταν να πουλούν ακριβά, εκμεταλλευόμενοι δεξιά και αριστερά χωρίς να τους εμποδίζει κανείς. για τις πόρνες η ΕΙΡΗΝΗ θα ήταν να απολαμβάνουν στα κρεβάτια της ευχαρίστησης και να εκμεταλλεύονται όλους τους άντρες ελεύθερα χωρίς οι υγειονομικές αρχές ή η αστυνομία να επεμβαίνει στην ζωή τους για τίποτα.

Κάθε ένας σχηματίζει στον νου χιλιάδες ανόητες φαντασίες σχετικά με την ΕΙΡΗΝΗ. Κάθε ένας επιδιώκει να σηκώσει γύρω του ένα εγωιστικό τείχος από

ψεύτικες ιδέες, από πιστεύω, γνώμες και ανόητες αντιλήψεις σχετικά με αυτό που είναι η ΕΙΡΗΝΗ.

Κάθε ένας θέλει ΕΙΡΗΝΗ με τον τρόπο του, σύμφωνα με τις επιθυμίες του, τα γούστα του, τα έθιμα, λανθασμένες συνήθειες κλπ.

Κάθε ένας θέλει να εγκλειστεί μέσα σε ένα προστατευτικό, φανταστικό τείχος, με πρόθεση να ζήσει την δική του ΕΙΡΗΝΗ, που αντιλαμβάνεται λανθασμένα.

Ο κόσμος παλεύει για την ΕΙΡΗΝΗ, την επιθυμεί, την θέλει, αλλά δεν ξέρει τι πράγμα είναι η ΕΙΡΗΝΗ.

Ο κόσμος θέλει μόνο να μην τον ενοχλούν, να μπορεί να κάνει ο καθένας τις διαβολιές του πολύ ήσυχα και με την άνεση του. Αυτό είναι που ονομάζουν ΕΙΡΗΝΗ.

Αδιάφορο τι διαβολιές κάνει ο κόσμος, καθένας πιστεύει ότι αυτό που κάνει είναι καλό. Οι άνθρωποι βρίσκουν δικαιολογίες μέχρι και για τα χειρότερα εγκλήματά τους. Αν ο μεθύστακας είναι λυπημένος, πίνει γιατί είναι λυπημένος. Αν ο μεθύστακας είναι χαρούμενος, πίνει γιατί είναι χαρούμενος. Ο μεθύστακας πάντα δικαιολογεί το βίτσιο του οινοπνεύματος. Έτσι είναι όλοι οι άνθρωποι, για κάθε έγκλημα βρίσκουν μια δικαιολογία, κανείς δεν θεωρεί τον εαυτό του διεστραμμένο, όλοι προτίθενται ότι είναι δίκαιοι και τίμιοι.

Υπάρχουν πολλοί αλήτες που υποθέτουν λανθασμένα ότι ΕΙΡΗΝΗ είναι να μπορείς να ζεις χωρίς να εργάζεσαι, πολύ ήσυχα και χωρίς κόπο κανένα σε έναν κόσμο γεμάτο θαυμάσιες ρομαντικές φαντασίες.

Για την ΕΙΡΗΝΗ υπάρχουν εκατομμύρια από γνώμες και αντιλήψεις λανθασμένες. Σε αυτόν τον πονεμένο κόσμο που ζούμε, καθένας ψάχνει την φανταστική του ΕΙΡΗΝΗ, την ειρήνη της γνώμης του. Ο κόσμος θέλει να βλέπει στον κόσμο την ειρήνη των ονείρων του, τον δικό του ειδικό τύπο ειρήνης, παρ' όλο που καθένας μέσα του έχει στο εσωτερικό του τους ψυχολογικούς συντελεστές που παράγουν τους πολέμους, εχθρότητες, κάθε μορφής προβλήματα.

Τους καιρούς αυτούς της παγκόσμιας κρίσης όποιος θέλει να γίνει διάσημος ιδρύει οργανώσεις ΥΠΕΡ της ΕΙΡΗΝΗΣ, κάνει προπαγάνδα και γίνεται προασπιστής της ΕΙΡΗΝΗΣ. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι πολλοί πολιτικοί «αλεπούδες» έχουν κερδίσει το βραβείο ΝΟΜΠΕΛ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ, παρ' όλο που έχουν στον λογαριασμό τους ένα ολόκληρο νεκροταφείο και που με τον ένα ή τον άλλο τρόπο έχουν διατάξει να δολοφονήσουν κρυφά πολλούς ανθρώπους, όταν βρέθηκαν σε κίνδυνο να τους βγάλουν εκτός παιχνιδιού. Υπάρχουν επίσης αληθινοί Δάσκαλοι της ανθρωπότητας που θυσιάζονται διδάσκοντας, σε όλα τα μέρη της Γης, την θεωρία της Διάλυσης του ΕΓΩ.

Αυτοί οι Δάσκαλοι γνωρίζουν από πείρα δική τους ότι μόνο διαλύοντας τον Μεφιστοφελή που έχουμε μέσα μας, έρχεται σε μας η ειρήνη της καρδιάς.

Όσο υπάρχει μέσα σε κάθε άτομο το μίσος, η απληστία, ο φθόνος, η ζήλεια, το πνεύμα απόκτησης, η φιλοδοξία, η οργή, η υπερηφάνεια κλπ θα έχουμε πόλεμο αναπόφευκτα.

Γνωρίζουμε πολλούς ανθρώπους στον κόσμο που προσποιούνται ότι έχουν βρει την ΕΙΡΗΝΗ.

Όταν μελετήσαμε αυτούς τους ανθρώπους σε βάθος, μπορέσαμε να διαπιστώσουμε ότι ούτε κατά το ελάχιστον γνωρίζουν την ΕΙΡΗΝΗ και ότι απλώς κλείστηκαν μέσα σε κάποια μοναχική και παρήγορη φορεσιά ή μέσα σε κάποια ειδική πεποίθηση κλπ, όμως στην πραγματικότητα αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν δοκιμάσει ούτε από μακριά αυτό που είναι η αληθινή ΕΙΡΗΝΗ της ήρεμης καρδιάς. Πραγματικά αυτοί οι φτωχοί άνθρωποι κατασκεύασαν μόνο μια τεχνητή ειρήνη, την οποία στην άγνοιά τους την συγχέουν με την ΑΥΘΕΝΤΙΚΗ.

Είναι ανόητο να ψάχνουμε την ΕΙΡΗΝΗ μέσα στους λαθεμένους τοίχους των προκαταλήψεων μας, πεποιθήσεων, προϊδεών, επιθυμιών, πάθους, συνθησιών κλπ.

Ενώ μέσα στον νου υπάρχουν οι ψυχολογικοί παράγοντες που προκαλούν έχθρες, προβλήματα, διαφορές, πολέμους, δεν θα υπάρξει πραγματική ειρήνη.

Η αυθεντική ΕΙΡΗΝΗ έρχεται από την γνήσια ομορφιά σοφά κατανοημένη.

Η ομορφιά της ήσυχης καρδιάς αναδύει το υπέροχο άρωμα της αληθινής εσωτερικής ΕΙΡΗΝΗΣ. Είναι επείγον να καταλάβουμε την ομορφιά της φιλίας και το άρωμα της ευγένειας. Είναι επείγον να καταλάβουμε την ομορφιά της γλώσσας. Είναι αναγκαίο τα λόγια μας να έχουν μέσα τους την ουσία της ειλικρίνειας. Δεν πρέπει να χρησιμοποιούμε ποτέ λέξεις άρρυθμες, αναρμονικές, ανόητες, χοντροκομμένες.

Κάθε λέξη πρέπει να είναι μια αληθινή συμφωνία. Κάθε έκφραση πρέπει να είναι γεμάτη πνευματική ομορφιά. Είναι κακό να μιλάς όταν πρέπει να σωπαίνεις και να σωπαίνεις όταν πρέπει να μιλάς. Υπάρχουν εγκληματικές σιωπές και υπάρχουν λόγια διεστραμμένα. Υπάρχουν φορές που το να μιλάς είναι ένα έγκλημα, υπάρχουν φορές που το να σωπαίνεις είναι πάλι έγκλημα. Πρέπει να μιλάμε όταν πρέπει να μιλάμε και να σωπαίνουμε όταν πρέπει να σωπαίνουμε. Μην παίζουμε με τον Λόγο γιατί αυτός είναι μεγάλης ευθύνης. Κάθε λέξη πρέπει να ζυγίζεται πριν εκφραστεί γιατί αυτή η λέξη μπορεί να προκαλέσει στον κόσμο πολλά χρήσιμα ή πολλά άχρηστα, πολύ όφελος ή πολλή ζημία.

Πρέπει να προσέχουμε τις χειρονομίες μας, συμπεριφορά, ντύσιμο και πράξεις κάθε είδους. Πρέπει οι χειρονομίες μας το ντύσιμο μας, ο τρόπος που καθόμαστε στο τραπέζι, ο τρόπος που συμπεριφερόμαστε όταν τρώμε, ο τρόπος που περιποιούμαστε τον κόσμο στο σαλόνι, στο γραφείο, στον δρόμο κλπ, να είναι πάντα γεμάτος ομορφιά και αρμονία.

Είναι αναγκαίο να καταλάβουμε την ομορφιά της καλοσύνης, να αισθανθούμε την ομορφιά της καλής μουσικής, να αγαπήσουμε την ομορφιά της δημιουργικής τέχνης, να ραφινάρουμε τον τρόπο που σκεπτόμαστε, αισθανόμαστε και ενεργούμε.

Η τέλεια ομορφιά μπορεί να γεννηθεί μέσα μας μόνο όταν έχει πεθάνει το ΕΓΩ με τρόπο ριζικό, τελικό και οριστικό. Εμείς είμαστε άσχημοι, τρομεροί, αηδιαστικοί εφόσον έχουμε μέσα μας, και ολοζώντανο, το ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟ ΕΓΩ.

Η ομορφιά σε ολοκληρωμένη μορφή είναι αδύνατον να υπάρξει μέσα μας όσο υπάρχει το ΠΟΛΛΑΠΛΟ ΕΓΩ.

Εάν θέλουμε αυθεντική ΕΙΡΗΝΗ θα πρέπει να μετατρέψουμε το ΕΓΩ σε κοσμική σκόνη. Μόνο έτσι θα υπάρχει μέσα μας εσωτερική ομορφιά. Από αυτήν την ομορφιά θα γεννηθεί μέσα μας η χαρά της αγάπης και η αληθινή ΕΙΡΗΝΗ της ήρεμης καρδιάς. Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΕΙΡΗΝΗ φέρνει την τάξη μέσα στον καθένα μας διαλύοντας την σύγχυση και γεμίζοντάς μας με γνήσια ευτυχία. Είναι αναγκαίο να ξέρουμε ότι ο νους δεν μπορεί να καταλάβει τι είναι αληθινή ΕΙΡΗΝΗ. Είναι επείγον να καταλάβουμε ότι η ειρήνη της γαλήνιας καρδιάς δεν μας φθάνει μέσω της προσπάθειας ή από το γεγονός ότι ανήκουμε σε κάποια οργάνωση ή εταιρία, ή οποία ασχολείται με την προπαγάνδα για την ειρήνη. Η αυθεντική ειρήνη έρχεται σε μας με μορφή ολοκληρωτικά φυσική και απλή όταν επανακτούμε την αθωότητα στον νου και την καρδιά, όταν ξαναγινόμαστε μικρά παιδιά ευαίσθητα και άμορφα, ευαίσθητα σε ο,τιδήποτε το ωραίο και ο,τιδήποτε το άσχημο, σε ο,τιδήποτε καλό καθώς και σε ο,τιδήποτε το κακό, σε ο,τιδήποτε το γλυκό όπως και σε ο,τιδήποτε πικρό.

Είναι αναγκαίο να ξανακατακτήσουμε την χαμένη παιδική ηλικία τόσο στον νου όσο και στην καρδιά.

Η ΕΙΡΗΝΗ είναι κάτι απέραντο, πλατύ, ατέλειωτο, δεν είναι κάτι σχηματισμένο από τον νου, δεν μπορεί να είναι το αποτέλεσμα ενός καπρίτσιου ούτε το παράγωγο μιας ιδέας. Η ειρήνη είναι μια ατομική ουσία που βρίσκεται μακρύτερα

από το καλό και το κακό, μια ουσία που βρίσκεται μακρύτερα από κάθε ηθική, μια ουσία που αναβλύζει από το ίδιο τα έγκατα του ΑΠΟΛΥΤΟΥ.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

Από την παιδική ηλικία και την νεότητα αρχίζει ο Γολγοθάς της άθλιας ύπαρξης μας με πολλές διαστρεβλώσεις του νου, εσωτερικές οικογενειακές τραγωδίες, αντιθέσεις μέσα στο σπίτι και στο σχολείο κλπ.

Είναι φανερό ότι στην παιδική ηλικία και νεότητα, εκτός από πολύ σπάνιες εξαιρέσεις, όλα αυτά τα προβλήματα δεν κατορθώνουν να μας επηρεάσουν με πολύ βαθύ τρόπο, αλλά όταν πια μεγαλώσουμε, αρχίζουν τα ερωτηματικά. Ποιος είμαι εγώ; Από πού έρχομαι; Γιατί πρέπει να υποφέρω; Ποιο είναι το αντικείμενο αυτής της ύπαρξης; κλπ.

Όλοι στον δρόμο αυτής της ζωής έχουμε κάνει στον εαυτό μας αυτές τις ερωτήσεις, όλοι κάποια στιγμή θελήσαμε να ερευνήσουμε, να εξετάσουμε, να γνωρίσουμε το «γιατί» σε τόσες πίκρες, ανοησίες, παλέματα και δυστυχίες, αλλά δυστυχώς πάντα τελειώνουμε εγκλωβισμένοι σε κάποια θεωρία, σε κάποια γνώμη, σε κάποια δοξασία, γι' αυτό που είπε ο γείτονας, σε κάτι που μας απάντησε κάποιος γέρο-ξεκούτης κλπ.

Έχουμε χάσει την αληθινή αθωότητα και την γαλήνη της ήρεμης καρδιάς και γι' αυτό δεν είμαστε ικανοί να διαπιστώσουμε άμεσα την αλήθεια σε όλη της την ωμότητα, ότι εξαρτιόμαστε από το τι θα πουν οι άλλοι και είναι φανερό ότι πάμε από λάθος δρόμο. Η καπιταλιστική κοινωνία καταδικάζει ριζικά τους άθεους, αυτούς που δεν πιστεύουν στον Θεό.

Η Μαρξιστική-Λενινιστική κοινωνία καταδικάζει αυτούς που πιστεύουν στον Θεό, όμως στο βάθος και τα δυο πράγματα είναι το ίδιο, θέματα απόψεων, καπρίτσια των ανθρώπων, προβολές του νου. Ούτε η πίστη, ούτε η απιστία, ούτε ο σκεπτικισμός σημαίνουν ότι έχουμε δοκιμάσει την αλήθεια.

Ο νους μπορεί να έχει την πολυτέλεια να πιστεύει, να αμφιβάλλει να έχει γνώμη, να κάνει υποθέσεις κλπ, αλλά αυτό δεν είναι να πειραματίζεσαι την αλήθεια.

Μπορούμε επίσης να έχουμε την πολυτέλεια να πιστεύουμε στον ήλιο ή να μην πιστεύουμε σε αυτόν και μέχρι να τον αμφισβητούμε, αλλά το άστρο βασιλιάς θα εξακολουθήσει να δίνει φως και ζωή σε ο,τιδήποτε υπαρκτό χωρίς οι γνώμες μας να έχουν γι' αυτόν την παραμικρότερη σημασία.

Πίσω από το τυφλό πιστεύω, πίσω από την δυσπιστία και τον σκεπτικισμό κρύβονται όλες οι ποικιλίες της κάλπικης ηθικής και πολλές λανθασμένες αντιλήψεις ψεύτικου σεβασμού του οποίου ή σκιά δυναμώνει το ΕΓΩ.

Η καπιταλιστική κοινωνία και η κομμουνιστική κοινωνία έχει η κάθε μία, με τον τρόπο της και σύμφωνα με τα καπρίτσια της, τις προκαταλήψεις της και θεωρίες, τον ειδικό τύπο της ηθικής της. Αυτό που είναι ηθικό μέσα στο καπιταλιστικό μπλοκ είναι ανήθικο μέσα στο κομμουνιστικό μπλοκ και τανάπαλιν.

Η ηθική εξαρτάται από τις συνήθειες, τον τόπο, την εποχή. Αυτό που είναι ηθικό σε μία χώρα, είναι ανήθικο σε μια άλλη και αυτό που υπήρξε ηθικό μια εποχή, άλλη εποχή υπήρξε ανήθικο.

Η ηθική δεν έχει καμία ουσιαστική αξία, εάν την αναλύσουμε σε βάθος, είναι ανόητη εκατό τοις εκατό.

Η Βασική Εκπαίδευση δεν διδάσκει ηθική, ή Βασική Εκπαίδευση διδάσκει ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΗΘΙΚΗ και αυτό είναι που χρειάζονται οι νέες γενιές.

Από την τρομοκρατική νύχτα των αιώνων, σε όλους τους καιρούς, πάντα υπήρξαν άνθρωποι που απομακρύνθηκαν από τον κόσμο για να ψάξουν την ΑΛΗΘΕΙΑ.

Είναι ανόητο να απομακρύνεσαι από τον κόσμο για να ψάξεις την ΑΛΗΘΕΙΑ, γιατί αυτή βρίσκεται μέσα στον κόσμο και μέσα στον άνθρωπο εδώ και τώρα.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ είναι το άγνωστο από στιγμή σε στιγμή και δεν πρέπει να αποχωριστούμε από τον κόσμο ούτε να εγκαταλείψουμε τους συνανθρώπους μας, για να μπορέσουμε να την ανακαλύψουμε.

Είναι ανόητο να πούμε ότι κάθε αλήθεια είναι μισή αλήθεια και ότι κάθε αλήθεια είναι μισό λάθος.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ είναι ριζική και ΕΙΝΑΙ ή ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ, ποτέ δεν μπορεί να είναι μισή, ποτέ δεν μπορεί να είναι μισό λάθος. Είναι παράλογο να πούμε ότι η αλήθεια είναι του χρόνου και ότι αυτό που σε μια εποχή είναι, σε μια άλλη εποχή δεν είναι.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ δεν έχει σχέση με τον χρόνο. Η ΑΛΗΘΕΙΑ είναι ΑΧΡΟΝΙΚΗ. Το ΕΓΩ είναι χρόνος και γι' αυτό δεν μπορεί να γνωρίζει την ΑΛΗΘΕΙΑ.

Είναι ανόητο να υποθέτουμε συμβατικές αλήθειες, πρόσκαιρες, σχετικές. Οι άνθρωποι συγχέουν τις αντιλήψεις και γνώμες με αυτό που είναι ΑΛΗΘΕΙΑ.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ δεν έχει καμιά σχέση με τις γνώμες ούτε με αυτές που λέγονται συμβατικές αλήθειες, γιατί αυτές είναι μόνο μη υπερβατικές προβολές του νου.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ είναι το άγνωστο από στιγμή σε στιγμή και μπορούμε να την πειραματιζόμαστε μόνο στην απουσία του ψυχολογικού ΕΓΩ. Η αλήθεια δεν έχει σχέση με σοφίσματα, αντιλήψεις, γνώμες. Την αλήθεια μπορούμε να την γνωρίσουμε μόνο με την απευθείας πείρα. Ο νους μπορεί να έχει μόνο γνώμη και οι γνώμες δεν έχουν καμιά σχέση με την αλήθεια.

Ο νους δεν μπορεί ποτέ να συλλάβει την ΑΛΗΘΕΙΑ.

Οι εκπαιδευτικοί των σχολείων, λυκείων, πανεπιστημίων, πρέπει να πειραματίζονται την αλήθεια και να δείχνουν τον δρόμο στους μαθητές και μαθήτριες τους.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ είναι υπόθεση άμεσης εμπειρίας, όχι υπόθεση θεωριών γνωμών ή αντιλήψεων.

Μπορούμε και οφείλουμε να μελετήσουμε αλλά είναι επείγον να πειραματιζόμαστε μόνοι μας και με άμεσο τρόπο οποιαδήποτε αλήθεια υπάρχει σε κάθε θεωρία, αντίληψη, γνώμη κλπ.

Οφείλουμε να μελετήσουμε, αναλύσουμε, ερευνήσουμε, αλλά επίσης χρειαζόμαστε ΕΠΕΙΓΟΝΤΩΣ αμετάθετα να πειραματιζόμαστε ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ που εμπεριέχεται σε όλα εκείνα που μελετάμε. Είναι αδύνατον να πειραματιζόμαστε την ΑΛΗΘΕΙΑ όταν ο νους είναι διεγερμένος, ταραγμένος και βασανισμένος από αντίθετες γνώμες. Είναι δυνατόν να πειραματιστείς την αλήθεια μόνο όταν ο νους είναι ήσυχος, όταν ο νους είναι σιωπηλός.

Οι εκπαιδευτικοί των σχολείων, λυκείων και πανεπιστημίων πρέπει να υποδείξουν στους μαθητές και μαθήτριες τους τον δρόμο του βαθιού εσωτερικού διαλογισμού.

Ο δρόμος του βαθιού εσωτερικού διαλογισμού μας οδηγεί μέχρι την ησυχία και την σιωπή του νου.

Όταν ο νους είναι ήσυχος, άδειος από σκέψεις, επιθυμίες, γνώμες κλπ, όταν ο νους είναι σιωπηλός τότε έρχεται σε μας η αλήθεια.

Η ΕΥΦΥΪΑ

Έχουμε μπορέσει να διαπιστώσουμε ότι πολλοί εκπαιδευτικοί της Παγκόσμιας Ιστορίας στον δυτικό κόσμο συνηθίζουν να κοροϊδεύουν τον ΒΟΥΔΑ, Κομφούκιο, Μωάμεθ, Ερμή, Κετσαλκόατλ, Μωυσή, Κρίσνα κλπ.

Πέρα από κάθε αμφιβολία επίσης έχουμε μπορέσει να διαπιστώσουμε μέχρι κορεσμού τον σαρκασμό, την μομφή, την ειρωνεία που ρίχνεται από τους

εκπαιδευτικούς ενάντια στις αρχαίες θρησκείες, ενάντια στους θεούς, ενάντια στην μυθολογία κλπ. Όλα αυτά μαρτυρούν ακριβώς έλλειψη ευφυΐας.

Στα σχολεία, λύκεια, πανεπιστήμια θα έπρεπε να ασχολούνται με αυτά τα θρησκευτικά θέματα με μεγαλύτερο σεβασμό, με υψηλό συναίσθημα ευσέβειας, με πραγματικά δημιουργική ευφυΐα.

Οι θρησκευτικές μορφές διατηρούν τις παντοτινές αξίες και είναι οργανωμένες σύμφωνα με τις ψυχολογικές και ιστορικές ανάγκες του κάθε λαού, της κάθε φυλής.

Όλες οι θρησκείες έχουν τις ίδιες αρχές, τις ίδιες παντοτινές αξίες και διαφέρουν μόνο στην μορφή.

Δεν είναι ευφυές ένας χριστιανός να κοροϊδεύει την θρησκεία του ΒΟΥΔΑ ή την Εβραϊκή θρησκεία ή των Ινδουιστών γιατί όλες οι θρησκείες στηρίζονται στις ίδιες βάσεις.

Οι σάτυρες πολλών διανοούμενων ενάντια στις θρησκείες και στους ιδρυτές τους οφείλονται στο **μαρξιστικό δηλητήριο** που τους καιρούς αυτούς, δηλητηριάζει τον νου όλων των αδυνάτων.

Οι εκπαιδευτικοί των σχολείων, λυκείων ή πανεπιστημίων πρέπει να προσανατολίζουν τους μαθητές και μαθήτριες τους στον δρόμο του αληθινού σεβασμού προς τον πλησίον μας.

Είναι ολοφάνερα διεστραμμένο, ανάξιο και χυδαίο όταν κάποιος στο όνομα μιας οποιασδήποτε θεωρίας κοροϊδεύει τους ναούς, θρησκείες, αιρέσεις και πνευματικές σχολές.

Εγκαταλείποντας τις αίθουσες διδασκαλίας, οι μαθητές θα πρέπει να συναναστραφούν με ανθρώπους όλων των θρησκειών, σχολών, αιρέσεων και δεν είναι ευφυές το να μην ξέρουν καν πώς να συμπεριφερθούν σε έναν ναό.

Εγκαταλείποντας τις τάξεις μετά από δέκα ή δεκαπέντε χρόνια σπουδών, οι νέοι και δεσποινίδες εξακολουθούν να είναι αργοί και κοιμισμένοι όπως και τα υπόλοιπα ανθρώπινα όντα, τα τόσο γεμάτα από κενότητα και χωρίς ευφυΐα όπως την πρώτη μέρα που μπήκαν στο σχολείο.

Είναι επείγον οι μαθητές να αναπτύξουν το συγκινησιακό κέντρο γιατί δεν είναι όλα μόνο διανοητικά.

Γίνεται αναγκαίο το να μάθουμε να αισθανόμαστε τις εσωτερικές αρμονίες της ζωής, την ομορφιά του μοναχικού δέντρου, το τραγούδι του πουλιού στο δάσος, την συμφωνία της μουσικής και τα χρώματα σε ένα ωραίο ηλιοβασίλεμα.

Είναι επίσης αναγκαίο να αισθανθείς και να καταλάβεις σε βάθος όλες τις τρομακτικές αντιθέσεις της ζωής, όπως είναι το σκληρό και ανελέητο κοινωνικό σύστημα αυτής της εποχής που ζούμε, οι δρόμοι γεμάτοι από δυστυχισμένες μάνες που με τα υποσιτισμένα τους παιδιά ζητιανεύουν για ένα κομμάτι ψωμί, τα άσχημα κτίρια όπου ζουν χιλιάδες από φτωχές οικογένειες, οι αποκρουστικοί δρόμοι όπου κυκλοφορούν χιλιάδες αυτοκίνητα που κινούνται με τα καύσιμα που βλάπτουν τους οργανισμούς κλπ.

Ο σπουδαστής που εγκαταλείπει τις αίθουσες πρέπει να αντιμετωπίσει όχι μόνο τον ίδιο του τον εγωισμό και τα προβλήματά του, αλλά ακόμη τον εγωισμό όλων των ανθρώπων και τα πολλαπλά προβλήματα της ανθρώπινης κοινωνίας.

Το χειρότερο απ' όλα είναι ότι ο μαθητής που εγκαταλείπει την αίθουσα, ακόμα και όταν έχει διανοητική μόρφωση δεν έχει ευφυΐα, η συνείδηση του είναι κοιμισμένη, είναι ελλιπώς προετοιμασμένος για την πάλη με την ζωή. Έφτασε ή ώρα να ερευνάτε και να ανακαλύψετε τι είναι αυτό που ονομάζεται ΕΥΦΥΪΑ.

Χωρίς ευφυΐα δεν μπορεί να υπάρξει ριζικός μετασχηματισμός, ούτε αληθινή ευτυχία και είναι σπάνιο το να συναντήσεις στη ζωή ανθρώπους αληθινά ευφρείς.

Το σπουδαίο στην ζωή δεν είναι μόνο να ξέρεις την λέξη ΕΥΦΥΪΑ, αλλά να εφαρμόζεις στον ίδιο σου τον εαυτό την βαθιά σημασία της.

Πολλοί είναι αυτοί που προσποιούνται τους ευφυείς, δεν υπάρχει μεθύστακας που να μην πιστεύει τον εαυτό του ευφυή και ο Καρλ Μαρξ πιστεύοντας τον εαυτό του υπερβολικά ευφυή έγραψε την υλιστική φάρσα του που στοίχισε στον κόσμο την απώλεια των παντοτινών αξιών, τον τουφεκισμό χιλιάδων ιερέων, από διαφορετικές θρησκείες, το βιασμό καλογριών του Βούδα, Χριστιανών κλπ, την καταστροφή πολλών ναών, τον βασανισμό χιλιάδων και εκατομμυρίων ανθρώπων κλπ.

Ο οποιοσδήποτε μπορεί να προσποιηθεί τον ευφυή, όμως το δύσκολο είναι να είσαι στ' αλήθεια.

Δεν είναι αποκτώντας περισσότερη πληροφόρηση βιβλιογραφική, περισσότερες γνώσεις, περισσότερη πείρα, περισσότερα πράγματα για να καταπλήξεις τους ανθρώπους, περισσότερο χρήμα για να αγοράσεις δικαστές και αστυνόμους κλπ, για να κατορθωθεί αυτό που λέγεται ΕΥΦΥΪΑ.

Δεν μπορείς μ' αυτό το ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ να φτάσεις να έχεις ΕΥΦΥΪΑ. Κάνουν λάθος ολοκληρωτικά αυτοί που υποθέτουν ότι η ευφυΐα μπορεί να αποκτηθεί με την διαδικασία του ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ. Είναι επείγον να καταλάβουμε σε βάθος και σε όλα τα πεδία του συνειδητού και υποσυνείδητου νου τι είναι αυτή η βλαβερή διαδικασία του ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ, γιατί στο βάθος κρύβεται πολύ κρυφά το αγαπημένο ΕΓΩ, ο ΕΑΥΤΟΣ ΜΟΥ, που επιθυμεί και θέλει πάντα ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ και ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ για να χοντρύνει και να δυναμώσει.

Αυτός ο Μεφιστοφελής που έχουμε μέσα μας, αυτός ο ΣΑΤΑΝΑΣ, αυτό το ΕΓΩ λέει: «ΕΓΩ έχω ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ χρήματα, περισσότερη ομορφιά, περισσότερη ευφυΐα από εκείνον, περισσότερο κύρος, περισσότερη πονηριά» κλπ.

Όποιος θέλει να καταλάβει στ' αλήθεια τι είναι ΕΥΦΥΪΑ, πρέπει να μάθει να την αισθάνεται, πρέπει να την ζήσει και να πειραματίζεται δια μέσου του βαθιού διαλογισμού.

Όλα όσα οι άνθρωποι συγκεντρώνουν ανάμεσα στο σάπιο μνήμα της άπιστης μνήμης, νοητικής πληροφόρησης, εμπειριών της ζωής, μεταφράζεται πάντα μοιραία στον όρο του περισσότερου και περισσότερο. Έτσι που ποτέ δεν κατορθώνουν να γνωρίσουν το βαθύ νόημα όλων αυτών των νοημάτων που συσσωρεύουν.

Πολλοί διαβάζουν ένα βιβλίο και κατόπιν το αποθηκεύουν μέσα στην μνήμη τους ευχαριστημένοι που κατάφεραν να συσσωρεύσουν περισσότερη πληροφόρηση αλλά όταν τους καλέσουν να απαντήσουν γραπτά σχετικά με την διδασκαλία που διάβασαν στο βιβλίο αποδεικνύεται ότι αγνοούν την βαθιά σημασία αυτού που διάβασαν αλλά το ΕΓΩ θέλει όλο και περισσότερη πληροφόρηση, όλο και περισσότερα βιβλία ακόμα και όταν δεν έχει αφομοιώσει την θεωρία κανενός από αυτά.

Η ευφυΐα δεν βρίσκεται με περισσότερη βιβλιογραφική πληροφόρηση, ούτε με περισσότερη εμπειρία, ούτε με περισσότερα χρήματα, ούτε με περισσότερο κύρος: η ευφυΐα μπορεί να ανθίσει μέσα μας όταν καταλαβαίνουμε όλη την διαδικασία του ΕΓΩ, όταν κατανοήσουμε σε βάθος όλον αυτόν τον ψυχολογικό αυτοματισμό του ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ.

Είναι απαραίτητο να καταλάβουμε ότι ο νους είναι το βασικό κέντρο του ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ. Στην πραγματικότητα αυτό το περισσότερο είναι το ίδιο το ψυχολογικό ΕΓΩ που απαιτεί και το οποίο είναι ο βασικός πυρήνας του νου. Αυτός που θέλει να γίνει αληθινά ευφυής πρέπει να αποφασίσει να πεθάνει όχι μόνο στο επιφανειακό διανοητικό επίπεδο αλλά επίσης σε όλα τα πεδία του υποσυνείδητου και ασυνείδητου του νου.

Όταν το ΕΓΩ πεθάνει, όταν το ΕΓΩ διαλυθεί εντελώς, το μόνο που απομένει μέσο μας είναι το αυθεντικό ΕΙΝΑΙ, το αληθινό ΕΙΝΑΙ, η γνήσια ευφυΐα η τόσο πολύτιμη και δύσκολη.

Ο κόσμος πιστεύει ότι ο νους είναι δημιουργικός. Κάνουν λάθος. Το ΕΓΩ δεν είναι δημιουργικό και ο νους είναι ο βασικός πυρήνας του ΕΓΩ. Η ευφυΐα είναι δημιουργική γιατί αυτή έρχεται από το ΕΙΝΑΙ, είναι μια ιδιότητα του ΕΙΝΑΙ.

Δεν πρέπει να συγχέουμε το νου με την ΕΥΦΥΪΑ.

Κάνουν λάθος ολοκληρωτικά και σε ριζική μορφή αυτοί που υποθέτουν ότι η ΕΥΦΥΪΑ είναι κάτι που μπορεί να καλλιεργηθεί

όπως το λουλούδι στο θερμοκήπιο ή κάτι που μπορεί να αγοραστεί όπως αγοράζονται οι τίτλοι ευγενείας ή σαν να κατέχεις μια θαυμάσια βιβλιοθήκη.

Είναι αναγκαίο να καταλάβουμε σε βάθος όλες τις διαδικασίες του νου, όλες τις αντιδράσεις, αυτό το ψυχολογικό ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ που συσσωρεύει κλπ. Μόνο έτσι αναβλύζει μέσα μας με φυσιολογικό και αυθόρμητο τρόπο η πύρινη φλόγα της ΕΥΦΥΪΑΣ. Έτσι ο Μεφιστοφελής που έχουμε μέσα μας διαλύεται, η φωτιά της δημιουργικής ευφυΐας εκδηλώνεται σιγά-σιγά μέσα μας, μέχρι να λάμψει εκθαμβωτικά.

Το αληθινό μας ΕΙΝΑΙ είναι ΑΓΑΠΗ και από αυτήν την ΑΓΑΠΗ γεννιέται η αυθεντική και γνήσια ευφυΐα που δεν είναι του χρόνου.

Η ΚΛΙΣΗ

Με εξαίρεση τα άτομα που είναι εντελώς ανάπηρα, κάθε ανθρώπινο ον πρέπει να χρησιμεύει για κάτι στην ζωή. Το δύσκολο είναι να ξέρει το κάθε άτομο σε τι χρησιμεύει.

Αν υπάρχει κάτι αληθινά σημαντικό σ' αυτόν τον κόσμο, είναι το να γνωρίζουμε τους εαυτούς μας. Είναι σπάνιοι αυτοί που γνωρίζουν τον εαυτό τους και παρόλο που φαίνεται απίστευτο, είναι δύσκολο να συναντήσεις στην ζωή κάποιον άνθρωπο που να έχει ανεπτυγμένη την αίσθηση της κλίσης.

Όταν κάποιος είναι τελείως πεπεισμένος για τον ρόλο που πρέπει να παίζει στην ζωή του, κάνει τότε την κλίση του αποστολή, μία θρησκεία και γίνεται σίγουρα και δικαιοματικά ένας απόστολος της ανθρωπότητας.

Αυτός που γνωρίζει την κλίση του ή αυτός που την ανακαλύπτει μόνος του, περνάει από μια τρομερή αλλαγή, δεν ψάχνει πια για την επιτυχία, τον ενδιαφέρει ελάχιστα το χρήμα, η φήμη, η ευγνωμοσύνη, η ευχαρίστηση του είναι τότε η ευτυχία που παίρνει όταν έχει ανταποκριθεί σε ένα εσωτερικό κάλεσμα, βαθύ, άγνωστο στην ίδια του την εσωτερική ουσία.

Το πιο ενδιαφέρον από όλα αυτά είναι ότι το αίσθημα της ΚΛΙΣΗΣ δεν έχει καμία σχέση με το ΕΓΩ, γιατί παρόλο που φαίνεται παράξενο, το ΕΓΩ περιφρονεί αυτή την ίδια μας την κλίση γιατί το ΕΓΩ έχει όρεξη μόνο για ζουμερά χρηματικά έσοδα, θέσεις, φήμη κλπ.

Η αίσθηση της ΚΛΙΣΗΣ είναι κάτι που ανήκει στην ίδια μας την ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΟΥΣΙΑ, είναι κάτι πολύ εσωτερικό, πολύ βαθύ.

Η αίσθηση της κλίσης οδηγεί τον άνθρωπο να κάνει τις πιο σκληρές και αφιλοκερδείς επιχειρήσεις υπομένοντας κάθε είδους ταλαιπωρίες και οδύνες.

Είναι λοιπόν φυσικό το ΕΓΩ να περιφρονεί την αληθινή κλίση.

Το αίσθημα της ΚΛΙΣΗΣ μας οδηγεί εκ των πραγμάτων από το μονοπάτι του γνήσιου ηρωισμού, ακόμα και όταν είμαστε υποχρεωμένοι να υπομείνουμε στωικά κάθε είδους προσβολές, προδοσίες και συκοφαντίες.

Την ημέρα που ένας άνθρωπος μπορεί να πει την αλήθεια «**Εγώ ξέρω ποιος είμαι και ποια είναι η αληθινή μου κλίση**», από την στιγμή εκείνη θα αρχίσει να ζει

με αληθινή ευθύτητα και αγάπη. Ένας τέτοιος άνθρωπος ζει στο έργο του και το έργο του σ' αυτόν. Είναι πολύ λίγοι πραγματικά οι άνθρωποι που μπορούν να το πουν αυτό, με αληθινή ειλικρίνεια καρδιάς. Αυτοί που μιλούν έτσι είναι οι εκλεκτοί, αυτοί που έχουν στον υπέρτατο βαθμό την αίσθηση της ΚΛΙΣΗΣ. Το να βρούμε την αληθινή μας ΚΛΙΣΗ είναι έξω από κάθε αμφιβολία το πιο σοβαρό κοινωνικό πρόβλημα, το πρόβλημα που συναντιέται στην βάση όλων των προβλημάτων της κοινωνίας.

Το να βρεις ή να ανακαλύψεις την αληθινή ατομική κλίση είναι εκ των πραγμάτων ανάλογο με το να βρεις έναν πολύτιμο θησαυρό. Όταν ένας πολίτης ανακαλύπτει με όλη την βεβαιότητα και χωρίς καμία αμφιβολία το γνήσιο και αληθινό του επάγγελμα, γίνεται από το γεγονός αυτό ΑΝΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΤΟΣ.

Όταν η κλίση μας αντιστοιχεί ολοκληρωτικά και με τρόπο απόλυτο στην θέση που κατέχουμε στην ζωή, εκτελούμε τότε την εργασία μας σαν μια πραγματική αποστολή, χωρίς καμία απληστία και χωρίς επιθυμία δύναμης.

Τότε η δουλειά μας αντί να μας δημιουργεί απληστία, ανία ή επιθυμία να αλλάξουμε επάγγελμα, μας φέρνει αληθινή ευτυχία, βαθειά, εσωτερική ακόμα και όταν είμαστε υποχρεωμένοι να υποφέρουμε υπομονετικά οδυνηρές καταστάσεις.

Στην πράξη έχουμε κατορθώσει να διαπιστώσουμε ότι όταν η εργασία δεν ανταποκρίνεται προς την ΚΛΙΣΗ του ατόμου, τότε αυτός σκέπτεται σε συνδυασμό με το ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ.

Ο μηχανισμός του ΕΓΩ είναι το ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ. Περισσότερα χρήματα, περισσότερη φήμη, περισσότερα σχέδια κλπ και όπως είναι φυσιολογικό, το άτομο συνήθως γίνεται υποκριτής, εκμεταλλευτής, σκληρός, άπονος, άκαμπτος κλπ.

Αν μελετήσουμε προσεκτικά την γραφειοκρατία θα μπορέσουμε να αποδείξουμε ότι σπάνια στην ζωή η θέση ανταποκρίνεται στην κλίση του ατόμου. Αν μελετήσουμε λεπτομερειακά τα διάφορα συνδικάτα του προλεταριάτου, μπορούμε να αποδείξουμε ότι σε πολύ σπάνιες περιπτώσεις το επάγγελμα αντιστοιχεί με την ατομική ΚΛΙΣΗ.

Όταν παρατηρούμε προσεκτικά τις προνομιούχες τάξεις, είτε αυτές είναι στον ανατολικό είτε στον δυτικό κόσμο, μπορούμε να αποδείξουμε την παντελή έλλειψη αισθήματος ΚΛΙΣΗΣ.

Τα λεγόμενα «παιδιά της καλής κοινωνίας» τώρα επιτίθενται οπλισμένοι, βιάζουν ανυπεράσπιστες γυναίκες κλπ για να σκοτώσουν την πλήξη. Μην μπορώντας να βρουν την θέση τους στην ζωή, είναι αποπροσανατολισμένοι και καταλήγουν σε «επαναστάτες χωρίς αιτία» έτσι για να «υπάρχει κάποια ποικιλία».

Είναι τρομακτικό το χάος που επικρατεί σε όλη την ανθρωπότητα αυτόν τον καιρό της διεθνούς κρίσης. Κανείς δεν είναι ευχαριστημένος με την δουλειά του γιατί η θέση δεν αντιστοιχεί προς την κλίση, βρέχει από αιτήσεις εργασίας γιατί κανένας δεν έχει διάθεση να πεθάνει από πείνα, αλλά οι αιτήσεις δεν ανταποκρίνονται στην ΚΛΙΣΗ αυτών που τις υποβάλλουν. Πολλοί σωφέρ θα έπρεπε να ήταν γιατροί ή μηχανικοί. Πολλοί δικηγόροι θα έπρεπε να ήταν υπουργοί και πολλοί υπουργοί θα έπρεπε να ήταν ράφτες. Πολλοί λούστροι παπουτσιών θα έπρεπε να ήταν υπουργοί και πολλοί υπουργοί θα έπρεπε να ήταν λούστροι κλπ.

Οι άνθρωποι είναι σε θέσεις που δεν τους αντιστοιχούν, που δεν έχουν καμία σχέση με την αληθινή τους προσωπική ΚΛΙΣΗ, και γι' αυτόν τον λόγο η κοινωνική μηχανή λειτουργεί απαίσια.

Αυτό μοιάζει με μία μηχανή που κατασκευάστηκε από εξαρτήματα που δεν της αντιστοιχούν και το αποτέλεσμα θα πρέπει να είναι αναπόφευκτα η καταστροφή, η αποτυχία, το παράλογο.

Στην πράξη έχουμε μπορέσει να αποδείξουμε κατά κόρο ότι όταν κάποιος δεν έχει την ΚΛΙΣΗ να γίνει οδηγός, θρησκευτικός εκπαιδευτής, πολιτικός αρχηγός ή διευθυντής κάποιου πνευματικού, επιστημονικού, λογοτεχνικού, φιλανθρωπικού ιδρύματος κλπ, τότε σκέπτεται σε συνδυασμό με το περισσότερο και ασχολείται με το να κάνει σχέδια και ξανά σχέδια με κρυφές και ανομολόγητες προθέσεις.

Είναι φανερό ότι όταν η θέση δεν αντιστοιχεί στην προσωπική ΚΛΙΣΗ, το αποτέλεσμα είναι η εκμετάλλευση.

Τους καιρούς αυτούς, τους τρομερά υλιστικούς που ζούμε, την θέση του εκπαιδευτικού την κατέχουν καταχρηστικά πολλοί έμποροι που ούτε κατά το ελάχιστο έχουν ΚΛΙΣΗ για τον διδασκαλικό κλάδο. Το αποτέλεσμα αυτής της ατίμωσης είναι η εκμετάλλευση, σκληρότητα και έλλειψη αληθινής αγάπης.

Πολλά υποκείμενα ασκούν την διδασκαλία αποκλειστικά με πρόθεση να εξοικονομήσουν χρήματα για να πληρώσουν τις σπουδές τους στην Ιατρική, Νομική ή Μηχανολογία ή απλούστερα γιατί δεν βρίσκουν κάτι καλύτερο να κάνουν. Τα θύματα παρόμοιας πνευματικής απάτης είναι οι μαθητές και μαθήτριες.

Ο πραγματικός δάσκαλος με κλίση σήμερα είναι πολύ δύσκολο να βρεθεί και είναι η μεγαλύτερη ευτυχία για τους μαθητές και μαθήτριες του σχολείου, λυκείου, πανεπιστημίου εάν τον αποκτήσουν. Η ΚΛΙΣΗ του δασκάλου είναι ερμηνευμένη σοφά από εκείνο το κομμάτι του συγκινησιακού πεζογραφήματος της Γκαμπριέλα Μιστράλ με τίτλο ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΔΑΣΚΑΛΑΣ. Λέει η επαρχιακή δασκάλα απευθυνόμενη στο ΘΕΪΚΟ, στον ΜΥΣΤΙΚΟ ΔΑΣΚΑΛΟ:

«Δώσε μου την μοναδική αγάπη του σχολείου μου, που ούτε το κάψιμο της ομορφιάς να μην είναι ικανό να της κλέβει την τρυφερότητά μου όλων των στιγμών. Δάσκαλε κάνε μου συνεχή την ζέστη και περαστική την απογοήτευση. Βγάλε από μέσα μου αυτήν την ακάθαρτη επιθυμία της κακώς εννοούμενης δικαιοσύνης που ακόμα με μπερδεύει, την ευτελή υποδήλωση της διαμαρτυρίας που αναβλύζει μέσα μου όταν με πληγώνουν, για να μην με πονά η έλλειψη κατανόησης ούτε να με θλίβει η λησμονιά αυτών που δίδαξα. Δώσε μου το Είναι το πιο μητρικό των μανάδων για να μπορώ να αγαπάω και να υπερασπίσω όπως αυτές αυτό που δεν είναι σάρκα από την σάρκα μου. Δώσε μου την Χάρη να κάνω ένα από τα παιδιά μου τον τέλειο στίχο μου και να αφήσω σ' αυτό καρφωμένη την πιο διαπεραστική μελωδία μου για όταν τα χείλη μου δεν θα τραγουδούν πια. Δείξε μου το Ευαγγέλιό σου στον καιρό μου, για να μην παραιτηθώ από την μάχη της κάθε μέρας και κάθε ώρας γι' αυτόν».

Ποιος μπορεί να μετρήσει την υπέρτατη ψυχική επιρροή, ενός τόσο εμπνευσμένου δασκάλου με τόση τρυφερότητα από το αίσθημα της ΚΛΙΣΗΣ του;

Ένα άτομο μπορεί να βρει την κλίση του με τρεις τρόπους:

Πρώτος, η ΑΥΤΟΑΝΑΚΑΛΥΨΗ μιας εξαιρετικής ικανότητας.

Δεύτερος, η όραση κάποιας επείγουσας ανάγκης.

Τρίτος, το πολύ σπάνιο οδήγημα από γονείς και δασκάλους που ανακάλυψαν την ΚΛΙΣΗ του μαθητή ή μαθήτριας μέσω της παρατήρησης των ικανοτήτων τους.

Πολλοί άνθρωποι ανακάλυψαν την ΚΛΙΣΗ τους σε καθορισμένη στιγμή κρίσιμη για την ζωή τους, αντιμετώπι με μια σοβαρή κατάσταση που απαιτούσε άμεση λύση.

Ο Γκάντι ήταν ένας δικηγόρος της σειράς, όταν λόγω μιας απόπειρας ενάντια στα δικαιώματα των Ινδών στην Νότια Αφρική, ακύρωσε το εισιτήριο της επιστροφής του στην Ινδία και έμεινε για να υπερασπίσει τον αγώνα των συμπατριωτών του. Μια στιγμιαία ανάγκη τον οδήγησε στην ΚΛΙΣΗ όλης του της ζωής.

Οι μεγάλοι ευεργέτες της ανθρωπότητας συνάντησαν την ΚΛΙΣΗ τους αντιμετώπι με μια περιστασιακή κρίση, που απαιτούσε άμεση θεραπεία. Ας

θυμηθούμε τον Όλιβερ Κρόμγουελ, τον πατέρα της Βρετανικής ελευθερίας, τον Μπενίτο Χουαρέζ τον ιδρυτή του Νέου Μεξικού, τους Χοσέ ντε Σαν Μαρτέν και Σιμόν Μπολιβάρ πατέρες της νοτιοαμερικάνικης ανεξαρτησίας κλπ. Ο Ιησούς, ο Χριστός, ο Βούδας, ο Μωάμεθ, ο Ερμής, ο Ζωροάστρης, ο Κομφούκιος, ο Φου-Χι κλπ, υπήρξαν άνδρες που σε κάποια δεδομένη στιγμή της ιστορίας, κατάλαβαν την αληθινή ΚΛΙΣΗ τους και αισθάνθηκαν ότι τους καλούσε η εσωτερική φωνή που αναβλύζει από το **εσώτερο**.

Η βασική εκπαίδευση είναι ταγμένη να ανακαλύψει με διάφορους τρόπους την υποβόσκουσα ικανότητα των σπουδαστών. Οι μέθοδοι που χρησιμοποιεί η σύγχρονη παιδαγωγική των καιρών μας για να ανακαλυφθούν οι ΚΛΙΣΕΙΣ των μαθητών και μαθητριών, είναι πέρα από κάθε αμφιβολία σκληρές, ανόητες και ανελήθες.

Τα ερωτηματολόγια για την ΚΛΙΣΗ τα έχουν επεξεργαστεί έμποροι που καταχραστικά έχουν το επάγγελμα του δάσκαλου. Σε ορισμένες χώρες πριν μπουν στα τμήματα επαγγελματικού προσανατολισμού οι μαθητές υποβάλλονται σε τρομακτικές ψυχολογικές σκληρότητες. Τους κάνουν εξετάσεις για την πολιτική αγωγή, μαθηματικά, βιολογία κλπ. Το πιο σκληρό απ' όλες αυτές τις μεθόδους είναι τα φημισμένα ψυχολογικά τέστ, τα τέστ δείκτη νοημοσύνης, που έχουν εσωτερική σχέση με την ευστροφία του μυαλού. Ανάλογα με τον τύπο της απάντησης, ανάλογα με την βαθμολογία, ο μαθητής εγκλωβίζεται σε κάποιο από τα λύκεια:

Πρωτο: Φυσικο-Μαθηματικό. Δεύτερο: Βιολογία. Τρίτο: Κοινωνικές επιστήμες. Από το Φυσικο-Μαθηματικό βγαίνουν μηχανικοί, αρχιτέκτονες, αστρονόμοι, αεροπόροι κλπ. Από το Βιολογικό βγαίνουν φαρμακοποιοί, νοσοκόμες, βιολόγοι, γιατροί κλπ. Από τις κοινωνικές επιστήμες βγαίνουν δικηγόροι, δόκτορες στην φιλοσοφία και στα γράμματα, διευθυντές επιχειρήσεων κλπ. Το σπουδαστικό σχέδιο για κάθε χώρα είναι διαφορετικό και είναι φανερό ότι δεν υπάρχουν σε όλες τις χώρες τρία διαφορετικά λύκεια. Σε πολλές χώρες υπάρχει μόνο ένα λύκειο και μόλις το τελειώσει ο μαθητής περνά στο πανεπιστήμιο. Σε μερικές χώρες δεν γίνονται εξετάσεις για την ΚΛΙΣΗ του μαθητή και αυτός μπαίνει στην σχολή με την επιθυμία να έχει ένα επάγγελμα για να κερδίζει την ζωή του, παρόλο που αυτό ίσως να μην ταιριάζει με τις έμφυτες τάσεις του, με το αίσθημα της ΚΛΙΣΗΣ του.

Υπάρχουν χώρες όπου εξετάζεται η ικανότητα για την ΚΛΙΣΗ των μαθητών και υπάρχουν χώρες όπου δεν εξετάζεται. Είναι ανόητο το να μην γνωρίζεις να προσανατολίσεις τους μαθητές ως προς την ΚΛΙΣΗ τους, να μην εξετάζεις τις ικανότητες τους και τις κλίσεις τους που δεν διαφαίνονται. Είναι ηλίθια τα ερωτηματολόγια των ΚΛΙΣΕΩΝ, και όλος αυτός ο σωρός των ερωτήσεων, ψυχολογικών τέστ, των τέστ δείκτη νοημοσύνης κλπ.

Αυτές οι μέθοδοι εξετάσεων για την ΚΛΙΣΗ είναι άχρηστες γιατί ο νους έχει στιγμές κρίσης και αν η δοκιμή γίνει κάποια τέτοια στιγμή, το αποτέλεσμα είναι η αποτυχία και ο αποπροσανατολισμός του σπουδαστή.

Οι δάσκαλοι μπόρεσαν να διαπιστώσουν ότι ο νους των μαθητών έχει, όπως η θάλασσα, παλίρροιες και άμπωτες, τις εξάρσεις του και τις υφέσεις του. Υπάρχει ένας βιορυθμός στους αρσενικούς και θηλυκούς αδένες. Υπάρχει επίσης ένας βιορυθμός για τον νου. Σε ορισμένες εποχές οι αρσενικοί αδένες βρίσκονται στην έξαρση τους, οι θηλυκοί στην ύφεση τους ή αντίστροφα. Ο νους έχει επίσης εξάρσεις και υφέσεις. Όποιος θέλει να γνωρίσει την επιστήμη του ΒΙΟΡΥΘΜΟΥ του συνιστούμε να μελετήσει το φημισμένο έργο με τίτλο ΒΙΟΡΥΘΜΟΙ γραμμένο από τον διακεκριμένο ΓΝΩΣΤΙΚΟ Ροδόσταυρο Αρνόλντο Κρουμ Χέλλερ, συνταγματάρχη γιατρό του Μεξικάνικου Στρατού και καθηγητή ιατρικής στο Βερολίνο.

Εμείς επιβεβαιώνουμε εμφατικά ότι μια συναισθηματική κρίση ή μια κατάσταση νευρωτικής ψύχωσης μπροστά στην δυσκολία κάποιων εξετάσεων μπορεί να οδηγήσει ένα μαθητή στην αποτυχία κατά τις εξετάσεις για την κλίση.

Εμείς επιβεβαιώνουμε ότι μια οποιαδήποτε κατάχρηση στο κινητικό κέντρο που να οφείλεται ίσως στον αθλητισμό, από ένα υπερβολικό βάδισμα ή από μια σκληρή φυσική εργασία κλπ, μπορεί να δημιουργήσει διανοητική κρίση παρόλο που ο νους βρίσκεται σε έξαρση και να οδηγήσει τον σπουδαστή στην αποτυχία.

Εμείς επιβεβαιώνουμε ότι μια οποιαδήποτε κρίση που σχετίζεται με το κέντρο του ένστικτου, καμιά φορά σε συνδυασμό με την σεξουαλική ικανοποίηση ή με το συναισθηματικό κέντρο κλπ, μπορεί να οδηγήσει τον μαθητή στην αποτυχία κατά τις εξετάσεις της κλίσης. Εμείς επιβεβαιώνουμε ότι μια οποιαδήποτε σεξουαλική κρίση ή αναστολή λόγω μιας καταπιεσμένης σεξουαλικότητας, μια σεξουαλική κατάχρηση κλπ, μπορεί να ασκήσει την καταστροφική της επιρροή στον νου οδηγώντας τον στην αποτυχία κατά την εξέταση.

Η βασική εκπαίδευση διδάσκει ότι οι σπόροι της κλίσης βρίσκονται όχι μόνο στο διανοητικό κέντρο αλλά ακόμα σε κάθε ένα από τα τέσσερα κέντρα της ψυχο-φυσιολογίας της οργανικής μηχανής.

Είναι επείγον να έχουμε υπόψη μας τα πέντε ψυχικά κέντρα που ονομάζονται: διανοητικό, συγκινησιακό, κινητικό, ένστικτο και σεξουαλικό. Είναι ανόητο να σκεφτούμε ότι το διανοητικό είναι το μοναδικό κέντρο της Γνώσης. Αν εξεταστεί αποκλειστικά το διανοητικό κέντρο, με την πρόθεση να ανακαλυφτούν οι τάσεις της κλίσης ενός καθορισμένου ατόμου, εκτός του ότι θα διαπραχθεί μια βαριά αδικία (που εκ των πραγμάτων είναι πολύ βλαβερή για το άτομο το ίδιο και για την κοινωνία) διαπράττεται και ένα σφάλμα, γιατί οι σπόροι της κλίσης όχι μόνο εμπεριέχονται στο διανοητικό κέντρο αλλά ακόμα επιπλέον στο κάθε ένα από τα άλλα τέσσερα ψυχο-φυσιολογικά κέντρα του ατόμου.

Ο μόνος φανερός δρόμος που υπάρχει για να ανακαλύψουμε την αληθινή κλίση των μαθητών και μαθητριών είναι η ΑΛΗΘΙΝΗ ΑΓΑΠΗ.

Αν οι γονείς και οι εκπαιδευτικοί ενωθούν με κοινή συμφωνία για να ερευνήσουν στο σπίτι και στο σχολείο, να παρατηρήσουν με λεπτομέρεια όλες τις ενέργειες των μαθητών και μαθητριών, θα μπορούσαν να ανακαλύψουν τις έμφυτες τάσεις του κάθε μαθητή και μαθήτριας.

Αυτός είναι ο μοναδικός και φανερός δρόμος που θα επιτρέψει στους γονείς και δασκάλους να ανακαλύψουν την αίσθηση της κλίσης των μαθητών και μαθητριών. Αυτό απαιτεί αληθινή αγάπη από τους γονείς και τους δασκάλους και είναι κατανοητό ότι αν δεν υπάρχει πραγματική αγάπη από τους γονείς και αυθεντικοί δάσκαλοι της κλίσης, ικανοί να θυσιάζονται πραγματικά για τους μαθητές τους, τέτοια επιχείρηση καταλήγει αδύνατη.

Αν οι κυβερνήσεις θέλουν στ αλήθεια να σώσουν την κοινωνία χρειάζεται να διώξουν τους εμπόρους από τον ναό με το μαστίγιο της θέλησης.

Πρέπει να ξεκινάμε μια νέα πολιτιστική εποχή διαδίδοντας παντού την διδασκαλία της βασικής εκπαίδευσης.

Οι σπουδαστές πρέπει να υπερασπιστούν τα δικαιώματά τους με θάρρος και να απαιτήσουν από τις κυβερνήσεις αληθινούς δασκάλους με κλίση. Ευτυχώς υπάρχει το περίφημο όπλο των απεργιών και οι σπουδαστές έχουν αυτό το όπλο.

Σε μερικά κράτη υπάρχουν ήδη μέσα στα σχολεία, λύκεια και πανεπιστήμια ορισμένοι δάσκαλοι προσανατολιστές που στην πραγματικότητα δεν έχουν κλίση, η θέση που κατέχουν δεν συμπίπτει με τις έμφυτες τάσεις τους. Αυτοί οι δάσκαλοι δεν μπορούν να προσανατολίσουν τους υπόλοιπους γιατί δεν μπόρεσαν να προσανατολίσουν ούτε τους εαυτούς τους.

Χρειάζονται επειγόντως αληθινοί δάσκαλοι με κλίση, ικανοί να προσανατολίσουν έξυπνα τους μαθητές και μαθήτριες. Είναι αναγκαίο να ξέρουμε ότι χάρη στην πολλαπλότητα του ΕΓΩ, το ανθρώπινο ον εκτελεί διάφορους ρόλους αυτόματα στο θέατρο της ζωής. Τα παιδιά αγόρια και κορίτσια έχουν έναν ρόλο για το σχολείο, άλλον ρόλο για τον δρόμο και άλλον για το σπίτι.

Αν θελήσουμε να ανακαλύψουμε την ΚΛΙΣΗ ενός νέου ή μιας νέας, πρέπει να τους παρατηρήσουμε στο σχολείο, στο σπίτι και ακόμα στον δρόμο.

Το έργο αυτό της παρατήρησης μπορούν να το πραγματοποιήσουν μόνο οι γονείς και οι δάσκαλοι όταν συνεργάζονται πραγματικά. Στην απαρχαιωμένη παιδαγωγική υπάρχει ακόμα το σύστημα παρατήρησης της βαθμολογίας για να συμπεράνουμε την κλίση. Ο μαθητής που διακρίνεται στην πολιτική αγωγή με τους μεγαλύτερους βαθμούς είναι μάλλον καταταγμένος σαν ένας πιθανός δικηγόρος και αυτόν που διακρίθηκε στην βιολογία τον προορίζουν για γιατρό και αυτόν που διακρίθηκε στα μαθηματικά, σαν ένα πιθανό μηχανολόγο κλπ.

Αυτό το ανόητο σύστημα για να συμπεράνουμε την κλίση, είναι υπερβολικά εμπειρικό γιατί ο νους έχει ανεβάσματα και κατεβάσματα όχι μόνο στην συνολική μορφή που είναι ήδη γνωστή αλλά ακόμη και σε ορισμένες ειδικές καταστάσεις. Πολλοί συγγραφείς, που στο σχολείο ήταν κακοί μαθητές στην γραμματική, αποδείχτηκαν στην ζωή αληθινοί βιρτουόζοι στην γλώσσα.

Πολλοί αξιόλογοι μηχανικοί είχαν πάντα το σχολείο την χειρότερη βαθμολογία στα μαθηματικά και πολλοί γιατροί έμειναν στο σχολείο ανεξεταστέοι στην βιολογία.

Είναι λυπηρό που ορισμένοι γονείς αντί να μελετούν τις ικανότητες των παιδιών τους βλέπουν σ' αυτούς την προέκταση του αγαπημένου τους ΕΓΩ, ΕΓΩ ψυχολογικό, ο ΕΑΥΤΟΣ ΜΟΥ. Πολλοί πατέρες δικηγόροι θέλουν τα παιδιά τους να συνεχίσουν το γραφείο τους και πολλοί καταστηματάρχες θέλουν οι γιοι τους να συνεχίσουν να διαχειρίζονται τα εγωιστικά τους συμφέροντα χωρίς να τους ενδιαφέρει ούτε στο ελάχιστο το αίσθημα κλίσης των παιδιών τους.

Το ΕΓΩ θέλει πάντα ν' ανεβεί, να σκαρφλώσει στην κορυφή της σκάλας, να ακουστεί και όταν οι φιλοδοξίες του αποτύχουν τότε θέλει δια μέσου των παιδιών του να καταφέρει αυτό που αυτός ο ίδιος δεν κατάφερε.

Αυτοί οι φιλόδοξοι γονείς σπρώχνουν τα παιδιά τους αγόρια και κορίτσια σε καριέρες και θέσεις που δεν έχουν καμία σχέση με το ΑΙΣΘΗΜΑ ΚΛΙΣΗΣ αυτών.

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΕΓΚΕΦΑΛΟΙ

Η επαναστατική ψυχολογία της νέας εποχής βεβαιώνει ότι η οργανική μηχανή του **διανοητικού ζώου**, που λανθασμένα ονομάζεται άνθρωπος, υπάρχει σε μορφή τρικεντρική ή τριεγκεφαλική.

Ο πρώτος εγκέφαλος είναι κλεισμένος στην κρανιακή κοιλότητα. Ο δεύτερος εγκέφαλος αντιστοιχεί στην σπονδυλική στήλη με το νωτιαίο μυελό και όλες τις νευρικές απολήξεις. Ο τρίτος εγκέφαλος δεν βρίσκεται σε ένα καθορισμένο μέρος ούτε όμως είναι ένα καθορισμένο όργανο. Στην πραγματικότητα ο τρίτος εγκέφαλος αποτελείται από το νευρικό σύμπλεγμα του συμπαθητικού και γενικά από όλα τα επιμέρους νευρικά συμπλέγματα του ανθρώπινου οργανισμού.

Ο πρώτος εγκέφαλος είναι το κέντρο σκέψης. Ο δεύτερος εγκέφαλος είναι το κέντρο κίνησης, κοινά ονομαζόμενο κινητικό κέντρο. Ο τρίτος εγκέφαλος είναι το συγκινησιακό κέντρο.

Είναι απόλυτα αποδεδειγμένο στην πράξη ότι κάθε κατάχρηση του σκεπτόμενου εγκέφαλου προκαλεί υπερβολική φθορά διανοητικής ενέργειας. Είναι

λοιπόν λογικό να βεβαιώσουμε χωρίς αμφιβολία ότι τα τρελοκομεία είναι αληθινά νεκροταφεία διανοητικώς νεκρών.

Τα αρμονικά και ελεγχόμενα αθλήματα είναι χρήσιμα για το κινητικό κέντρο, αλλά η κατάχρηση στα αθλήματα σημαίνει υπερβολική φθορά κινητικής ενέργειας και το αποτέλεσμα συνήθως είναι καταστροφικό. Δεν είναι ανόητο να επιβεβαιώσουμε ότι υπάρχουν νεκροί του κινητικού εγκέφαλου. Αυτοί οι νεκροί είναι γνωστοί σαν άρρωστοι από ημιπληγία, παραπληγία, παράλυση σταδιακή κλπ.

Η αίσθηση της αισθητικής ο μυστικισμός, η έκσταση, η ανώτερη μουσική, είναι αναγκαία για να καλλιεργήσουμε το συγκινησιακό κέντρο, αλλά η κατάχρηση αυτού του εγκέφαλου προκαλεί άχρηστη φθορά και σπατάλη των συγκινησιακών ενεργειών. Κάνουν κατάχρηση του συγκινησιακού εγκέφαλου οι υπαρξιστές του «νέου κύματος», οι φανατικοί του ροκ, οι αισθησιακοί ψευτοκαλλιτέχνες της μοντέρνας τέχνης, οι νοσηρά παθιασμένοι από την ηδονή κλπ.

Ακόμα και αν φαίνεται απίστευτο, ο θάνατος εξελίσσεται κατά τρίτα σε κάθε άτομο. Ήδη είναι αποδεδειγμένο κατά κόρο ότι κάθε αρρώστια έχει την βάση της σε οποιοδήποτε από τους τρεις εγκέφαλους.

Ο μεγάλος νόμος έχει καταθέσει σοφά σε κάθε έναν από τους τρεις εγκέφαλους του διανοητικού ζώου κάποιο καθορισμένο κεφάλαιο από ΖΩΤΙΚΕΣ ΑΞΙΕΣ. Το να εξοικονομείς αυτό το κεφάλαιο σημαίνει εκ των πραγμάτων επιμήκυνση της ζωής και το να σπαταλάς αυτό το κεφάλαιο είναι θάνατος.

Αρχαίες παραδόσεις που έφτασαν μέχρι εμάς από την τρομακτική νύχτα των αιώνων βεβαιώνουν ότι ο μέσος όρος ζωής στην Παλιά Ήπειρο Μου, που βρισκόταν στον Ειρηνικό Ωκεανό, κυμαινόταν μεταξύ δώδεκα και δεκαπέντε αιώνων.

Με το πέρασμα των αιώνων δια μέσου όλων των ηλικιών, η λαθεμένη χρήση των τριών εγκεφάλων άρχισε να ελαττώνει την ζωή σιγά-σιγά.

Στην ηλιόλουστη χώρα ΚΕΜ... εκεί στην Παλιά Αίγυπτο των Φαραώ, ο μέσος όρος ζωής έφτανε πια μόνο τα εκατόν σαράντα χρόνια.

Σήμερα στους μοντέρνους καιρούς της βενζίνης και του πλαστικού, σ' αυτήν την εποχή του υπαρξισμού και των επαναστατών του ροκ, ο μέσος όρος της ανθρωπινής ζωής σύμφωνα με ορισμένες ασφαλιστικές εταιρίες είναι μόλις πενήντα χρόνια.

Οι κύριοι Μαρξιστές-Λενινιστές της Σοβιετικής Ένωσης, φανφαρόνοι και ψεύτες όπως πάντα, γυρίζουν διαδίδοντας ότι ανακάλυψαν ορούς πολύ ειδικούς που μακραίνουν την ζωή, αλλά το γεροντάκι ο Κρούτσεφ ακόμα δεν είναι ογδόντα χρόνων και πρέπει να ζητήσει άδεια από το ένα πόδι για να σηκώσει το άλλο. Στο κέντρο της Ασίας υπάρχει μια θρησκευτική κοινότητα που αποτελείται από γέρους που πια δεν θυμούνται την νεότητά τους.

Ο μέσος όρος ζωής αυτών των γέρων κυμαίνεται από τετρακόσια μέχρι πεντακόσια χρόνια. Όλο το μυστικό της μακροζωίας αυτών των ασιατών καλόγερων είναι η σοφή χρήση των τριών εγκεφάλων.

Η ισορροπημένη και αρμονική λειτουργία των τριών εγκεφάλων σημαίνει αποταμίευση των ΖΩΤΙΚΩΝ ΑΞΙΩΝ και σαν λογική συνέπεια, παράταση της ζωής.

Υπάρχει ένας κοσμικός ΝΟΜΟΣ γνωστός σαν «ΕΞΟΜΟΙΩΣΗ ΤΩΝ ΠΑΛΜΩΝ ΑΠΟ ΠΟΛΛΕΣ ΠΗΓΕΣ». Οι καλόγεροι του παραπάνω Μοναστηριού ξέρουν να χρησιμοποιούν αυτόν τον νόμο μέσω της χρήσης των τριών εγκεφάλων. Η απαρхайωμένη παιδαγωγική οδηγεί τους μαθητές και μαθήτριες στην κατάχρηση του εγκέφαλου που σκέπτεται, της οποίας τα αποτελέσματα είναι γνωστά στην ψυχιατρική.

Η έξυπνη καλλιέργεια των τριών εγκεφάλων είναι η ΒΑΣΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ. Στις παλιές σχολές μυστηρίων της Βαβυλώνας, Ελλάδας, Ινδίας,

Περσίας, Αιγύπτου κλπ, οι μαθητές και μαθήτριες έπαιρναν πληροφόρηση ολοκληρωμένη κατ ευθείαν για τους τρεις εγκεφάλους τους μέσω της διδασκαλίας του χορού, της μουσικής κλπ, έξυπνα συνδυασμένων.

Τα θέατρα των αρχαίων εποχών αποτελούσαν μέρος του σχολείου. Το δράμα, η κωμωδία, η τραγωδία, συνδυασμένα με ειδική μιμητική, την μουσική, την διδασκαλία του λόγου κλπ, χρησίμευαν για να πληροφορήσουν τους τρεις εγκεφάλους του κάθε ατόμου. Τότε οι σπουδαστές δεν έκαναν κατάχρηση του διανοητικού εγκέφαλου και ήξεραν να χρησιμοποιούν έξυπνα και με τρόπο ισορροπημένο τους τρεις εγκεφάλους τους.

Οι χοροί των Ελευσίνιων Μυστηρίων στην Ελλάδα το θέατρο στην Βαβυλώνα, η γλυπτική στην Ελλάδα, χρησιμοποιήθηκαν πάντοτε για την μετάδοση γνώσεων στους μαθητές και μαθήτριες. Τώρα, στους σημερινούς διεστραμμένους καιρούς του ροκ, οι μαθητές και μαθήτριες μπερδεμένοι και αποπροσανατολισμένοι προχωρούν από τον σκοτεινό δρόμο της διανοητικής κατάχρησης.

Τώρα πια δεν υπάρχουν αληθινά δημιουργικά συστήματα για την αρμονική καλλιέργεια των τριών εγκεφάλων.

Οι εκπαιδευτικοί των σχολείων, λυκείων και πανεπιστημίων, μόνο κατευθύνουν την άπιστη μνήμη των βαριεστημένων μαθητών που περιμένουν ανυπόμονα την ώρα που θα βγουν από την τάξη.

Είναι επείγον, είναι απαραίτητο να ξέρεις να συνδυάσεις το διανοητικό, κινητικό και συγκινησιακό με πρόθεση να μεταβιβάσεις ολοκληρωμένη πληροφόρηση στους τρεις εγκεφάλους του σπουδαστή.

Είναι ανόητο το να πληροφορήσεις τον ένα μόνο εγκέφαλο.

Ο πρώτος εγκέφαλος δεν είναι ο μόνος της γνώσης. Αποβαίνει εγκληματικό το να κάνουμε κατάχρηση στον διανοητικό εγκέφαλο των μαθητών και μαθητριών.

Η ΒΑΣΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ θα πρέπει να οδηγήσει τους σπουδαστές από τον δρόμο της αρμονικής ανάπτυξης.

Η επαναστατική ψυχολογία διδάσκει καθαρά ότι οι τρεις εγκεφαλοι έχουν τρεις τύπους από ανεξάρτητες διασυνδέσεις εντελώς διαφορετικές. Αυτοί οι τρεις τύποι διασύνδεσης δέχονται διαφορετικούς παλμούς από το Είμαι.

Αυτό μας δίνει εκ των πραγμάτων τρεις διαφορετικές προσωπικότητες που δεν διαθέτουν τίποτα το κοινό ούτε στην ιδιοσυγκρασία τους ούτε στις εκδηλώσεις τους. Η επαναστατική ψυχολογία της νέας εποχής διδάσκει ότι σε κάθε άτομο υπάρχουν τρεις διαφορετικές ψυχολογικές όψεις.

Με το ένα μέρος της ψυχικής ουσίας επιθυμούμε ένα πράγμα, με άλλο μέρος επιθυμούμε ένα άλλο εντελώς διαφορετικό και χάρη στο τρίτο μέρος κάνουμε κάτι εντελώς αντίθετο.

Σε μία στιγμή μεγάλου πόνου, κάποτε στο χάσιμο ενός αγαπημένου προσώπου ή σε οποιαδήποτε άλλη οικεία καταστροφή, η συγκινησιακή προσωπικότητα φθάνει μέχρι την απελπισία ενώ η διανοητική προσωπικότητα διερωτάται το γιατί όλης αυτής της τραγωδίας και η προσωπικότητα της κίνησης το μόνο που θέλει είναι να εξαφανιστεί από την σκηνή. Αυτές οι τρεις προσωπικότητες διαφορετικές, αλλοιώτικες και πολλές φορές μέχρι και αντιφατικές πρέπει να καλλιεργηθούν έξυπνα και να καθοδηγηθούν με μεθόδους και ειδικά συστήματα σε όλα τα σχολεία, λύκεια και πανεπιστήμια.

Από την ψυχολογική σκοπιά είναι ανόητο το να μορφώνουμε αποκλειστικά την διανοητική προσωπικότητα. Ο άνθρωπος έχει τρεις προσωπικότητες που χρειάζονται επειγόντως την ΒΑΣΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ.

ΤΟ ΚΑΛΟ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΚΟ

Το ΚΑΛΟ και το ΚΑΚΟ δεν υπάρχουν. Ένα πράγμα είναι καλό όταν μας συμφέρει και κακό όταν δεν μας συμφέρει. Το ΚΑΛΟ και το ΚΑΚΟ είναι υπόθεση εγωιστικής συμφεροντολογίας και καπρίτσιων του νου. Ο άνθρωπος που ανακάλυψε τους μοιραίους όρους ΚΑΛΟ και ΚΑΚΟ ήταν ένας Άτλαντας ονομαζόμενος ΜΑΚΑΡΙ ΚΡΟΝΒΕΡΝΖΥΟΝ εξάιρετο μέλος της Επιστημονικής Εταιρείας Ακαλντάν, που βρισκόταν στην καταποντισμένη ήπειρο Ατλαντίδα.

Ποτέ δεν υποπετεύθηκε ο αρχαίος σοφός γέροντας την τόσο βαρεία βλάβη που θα προξενούσε στην ανθρωπότητα με την ανακάλυψη των δύο του λέξεων.

Οι σοφοί Άτλαντες μελέτησαν σε βάθος όλες τις δυνάμεις της ανοδικής, της καθοδικής και της ουδέτερης εξέλιξης της φύσης, αλλά σε αυτόν τον γέρο σοφό ήρθε η ιδέα να ορίσει τις δυο πρώτες με τους ορισμούς ΚΑΛΟ και ΚΑΚΟ. Τις δυνάμεις του τύπου ανοδικής εξέλιξης τις ονόμασε καλές και τις δυνάμεις του τύπου καθοδικής εξέλιξης τις βάπτισε με τον όρο κακές. Στις ουδέτερες δυνάμεις δεν έδωσε κανένα όνομα. Αυτές οι δυνάμεις διαδικάζονται μέσα στον άνθρωπο και μέσα στην φύση όντας η ουδέτερη δύναμη το σημείο στήριξης και ισορροπίας.

Πολλούς αιώνες αργότερα μετά τον καταποντισμό της Ατλαντίδας με την φημισμένη Ποσειδωνεία για την οποία μιλά ο Πλάτων στην Δημοκρατία του, υπήρξε στον ανατολικό πολιτισμό ΤΙΚΛΥΑΜΙΣΗΑΥΑΝΑ ένας πολύ παλιός ιερέας ου έκανε το βαρύτατο σφάλμα να κάνει κατάχρηση των ορισμών ΚΑΛΟ και ΚΑΚΟ χρησιμοποιώντας τους πεισματικά για να βασίσει επάνω σε τούς μια ηθική. Το όνομα αυτού του ιερέα ήταν ΑΡΜΑΝΑΤΟΟΡΑ. Με το πέρασμα της ιστορίας μέσω των αναρίθμητων αιώνων, η ανθρωπότητα ελαττωματοποιήθηκε με τις δυο αυτές λεξούλες και τις βρίσκει κανείς ακόμα και στην σούπα.

Τελευταία υπάρχουν πολλοί ΑΝΑΜΟΡΦΩΤΕΣ που θέλουν την ΗΘΙΚΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ, αλλά όμως δυστυχώς για αυτούς και για τον ταλαιπωρημένο κόσμο έχουν τον νου εγκλωβισμένο ανάμεσα στο ΚΑΚΟ και ΚΑΛΟ. Κάθε ηθική βασίζεται στις λεξούλες ΚΑΛΟ και ΚΑΚΟ. Γι' αυτό κάθε ΗΘΙΚΟΣ ΑΝΑΜΟΡΦΩΤΗΣ είναι εκ των πραγμάτων ένας ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΟΣ.

Οι όροι ΚΑΛΟ και ΚΑΚΟ χρησιμεύουν πάντα για να ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΟΥΝ ή να ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΥΝ το ίδιο μας τα λάθη.

Αυτός που δικαιολογεί ή καταδικάζει δεν καταλαβαίνει. Είναι έξυπνο να καταλαβαίνουμε την ανάπτυξη των δυνάμεων της ανοδικής εξέλιξης, αλλά δεν είναι έξυπνο να τις δικαιολογούμε με τον ορισμό ΚΑΛΕΣ. Είναι έξυπνο να καταλαβαίνουμε τις διαδικασίες των δυνάμεων της καθοδικής εξέλιξης, αλλά είναι κουτό να τις καταδικάζουμε με τον ορισμό ΚΑΚΕΣ.

Κάθε φυγόκεντρος δύναμη μπορεί να μετατραπεί σε δύναμη κεντρομόλο. Κάθε δύναμη καθοδικής εξέλιξης μπορεί να μετατραπεί σε δύναμη ανοδικής εξέλιξης. Μέσα στις ατέλειωτες διαδικασίες της ενέργειας σε κατάσταση ανοδικής εξέλιξης υπάρχουν άπειρες διαδικασίες της ενέργειας σε κατάσταση καθοδικής εξέλιξης.

Μέσα σε κάθε ανθρώπινο ον υπάρχουν διάφορες μορφές ενέργειας που εξελίσσονται ανοδικά και καθοδικά και μεταμορφώνονται ασταμάτητα. Το να δικαιολογήσεις ορισμένη μορφή ενέργειας και να καταδικάσεις κάποια άλλη, δεν είναι κατανόηση. Το ζωτικό είναι να κατανοήσεις. Η εμπειρία της ΑΛΗΘΕΙΑΣ υπήρξε πολύ σπάνια ανάμεσα στην ανθρωπότητα, πράγμα που οφείλεται στο γεγονός του μποτιλιαρίσματος του

νου. Οι άνθρωποι βρίσκονται μποτιλιαρισμένοι ανάμεσα στις αντιθέσεις ΚΑΛΟ και ΚΑΚΟ.

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ του ΓΝΩΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ βασίζεται στην μελέτη των διαφορετικών τύπων ενέργειας που λειτουργούν μέσα

στον ανθρώπινο οργανισμό και μέσα στην φύση. Το ΓΝΩΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ έχει μια ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΗΘΙΚΗ που δεν έχει καμία σχέση με την ηθική των αντιδραστικών ούτε και με τους συντηρητικούς και καθυστερημένους ορισμούς του ΚΑΛΟΥ και του ΚΑΚΟΥ.

Μέσα στο ψυχο-φυσιολογικό εργαστήριο του οργανισμού του ανθρώπου υπάρχουν δυνάμεις ανοδικής, καθοδικής και ουδέτερης εξέλιξης, που πρέπει να μελετηθούν και να κατανοηθούν σε βάθος.

Ο όρος ΚΑΛΟ εμποδίζει την ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ των ενεργειών ανοδικής εξέλιξης, εξαιτίας της δικαιολόγησης.

Ο όρος ΚΑΚΟ εμποδίζει την κατανόηση των δυνάμεων της καθοδικής εξέλιξης, εξαιτίας της καταδίκης.

Το να δικαιολογείς ή να καταδικάζεις δεν σημαίνει ότι κατανοείς. Αυτός που θέλει να απαλλαγεί από τα ελαττώματα του δεν πρέπει να τα δικαιολογεί ή να τα καταδικάζει, είναι ΕΠΕΙΓΟΝ να ΚΑΤΑΝΟΗΣΟΥΜΕ τα λάθη μας.

Το να κατανοήσουμε την ΟΡΓΗ σε όλα τα επίπεδα του νου είναι θεμελιώδες για να γεννηθεί μέσα μας η γαλήνη και η γλυκύτητα. Το να κατανοήσουμε τις ατέλειωτες αποχρώσεις της απληστίας είναι απαραίτητο για να γεννηθεί μέσα μας η φιλανθρωπία και ο αλτρουισμός. Το να κατανοήσουμε την λαγνεία σε όλα τα επίπεδα του νου είναι απαραίτητη προϋπόθεση για να γεννηθεί μέσα μας η αληθινή αγνότητα. Το να κατανοήσουμε το φθόνο σε όλα τα πεδία του νου είναι αρκετό για να γεννηθεί μέσα μας το αίσθημα της συνεργασίας και η ευτυχία για το καλό και την πρόοδο του πλησίον μας. Το να κατανοήσουμε την υπερηφάνεια σε όλες τις αποχρώσεις και βαθμούς είναι η βάση για να γεννηθεί μέσα μας με φυσικό και απλό τρόπο το εξωτικό λουλούδι της ταπεινοφροσύνης. Το να καταλάβουμε ποιο είναι το στοιχείο ακινησίας που ονομάζεται οκνηρία, όχι μόνο με τις χονδροειδείς της μορφές αλλά επίσης στις πιο ευαίσθητες μορφές της, είναι αναγκαίο για να γεννηθεί μέσα μας το αίσθημα της ενεργητικότητας. Το να καταλάβουμε τις διάφορες μορφές της λαιμαργίας και της καλοφαγίας αναλογεί με το να καταστρέψουμε τα βίτσια του ενστικτώδους κέντρου όπως είναι τα συμπόσια, τα μεθύσια, τα κυνήγια, κρεατοφαγία, φόβος στον θάνατο, επιθυμία για την διαιώνιση του ΕΓΩ, τρόμος για εξαφάνιση κλπ.

Οι δάσκαλοι των σχολείων, λυκείων και πανεπιστημίων συμβουλεύουν τους μαθητές και τις μαθήτριές τους να καλυτερεύσουν σαν να μπορούσε να καλυτερεύσει το ΕΓΩ, να αποκτήσουν καθορισμένες αρετές, σαν να μπορούσε το ΕΓΩ να βρει αρετές κλπ.

Είναι επείγον να καταλάβουμε ότι το ΕΓΩ δεν καλυτερεύει ποτέ, ότι ποτέ δεν είναι πιο τέλει και ότι όποιος είναι άπληστος για αρετές δυναμώνει το ΕΓΩ.

Η ΟΛΙΚΗ ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΑ γεννιέται μέσα μας μόνο με την διάλυση του ΕΓΩ. Οι αρετές γεννιούνται μέσα μας με φυσικό και απλό τρόπο όταν κατανοούμε ψυχολογικά ελαττώματα όχι μόνο στο διανοητικό επίπεδο αλλά σε όλα τα πεδία του υποσυνείδητου και ασυνείδητου του νου. Το να θέλουμε να καλυτερέψουμε είναι ανόητο, το να επιθυμούμε την αγιότητα είναι φθόνος, το να φθονούμε αρετές σημαίνει ενδυνάμωση του ΕΓΩ με το δηλητήριο της απληστίας.

Χρειαζόμαστε τον θάνατο του ΕΓΩ όχι μόνο στο διανοητικό επίπεδο αλλά και σε όλες τις κρυψώνες, περιοχές, πεδία και διαδρόμους του νου. Όταν έχουμε πεθάνει απόλυτα, μένει μέσα μας μόνο ΑΥΤΟ που είναι ΤΕΛΕΙΟ. ΑΥΤΟ που είναι γεμάτο από αρετές. ΑΥΤΟ που είναι η ΟΥΣΙΑ του Εσωτερικού ΕΙΝΑΙ μας. ΑΥΤΟ που δεν είναι πρόσκαιρο.

Μόνο κατανοώντας σε βάθος όλες τις ατέλειωτες διαδικασίες των δυνάμεων ανοδικής εξέλιξης που εκτυλίσσονται μέσα σε μας τους ίδιους εδώ και τώρα, μόνο κατανοώντας με ολοκληρωτικό τρόπο τις διάφορες απόψεις των δυνάμεων καθοδικής

εξέλιξης που διαδικάζοντας μέσα μας από στιγμή σε στιγμή, μπορούμε να διαλύσουμε το ΕΓΩ.

Οι όροι ΚΑΛΟ και ΚΑΚΟ χρησιμεύουν για να ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΣΟΥΜΕ και να ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΟΥΜΕ, αλλά ποτέ για να κατανοήσουμε.

Κάθε ελάττωμα έχει πολλές αποχρώσεις, βάθος και φόντο. Το να καταλάβουμε ένα ελάττωμα στο διανοητικό επίπεδο δεν σημαίνει ότι το έχουμε καταλάβει στα διάφορα πεδία υποσυνείδητα, συνειδητά και παρασυνειδητά του νου.

Οποιοδήποτε ελάττωμα μπορεί να εξαφανιστεί από το διανοητικό επίπεδο και να εξακολουθήσει στα άλλα πεδία του νου. Η ΟΡΓΗ μεταμφιέζεται με τον μανδύα του Δικαστή. Πολλοί φθονούν να μην είναι φθονεροί. Υπάρχουν αυτοί που δεν φθονούν χρήματα αλλά φθονούν ψυχικές δυνάμεις, αρετές, αγάπες, ευτυχία εδώ ή μεταθανάτια, κλπ.

Πολλοί άνδρες και γυναίκες συγκινούνται και γοητεύονται μπροστά σε πρόσωπα του αντίθετου φύλου γιατί αγαπούν την ομορφιά, το ίδιο τους το υποσυνείδητο τους προδίδει, η λαγνεία μεταμφιέζεται σε αίσθηση αισθητικής. Πολλοί ζηλόφθονοι φθονούν τους αγίους και κάνουν νηστείες και μαστιγώνονται γιατί επιθυμούν να γίνουν κι αυτοί ΑΓΙΟΙ. Πολλοί φθονεροί φθονούν αυτούς που θυσιάζονται για την ανθρωπότητα και τότε θέλοντας να γίνουν κι αυτοί μεγάλοι κοροϊδεύουν εκείνους που φθονούν και τους ρίχνουν όλη τους την δυσφημιστική λάσπη. Υπάρχουν αυτοί που αισθάνονται υπερήφανοι με την θέση, το χρήμα, την φήμη και το γόητρο και υπάρχουν και αυτοί που αισθάνονται υπερήφανοι για την ταπεινότητα τους.

Ο Διογένης αισθανόταν υπερήφανος για το πυθάρι στο οποίο κοιμόταν και όταν πήγε στο σπίτι του Σωκράτη τον χαιρέτησε λέγοντας:

-Πατάω την υπερηφάνεια σου, Σωκράτη, πατάω την υπερηφάνεια σου.

-Ναι, Διογένη με την υπερηφάνεια σου, πατάς την υπερηφάνεια μου, υπήρξε η απάντηση του Σωκράτη.

Οι φαντασμένες γυναίκες χτενίζουν τα μαλλιά τους, ντύνονται και στολίζονται με ό,τι μπορούν για να κεντρίσουν τον φθόνο των άλλων γυναικών, αλλά η φαντασία μεταμφιέζεται επίσης και με τον μανδύα της ταπεινότητας.

Λέει η παράδοση ότι ο Αρίστιππος, ο έλληνας φιλόσοφος, θέλοντας να επιδείξει σε όλον τον κόσμο την σοφία του και την ταπεινότητά του ντύθηκε με έναν πολύ παλιό μανδύα γεμάτο τρύπες, άρπαξε στο δεξί του χέρι το ραβδί της Φιλοσοφίας και βγήκε στους δρόμους της Αθήνας. Όταν τον είδε να έρχεται ο Σωκράτης, φώναξε:

-Φαίνεται η ματαιοδοξία σου από τις τρύπες των ρούχων σου, ω Αρίστιππε.

Πολλοί είναι αυτοί που ζουν στην μιζέρια εξαιτίας της τεμπελιάς τους, αλλά υπάρχουν άνθρωποι που εργάζονται υπερβολικά για να κερδίσουν την ζωή τους αλλά τεμπελιάζουν να μελετήσουν και να γνωρίσουν τους εαυτούς τους για να διαλύσουν το ΕΓΩ.

Είναι πολλοί αυτοί που έχουν εγκαταλείψει την λαιμαργία και την πολυφαγία, αλλά δυστυχώς μεθούν και βγαίνουν για κυνήγι.

Κάθε ελάττωμα είναι πολυπρόσωπο και αναπτύσσεται και διαδικάζεται με σταδιακή μορφή από το πιο χαμηλό σκαλοπάτι της ψυχολογικής σκάλας μέχρι το πιο ψηλό. Μέσα στον ηδονικό ρυθμό του στίχου επίσης κρύβεται το έγκλημα. Ακόμη και το έγκλημα μεταμφιέζεται σε άγιο, σε μάρτυρα, σε απόστολο, σε αγνό κλπ.

Το ΚΑΛΟ και το ΚΑΚΟ δεν υπάρχουν. Αυτοί οι ορισμοί χρησιμεύουν μόνο για να βρούμε υπεκφυγές και να αποφύγουμε την βαθειά και λεπτομερή μελέτη των ίδιων μας των ελαττωμάτων.

Η ΜΗΤΡΟΤΗΤΑ

Η ζωή του ανθρώπου ξεκινά σαν ένα απλό κύτταρο, εξαρτημένο όπως είναι φυσικό από τον υπερβολικά ταχύ χρόνο των ζωντανών κυττάρων. Σύλληψη, κυοφορία, γέννηση είναι πάντα το θαυμάσιο και αριστουργηματικό τρίο με το οποίο αρχίζει η ζωή οποιουδήποτε πλάσματος.

Είναι πραγματικά εκπληκτικό το να ξέρεις ότι τις πρώτες μας στιγμές ύπαρξης πρέπει να τις ζήσουμε στο απειροελάχιστο μικρό, όλοι μας σαν ένα απλό μικροσκοπικό κύτταρο. Αρχίζουμε να υπάρχουμε με μορφή ασήμαντου κύτταρου και τελειώνουμε την ζωή γέροι, υπερήλικες και παραμορφωμένοι με αναμνήσεις.

Το ΕΓΩ είναι μνήμη. Πολλοί υπέργηροι ούτε κατά το ελάχιστο δεν ζουν στο παρόν, πολλοί γέροι ζουν με την θύμηση αποκλειστικά του παρελθόντος. Κάθε γέρος δεν είναι άλλο από μια φωνή και μια σκιά. Κάθε γέρος είναι ένα φάντασμα του παρελθόντος, μνήμη συσσωρευμένη και αυτή είναι που εξακολουθεί στους απογόνους μας. Η ανθρώπινη σύλληψη αρχίζει με χρόνους εξαιρετικά γρήγορους, αλλά διαμέσου των διαφορετικών διαδικασιών της ζωής γίνονται ολοένα και πιο αργοί.

Σε πολλούς αναγνώστες συμφέρει να θυμηθούν την σχετικότητα του χρόνου. Το ασήμαντο έντομο που ζει μόνο μερικές ώρες ένα καλοκαιρινό απόγευμα, φαίνεται ότι σχεδόν δεν έζησε, όμως ζει στην πραγματικότητα όσο ζει και ένας άνθρωπος ογδόντα χρόνων αυτό που συμβαίνει είναι ότι ζει γρήγορα. Ένας άνθρωπος ζει σε ογδόντα χρόνια όλα όσα ζει ένας πλανήτης σε εκατομμύρια χρόνια.

Όταν το σπερματοζωάριο ενώνεται με το ωάριο αρχίζει η κύηση. Το κύτταρο με το οποίο αρχίζει η ανθρώπινη ζωή, περιέχει σαράντα οκτώ χρωμοσώματα.

Τα χρωμοσώματα διαιρούνται σε γονίδια, μια εκατοντάδα ή κάτι παραπάνω από αυτά τα τελευταία αποτελούν αυτό που είναι χρωμόσωμα. Τα γονίδια είναι πολύ δύσκολο να μελετηθούν γιατί αποτελούνται το κάθε ένα από λίγα μόρια που πάλλονται με ασύλληπτη ταχύτητα. Ο θαυμαστός κόσμος αυτών γονιδίων αποτελεί μια ενδιάμεση ζώνη ανάμεσα στον τρισδιάστατο κόσμο και τον κόσμο της τέταρτης διάστασης.

Στα γονίδια βρίσκονται τα άτομα της κληρονομικότητας. Το ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟ ΕΓΩ των προγόνων μας έρχεται να εμποτίσει το γονιμοποιημένο ωάριο.

Στην εποχή αυτή της ηλεκτρονικής και ατομικής επιστήμης, δεν είναι κατά κανένα τρόπο υπερβολικό το να βεβαιώσουμε ότι το ηλεκτρομαγνητικό ίχνος, που άφησε κάποιος πρόγονος που εγκατέλειψε την τελευταία του πνοή, έχει έρθει να εισχωρήσει στα γονίδια και χρωμοσώματα του γονιμοποιημένου από έναν απόγονο ωαρίου. Ο δρόμος της ζωής είναι σχηματισμένος από τα χνάρια των οπλών του αλόγου του θανάτου.

Κατά την πορεία της ύπαρξης, ρέουν στον ανθρώπινο οργανισμό διάφορες μορφές ενέργειας. Κάθε τύπος ενέργειας έχει το δικό του σύστημα δράσης, κάθε τύπος ενέργειας εκδηλώνεται στον χρόνο του και στην ώρα του.

Στους δύο μήνες μετά την σύλληψη έχουμε την λειτουργία της πέψης και στους τέσσερις μήνες από την σύλληψη μπαίνει σε λειτουργία η κινητική δύναμη σχετισμένη εσωτερικά με το μυϊκό και αναπνευστικό σύστημα.

Είναι θαυμάσιο το επιστημονικό θέαμα της γέννησης και του θανάτου όλων των πραγμάτων. Πολλοί σοφοί βεβαιώνουν ότι υπάρχει εσωτερική αναλογία ανάμεσα στην γέννηση του ανθρώπινου πλάσματος και στην γέννηση των κόσμων στο διάστημα.

Στους εννέα μήνες γεννιέται το μωρό, στους δέκα αρχίζει η ανάπτυξη με όλους τους θαυμάσιους μεταβολισμούς και την συμμετρική και τέλεια ανάπτυξη των συνδετικών ιστών. Όταν το «απαλό» των νεογέννητων κλείνει στην ηλικία των δύο ή

τριών χρόνων, είναι δείγμα ότι το εγκεφαλικό-σπονδυλικό σύστημα έχει ολοκληρωθεί τέλεια.

Πολλοί επιστήμονες έχουν πει ότι η φύση έχει φαντασία και ότι αυτή η φαντασία δίνει ζωντανή μορφή σε ό,τι είναι, σε ό,τι υπήρξε και σε ό,τι θα υπάρξει.

Πολλοί άνθρωποι γελούν για την φαντασία και μερικοί μέχρι που την φωνάζουν «η τρελή του σπιτιού». Γύρω από την λέξη Φαντασία υπάρχει μεγάλη σύγχυση και είναι πολλοί αυτοί που συγχέουν την Φαντασία με την Μηχανική Φαντασία. Ορισμένοι σοφοί λένε ότι υπάρχουν δυο φαντασίες. Την πρώτη την ονομάζουν Μηχανική Φαντασία και την δεύτερη ΘΕΛΗΜΑΤΙΚΗ Φαντασία. Η πρώτη αποτελείται από τα απορρίματα του νου και η δεύτερη αντιστοιχεί στο πιο ευγενικό και σεμνό που έχουμε μέσα μας.

Δια μέσου της παρατήρησης και της πείρας μπορέσαμε να διαπιστώσουμε ότι υπάρχει επίσης ένας τύπος μηχανικής Υπο-Φαντασίας, ΝΟΣΗΡΗΣ ΠΑΡΑΣΥΝΕΙΔΗΤΗΣ και ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΙΚΗΣ.

Αυτός ο τύπος ΑΥΤΟΜΑΤΗΣ Φαντασίας λειτουργεί κάτω από την ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΗ ΖΩΝΗ. Οι ερωτικές εικόνες, ο νοσηρός κινηματογράφος, τα πικάντικα ανέκδοτα με διπλό νόημα, τα αρρωστημένα αστεία κλπ, βάζουν σε λειτουργία με ασυνείδητο τρόπο στην Μηχανική Υπο-Φαντασία.

Αναλύσεις σε βάθος μας οδήγησαν στο λογικό συμπέρασμα ότι τα ερωτικά όνειρα και οι νυκτερινές ονειρώξεις οφείλονται στην Μηχανική Υπο-Φαντασία. Η ΑΠΟΛΥΤΗ ΕΓΚΡΑΤΕΙΑ είναι αδύνατη εφόσον υπάρχει η Μηχανική Υπο-Φαντασία. Είναι ολοφάνερο ότι η Συνειδητή Φαντασία είναι ριζικά διαφορετική από αυτό που λέγεται ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΙΚΗ Μηχανική Φαντασία, ΠΑΡΑΣΥΝΕΙΔΗΤΗ, ΥΠΟΣΥΝΕΙΔΗΤΗ.

Οποιαδήποτε αντιπροσωπεία μπορεί να γίνει αντιληπτή σε μορφή ΑΥΤΟ-ΘΑΥΜΑΣΜΟΥ και καταξιωμένη, αλλά η Υπο-Φαντασία μηχανικού τύπου, πορασυνείδητου, υποσυνείδητου, ασυνείδητου μπορεί να μας προδώσει λειτουργώντας αυτόματα με αποχρώσεις και εικόνες σεξουαλικές, πάθους, καταποντισμένες.

Αν θέλουμε την απόλυτη σε βάθος ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΗ ΑΓΝΟΤΗΤΑ, χρειαζόμαστε να εποπτεύουμε όχι μόνο την Συνειδητή Φαντασία, αλλά επίσης την Μηχανική Φαντασία και την Υπο-Φαντασία ΑΣΥΝΕΙΔΗΤΗ, ΑΥΤΟΜΑΤΗ, ΥΠΟΣΥΝΕΙΔΗΤΗ, ΚΑΤΑΠΟΝΤΙΣΜΕΝΗ.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ποτέ την εσωτερική σχέση που υπάρχει ανάμεσα στο ΣΕΞ και την Συνειδητή Φαντασία. Δια μέσου του βαθιού διαλογισμού οφείλουμε να μετατρέψουμε κάθε τύπο μηχανικής φαντασίας και κάθε μορφή Υπο-Φαντασίας και αυτόματης παραφαντασίας σε Συνειδητή Φαντασία, σε Αντικειμενική Φαντασία.

Η Αντικειμενική Φαντασία είναι από μόνη της ουσιαστικά δημιουργική, χωρίς αυτήν ο εφευρέτης δεν θα μπορούσε να συλλάβει το τηλέφωνο, το ραδιόφωνο, το αεροπλάνο κλπ.

Η φαντασία της γυναίκας σε κατάσταση εγκυμοσύνης είναι **θεμελιακή** για την ανάπτυξη του εμβρύου. Είναι αποδεδειγμένο ότι κάθε μητέρα μπορεί με την φαντασία της να αλλοιώνει τον ψυχισμό του εμβρύου. Είναι επείγον το να βλέπει ωραίους πίνακες η γυναίκα που είναι έγκυος, να απολαμβάνει ωραία τοπία και να ακούει κλασική μουσική και αρμονικά λόγια. Έτσι μπορεί να επιδράσει στην ψυχή του πλάσματος που έχει μέσα στα σπλάχνα της αρμονικά.

Η γυναίκα σε κατάσταση εγκυμοσύνης δεν πρέπει να πίνει οινόπνευμα, ούτε να καπνίζει, ούτε να κοιτάζει το άσχημο, το δυσάρεστο, γιατί όλα αυτά είναι βλαβερά για την αρμονική ανάπτυξη του πλάσματος. Πρέπει να ξέρουμε να συγχωρούμε όλα τα καπρίτσια και τα λάθη της γυναίκας που είναι σε κατάσταση εγκυμοσύνης.

Πολλοί ανεπικεϊκείς και ελλιπούς κατανόησης άνδρες πραγματικά θυμώνουν και συκοφαντούν την γυναίκα σε κατάσταση εγκυμοσύνης.

Οι πίκρες τέτοιους είδους, οι στενοχώριες που της προκαλούνται από τον άντρα της που του λείπει η τρυφερότητα, επιδρούν στο έμβρυο που κυοφορείται, όχι μόνο φυσικά αλλά και ψυχικά. Έχοντας υπόψιν την δύναμη της δημιουργικής φαντασίας είναι λογικό να επιβεβαιώσουμε ότι η γυναίκα σε κατάσταση εγκυμοσύνης δεν πρέπει να ατενίζει το άσχημο, το δυσάρεστο, το δυσαρμονικό, το αηδιαστικό κλπ.

Έφτασε η ώρα που οι κυβερνήσεις οφείλουν να ασχοληθούν για να επιλύσουν τα μεγάλα προβλήματα που σχετίζονται με την μητρότητα.

Είναι απαράδεκτο το ότι σε μία κοινωνία που ονομάζεται χριστιανική και δημοκρατική να μην ξέρουμε να σεβαστούμε και να λατρεύουμε το θρησκευτικό νόημα της μητρότητας. Είναι τερατώδες το να βλέπεις χιλιάδες γυναίκες σε κατάσταση εγκυμοσύνης χωρίς καμιά προστασία, εγκαταλελειμμένες από τον σύζυγο και από την κοινωνία, ζητιανεύοντας ένα κομμάτι ψωμί ή μια δουλειά και κάνοντας πολλές φορές δουλειές σκληρές χειρωνακτικές, για να μπορέσουν να επιζήσουν με το πλάσμα που έχουν μέσα στα σπλάχνα τους.

Αυτές οι παρανθρώπινες καταστάσεις της σημερινής κοινωνίας, αυτή η σκληρότητα και έλλειψη υπευθυνότητας από τις κυβερνήσεις και από τους ανθρώπους μας δείχνουν ξεκάθαρα ότι ακόμα η δημοκρατία δεν υπάρχει.

Τα νοσοκομεία με τις αίθουσες μητρότητας δεν έχουν ακόμα λύσει το πρόβλημα γιατί σε αυτά τα νοσοκομεία μπορούν να μπουν οι γυναίκες μόνο όταν είναι έτοιμες να γεννήσουν.

Χρειάζονται επείγοντως δημόσια νοικοκυριά, αληθινές κηπουπόλεις με σαλόνια και δωμάτια για τις γυναίκες σε κατάσταση εγκυμοσύνης που είναι φτωχές, κλινικές και παιδικούς σταθμούς για τα παιδιά τους. Αυτά τα δημόσια ιδρύματα είναι για να φιλοξενούν φτωχές γυναίκες σε κατάσταση εγκυμοσύνης, γεμάτα με όλων των ειδών τις ανέσεις, λουλούδια, μουσική, αρμονία, ομορφιά κλπ. Έτσι θα έλυναν ριζικά το μεγάλο πρόβλημα της μητρότητας.

Πρέπει να καταλάβουμε ότι η ανθρώπινη κοινωνία είναι μια μεγάλη οικογένεια και ότι δεν υπάρχει ξένο πρόβλημα γιατί κάθε πρόβλημα με την μία ή την άλλη μορφή επηρεάζει μέσα στον αντίστοιχο κύκλο του όλα τα μέλη της κοινωνίας. Είναι ανόητο να κατηγορούμε τις εγκύους γυναίκες για το ότι είναι φτωχές.

Είναι εγκληματικό να τις υποτιμούμε, περιφρονούμε ή να τις παραπετάμε σε ένα άσυλο για απόρους. Στην κοινωνία αυτή που ζούμε δεν μπορούν να υπάρχουν γιοι και παραγιοί, γιατί όλοι είμαστε άνθρωποι και έχουμε τα ίδια δικαιώματα. Χρειαζόμαστε να φτιάξουμε την αληθινή δημοκρατία, αν σταλήθεια δεν θέλουμε να μας κατασπαράξει ο κομμουνισμός.

Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ

Ένας άνθρωπος γεννήθηκε, έζησε εξήντα πέντε χρόνια και πέθανε. Όμως που βρισκόταν πριν το 1900 και πού θα μπορεί να είναι μετά το 1965. Η επίσημη επιστήμη δεν ξέρει τίποτε για όλα αυτά. Αυτή είναι ή γενική διατύπωση για όλες τις ερωτήσεις περί της ζωής και του θανάτου.

Μπορούμε να βεβαιώσουμε αξιωματικά: **«Ο άνθρωπος πεθαίνει, γιατί τελειώνει ο καιρός του, Δεν υπάρχει κανένα αύριο για την προσωπικότητα του πεθαμένου».**

Κάθε μέρα είναι ένα κύμα του χρόνου, κάθε μήνας είναι άλλο κύμα του χρόνου, κάθε χρόνος είναι επίσης άλλο κύμα του χρόνου και όλα αυτά τα κύματα αλυσιδωτά στο σύνολό τους αποτελούν το ΜΕΓΑΛΟ ΚΥΜΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ.

Ο χρόνος είναι στρογγυλός και η ζωή της ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑΣ είναι μια κλειστή καμπύλη. Η ζωή της ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑΣ αναπτύσσεται στον χρόνο της, γεννιέται στον χρόνο της και πεθαίνει στον χρόνο της, ποτέ δεν μπορεί να υπάρξει πιο εκεί από τον χρόνο της.

Αυτό του χρόνου είναι ένα πρόβλημα που έχει μελετηθεί από πολλούς σοφούς. Έξω από κάθε αμφιβολία ο χρόνος είναι η ΤΕΤΑΡΤΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ. Η Γεωμετρία του ΕΥΚΛΕΙΔΗ είναι εφαρμόσιμη μόνο στον ΤΡΙΣΔΙΑΣΤΑΤΟ κόσμο, αλλά ο κόσμος έχει επτά διαστάσεις και η ΤΕΤΑΡΤΗ είναι ο ΧΡΟΝΟΣ.

Ο νους του ανθρώπου ερμηνεύει την ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ σαν την προέκταση του χρόνου σε ευθεία γραμμή, τίποτα δεν μπορεί να είναι πιο λανθασμένο από αυτή την αντίληψη, γιατί η ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ είναι η ΠΕΜΠΤΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ.

Κάθε στιγμή της ύπαρξης έχει διαδοχή στο χρόνο και επαναλαμβάνεται αιώνια.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ και η ΖΩΗ είναι δύο άκρα που αγγίζονται. Μια ζωή τελειώνει για τον άνθρωπο που πεθαίνει, αλλά αρχίζει άλλη. Ένα χρονικό διάστημα τελειώνει και αρχίζει άλλο, ο θάνατος βρίσκεται συνδεδεμένος εσωτερικά με τον ΠΑΝΤΟΤΙΝΟ ΓΥΡΙΣΜΟ.

Αυτό θέλει να πει ότι πρέπει να γυρίσουμε, να επιστρέψουμε σε αυτόν τον κόσμο μετά τον θάνατο μας για να επαναλάβουμε το ίδιο δράμα της ύπαρξης, όμως αν η ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ του ανθρώπου εξαφανίζεται με τον θάνατο, ποιος ή τι είναι αυτό που γυρίζει;

Είναι αναγκαίο να διευκρινίσουμε μια για πάντα ότι το ΕΓΩ είναι αυτό που εξακολουθεί μετά τον θάνατο, ότι το ΕΓΩ είναι αυτό που επιστρέφει, ότι το ΕΓΩ είναι αυτό που γυρνά σε αυτήν την κοιλάδα των δακρύων.

Είναι αναγκαίο οι αναγνώστες μας να μην μπερδεύουν τον Νόμο της ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ με την θεωρία της ΜΕΤΕΜΨΥΧΩΣΗΣ που διδάσκει η ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΘΕΟΣΟΦΙΑ.

Η παραπάνω θεωρία της ΜΕΤΕΝΣΑΡΚΩΣΗΣ είχε την αρχή της στην λατρεία του Κρίσνα, που είναι μια ΙΝΔΟΥΙΣΤΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ του τύπου των Βεδών, δυστυχώς αλλοιωμένη και ανανεωμένη από τους αναμορφωτές.

Στην αυθεντική γνήσια λατρεία του Κρίσνα, μόνο οι ήρωες, οι καθοδηγητές, αυτοί που κατέχουν ΙΕΡΗ ΑΤΟΜΙΚΟΤΗΤΑ, είναι οι μόνοι που μετενσαρκώνονται.

Το ΠΟΛΛΑΠΛΟ ΕΓΩ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ, γυρίζει, όμως αυτό δεν είναι ΜΕΤΕΝΣΑΡΚΩΣΗ. Οι μάζες, τα πλήθη ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΥΝ, αλλά αυτό δεν είναι ΜΕΤΕΝΣΑΡΚΩΣΗ.

Η ιδέα της ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ των πραγμάτων και των φαινομένων, η ιδέα της παντοτινής επανάληψης δεν είναι πολύ αρχαία και μπορούμε να την συναντήσουμε στην ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟ ΣΟΦΙΑ και στην παλιά κοσμογονία του ΙΝΔΟΣΤΑΝ.

Η αιώνια επιστροφή των ημερών και νυκτών του ΒΡΑΧΜΑ, η ασταμάτητη επανάληψη των Κάλπας κλπ, είναι συσχετισμένα με τρόπο πολύ εσωτερικό με την Πυθαγόρειο Σοφία και τον νόμο της αιώνιας ΥΠΟΤΡΟΠΗΣ ή αιώνιας ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ.

Ο Γκαουτάμα, ο ΒΟΥΔΑΣ δίδαξε πολύ σοφά την ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΑΙΩΝΙΑΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ και τον τροχό διαδοχικών ζώων, αλλά η ΘΕΩΡΙΑ του αλλοιώθηκε πολύ από τους συνεχιστές του.

Κάθε επιστροφή περιλαμβάνει βέβαια την κατασκευή μιας καινούργιας ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑΣ. Αυτή σχηματίζεται στα πρώτα επτά χρόνια της νηπιακής ηλικίας. Το οικογενειακό περιβάλλον, η ζωή στο δρόμο και στο σχολείο δίνουν στην ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ το γνήσιο χαρακτηριστικό χρώμα. Το ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ των μεγάλων είναι καθοριστικό για την νηπιακή προσωπικότητα.

Το μικρό μαθαίνει περισσότερο με το παράδειγμα παρά με την διδαχή. Ο λαθεμένος τρόπος ζωής, το ανόητο παράδειγμα, οι εκφυλισμένες συνήθειες των μεγάλων, δίνουν στην προσωπικότητα του μικρού αυτό το ιδιαίτερο χρώμα σκεπτικιστικό ή διεστραμμένο της εποχής που ζούμε.

Στους σημερινούς μοντέρνους καιρούς η μοιχεία έχει γίνει πιο κοινή και από την πατάτα και το κρεμμύδι και όπως είναι λογικό αυτό δημιουργεί δαντικές σκηνές μέσα στο σπίτι.

Πολλά είναι τα παιδιά που τους τελευταίους καιρούς πρέπει να υποφέρουν γεμάτα πόνο και μνησικακία τα μαστιγώματα και το ξύλο του πατριού ή της μητριάς. Είναι φανερό ότι με αυτό τον τρόπο η ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ του παιδιού εξελίσσεται σημαδεμένη από τον πόνο, το μίσος και την μνησικακία.

Υπάρχει μια λαϊκή παροιμία: «**Το ξένο παιδί είναι πάντα άσχημο**». Φυσικά υπάρχουν και εξαιρέσεις σε αυτό, αλλά αυτές οι εξαιρέσεις μπορούν να μετρηθούν στα δάχτυλα του χεριού και περισσεύουν και δάχτυλα.

Οι καυγάδες μεταξύ πατέρα και μητέρας για αντιζηλεία, τα κλάματα και οι θρήνοι της στενοχωρημένης μητέρας ή του καταπιεσμένου συζύγου, κατεστραμμένου και απελπισμένου, αφήνουν στην ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ του μικρού παιδιού ένα ανεξίτηλο σημάδι από βαθύ πόνο και μελαγχολία που ποτέ δεν ξεχνά σε όλη του την ζωή.

Στα αριστοκρατικά σπίτια οι υπερήφανες κυρίες κακομεταχειρίζονται τις υπηρέτριες ενώ αυτές πηγαίνουν στο ισοτιούτο καλλονής ή βάφονται. Η υπερηφάνεια των κυριών είναι θανάσιμα τραυματισμένη.

Το μικρό παιδί που βλέπει όλες αυτές τις σκηνές αισθάνεται τραυματισμένο μέχρι βάθους και είτε πηγαίνει με το μέρος της περήφανης μητέρας του ή με το μέρος της δύστυχης ταπεινωμένης υπηρέτριας και το αποτέλεσμα είναι συνήθως καταστρεπτικό για την ΠΑΙΔΙΚΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ.

Από τότε που ανακαλύφθηκε η τηλεόραση έχει χαθεί η ενότητα της οικογένειας. Άλλες εποχές ο άνδρας γύριζε απέξω και τον υποδεχόταν η γυναίκα του με μεγάλη χαρά. Σήμερα πια η γυναίκα δεν βγαίνει για να υποδεχθεί τον άνδρα της στην πόρτα γιατί είναι απασχολημένη βλέποντας τηλεόραση.

Μέσα στα μοντέρνα σπίτια ο πατέρας, η μητέρα, τα παιδιά, οι κόρες μοιάζουν με ασυνείδητα ρομπότ μπροστά στην οθόνη της τηλεόρασης. Τώρα ο σύζυγος δεν μπορεί να συζητήσει με τη γυναίκα του απολύτως τίποτα σχετικά με τα προβλήματα της ημέρας, την δουλειά κλπ γιατί εκείνη μοιάζει υπνοβάτης βλέποντας την ταινία του χθες, τις δαντικές σκηνές του Αλ Καπόνε, τον τελευταίο χορό του νέου κύματος κλπ.

Τα παιδιά που μεγαλώνουν σε αυτό το νέου τύπου νοικοκυριό σκέπτονται μόνο για κανόνια, πιστόλια, πολυβόλα παιχνίδια για να μιμηθούν και να ζήσουν με τον τρόπο τους τις δαντικές σκηνές του εγκλήματος έτσι όπως το είδαν στην οθόνη της τηλεόρασης.

Είναι κρίμα αυτή η θαυμάσια εφεύρεση της τηλεόρασης να χρησιμοποιείται για καταστροφικούς σκοπούς. Αν η ανθρωπότητα χρησιμοποιούσε αυτή την εφεύρεση για ευγενικό σκοπό είτε για να μελετήσουμε τις φυσικές επιστήμες, είτε για να διδάξουμε την πραγματικά δημιουργική τέχνη της ΜΗΤΕΡΑΣ ΦΥΣΗΣ, είτε για να διδάξουμε τους ανθρώπους, τότε αυτή η εφεύρεση θα ήταν μια ευλογία για την ανθρωπότητα, θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί έξυπνα για να καλλιεργηθεί η ανθρωπίνη προσωπικότητα.

Είναι ολοφάνερα ανόητο να τρέφουμε την ΠΑΙΔΙΚΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ με μουσική χωρίς ρυθμό, χωρίς αρμονία, χονδροειδή. Είναι ανόητο το να τρέφουμε την

προσωπικότητα των παιδιών με ιστορίες από κλέφτες και αστυνόμους, σκηνές βίτσιου και πορνείας, δράματα μοιχείας, πορνογραφία κλπ.

Το αποτέλεσμα μιας παρόμοιας τακτικής μπορούμε να το δούμε στους επαναστάτες χωρίς αιτία, στους πρόωρους δολοφόνους κλπ.

Είναι λυπηρό που οι μητέρες δένουν τα παιδιά τους, τα χτυπούν, τα προσβάλλουν με λεξιλόγιο σαπισμένο και απάνθρωπο. Το αποτέλεσμα παρόμοιας διαγωγής είναι η μνησικακία, το μίσος, το χάσιμο της αγάπης κλπ.

Στην πράξη έχουμε διαπιστώσει ότι τα παιδιά που μεγαλώνουν ανάμεσα σε ξύλο, μαστιγώματα και φωνές, γίνονται άτομα άξεστα γεμάτα χυδαιότητα και χωρίς καμία αίσθηση ευσέβειας και σεβασμού.

Είναι επείγον να καταλάβουμε την ανάγκη να δημιουργήσουμε μια αληθινή ισορροπία μέσα στα σπίτια.

Είναι απαραίτητο να ξέρουμε ότι η γλυκύτητα και η αυστηρότητα πρέπει να εξισορροπούν αμοιβαία στους δύο δίσκους της ζυγαριάς της δικαιοσύνης.

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ εκπροσωπεί την ΑΥΣΤΗΡΟΤΗΤΑ. Η ΜΗΤΕΡΑ εκπροσωπεί την ΓΛΥΚΥΤΗΤΑ. Ο πατέρας είναι η προσωποποίηση της ΣΟΦΙΑΣ. Η μητέρα συμβολίζει την ΑΓΑΠΗ.

ΣΟΦΙΑ και ΑΓΑΠΗ, ΑΥΣΤΗΡΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΓΛΥΚΥΤΗΤΑ εξισορροπούν αμοιβαία στους δύο δίσκους της κοσμικής ζυγαριάς. Οι πατέρες και μητέρες των οικογενειών πρέπει να εξισορροπούν αμοιβαία για το καλό των σπιτιών.

Είναι επείγον, είναι αναγκαίο, όλοι οι πατέρες και μητέρες των οικογενειών να καταλάβουν την ανάγκη να σπείρουν στο παιδικό νου τις ΑΙΩΝΙΕΣ ΑΞΙΕΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ. Είναι θλιβερό ότι τα μοντέρνα παιδιά δεν έχουν πια το αίσθημα του ΣΕΒΑΣΜΟΥ. Αυτό οφείλεται στα καουμπόικα κόμικς, κλέφτες και αστυνόμους. Η τηλεόραση, ο κινηματογράφος κλπ, έχουν διαφθείρει τον νου των παιδιών,

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ του Γνωστικού Κινήματος, με ξεκάθαρο και ακριβή τρόπο, κάνει έναν διαχωρισμό σε βάθος ανάμεσα στο ΕΓΩ και την ΟΥΣΙΑ.

Κατά τα τρία ή τέσσερα πρώτα χρόνια ζωής, εκδηλώνεται μέσα στο παιδί μόνο η ομορφιά της ΟΥΣΙΑΣ. Τότε το παιδί είναι τρυφερό, γλυκό, ωραίο σε όλες τις ψυχολογικές του απόψεις. Όταν ο ΕΓΩ αρχίζει να ελέγχει την τρυφερή προσωπικότητα του παιδιού, όλη αυτή η ωραιότητα της ΟΥΣΙΑΣ αρχίζει να εξαφανίζεται και στην θέση της ανθίζουν τότε τα ψυχολογικά ελαττώματα του κάθε ανθρώπινου όντος.

Έτσι όπως πρέπει να κάνουμε διάκριση ανάμεσα στο ΕΓΩ και την ΟΥΣΙΑ, το ίδιο είναι απαραίτητο να ξεχωρίζουμε ανάμεσα σε ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ και ΟΥΣΙΑ.

Το ανθρώπινο ον γεννιέται με την ΟΥΣΙΑ, όμως δεν γεννιέται με την ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ. Αυτή την τελευταία είναι αναγκαίο να την δημιουργήσουμε. ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ και ΟΥΣΙΑ πρέπει να εξελιχθούν με μορφή αρμονική και ισορροπημένη. Στην πράξη έχουμε μπορέσει να διαπιστώσουμε ότι όταν η ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ αναπτύσσεται υπερβολικά σε βάρος της ΟΥΣΙΑΣ, το αποτέλεσμα είναι ο απατεώνας.

Η παρατήρηση και η πείρα πολλών χρόνων μας επέτρεψαν να κατανοήσουμε ότι όταν η ΟΥΣΙΑ αναπτύσσεται ολοκληρωτικά χωρίς να περιμένει ούτε κατά το ελάχιστο την αρμονική καλλιέργεια της ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑΣ, το αποτέλεσμα είναι ο μυστικιστής χωρίς διανοητικό, χωρίς προσωπικότητα, ευγενική καρδιά αλλά απροσάρμοστος, ανίκανος. Η ΑΡΜΟΝΙΚΗ ανάπτυξη της ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑΣ και ΟΥΣΙΑΣ έχει σαν αποτέλεσμα άνδρες και γυναίκες ευφυείς.

Στην ΟΥΣΙΑ έχουμε ο,τιδήποτε είναι δικό μας στην ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ είναι όλα δανεισμένα. Στην ΟΥΣΙΑ έχουμε τις έμφυτες ιδιότητες μας, στην

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ έχουμε το παράδειγμα των μεγαλύτερων μας, αυτό που διδαχθήκαμε στο σπίτι, στο σχολείο, στον δρόμο.

Είναι επείγον τα παιδιά να παίρνουν τροφή για την ΟΥΣΙΑ και τροφή για την ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ.

Η ΟΥΣΙΑ τρέφεται με τρυφερότητα, αγάπη χωρίς όρια, μουσική, λουλούδια, ομορφιά, αρμονία κλπ.

Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ πρέπει να τραφεί με το καλό παράδειγμα των μεγαλύτερων μας, με την σοφή διδασκαλία του σχολείου κλπ.

Είναι απαραίτητο να αρχίζουν το σχολείο στην ηλικία των επτά χρόνων με προηγούμενο πέρασμα από το νηπιαγωγείο. Τα μικρά πρέπει να μάθουν τα πρώτα γράμματα παίζοντας, έτσι η μελέτη γίνεται γι' αυτά ελκυστική, απολαυστική, ευτυχισμένη. Η ΒΑΣΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ διδάσκει ότι από το ίδιο το νηπιαγωγείο, πρέπει να φροντίζεται με ειδικό τρόπο κάθε μια από τις τρεις πλευρές της ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑΣ, γνωστές σαν σκέψη, συγκίνηση και κίνηση, έτσι η προσωπικότητα του νήπιου να εξελιχθεί με αρμονικό και ισορροπημένο τρόπο.

Η υπόθεση της δημιουργίας της ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑΣ του νήπιου και η ανάπτυξη είναι βαρύτερης υπευθυνότητας για τους ΠΑΤΕΡΕΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ και τους εκπαιδευτικούς ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ.

Η ποιότητα της ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑΣ εξαρτάται αποκλειστικά από τον τύπο του ψυχολογικού υλικού με το οποίο μεγάλωσε και τράφηκε.

Γύρω από την ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ, την ΟΥΣΙΑ και το ΕΓΩ υπάρχει ανάμεσα στους σπουδαστές ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ πολλή σύγχυση.

Μερικοί συγχέουν την ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ με την ΟΥΣΙΑ και άλλοι συγχέουν το ΕΓΩ με την ΟΥΣΙΑ.

Είναι πολλές οι ψευτο-εσωτερικές σχολές ή ψευδο-αποκρυφιστικές που έχουν σαν τέρμα των σπουδαστών τους την ΑΠΡΟΣΩΠΗ ΖΩΗ. Είναι απαραίτητο να διευκρινήσουμε ότι δεν είναι η ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ που θα πρέπει να διαλύσουμε.

Είναι επείγον να ξέρουμε ότι χρειαζόμαστε να αποσυνθέσουμε το ΕΓΩ, τον ΕΑΥΤΟ ΜΑΣ και να το μετατρέψουμε σε κοσμική σκόνη. Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ είναι μονάχα ένα όχημα δράσης, ένα όχημα που υπήρξε αναγκαίο να δημιουργηθεί, κατασκευαστεί. Στον κόσμο υπάρχουν Καλιγούλες, Αττίλες, Χίτλερ κλπ. Κάθε τύπος προσωπικότητας όσο διεστραμμένη και αν υπήρξε μπορεί να μεταμορφωθεί ριζικά όταν το ΕΓΩ διαλυθεί εντελώς.

Αυτή η διάλυση του ΕΓΩ μπερδεύει και ενοχλεί πολλούς ψευτοεσωτεριστές. Αυτοί είναι πεπεισμένοι ότι το ΕΓΩ είναι ΘΕΪΚΟ, αυτοί πιστεύουν ότι το ΕΓΩ είναι το ίδιο το ΕΙΝΑΙ, η ΘΕΪΚΗ ΜΟΝΑΔΑ κλπ.

Είναι αναγκαίο, είναι επείγον, είναι αμετάθετο να καταλάβουμε ότι το ΕΓΩ δεν έχει τίποτε το ΘΕΪΚΟ.

Το ΕΓΩ είναι Ο ΣΑΤΑΝΑΣ της ΒΙΒΛΟΥ, σωρός από θύμησης, επιθυμίες, πάθη, μίσση, μνησικακίες, μοιχίες, κληρονομικότητα οικογενειακή, φυλής, έθνους, κλπ.

Πολλοί βεβαιώνουν με ηλίθιο τρόπο ότι μέσα μας υπάρχει ένα ΑΝΩΤΕΡΟ ΕΓΩ ή ΘΕΪΚΟ και ένα ΕΓΩ ΚΑΤΩΤΕΡΟ.

ΑΝΩΤΕΡΟ και ΚΑΤΩΤΕΡΟ είναι πάντα δύο τομείς ενός ίδιου πράγματος, ΕΓΩ ΑΝΩΤΕΡΟ, ΕΓΩ ΚΑΤΩΤΕΡΟ είναι δύο τομείς του ίδιου ΕΓΩ. ΤΟ ΘΕΪΚΟ ΕΙΝΑΙ, η ΜΟΝΑΔΑ, ο ΕΣΩΤΕΡΟΣ δεν έχει καμία σχέση με καμία μορφή του ΕΓΩ. Το ΕΙΝΑΙ είναι το ΕΙΝΑΙ και αυτό είναι όλο. Ο λόγος ύπαρξης του ΕΙΝΑΙ είναι το ίδιο το ΕΙΝΑΙ.

Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ η ίδια είναι μόνο ένα όχημα και τίποτε άλλο. Δια μέσου της προσωπικότητας μπορεί να εκδηλωθεί το ΕΓΩ ή το ΕΙΝΑΙ, όλα εξαρτώνται από εμάς τους ίδιους.

ΕΙΝΑΙ ΕΠΕΙΓΟΝ να διαλύσουμε το ΕΓΩ, για να εκδηλωθεί μόνο δια μέσου της ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑΣ η ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΟΥΣΙΑ του ΑΛΗΘΙΝΟΥ ΕΙΝΑΙ ΜΑΣ.

Είναι απαραίτητο οι εκπαιδευτικοί να καταλάβουν απόλυτα την ανάγκη να καλλιεργήσουν αρμονικά τις τρεις απόψεις της Ανθρώπινης Προσωπικότητας.

Μια τέλεια ισορροπία ανάμεσα στην προσωπικότητα και ΟΥΣΙΑ, μια αρμονική ανάπτυξη της ΣΚΕΨΗΣ, ΣΥΓΚΙΝΗΣΗΣ και ΚΙΝΗΣΗΣ, μια ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΗΘΙΚΗ αποτελούν τις βάσεις της ΒΑΣΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ.

Η ΕΦΗΒΕΙΑ

Έφτασε η ώρα να εγκαταλείψουμε οριστικά την ψεύτικη ντροπή και τις προκαταλήψεις που σχετίζονται με το σεξουαλικό πρόβλημα. Είναι αναγκαίο να καταλάβουμε με τρόπο καθαρό και ακριβή το σεξουαλικό πρόβλημα των εφήβων και των δύο φύλων.

Στα δεκατέσσερα χρόνια παρουσιάζεται στον οργανισμό του εφήβου η σεξουαλική ενέργεια που ρέει τότε ανεξέλεγκτα από το νευροσυμπαθητικό σύστημα.

Αυτός ο ειδικός τύπος ενέργειας μεταμορφώνει τον οργανισμό του ανθρώπου, μεταλλάζει την φωνή στο αγόρι και αρχίζει η ωορρηξία στα κορίτσια.

Ο ανθρώπινος οργανισμός είναι ένα αυθεντικό εργοστάσιο που μετατρέπει πρώτες ύλες σε εξευγενισμένες ζωτικές ουσίες. Οι τροφές που οδηγούμε στο στομάχι περνούν από πολλαπλές μεταβολές και εξευγενισμούς μέχρι να οριστικοποιηθούν σε αυτή την ουσία ημι-στερεή, ημι-υγρή που αναφέρεται από τον Παράκελσο με τον ορισμό Ενς Σέμινις (Ουσία του Σπέρματος).

Αυτό το υγρό γυαλί, εύκαμπτο, ευμεταχειρίστο, αυτό το σπέρμα περιέχει αφ' εαυτού, σε μορφή δυναμική, όλους τους σπόρους της ζωής.

Ο Γνωστικισμός αναγνωρίζει στο σπέρμα το ΧΑΟΣ, από όπου αναβλύζει με επιτακτικότητα η ζωή.

Οι παλιοί αλχημιστές του μεσαίωνα όπως Παράκελσος, Σαντιβόγκκιους, Νίκολας Φλαμέλ, Ραϊμόνδο Λούλιο κλπ μελέτησαν με βαθύ σεβασμό το Ενς Σέμινις ή ΕΡΜΗ της κρυφής φιλοσοφίας.

Αυτό το VITRIOLO είναι ένα αληθινό ελιξήριο επεξεργασμένο αριστοτεχνικά από την φύση μέσα στις σπερματοδόχους κύστεις. Σ' αυτό το ελιξήριο της παλιάς σοφίας, σ' το σπέρμα, βρίσκονται πραγματικά όλες οι δυνατότητες της ύπαρξης.

Είναι λυπηρό που πολλοί νέοι από έλλειψη αληθινού ψυχολογικού προσανατολισμού παραδίδονται στην διαστροφή του αυνανισμού ή παρεκτρέπονται αργά προς τον υποσεξουαλικό δρόμο της ομοφυλοφιλίας.

Στα παιδιά και στους νέους δίδεται διανοητική πληροφόρηση επάνω σε πολλά θέματα και τους στρέφουμε προς τον δρόμο του αθλητισμού του οποίου η κατάχρηση μειώνει την ζωή δραματικά αλλά δυστυχώς μόλις εμφανιστεί η σεξουαλική ενέργεια με την οποία αρχίζει η εφηβεία, τόσο οι γονείς στην οικογένεια όσο και οι εκπαιδευτικοί του σχολείου, βασισμένοι σ' έναν ψεύτικο πουριτανισμό και σε μια ηθική ηλίθια, αποφασίζουν να σωπάσουν εγκληματικά.

Υπάρχουν εγκληματικές σιωπές και υπάρχουν λόγια κακίας. Το να σωπαίνουμε περί το σεξουαλικό πρόβλημα είναι ένα έγκλημα. Το να μιλάμε με λάθος τρόπο για το σεξουαλικό πρόβλημα αποτελεί επίσης ένα έγκλημα.

Αν οι γονείς και οι εκπαιδευτικοί σωπαίνουν, οι σεξουαλικά διεστραμμένοι μιλούν και τα θύματα είναι οι άπειροι έφηβοι.

Αν ο έφηβος δεν μπορεί να συμβουλευτεί τους γονείς ή τους εκπαιδευτικούς, θα συμβουλευτεί τότε τους φίλους του στο σχολείο που πολύ πιθανόν να έχουν τραβήξει τον λαθεμένο δρόμο. Το αποτέλεσμα δεν αργεί πολύ καιρό και ο νέος έφηβος ακολουθώντας λαθεμένες συμβουλές παραδίδεται στο βίτσιο του αυνανισμού ή θα πάρει τον δρόμο της ομοφυλοφιλίας.

Το βίτσιο του αυνανισμού καταστρέφει εντελώς την εγκεφαλική δύναμη. Είναι αναγκαίο να γνωρίζουμε ότι υπάρχει μία εσωτερική σχέση ανάμεσα στο σπέρμα και τον εγκέφαλο. Είναι αναγκαίο να εγκεφαλοποιήσουμε το σπέρμα. Είναι αναγκαίο να σπερματοποιήσουμε τον εγκέφαλο.

Ο εγκέφαλος σπερματοποιείται μεταβάλλοντας την σεξουαλική ενέργεια, εξαγνίζοντας την, μετατρέποντας την σε εγκεφαλική δύναμη.

Η γνωστική επιστήμη μελετά σε βάθος την ενδοκρινολογία, διδάσκει μεθόδους και συστήματα για την μεταβολή των σεξουαλικών ενεργειών, αλλά αυτό είναι υπόθεση που δεν έχει θέση σε αυτό το βιβλίο. Αν ο αναγνώστης θέλει πληροφορίες σχετικά με τον Γνωστικισμό, πρέπει να μελετήσει τα βιβλία μας περί Γνωστικής και να μπει στις μελέτες μας.

Οι έφηβοι πρέπει να εξυψώσουν τις σεξουαλικές ενέργειες καλλιεργώντας την αίσθηση της αισθητικής, μαθαίνοντας μουσική, γλυπτική, ζωγραφική, πραγματοποιώντας εκδρομές στα βουνά κλπ.

Πόσα πρόσωπα, που θα μπορούσαν να ήταν όμορφα, μαραίνονται! Πόσοι εγκέφαλοι εκφυλίζονται! Όλα από έλλειψη μιας φωνής προειδοποίησης την κατάλληλη στιγμή. Το βίτσιο του αυνανισμού, τόσο σε νέους όσο και σε νέες, έχει γίνει πιο κοινό από το πλύσιμο των χεριών.

Τα τρελοκομεία είναι γεμάτα από άνδρες και γυναίκες που κατάστρεψαν τον εγκέφαλο τους με το αηδιαστικό βίτσιο του αυνανισμού.

Η κατάληξη αυτών που αυνανίζονται είναι το τρελοκομείο. Το βίτσιο της ομοφυλοφιλίας έχει σαπίσει τις ρίζες της εφήμερης και διεστραμμένης φυλής. Μοιάζει απίστευτο το ότι σε χώρες που προσποιούνται τις πολιτισμένες και με κουλτούρα, υπάρχουν ελεύθερα κινηματογράφοι όπου προβάλλονται ταινίες με ομοφυλοφιλικό θέμα.

Μοιάζει απίστευτο το ότι είναι στην Αγγλία συγκεκριμένα όπου γίνονται προσπάθειες για την νομιμοποίηση γάμων μεταξύ ομοφυλόφιλων. Στις μεγάλες μητροπόλεις του κόσμου υπάρχουν τελευταίως οίκοι ανοχής και λέσχες ομοφυλόφιλων.

Η σκοτεινή αδελφότητα των εχθρών της γυναίκας σήμερα έχει οργανώσει διεστραμμένες που τρομάζουν με την έκφυλη υποστήριξη μεταξύ τους.

Πολλούς αναγνώστες μπορεί να τους παραξενέψει υπερβολικά αυτό το «εκφυλισμένη αδελφότητα» αλλά δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι σε όλους τους καιρούς της ιστορίας υπήρξαν πάντα διάφορες αδελφότητες του εγκλήματος.

Η νοσηρή συντεχνία των εχθρών της γυναίκας είναι εκτός αμφιβολίας μια αδελφότητα του εγκλήματος.

Οι εχθροί της γυναίκας κατέχουν πάντα ή σχεδόν πάντα τις θέσεις κλειδιά μέσα στον γραφειοκρατικό μηχανισμό. Όταν ένας ομοφυλόφιλος πηγαίνει στην φυλακή, γρήγορα ελευθερώνεται εξαιτίας της επιρροής που διαθέτει στους ανθρώπους με θέσεις κλειδιά στο συνδικάτο του εγκλήματος.

Αν ένας ομοφυλόφιλος δυστυχήσει, αμέσως παίρνει βοήθεια οικονομική από όλους τους σκοτεινούς τύπους της αδελφότητας του εγκλήματος. Τα σκοτεινά μέλη του ομοφυλοφιλισμού αναγνωρίζονται μεταξύ τους από τον τρόπο που ντύνονται.

Εκπλήσσει το να μάθουμε ότι οι ομοφυλόφιλοι χρησιμοποιούν στολές, αλλά έτσι είναι. Η στολή των ομοφυλόφιλων αντιστοιχεί με την μόδα που επικρατεί. Οι

ομοφυλόφιλοι λανσάρουν μόδα. Όταν μια μόδα γίνει κοινή, τότε εκείνοι αρχίζουν άλλη. Με αυτόν τον τρόπο η στολή της αδελφότητας του εγκλήματος είναι πάντα ανανεωμένη. Όλες οι μεγάλες πόλεις του κόσμου σήμερα έχουν εκατομμύρια από ομοφυλόφιλους

Το βίτσιο της ομοφυλοφιλίας ξεκινά την πορεία της ντροπής κατά την διάρκεια της εφηβείας. Πολλά σχολεία με έφηβους αγόρια και κορίτσια είναι αληθινοί οίκοι ανοχής ομοφυλοφιλικού τύπου.

Εκατομμύρια δεσποινίδες στην εφηβεία περπατάνε αποφασιστικά για τον σκοτεινό δρόμο των εχθρών του ανθρώπου. Εκατομμύρια εφήβων θηλυκού γένους είναι ομοφυλόφιλοι. Η συντεχνία του, εγκλήματος ανάμεσα στην ομοφυλοφιλία των γυναικών είναι τόσο δυνατή όσο η συντεχνία του εγκλήματος στο ανδρικό φύλο.

Είναι επείγον να εγκαταλείψουμε ριζικά και με οριστικό τρόπο την ψεύτικη ντροπή και να μάθουμε στους εφήβους και των δυο φύλων με ειλικρίνεια όλα τα σεξουαλικά μυστήρια. Μόνο έτσι θα μπορέσουν να προχωρήσουν οι νέες γενιές από τον δρόμο της ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗΣ.

Η ΝΕΟΤΗΤΑ

Η νεότητα διαιρείται σε δυο περιόδους των επτά χρόνων η κάθε μία. Η πρώτη περίοδος αρχίζει στα 21 χρόνια της ηλικίας και τελειώνει στα 28. Η δεύτερη περίοδος αρχίζει στα 28 και τελειώνει στα 35 χρόνια. Οι βάσεις της νεότητας βρίσκονται στο σπίτι, στο σχολείο, στον δρόμο. Η νεότητα που χτίζεται επάνω στο θεμέλιο της βασικής εκπαίδευσης είναι εκ των πραγμάτων ΕΠΟΙΚΟΔΟΜΗΤΙΚΗ και ουσιαστικά καταξιωμένη.

Η νεότητα που χτίζεται επάνω σε ψεύτικα θεμέλια είναι κατά λογική συνέπεια ένας δρόμος λανθασμένος. Οι περισσότεροι άνθρωποι χρησιμοποιούν το πρώτο μέρος της ζωής τους για να κάνουν δυστυχισμένη την υπόλοιπη ζωή τους.

Οι νέοι από μια λανθασμένη αντίληψη του ψεύτικου εγωισμού, συνήθως πέφτουν στις αγκαλιές των κοινών γυναικών. Οι υπερβολές της νεότητας είναι γραμμάτια που πληρώνονται στα γεράματα με πολύ υψηλό τόκο και ημερομηνία λήξης τριάντα χρόνια αργότερα.

Χωρίς βασική εκπαίδευση η νεότητα μοιάζει με ένα διαρκές μεθύσι είναι ο πυρετός του λάθους, το ποτό και το ζωώδες πάθος. Όλα όσα πρέπει να γίνει ο άνθρωπος στην ζωή του συναντώνται σε δυναμική μορφή κατά τους πρώτους χρόνους της ύπαρξης.

Από όλες τις μεγάλες ανθρώπινες πράξεις που έχουμε υπόψη μας, τόσο σε περασμένες εποχές όσο και στην δική μας εποχή, οι περισσότερες άρχισαν πριν από τα τριάντα χρόνια.

Ο άνθρωπος που έφτασε στα τριάντα του χρόνια αισθάνεται πολλές φορές σαν να βγήκε από μια μεγάλη μάχη όπου είδε να πέφτουν πολλοί σύντροφοί του ο ένας μετά τον άλλον.

Στα τριάντα τους χρόνια οι άντρες και γυναίκες έχουν χάσει πια όλη τους την ζωντανία και τον ενθουσιασμό και αν αποτύχουν στις πρώτες τους προσπάθειες, γερμίζουν από απαισιοδοξία και εγκαταλείπουν το παιχνίδι.

Οι φαντασιώσεις της ωριμότητας διαδέχονται τις φαντασιώσεις της νεότητας. Χωρίς βασική εκπαίδευση η κληρονομιά των γερατιών είναι συνήθως η απελπισία.

Η νεότητα είναι πρόσκαιρη. Η ομορφιά είναι η λάμψη της νεότητας, αλλά είναι περαστική, δεν διαρκεί.

Η νεότητα έχει ζωντανή ευφυΐα και την κρίση αδύνατη. Είναι σπάνιοι στην ζωή οι νέοι που έχουν δυνατή κρίση και ζωντανή ευφυΐα. Χωρίς ΒΑΣΙΚΗ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ οι νέοι γίνονται εμπαθείς, πότες, απατεώνες, είρωνες, προσβλητικοί, άπληστοι, φαγάδες, ζηλιάρηδες, φονιάδες, κλέφτες, υπερήφανοι, τεμπέληδες κλπ.

Η νεότητα είναι ένας ήλιος του καλοκαιριού που γρήγορα κρύβεται. Στους νέους αρέσει να σπαταλούν τις ζωτικές αξίες της νιότης. Οι γέροι διαπράττουν το σφάλμα να εκμεταλλεύονται τους νέους και να τους οδηγούν στον πόλεμο.

Οι νέοι άνθρωποι μπορούν να μεταμορφωθούν και να μεταμορφώσουν και τον κόσμο αν προσανατολίζονται προς τον δρόμο της βασικής εκπαίδευσης. Κατά την περίοδο της νιότης μας είμαστε γεμάτοι από όνειρα που μας οδηγούν μόνο στην απογοήτευση.

Το ΕΓΩ επωφελείται από την φλόγα της νιότης για να δυναμώσει και να γίνει ισχυρό. Το εγώ θέλει να ικανοποιήσει το πάθος του με οποιοδήποτε τίμημα ακόμη και αν τα γεράματα θα είναι καταστροφικά.

Στους νέους αρέσει μόνο να παραδίδονται στην αγκαλιά της μοιχείας, του κρασιού και όλων των ειδών τις απολαύσεις. Δεν θέλουν να καταλάβουν οι νέοι ότι το να είσαι σκλάβος της απόλαυσης είναι ίδιο (ιδιότητα) των κοινών γυναικών και όχι των αληθινών ανδρών.

Καμία απόλαυση δεν διαρκεί αρκετά. Η δίψα για απολαύσεις είναι το μειονέκτημα που κάνει τα διανοητικά ΖΩΑ πιο ευκαταφρόνητα.

Ο μεγάλος ισπανόφωνος ποιητής Χόρχε Μανρίκε είπε: **«Πόσο γρήγορα φεύγει η απόλαυση, που μετά η ανάμνηση της δίνει πόνο, που κατά την γνώμη μας κάθε προηγούμενο χρόνο ήταν καλύτερα».**

Ο Αριστοτέλης μιλώντας σχετικά με την απόλαυση είπε: **«Όταν πρόκειται να δικάσουμε την απόλαυση οι άνθρωποι δεν είμαστε αμερόληπτοι δικαστές».**

Το διανοητικό ΖΩΟ ικανοποιείται δικαιώνοντας την απόλαυση. Ο Φρειδερίκος ο Μέγας δεν είχε δισταγμούς για να βεβαιώσει με έμφαση: «Η απόλαυση είναι το πιο ρεαλιστικό καλό σε αυτήν την ζωή».

Ο πιο αβάσταχτος πόνος είναι αυτός που παράγεται από την παράταση της πιο έντονης απόλαυσης. Οι διεφθαρμένοι νέοι αφθονούν σαν τα κακά χορτάρια. Το ΕΓΩ διαφθοράς πάντα δικαιολογεί την απόλαυση. Ο χρόνια διεφθαρμένος περιφρονεί το γάμο ή προτιμά να τον αναβάλλει. Είναι βαρύ το να αναβάλλεις τον γάμο με το πρόσχημα ότι θέλεις να απολαύσεις όλες τις απολαύσεις της γης.

Είναι ανόητο να στερέψεις την ζωτικότητα της νιότης και μετά να παντρευτείς. Τα θύματα μιας παρόμοιας ηλιθιότητας είναι τα παιδιά. Πολλοί άνδρες παντρεύονται γιατί έχουν κουραστεί, πολλές γυναίκες παντρεύονται από περιέργεια και το αποτέλεσμα σε παρόμοιες βλακείες είναι πάντα η απογοήτευση.

Κάθε σοφός άνθρωπος αγαπά αληθινά και με όλη του την καρδιά την γυναίκα που διάλεξε.

Πρέπει να παντρευόμαστε πάντα όταν είμαστε νέοι αν στ' αλήθεια δεν θέλουμε να έχουμε άθλια γεράματα.

Για όλα υπάρχει ο καιρός τους στην ζωή. Το να παντρευτεί ένας νέος είναι φυσιολογικό, αλλά το να παντρευτεί ένας ηλικιωμένος είναι ανοησία.

Οι νέοι πρέπει να παντρεύονται και να ξέρουν να φτιάξουν το σπιτικό τους. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι το τέρας της ζήλειας καταστρέφει τα νοικοκυριά.

Ο Σολομών είπε: «Οι ζήλιες είναι σκληρές σαν τάφος τα κάρβουνα της ζήλιας είναι πύρινα κάρβουνα».

Η φυλή των διανοητικών ΖΩΩΝ είναι ζηλιάρα σαν τους σκύλους. Οι ζήλιες είναι εντελώς ΖΩΩΔΕΙΣ. Ο άνδρας που ζηλεύει μια γυναίκα δεν ξέρει με ποιον έχει να κάνει. Είναι καλύτερα να μην την ζηλεύουμε για να ξέρουμε τι είδους γυναίκα έχουμε. Το δηλητηριασμένο ξεφωνητό μιας ζηλιάρας γυναίκας είναι πιο θανατερό από τα δόντια ενός λυσσασμένου σκύλου. Είναι λάθος να λέμε ότι όπου υπάρχει

ζήλια υπάρχει αγάπη. Οι ζήλιες ποτέ δεν δημιουργούν αγάπη η αγάπη και η ζήλια είναι ασυμβίβαστες. Η προέλευση της ζήλιας βρίσκεται στον φόβο. Το ΕΓΩ δικαιώνει την ζήλια με πολλών ειδών δικαιολογίες. Το ΕΓΩ φοβάται μήπως χάσει το αγαπημένο του πρόσωπο. Αυτός που θέλει στ' αλήθεια να διαλύσει το ΕΓΩ πρέπει να είναι πάντα διατεθειμένος να χάσει το πιο αγαπημένο για τον ίδιο.

Στην πράξη μπορέσαμε να εξακριβώσουμε μετά από παρατηρήσεις πολλών χρόνων, ότι κάθε διεφθαρμένο γεροντοπαλήκαρο μετατρέπεται σε ζηλιάρη σύζυγο.

Όλοι οι άνδρες υπήρξαν τρομερά πόρνοι.

Ο άνδρας και η γυναίκα πρέπει να είναι ενωμένοι με εθελοντικό τρόπο και από αγάπη, όμως όχι από φόβο και ζήλια.

Ο άνδρας πρέπει να είναι υπόλογος στον ΜΕΓΑΛΟ ΝΟΜΟ για την διαγωγή του και η γυναίκα για την δική της. Ο άνδρας δεν μπορεί να είναι υπόλογος για την διαγωγή της γυναίκας ούτε η γυναίκα να είναι υπόλογη για την συμπεριφορά του άνδρα της. Ο καθένας είναι υπόλογος για την ίδια του την διαγωγή και οι ζήλιες να διαλύονται. Το βασικό πρόβλημα της νεότητας είναι ο γάμος.

Η φιλάρεσκη νέα με διάφορους φίλους μένει γεροντοκόρη γιατί τόσο οι μεν όσο και οι δε απογοητεύονται απ' αυτήν.

Είναι αναγκαίο οι νέες να ξέρουν να διατηρήσουν τον αρραβωνιαστικό τους αν στ' αλήθεια θέλουν να παντρευτούν. Είναι αναγκαίο να μην μπερδεύουμε την ΑΓΑΠΗ με το ΠΑΘΟΣ. Οι νέοι ερωτευμένοι και οι νέες δεν ξέρουν να ξεχωρίσουν ανάμεσα στην αγάπη και το πάθος.

Είναι επείγον να ξέρουμε ότι το ΠΑΘΟΣ είναι ένα δηλητήριο που ξεγελά τον νου και την καρδιά.

Κάθε άνδρας παθιασμένος και κάθε γυναίκα παθιασμένη θα μπορούσαν να φθάσουν μέχρι τον όρκο με δάκρυα από αίμα ότι είναι αληθινά ερωτευμένοι.

Αφού ικανοποιηθεί το πάθος του ζώου, ο χάρτινος πύργος πέφτει. Η αποτυχία τόσων και τόσων γάμων οφείλεται στον λόγο ότι παντρεύτηκαν από ζώδες πάθος, όχι όμως από ΑΓΑΠΗ.

Το πιο σοβαρό βήμα που κάνουμε κατά την νεότητα είναι ο γάμος και στα σχολεία, λύκεια και πανεπιστήμια θα έπρεπε να προετοιμάζονται οι νέοι και νέες γι' αυτό το σημαντικό βήμα.

Είναι λυπηρό ότι πολλοί νέοι και δεσποινίδες παντρεύονται από οικονομικό συμφέρον ή από απλά κοινωνικά συμφέροντα.

Όταν ο γάμος γίνεται από ζώδες πάθος ή από κοινωνική συμφεροντολογία ή για οικονομικούς λόγους, το αποτέλεσμα είναι η αποτυχία.

Είναι πολλά τα ζευγάρια που αποτυγχάνουν στον γάμο από ασυμφωνία χαρακτήρων.

Η γυναίκα που παντρεύεται έναν νέο ζηλιάρη, οξύθυμο, νευρικό θα γίνει το θύμα ενός δημίου.

Ο άντρας, που παντρεύεται μια ζηλιάρα γυναίκα, νευρική, λυσσασμένη, είναι φανερό ότι θα περάσει την ζωή του σε μια κόλαση.

Για να υπάρχει αληθινή αγάπη ανάμεσα σε δυο ανθρώπους, είναι επείγον το να μην υπάρχει ζώδες πάθος, είναι απαραίτητο να διαλύσουμε το ΕΓΩ της ζήλιας, είναι αναγκαίο να διασπάσουμε τον θυμό, είναι βασικό να υπάρχει αφιλοκέρδεια πλήρης.

Το ΕΓΩ βλάπτει τα νοικοκυριά, ο ΕΑΥΤΟΣ μου καταστρέφει την αρμονία. Αν οι νέοι και δεσποινίδες μελετήσουν την δική μας ΒΑΣΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ και έχουν πρόθεση να διαλύσουν το ΕΓΩ, είναι ολοφάνερο ότι θα μπορέσουν να βρουν τον δρόμο του ΤΕΛΕΙΟΥ ΓΑΜΟΥ.

Μόνο διαλύοντας το ΕΓΩ θα μπορεί να υπάρχει αληθινή ευτυχία στα νοικοκυριά.

Στους νέους και δεσποινίδες που θέλουν να ευτυχήσουν στον γάμο τους, τους συνιστούμε να μελετήσουν σε βάθος την δική μας ΒΑΣΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ και να διαλύσουν το ΕΓΩ.

Πολλοί πατέρες ζηλεύουν τρομερά τις κόρες τους και δεν θέλουν να έχουν αρραβωνιαστικό. Παρόμοια τακτική είναι ανόητη κατά εκατό τοις εκατό, γιατί τα κορίτσια χρειάζονται να έχουν αρραβωνιαστικό και να παντρεύονται.

Το αποτέλεσμα παρόμοιας έλλειψης κατανόησης είναι οι αρραβωνιαστικοί στα κρυφά, στον δρόμο, με τον κίνδυνο να πέσουν στα χέρια κάποιου που θα τις αποπλανήσει.

Οι νέες πρέπει να έχουν πάντα ελευθερία να έχουν τον αρραβωνιαστικό τους, όμως δεδομένου ότι δεν έχουν ακόμα διαλύσει το ΕΓΩ, καλύτερα είναι να μην μένουν μόνες με τον αρραβωνιαστικό. Οι νέοι και δεσποινίδες πρέπει να είναι ελεύθεροι να κάνουν τις γιορτές τους στο σπίτι. Οι υγιείς ψυχαγωγίες δεν βλάπτουν κανέναν και η νεολαία χρειάζεται να έχει ψυχαγωγία. Αυτό που βλάπτει την νεολαία είναι το οινόπνευμα, το τσιγάρο, η μοιχεία, τα όργια, η αχαλίνωτη ελευθερία, τα μπαρ, τα καμπαρέ κλπ.

Οι οικογενειακές γιορτές, οι αξιοπρεπείς χοροί, η καλή μουσική, οι περίπατοι στην εξοχή κλπ, δεν μπορούν να βλάψουν κανέναν. Ο νους βλάπτει την αγάπη. Πολλοί νέοι έχασαν την ευκαιρία να κάνουν έναν γάμο με σπουδαίες γυναίκες εξαιτίας των φόβων τους για τα οικονομικά, των αναμνήσεων του χθες και του άγχους τους για το αύριο.

Ο φόβος για την ζωή, για την πείνα, για την κακομοιριά και τα μάταια σχέδια του νου μετατρέπονται στην πρωταρχική αιτία για κάθε αναβολή του γάμου.

Πολλοί είναι οι νέοι που δεν αποφασίζουν να παντρευτούν μέχρις ότου να αποκτήσουν ορισμένο ποσό χρημάτων, δικό τους σπίτι, αυτοκίνητο τελευταίο μοντέλο και χιλιάδες ανοησίες ακόμα, σαν όλα αυτά να ήταν η ευτυχία.

Είναι λυπηρό ότι αυτό το είδος ανδρών χάνουν ωραίες ευκαιρίες για γάμο εξαιτίας του φόβου της ζωής, του θανάτου, για το τι θα πουν οι άλλοι κλπ.

Παρόμοιο είδος ανδρών μένουν γεροντοπαλλήκαρα για όλη τους την ζωή ή παντρεύονται όταν είναι πάρα πολύ αργά, όταν πια δεν τους μένει χρόνος να κάνουν μια οικογένεια και να μορφώσουν τα παιδιά τους.

Στην πραγματικότητα όλα όσα χρειάζεται ένας άνδρας για να συντηρήσει την γυναίκα του και τα παιδιά τους είναι να έχει ένα επάγγελμα ή μια ταπεινή τέχνη, αυτό είναι όλο.

Πολλές νέες μένουν γεροντοκόρες γιατί διαλέγουν σύζυγο. Οι υπολογίστριες γυναίκες, συμφεροντολόγες, εγωίστριες, μένουν γεροντοκόρες ή αποτυγχάνουν παταγωδώς στον γάμο τους.

Είναι αναγκαίο να καταλάβουν οι νέες ότι όλοι οι άνδρες απογοητεύονται από μια γυναίκα συμφεροντολόγα, υπολογίστρια και εγωίστρια. Πολλές γυναίκες νέες με πόθο να ψαρέψουν σύζυγο βάζονται στο πρόσωπο με τρόπο υπερβολικό, βγάζουν τα φρύδια, φουντώνουν τα μαλλιά τους, βάζουν περούκες και βλεφαρίδες ψεύτικες. Αυτές οι γυναίκες δεν καταλαβαίνουν την ανδρική ψυχολογία. Ο άνδρας από φύση απεχθάνεται τις βαμμένες κούκλες και θαυμάζει την ομορφιά που είναι φυσική και το αυθόρμητο χαμόγελο. Ο άνδρας θέλει να βλέπει στην γυναίκα την ειλικρίνεια, την απλότητα, την αληθινή και αφιλοκερδή αγάπη, την φυσική της αθωότητα. Οι δεσποινίδες που θέλουν να παντρευτούν χρειάζονται να καταλάβουν σε βάθος την ψυχολογία του ανδρικού φύλου.

Η ΑΓΑΠΗ είναι το ΖΟΥΜΙ της σοφίας. Η αγάπη τρέφεται με την αγάπη. Η φλόγα της παντοτινής νιότης είναι η αγάπη.

Η ΩΡΙΜΗ ΗΛΙΚΙΑ

Η ώριμη ηλικία αρχίζει από τα τριάντα πέντε και τελειώνει στα πενήντα έξι. Ο άνδρας της ώριμης ηλικίας πρέπει να ξέρει να κυβερνά το σπίτι του και να προσανατολίζει τα παιδιά του. Στην κανονική ζωή κάθε άνδρας της ώριμης ηλικίας είναι αρχηγός της οικογένειας. Ο άνδρας που δεν έχει κάνει το νοικοκυριό του και δεν έχει βρει την τύχη του στην διάρκεια της νεότητας του και της ώριμης ηλικίας του, δεν θα μπορεί να το κάνει πια. Είναι εκ των πραγμάτων μια αποτυχία. Εκείνοι που προσπαθούν να κάνουν νοικοκυριό και προκοπή στα γεράματα είναι στ' αλήθεια άξιοι για λύπη.

Το ΕΓΩ της απληστίας φτάνει στα άκρα και θέλει να μαζέψει περιουσίες. Το ανθρώπινο ον χρειάζεται ψωμί, ρούχα και στέγη. Είναι αναγκαίο να έχεις ψωμί, ένα δικό σου σπίτι, ρούχα, φορεσιές, παλτά για να σκεπάζεις το σώμα, αλλά δεν χρειάζεται να συγκεντρώνεις μεγάλα ποσά χρημάτων για να μπορέσεις να ζήσεις. Εμείς δεν υποστηρίζουμε τον πλούτο ούτε την μιζέρια: και τα δύο άκρα είναι καταδικαστέα.

Πολλοί είναι αυτοί που κυλιούνται στην λάσπη της κακομοιριάς και επίσης είναι αρκετοί που κυλιούνται στο βούρκο του πλούτου.

Είναι αναγκαίο να κατέχεις μια μέτρια περιουσία δηλαδή, ένα όμορφο σπίτι με ωραίο κήπο, μία σίγουρη πηγή εισοδήματος, να είσαι πάντα εμφανίσιμος και να μην πεινάς. Αυτό είναι το κανονικό για κάθε ανθρώπινο ον. Η κακομοιριά, η πείνα, οι αρρώστιες και η άγνοια δεν πρέπει να υπάρχουν ποτέ σε καμιά χώρα, που καυχιέται για μορφωμένη και πολιτισμένη. Ακόμη η δημοκρατία δεν υπάρχει αλλά χρειαζόμαστε να την δημιουργήσουμε.

Όσο υπάρχει έστω και ένας πολίτης χωρίς ψωμί, ρούχα, και κατάλυμα η δημοκρατία πρακτικά δεν είναι παρά ένα ωραίο ιδανικό.

Οι αρχηγοί των οικογενειών πρέπει να δείχνουν κατανόηση, να είναι έξυπνοι, ποτέ να μην πίνουν κρασί, να μην είναι λαίμαργοι, μεθύστακες, τύραννοι κλπ.

Κάθε ώριμος άνδρας ξέρει από ίδια πείρα ότι τα παιδιά μιμούνται το παράδειγμα του και αν αυτό είναι λαθεμένο, θα σημαδέψει στους απογόνους του τον παράλογο προσανατολισμό του.

Είναι αληθινά ηλίθιο το να έχει διάφορες γυναίκες ο ώριμος άντρας και να ζει με μεθύσια, πολυφαγία, όργια κλπ. Τον ώριμο άντρα τον βαραίνει η ευθύνη όλης της οικογένειας και είναι φανερό ότι αν πάρει λάθος δρόμο, θα φέρει περισσότερη ακαταστασία, σύγχυση και πίκρα στον κόσμο.

Ο πατέρας και η μητέρα πρέπει να καταλάβουν την διαφορά ανάμεσα στα δύο φύλα. Είναι ανόητο τα κορίτσια να σπουδάζουν φυσική, χημεία, άλγεβρα κλπ. Ο εγκέφαλος της γυναίκας είναι διαφορετικός από του άντρα, αυτά τα μαθήματα είναι πολύ κατάλληλα για το αρσενικό φύλο αλλά είναι άχρηστα και μέχρι βλαβερά για τον γυναικείο εγκέφαλο.

Είναι αναγκαίο το ότι οι πατέρες και μητέρες στην οικογένεια να παλεύουν με όλη τους την καρδιά για να προωθήσουν μια ζωτική αλλαγή σε όλα τα επίπεδα σχολικών σπουδών.

Η γυναίκα πρέπει να μάθει να διαβάζει, να γράφει, να παίζει πιάνο, να υφαίνει, να κεντά και γενικά όλες τις γυναικείες δουλειές. Η γυναίκα πρέπει να προετοιμαστεί από τα ίδια τα θρανία του σχολείου για την υπέροχη αποστολή που της αντιστοιχεί σαν ΜΗΤΕΡΑ και σαν σύζυγος.

Είναι ανόητο να βλέπεις τον εγκέφαλο των γυναικών με πολύπλοκες και δύσκολες σπουδές κατάλληλες για τον ανδρικό εγκέφαλο. Είναι αναγκαίο ότι τόσο οι πατέρες της οικογένειας όσο και οι εκπαιδευτικοί του σχολείου, λυκείου ή πανεπιστημίου να ασχολούνται περισσότερο με το να φέρουν την γυναίκα στην θηλυκότητα που της αντιστοιχεί. Είναι κουτό το να στρατεύεις τις γυναίκες, να τις υποχρεώνεις να βαδίζουν με σημαίες και τύμπανα στους δρόμους των πόλεων σαν να ήταν άνδρες.

Η γυναίκα πρέπει να είναι θηλυκιά και ο άνδρας να είναι πολύ αρσενικός.

Το ενδιάμεσο φύλο, η ομοφυλοφιλία, είναι το προϊόν του εκφυλισμού και της βαρβαρότητας.

Οι δεσποινίδες που αφιερώνουν την ζωή τους σε μακρές και δύσκολες σπουδές γερνούν και κανείς δεν τις παντρεύεται.

Στη μοντέρνα ζωή είναι συμφέρον οι γυναίκες να κάνουν σύντομες καριέρες; αισθητικός, δακτυλογράφος, στενογράφος, ράφτρα, παιδαγωγός κλπ.

Κανονικά η γυναίκα πρέπει να είναι αφοσιωμένη αποκλειστικά στην ζωή του νοικοκυριού. Όμως εξαιτίας της σκληρότητας της εποχής που ζούμε, η γυναίκα χρειάζεται να εργαστεί για να τρώει και να ζήσει. Το να εργάζεται έξω από το σπίτι είναι σκληρότητα της χειρίστης μορφής.

Ο σύγχρονος άνδρας εκφυλισμένος έχει δημιουργήσει μια ψεύτικη τάξη πραγμάτων και έχει κάνει την γυναίκα να χάσει την θηλυκότητά της, την έβγαλε από το σπίτι της και την μετέτρεψε σε σκλάβο.

Η γυναίκα που έγινε «αρσενικοθήλυκη» με ανδρική νοοτροπία, που καπνίζει τσιγάρα και διαβάζει εφημερίδα, μισόγυμνη με την φούστα επάνω από τα γόνατα ή παίζοντας κούμ-κάν, είναι το αποτέλεσμα των εκφυλισμένων ανδρών αυτής της εποχής, το κοινωνικό βίτσιο ενός πολιτισμού που αγωνιά.

Η γυναίκα που είναι μοντέρνα κατάσκοπος, η γιατρίνα που παίρνει ναρκωτικά, η γυναίκα πρωταθλήτρια στα σπορ, αλκοολική, εκφυλισμένη, που αρνείται το στήθος της στα παιδιά της για να μην χάσει την ομορφιά της, είναι το αποβλητέο σύμπτωμα ενός λανθασμένου πολιτισμού.

Έφθασε η ώρα για να οργανωθεί ο στρατός για την παγκόσμια σωτηρία με άνδρες και γυναίκες καλής θέλησης που να είναι διατεθειμένοι στ' αλήθεια να παλέψουν ενάντια στην πλαστή αυτή τάξη πραγμάτων.

Έχει φθάσει η ώρα να εγκαταστήσουμε στον κόσμο ένα νέο πολιτισμό, ένα νέο τρόπο μόρφωσης.

Η γυναίκα είναι ο θεμέλιος λίθος του νοικοκυριού και αν αυτή η πέτρα είναι κακοκατεργασμένη, γεμάτη από αγριάδες και παραμορφώσεις κάθε είδους, το αποτέλεσμα της κοινωνικής ζωής θα είναι η καταστροφή.

Ο άνδρας είναι διαφορετικός, αλλιώτικος και γι' αυτό μπορεί να έχει την πολυτέλεια να σπουδάσει ιατρική, φυσική, χημεία, μαθηματικά, δίκαιο, μηχανολογία, αστρονομία κλπ.

Μια στρατιωτική σχολή για άνδρες δεν είναι ανοησία, αλλά μια στρατιωτική σχολή για γυναίκες εκτός του ότι είναι ανόητο είναι και τρομερά γελοίο.

Είναι αηδιαστικό να βλέπεις τις μέλλουσες συζύγους, τις μέλλουσες μητέρες που θα πρέπει να έχουν το μωρό τους στο στήθος να βαδίζουν σαν άντρες στους δρόμους της πόλης.

Αυτό όχι μόνο δείχνει χάσιμο της θηλυκότητας στο φύλο αλλά ακόμα βάζει το δάχτυλο στην πληγή δείχνοντας το χάσιμο του ανδρισμού του άνδρα. Ο άνδρας, άνδρας αληθινός, ο άνδρας ο πολύ αρσενικός δεν μπορεί ποτέ να παραδεχτεί μια στρατιωτική παρέλαση γυναικών. Η αρσενική λεπτολογία, η ψυχολογική ιδιοσυγκρασία του αρσενικού, η σκέψη του άνδρα αισθάνεται αληθινή αηδία από

αυτού του είδους τα θεάματα, που δείχνουν μέχρι κορεσμού τον ανθρώπινο εκφυλισμό.

Χρειαζόμαστε η γυναίκα να γυρίσει στο νοικοκυριό της, στην θηλυκότητά της στην φυσική της ομορφιά, στην πρωτόγονη αθωότητά της, και στην αληθινή της απλότητα. Χρειαζόμαστε να τελειώσουμε με όλη αυτή την κατάσταση πραγμάτων και να εγκαταστήσουμε επάνω στην Γη έναν νέο πολιτισμό με νέα δομή.

Οι γονείς και οι εκπαιδευτικοί πρέπει να ξέρουν να μεγαλώσουν τις νέες γενιές με πραγματική σοφία και αγάπη.

Τα αρσενικά παιδιά όχι μόνο πρέπει να πάρουν διανοητική πληροφόρηση και να μάθουν μια τέχνη ή να γίνουν επαγγελματίες. Είναι αναγκαίο τα αγόρια να γνωρίζουν το αίσθημα της υπευθυνότητας και να βαδίσουν στο δρόμο της ευθύτητας και της συνειδητής αγάπης.

Επάνω στους ώμους του ώριμου άνδρα βαραίνει η ευθύνη μιας συζύγου, μερικών αγοριών και μερικών κοριτσιών.

Ο ώριμος άνδρας με υψηλή αίσθηση υπευθυνότητας, σοβαρός, εγκρατής, με αρετές, σταθερός κλπ, είναι σεβαστός από την οικογένεια του και από όλους τους συνανθρώπους του.

Ο ώριμος άνδρας που σκανδαλίζει τον κόσμο με τις μοιχείες του, πορνείες, προβλήματα, αδικίες κάθε μορφής γίνεται αντιπαθής από όλους τους ανθρώπους και όχι μόνο υποφέρει ο ίδιος αλλά επίσης πικραίνει την οικογένεια του και φέρνει πόνο και σύγχυση σ' όλον τον κόσμο.

Είναι αναγκαίο για τον ώριμο άνδρα να ξέρει να ζει στην εποχή του σωστά. Είναι επείγον για τον ώριμο άνδρα να καταλάβει ότι η νεότητα πέρασε πια.

Είναι γελοίο το να θέλεις στην ωριμότητα να επαναλάβεις τα ίδια δράματα και σκηνές της νεότητας. Κάθε εποχή της ζωής έχει την ομορφιά της και πρέπει να ξέρεις να την ζεις.

Ο ώριμος άνδρας πρέπει να εργάζεται εντατικά πριν φτάσουν τα γεράματα έτσι όπως το μερμήγκι εργάζεται προβλεπτικά κουβαλώντας φύλλα για την φωλιά του πριν έρθει ο σκληρός χειμώνας, το ίδιο πρέπει να κάνει με ταχύτητα και προβλεπτικότητα ο ώριμος άνδρας.

Πολλοί νέοι άνδρες σπαταλούν απερίσκεπτα όλες τους τις ζωτικές αξίες και όταν φτάσουν στην ωριμότητα είναι άσχημοι, τρομακτικοί, κακόμοιροι, αποτυχημένοι. Είναι αληθινά γελοίο να βλέπεις πολλούς ώριμους άνδρες να επαναλαμβάνουν τις ανοησίες της νεότητας τους, χωρίς να καταλαβαίνουν ότι τώρα έγιναν φρικιαστικοί και ότι η νεότητα έφυγε.

Μια από τις μεγαλύτερες μάστιγες αυτού του πολιτισμού που αγωνιά, είναι το βίτσιο του οινοπνεύματος. Στην περίοδο της νεότητας πολλοί παραδίνονται στο ποτό και όταν φτάσει η ωριμότητα δεν έχουν κάνει σπιτικό, δεν έχουν κάνει περιουσία, δεν έχουν ένα προσοδοφόρο επάγγελμα, ζουν από μπαρ σε μπαρ ζητιανεύοντας ποτό, τρομερά φρικιαστικοί, αηδιαστικοί και μίζεροι. Οι αρχηγοί οικογένειας και οι εκπαιδευτικοί πρέπει να προσέξουν ειδικά τους νέους προσανατολίζοντας τους σωστά με την πρόθεση να κάνουν ένα καλύτερο κόσμο.

ΤΑ ΓΕΡΑΜΑΤΑ

Τα πρώτα σαράντα χρόνια της ζωής μας δίνουν το βιβλίο, τα επόμενα τριάντα χρόνια το σχόλιο.

Στα είκοσι χρόνια ένας άνδρας είναι ένα παγώνι, στα τριάντα λιοντάρι, στα σαράντα μια καμήλα, στα πενήντα ένα φίδι, εξήντα ένας σκύλος, στα εβδομήντα ένας πίθηκος και στα εβδομήντα μονάχα μια φωνή και μια σκιά.

Ο χρόνος αποκαλύπτει τα πάντα: είναι ένας τσαρλατάνος πολύ ενδιαφέρων που μιλά από μόνος του ακόμη και όταν δεν ρωτάει κανείς.

Δεν υπάρχει τίποτα φτιαγμένο από τα χέρια του φτωχού ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΟΥ ΖΩΟΥ κατά λάθος ονομαζόμενου άνθρωπος, που αργά ή γρήγορα να μην το καταστρέφει ο χρόνος.

«FUGIT IREPARABILE TEMPUS», ο χρόνος που φεύγει δεν επιστρέφει.

Ο χρόνος βγάζει στο φως της δημοσιότητας αυτό που τώρα είναι κρυμμένο και κουκουλώνει και κρύβει όλα όσα αυτή την στιγμή λάμπουν αστραφτερά.

Τα γεράματα είναι όπως η αγάπη, δεν μπορούν να κρυφτούν παρόλο που μεταμφιέζονται με τα ρούχα της νεότητας. Τα γεράματα καταρρίπτουν την υπερηφάνεια των ανδρών και τους ταπεινώνουν, αλλά άλλο είναι να είσαι ταπεινός και άλλο πράγμα να πέφτεις ταπεινωμένος.

Όταν ο θάνατος πλησιάζει, οι γέροι απογοητευμένοι από την ζωή, βρίσκουν ότι τα γεράματα δεν είναι πια ένα φορτίο.

Όλοι οι άνδρες αγκαλιάζουν την ελπίδα ότι θα ζήσουν μακρά ζωή και θα φτάσουν να γίνουν γέροι και εντούτοις τα γεράματα τους τρομάζουν.

Τα γεράματα αρχίζουν στα πενήντα έξι χρόνια και προχωρούν κατά επταετείς περιόδους που μας οδηγούν στην κατάπτωση και τον θάνατο.

Η μεγαλύτερη τραγωδία των γέρων ξεκινά όχι από το ίδιο το γεγονός ότι είναι γέροι, αλλά από την ανοησία ότι δεν θέλουν να αναγνωρίσουν ότι είναι και από την βλακεία να νομίζουν ότι είναι νέοι, λες και τα γεράματα να ήταν ένα έγκλημα.

Το καλύτερο που έχουν τα γεράματα είναι ότι κάποιος βρίσκεται πολύ κοντά στην άκρη.

Το ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟ ΕΓΩ, το Ο ΕΑΥΤΟΣ ΜΟΥ δεν καλυτερεύει με τα χρόνια και την πείρα. Μπερδεύεται, γίνεται πιο δύσκολο, περίπλοκο, γι' αυτό λέει ο λαός: «Χαρακτήρα και παρουσιαστικό μαζί μέχρι τον τάφο».

Το Ψυχολογικό Εγώ των γέρο-δύσκολων **παρηγορείται μόνο του δίνοντας ωραίες συμβουλές εξαιτίας της ανικανότητας του να δώσει κακά παραδείγματα.**

Οι γέροι ξέρουν πολύ καλά ότι τα γεράματα είναι ένας τρομακτικός τύραννος που τους απαγορεύει με ποινή θανάτου να απολαύσουν τις χαρές της τρελής νεότητας και προτιμούν να παρηγορούνται μόνοι τους δίνοντας ωραίες συμβουλές. Το ΕΓΩ κρύβει το ΕΓΩ, το ΕΓΩ εξαφανίζει ένα μέρος του εαυτού του και όλα περιβάλλονται με υπέροχες φράσεις και όμορφες συμβουλές.

ΕΝΑ μέρος του ΕΑΥΤΟΥ ΜΟΥ κρύβει άλλο μέρος του ΕΑΥΤΟΥ ΜΟΥ. Το ΕΓΩ κρύβει ό,τι δεν το συμφέρει.

Είναι απόλυτα αποδεδειγμένο από παρατηρήσεις και πείρα ότι όταν τα βίτσια μας εγκαταλείπουν μας ευχαριστεί να σκεπτόμαστε ότι εμείς είμαστε αυτοί που τα εγκαταλείψαμε.

Η καρδιά του ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΟΥ ΖΩΟΥ δεν γίνεται καλύτερη με τα χρόνια, αλλά χειρότερη, πάντα γίνεται πέτρα, και αν στα νιάτα μας υπήρξαμε άπληστοι, ψεύτες, παλιοχαρακτήρες, στα γεράματα θα είμαστε πολύ χειρότεροι.

Οι γέροι ζουν στο παρελθόν, οι γέροι είναι το αποτέλεσμα πολλών χθες, οι υπερήλικες αγνοούν εντελώς την στιγμή που ζούμε, οι γέροι είναι συσσωρευμένη μνήμη.

Ο μόνος τρόπος να φτάσουμε στα τέλεια γεράματα είναι διαλύοντας το ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟ ΕΓΩ, Όταν μάθουμε να πεθαίνουμε από στιγμή σε στιγμή, φθάνουμε στα υπέροχα γεράματα.

Τα γεράματα δίνουν μια μεγάλη αίσθηση γαλήνης και ελευθερίας σ' αυτούς που διέλυσαν πια το ΕΓΩ.

Όταν τα πάθη έχουν πεθάνει με τρόπο ριζικό, ολοκληρωτικό και τελειωτικό, μένει κάποιος ελεύθερος όχι από ένα αφεντικό μόνο, αλλά από πολλά αφεντικά.

Είναι πολύ δύσκολο να βρεις στην ζωή γέρους αθώους που να μην έχουν πια ούτε καν αγνάρια του ΕΓΩ, αυτό το είδος των γέρων είναι άπειρα ευτυχισμένοι και ζουν στιγμή με στιγμή.

Ο άνθρωπος που ρυτίδιασε στην ΣΟΦΙΑ, ο γέρος στην γνώση, ο κύριος της αγάπης γίνεται εκ των πραγμάτων ο φωτεινός φάρος που οδηγεί με σοφία το ρεύμα των αμέτρητων αιώνων.

Στον κόσμο έχουν υπάρξει και υπάρχουν ακόμα μερικοί ΓΕΡΟΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ που δεν έχουν ούτε καν τα τελευταία υπολείμματα του ΕΓΩ. Αυτοί οι ΓΝΩΣΤΙΚΟΙ ΑΡΗΑΤ είναι τόσο εξωτικοί και θεϊκοί όπως το λουλούδι του λωτού.

Ο αξιοσέβαστος γέρος Δάσκαλος που έχει διαλύσει το πολλαπλό εγώ, κατά ριζική και καθοριστική μορφή, είναι η τέλεια έκφραση της τέλει σοφίας, της θεϊκής αγάπης και της άφατης εξουσίας.

Ο ΓΕΡΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ που πια δεν έχει το ΕΓΩ, είναι εκ των πραγμάτων η πλήρης εκδήλωση του θεϊκού ΕΙΝΑΙ.

Αυτοί οι ΥΠΕΡΟΧΟΙ ΓΕΡΟΝΤΕΣ, αυτοί οι ΓΝΩΣΤΙΚΟΙ ΑΡΗΑΤ έχουν φωτίσει τον κόσμο από τους αρχαίους καιρούς. Ας θυμηθούμε τους ΒΟΥΔΑ, ΜΩΥΣΗ, ΕΡΜΗ, ΡΑΜΑΚΡΙΣΝΑ, ΔΑΝΙΗΛ, τον ΑΓΙΟ ΛΑΜΑ κλπ.

Οι εκπαιδευτικοί των σχολείων, λυκείων και πανεπιστημίων, οι γυναίκες εκπαιδευτικοί, οι γονείς, πρέπει να διδάξουν στις νέες γενιές να σέβονται και να τιμούν τους γέροντες.

ΕΚΕΙΝΟ που δεν έχει όνομα, ΑΥΤΟ που είναι θεϊκό, ΑΥΤΟ που είναι το ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ έχει τρεις μορφές: ΣΟΦΙΑ, ΑΓΑΠΗ, ΛΟΓΟ.

Το θεϊκό σαν ΠΑΤΕΡΑΣ είναι η ΚΟΣΜΙΚΗ ΣΟΦΙΑ, σαν ΜΗΤΕΡΑ είναι η ΑΠΕΙΡΗ ΑΓΑΠΗ, σαν ΓΙΟΣ είναι ο ΛΟΓΟΣ.

Στον πατέρα της οικογένειας υπάρχει το σύμβολο της σοφίας. Στην μητέρα του σπιτικού υπάρχει η ΑΓΑΠΗ. Τα παιδιά συμβολίζουν τον λόγο.

Ο γέροντας πατέρας αξίζει όλη την συμπαράσταση των παιδιών. Ο γέρος πια πατέρας δεν μπορεί να εργαστεί και είναι δίκαιο να τον συντηρούν και σέβονται τα παιδιά.

Η λατρεμένη μάνα γριά πλέον, δεν μπορεί να εργαστεί και γι' αυτό είναι αναγκαίο οι γιοι και οι κόρες να την φροντίζουν και να την αγαπούν και να κάνουν αυτή την αγάπη θρησκεία.

Αυτός που δεν ξέρει να αγαπά τον πατέρα του, αυτός που δεν ξέρει να ΛΑΤΡΕΥΕΙ την ΜΗΤΕΡΑ του, προχωρά στον δρόμο του αριστερού χεριού, από τον δρόμο του λάθους.

Τα παιδιά δεν έχουν δικαίωμα να κρίνουν τους γονείς. Κανείς δεν είναι τέλειος σ' αυτόν τον κόσμο και αυτοί που δεν έχουν ορισμένα ελαττώματα προς μια κατεύθυνση, τα έχουν προς άλλη. Όλοι έχουμε κοπέ από το ίδιο ψαλίδι.

Μερικοί υπο-εκτιμούν την ΠΑΤΡΙΚΗ ΑΓΑΠΗ, άλλοι γελούν για την ΠΑΤΡΙΚΗ ΑΓΑΠΗ. Όσοι συμπεριφέρονται έτσι στην ζωή ούτε καν έχουν μπει στον δρόμο που οδηγεί **σε αυτό που δεν έχει όνομα**. Ο αχάριστος γιος που περιφρονεί τον πατέρα του και ξεχνά την μάνα του είναι πραγματικά ο αληθινός διεστραμμένος που περιφρονεί ο,τιδήποτε είναι θεϊκό.

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ Συνείδησης δεν σημαίνει ΑΧΑΡΙΣΤΙΑ, να ξεχνάμε τον πατέρα, να υποτιμάμε την μητέρα την λατρεμένη. Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ Συνείδησης είναι ΣΟΦΙΑ, ΑΓΑΠΗ και ΤΕΛΕΙΑ ΔΥΝΑΜΗ.

Στον πατέρα υπάρχει το σύμβολο της σοφίας και στην μητέρα βρίσκεται η ζωντανή πηγή της ΑΓΑΠΗΣ που χωρίς αυτήν την αγνότατη ουσία είναι πραγματικά αδύνατον να κατορθώσεις τις πιο υψηλές **Εσωτερικές Αυτοπραγματοποιήσεις**.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ

Είναι επείγον να καταλάβουμε σε βάθος και σε όλα τα πεδία του νου από που πραγματικά είναι ο ίδιος ο ΘΑΝΑΤΟΣ.

Μόνο έτσι είναι δυνατόν να καταλάβουμε αληθινά με ολοκληρωτική μορφή αυτό που είναι αθανασία.

Το να δούμε το ανθρώπινο σώμα ενός αγαπημένου προσώπου βαλμένο μέσα στο φέρετρο, δεν σημαίνει ότι έχουμε καταλάβει το μυστήριο του θανάτου.

Η Αλήθεια είναι το άγνωστο από στιγμή σε στιγμή,

Η Αλήθεια για τον θάνατο δεν μπορεί να είναι μια εξαίρεση.

ΤΟ ΕΓΩ θέλει πάντα, όπως είναι φυσικό, μια εξασφάλιση θανάτου, μια επιπρόσθετη εγγύηση, κάποια αρχή που να αναλάβει να μας εξασφαλίσει μια καλή θέση και οποιοδήποτε είδος αθανασίας πιο πέρα από τον τρομακτικό τάφο.

Ο εαυτός μου δεν έχει πολλή όρεξη να πεθάνει. Το εγώ θέλει να συνεχίσει να ζει. Το Εγώ φοβάται πολύ τον θάνατο.

Η αλήθεια δεν είναι υπόθεση να πιστεύεις ή να αμφιβάλλεις.

Η αλήθεια δεν έχει τίποτα να δει με την πεποίθηση ούτε με τον σκεπτικισμό. Η αλήθεια, δεν είναι θέμα ιδεών, θεωριών, γνωμών, αντιλήψεων, προκαταλήψεων, υποθέσεων, προϋδεών, βεβαιώσεων, διαπραγματεύσεων κλπ. Η αλήθεια πάνω στο μυστήριο του θανάτου δεν είναι μια εξαίρεση. Η αλήθεια για το μυστήριο του θανάτου μπορεί να γίνει γνωστή μόνο δια μέσου της άμεσης εμπειρίας.

Είναι αδύνατον να μεταδώσεις την ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ εμπειρία του θανάτου σε αυτόν που δεν τον γνωρίζει.

Οποιοσδήποτε ποιητής μπορεί να γράψει όμορφα βιβλία για την ΑΓΑΠΗ, όμως είναι αδύνατον να μεταδώσεις την ΑΛΗΘΕΙΑ για την ΑΓΑΠΗ σε άτομα που δεν την έχουν δοκιμάσει ποτέ.

Με παρόμοιο τρόπο λέμε ότι είναι αδύνατον να μεταδώσουμε την αλήθεια για τον θάνατο σε άτομα που δεν τον έχουν δοκιμάσει. Αυτός που θέλει να ξέρει την αλήθεια για τον θάνατο πρέπει να ψάξει, να πειραματιστεί από μόνος του, να ερευνησει όπως είναι πρέπει. Μόνο έτσι μπορούμε να ανακαλύψουμε την βαθιά σημασία του θανάτου.

Η παρατήρηση και η εμπειρία πολλών χρόνων μας επέτρεψαν να καταλάβουμε ότι τους ανθρώπους δεν τους ενδιαφέρει πραγματικά να καταλάβουν την βαθιά σημασία του θανάτου. Το μόνο που πραγματικά ενδιαφέρει τους ανθρώπους είναι να συνεχίσουν στο πιο πέρα και αυτό είναι όλο.

Πολλοί άνθρωποι επιθυμούν να συνεχίσουν δια μέσου των υλιστικών αγαθών, του γοήτρου, της οικογένειας, των πιστεύω, των ιδεών, των παιδιών κλπ, και όταν καταλάβουν ότι οποιαδήποτε συνέχιση ψυχολογική είναι μάταιη, περαστική, εφήμερη, άστατη, τότε αισθανόμενοι ανασφάλεια, αβέβαιοι, τρομάζουν, γεμίζουν από ατέλειωτο τρόπο.

Δεν θέλουν να καταλάβουν οι φτωχοί άνθρωποι, δεν θέλουν να κατανοήσουν οτιδήποτε εξακολουθεί να ξετυλίγεται στον χρόνο. Δεν θέλουν να καταλάβουν οι φτωχοί άνθρωποι πως οτιδήποτε εξακολουθεί, καταπέφτει με τον χρόνο.

Δεν θέλουν να καταλάβουν οι φτωχοί άνθρωποι ότι οτιδήποτε εξακολουθεί γίνεται μηχανικό, ρουτίνα, βαρετό.

Είναι επείγον, είναι αναγκαίο, είναι απαραίτητο, να γίνουμε απόλυτο συνειδητοί για το βαθύ νόημα του θανάτου. Μόνο έτσι εξαφανίζεται ο φόβος του να πάψουμε να υπάρχουμε.

Παρατηρώντας προσεκτικά την ανθρωπότητα, μπορούμε να διαπιστώσουμε ότι ο νους βρίσκεται πάντα εγκλωβισμένος στο γνωστό και θέλει αυτό που είναι γνωστό να συνεχίσει πιο πέρα από τον τάφο.

Ο νους που είναι εγκλωβισμένος στο γνωστό ποτέ δεν μπορεί να δοκιμάσει το άγνωστο, το πραγματικό, το αληθινό.

Μόνο σπάζοντας το μπουκάλι του χρόνου μέσω του σωστού διαλογισμού, μπορούμε να πειραματιζόμαστε το ΑΙΩΝΙΟ, το ΑΧΡΟΝΟ, το ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ.

Αυτοί που θέλουν να συνεχίσουν φοβούνται τον θάνατο και τα πιστεύω τους και οι θεωρίες τους χρησιμεύουν μόνο για ναρκωτικό.

Ο θάνατος από μόνος του δεν έχει τίποτα το τρομερό, είναι κάτι πολύ όμορφο, υπέροχο, άφατο. Όμως ο νους εγκλωβισμένος στο γνωστό κινείται μόνο μέσα στο φαύλο κύκλο που πηγαίνει από την πεποίθηση στον σκεπτικισμό. Όταν γίνουμε πραγματικά απόλυτα συνειδητοί στο βαθύ νόημα του θανάτου, θα ανακαλύψουμε τότε από μόνοι μας μέσω της άμεσης εμπειρίας, ότι η Ζωή και ο θάνατος αποτελούν ένα σύνολο, μια ενότητα.

Ο θάνατος είναι η αποθήκη της Ζωής. Ο δρόμος της Ζωής είναι σχηματισμένος από τα χνάρια των οπλών του αλόγου του θανάτου.

Η Ζωή είναι ενέργεια καθορισμένη και καθοριστική. Από την γέννηση μέχρι τον θάνατο διατρέχουν τον ανθρώπινο οργανισμό διάφορες μορφές ενέργειας.

Στο μοναδικό τύπο ενέργειας που ο ανθρώπινος οργανισμός δεν μπορεί να αντισταθεί είναι ο ΚΕΡΑΥΝΟΣ του ΘΑΝΑΤΟΥ.

Αυτός ο κεραυνός εμπεριέχει μια υπερβολικά υψηλή ηλεκτρική τάση. Ο ανθρώπινος οργανισμός δεν μπορεί να αντέξει παρόμοια τάση. Έτσι όπως ένας κεραυνός μπορεί να διαλύσει ένα δέντρο, το ίδιο και ο κεραυνός του θανάτου περνώντας από τον οργανισμό του ανθρώπου τον καταστρέφει αναπόφευκτα.

Ο κεραυνός του θανάτου συνδέει το φαινόμενο θάνατος με το φαινόμενο γέννηση.

Ο κεραυνός του θανάτου δημιουργεί ηλεκτρικές τάσεις πολύ εσωτερικές και κάποια νότα κλειδί που έχει την καθοριστική δύναμη να συνδυάζει τα ΓΟΝΙΔΙΑ μέσα στο ωάριο που γονιμοποιεί.

Ο κεραυνός του θανάτου αποσυνθέτει τον ανθρώπινο οργανισμό στα βασικά του στοιχεία.

Το ΕΓΩ ενεργητικό συνεχίζεται δυστυχώς στους απογόνους μας. Αυτό που είναι η ΑΛΗΘΕΙΑ επί του θανάτου, αυτό που είναι μεσοδιάστημα ανάμεσα σε θάνατο και σε σύλληψη είναι κάτι που δεν ανήκει στο χρόνο και που μόνο μέσω της επιστήμης του διαλογισμού μπορούμε να πειραματιστούμε.

Οι εκπαιδευτικοί των σχολείων, λυκείων και πανεπιστημίων πρέπει να διδάξουν στους μαθητές τους και μαθήτριες τον δρόμο που οδηγεί στην πείρα του ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΥ, του ΑΛΗΘΙΝΟΥ.

ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΥ

Στο επίσημο κατώφλι του ναού των Δελφών βρισκόταν μια ιερή επιγραφή σκαλισμένη πάνω στην ζωντανή πέτρα, που έλεγε: **«ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ. Γνώρισε τον εαυτό σου και θα γνωρίσεις το Σύμπαν και τους θεούς».**

Η υπερβατική επιστήμη του διαλογισμού έχει σαν θεμέλιο λίθο αυτό το ιερό έμβλημα των αρχαίων ΕΛΛΗΝΩΝ ΙΕΡΟΦΑΝΤΩΝ.

Αν στ' αλήθεια και με τρόπο πολύ ειλικρινή θέλουμε να θέσουμε την βάση για τον σωστό διαλογισμό είναι αναγκαίο να καταλάβουμε τον εαυτό μας σε όλα τα επίπεδα του νου.

Για να θέσουμε την σωστή βάση του διαλογισμού εκ των πραγμάτων πρέπει να είμαστε ελεύθεροι από την φιλοδοξία, τον εγωισμό, τον φόβο, το μίσος, την απληστία για ψυχικές δυνάμεις, την ανυπομονησία για αποτελέσματα κλπ.

Είναι ολοφάνερο και έξω από κάθε αμφιβολία ότι αφού τοποθετήσουμε τον ΘΕΜΕΛΙΟ ΛΙΘΟ του διαλογισμού, ο νους μένει ήσυχος και σε βαθειά και επιβλητική σιωπή.

Από την άποψη της αυστηρής λογικής είναι παράλογο να θέλουμε να δοκιμάσουμε το ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ χωρίς να γνωρίζουμε τους εαυτούς μας.

Είναι επείγον να καταλάβουμε με μορφή ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΗ και σε όλα τα πεδία του νου κάθε πρόβλημα που ανακύπτει στον νου, κάθε επιθυμία, κάθε ανάμνηση, κάθε ελάττωμα ψυχολογικό κλπ.

Είναι ολοφάνερο ότι κατά την διάρκεια του διαλογισμού περνούν από την οθόνη του νου σε παρέλαση, όλα τα ψυχολογικά ελαττώματα που μας χαρακτηρίζουν όλες μας οι χαρές και οι λύπες, θύμησες αμέτρητες, πολλαπλές ωθήσεις που προέρχονται είτε από τον εξωτερικό είτε από τον εσωτερικό κόσμο, επιθυμίες όλων των μορφών, πάθη όλων των τύπων, παλιές μνησικακίες, μίση κλπ. Αυτός που θέλει στ' αλήθεια να τοποθετήσει τον θεμέλιο λίθο του διαλογισμού, πρέπει να δώσει μεγάλη προσοχή σ' αυτές τις θετικές και αρνητικές αξίες της αντίληψής μας και να τις καταλάβει με τρόπο ολοκληρωτικό όχι μόνο στο απλό διανοητικό επίπεδο, αλλά επίσης σε όλα τα υποσυνείδητα, υπερσυνείδητα και ασυνείδητα πεδία του νου. Ποτέ δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο νους έχει πολλά επίπεδα.

Η μελέτη σε βάθος όλων αυτών των αξιών σημαίνει εκ των πραγμάτων την αυτογνωσία.

Κάθε ταινία στην οθόνη του νου έχει μια αρχή και ένα τέλος. Όταν τελειώσει η παρέλαση μορφών, επιθυμιών, παθών, φιλοδοξιών, αναμνήσεων κλπ, τότε ο νους μένει ήσυχος και σε βαθειά σιωπή. ΑΔΕΙΟΣ από οποιασδήποτε μορφής σκέψεις.

Οι σύγχρονοι σπουδαστές ψυχολογίας χρειάζεται να δοκιμάσουν το φωτισμένο κενό. Η εισβολή του ΚΕΝΟΥ μέσα στον ίδιο μας τον νου επιτρέπει να δοκιμάσουμε, αισθανθούμε, ζήσουμε ένα στοιχείο που μετατρέπεται. Αυτό το στοιχείο είναι το ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ. Να ξεχωρίζουμε μεταξύ ενός νου που είναι ήσυχος και ενός νου που είναι ησυχασμένος βίαια.

Να ξεχωρίζουμε έναν νου που βρίσκεται σε σιωπή από έναν νου που τον έχουμε σωπάσει με το ζόρι.

Στο φως κάθε λογικού συμπεράσματος πρέπει να καταλάβουμε ότι όταν ο νους ησυχάζει με την βία, στο βάθος και σε άλλο επίπεδα δεν είναι ήσυχος και παλεύει για να ελευθερωθεί. Από την αναλυτική άποψη πρέπει να καταλάβουμε ότι όταν ο νους έχει σωπάσει με το ζόρι, στο βάθος δεν είναι σιωπηλός: φωνάζει και απελπίζεται τρομερά.

Η αληθινή ησυχία και η σιωπή φυσιολογική και αυθόρμητη του νου έρχεται σε μας σαν μια χάρη, σαν μια ευτυχία, όταν τελειώσει η πολύ εσωτερική ταινία της ίδιας μας της ύπαρξης στην θαυμαστή οθόνη του διανοητικού.

Μόνο όταν ο νους είναι φυσιολογικά και αυθόρμητα ήσυχος, μόνο όταν ο νους βρίσκεται σε απολαυστική σιωπή έρχεται η εισβολή του ΦΩΤΙΣΜΕΝΟΥ ΚΕΝΟΥ.

Το ΚΕΝΟ δεν είναι εύκολο να εξηγηθεί. Δεν είναι καθοριστικό ούτε περιγραφικό. Οποιαδήποτε αντίληψη και αν δώσουμε για αυτό μπορεί να σφάλει στο κύριο σημείο. Το ΚΕΝΟ δεν μπορεί να περιγραφεί ή να εκφραστεί με λόγια. Αυτό

οφείλεται στο ότι η ανθρώπινη γλώσσα έχει δημιουργηθεί κυρίως για να εκφράζει πράγματα, σκέψεις και υπαρκτά συναισθήματα. Δεν είναι κατάλληλη για να εκφράζει κατά τρόπο καθαρό και αποτελεσματικό φαινόμενα, πράγματα και συναισθήματα ΜΗ ΥΠΑΡΚΤΑ.

Το να προσπαθείς να συζητήσεις το ΚΕΝΟ μέσα στα πλαίσια μιας γλώσσας περιορισμένης από τις μορφές της ύπαρξης, πραγματικά χωρίς καμιά αμφιβολία είναι εκ των πραγμάτων κουτό και απόλυτα λαθεμένο.

«Η Μορφή δεν διαφέρει από το Κενό και το Κενό δεν διαφέρει από την Μορφή».

«Η Μορφή είναι το Κενό και το Κενό είναι η Μορφή. Είναι εξαιτίας του Κενού που τα Πράγματα υπάρχουν».

«Το Κενό και η Ύπαρξη αλληλοσυμπληρώνονται μεταξύ τους και δεν αντικρούονται. Το Κενό και η Ύπαρξη αλληλο-κατέχονται και αγκαλιάζονται».

«Όταν τα όντα με κανονική ευαισθησία βλέπουν ένα αντικείμενο, βλέπουν μόνο την υπαρκτή του όψη, δεν βλέπουν την κενή του όψη».

«Κάθε Φωτισμένο Ον μπορεί να βλέπει ταυτόχρονα την υπαρκτή όψη και το Κενό κάθε πράγματος».

«Το Κενό είναι απλά όρος που υποδηλώνει την φύση, ΜΗ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ και ΜΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ, των όντων και ένα σημάδι ενδεικτικό της κατάστασης απόλυτης αποκόλλησης και ελευθερίας».

Οι εκπαιδευτικοί των σχολείων, λυκείων και πανεπιστημίων πρέπει να μελετήσουν σε βάθος την Επαναστατική Ψυχολογία μας και κατόπιν να διδάξουν στους σπουδαστές τον δρόμο που οδηγεί στην εμπειρία του πραγματικού.

Είναι δυνατόν να φτάσουμε στην ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΥ μόνο όταν η σκέψη έχει τελειώσει.

Η εισβολή του ΚΕΝΟΥ μας επιτρέπει να δοκιμάσουμε το ΚΑΘΑΡΙΟ ΦΩΣ της ΑΓΝΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ.

Αυτή η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΓΝΩΣΗ στην πραγματικότητα ΚΕΝΟ, χωρίς χαρακτηριστικό και χωρίς χρώμα, ΚΕΝΟ ΑΠΟ ΦΥΣΗ, είναι η ΑΛΗΘΙΝΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ, η παγκόσμια καλοσύνη.

Η ΕΥΦΥΪΑ σου της οποίας η αληθινή φύση είναι το κενό, που δεν πρέπει να αντικρούζεται σαν ΚΕΝΟ του ΤΙΠΟΤΑ, αλλά σαν την ΙΔΙΑ την ΕΥΦΥΪΑ χωρίς παγίδες, λαμπρή, παγκόσμια και ευτυχής είναι ή Συνείδηση, ο ΒΟΥΔΑΣ ο Παγκοσμίως Σοφός. Η ΔΙΚΗ σου Συνείδηση ΚΕΝΗ και η ΕΥΦΥΪΑ αστραφτερή και εύθυμη είναι αχώριστες. Η ΕΝΩΣΗ ΤΟΥΣ είναι το DARMA ΚΑΥΑ: Η κατάσταση της Τέλειας Φώτισης.

Η δική σου Συνείδηση αστραφτερή, ΚΕΝΗ και αχώριστη από το μεγάλο ΣΩΜΑ της ΛΑΜΨΗΣ, δεν έχει ούτε ΓΕΝΝΗΣΗ ούτε ΘΑΝΑΤΟ. Και είναι το αμετάβλητο φως του Αμιτάβα Βούδα. Αυτή η γνώση φτάνει. Το να αναγνωρίζεις το Κενό της δικής σου Ευφυΐας σαν την ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ του Βούδα και να τον θεωρείς σαν την δική σου Συνείδηση είναι να συνεχίζεις στο ΘΕΙΟ ΠΝΕΥΜΑ του Βούδα.

Διατήρησε το διανοητικό σου χωρίς να αποσπάσαι κατά την διάρκεια του διαλογισμού σου, ξέχνα ότι είσαι σε διαλογισμό, μην σκέπτεσαι ότι είσαι σε διαλογισμό, γιατί όταν σκέπτεσαι ότι διαλογίζεσαι, αυτή η σκέψη αρκεί για να ταραξεί τον διαλογισμό.

Ο νους σου πρέπει να μείνει Κενός για να πειραματιστεί το Πραγματικό.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ

Οι εκπαιδευτικοί των σχολείων, λυκείων και πανεπιστημίων οφείλουν να μελετήσουν βαθιά την ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ που την διδάσκει το

ΔΙΕΘΝΕΣ ΓΝΩΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ.

Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ της Επανάστασης σε πορεία είναι ριζικά διαφορετική από οτιδήποτε γνωρίσαμε προηγουμένως με αυτό το όνομα .

Εξω από κάθε αμφιβολία μπορούμε να πούμε, χωρίς να φοβόμαστε ότι κάνουμε λάθος, ότι στην πορεία των αιώνων που έχουν περάσει από τη βαθειά νύχτα όλων των εποχών, η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ δεν είχε πέσει τόσο χαμηλά όσο τον τελευταίο καιρό αυτής της εποχής των «επαναστατών χωρίς αιτία» και των νεαρών του ΡΟΚ.

Η αντιδραστική και οπισθοδρομική ψυχολογία αυτών των μοντέρνων καιρών σαν αποκορύφωμα της δυστυχίας έχει χάσει, και αυτό είναι λυπηρό, την έννοια της ύπαρξης της και κάθε απ' ευθείας επαφή με την αληθινή της προέλευση.

Στους σημερινούς καιρούς του σεξουαλικού εκφυλισμού και της ολοκληρωτικής καταστροφής του νου, όχι μόνο έχει γίνει αδύνατον να καθορίσουμε με ολοκληρωτική ακρίβεια τον όρο ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ αλλά επιπλέον αγνοούνται αληθινά οι βασικές αρχές της ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ. Αυτοί που υποθέτουν λανθασμένα ότι η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ είναι μια σύγχρονη επιστήμη της τελευταίας στιγμής, είναι πραγματικά μπερδεμένοι, γιατί η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ είναι μια αρχαιότατη επιστήμη που έχει τις ρίζες της στις παλιές σχολές των **αρχαϊκών μυστηρίων**.

Στον τύπο του ΣΝΟΜΠΙ, στον υπέρ-μοντέρνο ασιίδα, στον καθυστερημένο, του είναι αδύνατον να καθορίσει αυτό που είναι γνωστό σαν ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ, γιατί αν εξαιρέσουμε αυτή την σύγχρονη εποχή, είναι φανερό ότι η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ δεν υπήρξε ποτέ με το ίδιο της το όνομα, γιατί για τούτον ή εκείνον τον λόγο, πάντα ήταν ύποπτη για τάσεις υποκίνησης πολιτικού ή θρησκευτικού χαρακτήρα, και γι' αυτό βρέθηκε στην ανάγκη να μεταμφιεστεί με πολλά ρούχα.

Από τους παλιούς καιρούς, στις διάφορες σκηνές του θεάτρου της ζωής, η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ έπαιξε πάντα το ρόλο της μεταμφιεσμένη έξυπνα με τον μανδύα της φιλοσοφίας.

Στις όχθες του Γάγγη, στην ιερή Ινδία των Βεδών, από την τρομακτική νύχτα των αιώνων, υπάρχουν μορφές της Γιόγκα που στο βάθος είναι καθαρή ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ, υψηλού επιπέδου.

Οι επτά Yogas έχουν περιγραφεί πάντα σαν μέθοδοι, διαδικασίες ή φιλοσοφικά συστήματα.

Στον αραβικό κόσμο, οι ιερές διδασκαλίες των Σούφι, μερικά μεταφυσικές, μερικά θρησκευτικές, είναι στην πραγματικότητα ολοκληρωτικά Ψυχολογικές.

Στην παλιά σάπια μέχρι τον μυελό των οστών Ευρώπη με τους τόσους πολέμους, ρατσιστικές προκαταλήψεις, θρησκευτικές, πολιτικές κλπ, ακόμα μέχρι τα τέλη του περασμένου αιώνα η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ μεταμφιεζόταν με τα ρούχα της Φιλοσοφίας για να μπορεί να περνάει απαρατήρητη.

Η Φιλοσοφία παρόλες τις διαιρέσεις και υποδιαιρέσεις της, όπως είναι η Λογική, η θεωρία της Γνώσης, η Ηθική, η Αισθητική κλπ, είναι πέρα από κάθε αμφιβολία αφ' εαυτού της ΦΑΝΕΡΟΣ ΑΥΤΟΣΤΟΧΑΣΜΟΣ, ΜΥΣΤΙΚΗ ΓΝΩΣΗ του ΕΙΝΑΙ, ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΓΝΩΣΗΣ της Αφυπνισμένης Συνείδησης.

Το λάθος πολλών φιλοσοφικών σχολών συνίσταται στο να θεωρούν την ψυχολογία σαν κάτι κατώτερο από την ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ, σαν κάτι που σχετίζεται αποκλειστικά με τις χαμηλότερες και μέχρι πιο επιπόλαιες απόψεις της ανθρώπινης φύσης.

Μια συγκριτική μελέτη των θρησκειών μας επιτρέπει να φτάσουμε στο λογικό συμπέρασμα ότι η επιστήμη της Ψυχολογίας πάντα υπήρξε σχετισμένη με μορφή πολύ εσωτερική με όλες τις ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ.

Οποιαδήποτε συγκριτική μελέτη των θρησκειών μας αποδεικνύει ότι στην ΙΕΡΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ την πιο ορθόδοξη διαφόρων χωρών και διαφόρων εποχών,

υπάρχουν θαυμάσιοι θησαυροί της ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ της ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ. Έρευνες σε βάθος στο έδαφος του ΓΝΩΣΤΙΚΙΣΜΟΥ μας επιτρέπει να βρούμε αυτή την θαυμάσια συλλογή διαφόρων γνωστικών συγγραφέων που έρχεται από τους πρώτους χρόνους του Χριστιανισμού και που είναι γνωστή με τον τίτλο ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ, που χρησιμοποιείται στις ημέρες μας στην ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ειδικά για την διδασκαλία των καλόγερων.

Έξω από κάθε αμφιβολία και χωρίς τον παραμικρότερο φόβο να πέσουμε σε λάθος, μπορούμε να βεβαιώσουμε με έμφαση ότι η ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ είναι ουσιαστικά ΚΑΘΑΡΗ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ.

Στις ΑΡΧΑΙΕΣ ΣΧΟΛΕΣ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ της Ελλάδας, Αιγύπτου, Ρώμης, Ινδίας, Περσίας, Μεξικό, Περού, Ασουρίας, Χαλδαίας κλπ, η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ πάντα ήταν συνδεδεμένη με τη φιλοσοφία ή με την αντικειμενική πραγματική τέχνη, με την επιστήμη και την θρησκεία. Τους αρχαίους καιρούς η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ κρυβόταν περίτεχνα ανάμεσα στις χαριτωμένες φόρμες των Ιερών Χορευτριών ή ανάμεσα στααινίγματα των παραδόξων ιερογλυφικών ή στα όμορφα αγάλματα ή στην ποίηση ή στην τραγωδία και μέχρι ακόμα στην απολαυστική μουσική των ναών.

Πριν να χωριστούν για να ζήσουν ανεξάρτητες η Επιστήμη, η Φιλοσοφία, η Τέχνη και η θρησκεία, η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ βασιλέψε κυρίαρχη σε όλες τις ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΕΣ ΣΧΟΛΕΣ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ.

Όταν τα μυητικά κολέγια έκλεισαν εξαιτίας της ΚΑΛΙ ΓΙΟΥΓΚΑ ή ΜΑΥΡΗΣ ΕΠΟΧΗΣ στην οποία είμαστε ακόμα, η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ επέζησε μεταξύ του συμβολισμού των διαφόρων ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ και ΨΕΥΔΟΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ του ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ κόσμου και πολύ ειδικά μεταξύ του ΓΝΩΣΤΙΚΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΣΜΟΥ.

Βαθείες αναλύσεις και έρευνες σε βάθος μας επιτρέπουν να κατανοήσουμε ξεκάθαρα ότι τα διάφορα συστήματα και ψυχολογικές θεωρίες που υπήρξαν στο παρελθόν και που υπάρχουν στο παρόν, μπορούν να διαιρεθούν σε δύο κατηγορίες.

Πρώτη: Οι θεωρίες έτσι όπως πολλοί διανοούμενοι τις υποθέτουν. Η σύγχρονη Ψυχολογία ανήκει εκ των πραγμάτων σε αυτήν την κατηγορία.

Δεύτερη: Οι θεωρίες που μελετούν τον άνθρωπο από την σκοπιά της Επανάστασης της Συνείδησης.

Αυτές οι τελευταίες είναι στ' αλήθεια οι γνήσιες θεωρίες, οι πιο αρχαίες. Μόνο αυτές μας επιτρέπουν να κατανοήσουμε τις ζωντανές ρίζες της Ψυχολογίας και την βαθεία της σημασία.

Όταν όλοι μας έχουμε κατανοήσει με ολοκληρωτική μορφή και σε όλα τα ΕΠΙΠΕΔΑ ΤΟΥ ΝΟΥ πόσο σημαντική είναι η μελέτη του ανθρώπου από την νέα σκοπιά της Επανάστασης της Συνείδησης, τότε θα κατανοήσουμε ότι η Ψυχολογία είναι η μελέτη των αρχών, νόμων και γεγονότων συσχετισμένων εσωτερικά με τον ΡΙΖΙΚΟ και οριστικό ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟ του ΑΤΟΜΟΥ.

Είναι επείγον το να καταλάβουν με ολοκληρωτική μορφή οι εκπαιδευτικοί των σχολείων, λυκείων και πανεπιστημίων την ΚΡΙΣΙΜΗ ώρα που ζούμε και την καταστροφική κατάσταση ψυχολογικού αποπροσανατολισμού στην οποία βρίσκεται η νέα γενιά.

Είναι αναγκαίο να οδηγήσουμε το «ΝΕΟ ΚΥΜΑ» από τον δρόμο της Επανάστασης της Συνείδησης και αυτό είναι δυνατόν μόνο μέσω της ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ.

ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΤΑΡΣΙΑ

Αυτοί που ασχολούνται με τα ταξίδια σε όλες τις χώρες του κόσμου με την πρόθεση να μελετήσουν με λεπτομέρειες όλες τις ανθρώπινες φυλές, μπόρεσαν να

διαπιστώσουν μόνοι τους ότι η φύση αυτού του φτωχού ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΟΥ ΖΩΟΥ που κατά λάθος ονομάζεται άνθρωπος είναι πάντα η ίδια, είτε είναι στην γηραιά Ευρώπη ή στην Αφρική την κουρασμένη από την τόση σκλαβιά, στην ιερή γη των Βεδών ή στην Δυτική Ινδία, στην Αυστρία ή στην Κίνα.

Αυτό το συμπαγές γεγονός, αυτή η τρομερή αλήθεια που εκπλήσσει κάθε μελετημένο άνθρωπο, μπορεί να διαπιστωθεί ειδικά αν ο ταξιδιώτης επισκέπτεται σχολεία, λύκεια ή πανεπιστήμια. Έχουμε φτάσει στην εποχή της μαζικής παραγωγής.

Τώρα όλα παράγονται με κινητή ταινία και σε μεγάλη κλίμακα. Σειρές από αεροπλάνα, αυτοκίνητα, πολυτελή εμπορεύματα κλπ. Παρόλο που φαίνεται λίγο χοντροκομμένο, είναι πολύ σίγουρο ότι οι βιομηχανικές σχολές, πανεπιστήμια κλπ, έχουν μετατραπεί σε διανοητικά εργοστάσια μαζικής παραγωγής.

Αυτούς τους καιρούς της μαζικής παραγωγής το μόνο αντικείμενο της ζωής είναι το να εξασφαλίσεις οικονομική σιγουριά.

Ο κόσμος φοβάται τα πάντα και ψάχνει σιγουριά.

Η ανεξάρτητη σκέψη αυτούς τους καιρούς της μαζικής παραγωγής έχει γίνει σχεδόν αδύνατη γιατί ο μοντέρνος τρόπος μόρφωσης βασίζεται σε απλές συμβατικότητες.

«Το Νέο Κύμα» ζει σύμφωνα με αυτήν την διανοητική χλιαρότητα. Αν κάποιος θέλει να ξεχωρίσει, να είναι διαφορετικός από τους υπόλοιπους, όλος ο κόσμος τον υποβαθμίζει, όλος ο κόσμος τον κρίνει, του δημιουργείται κενό, του αρνούνται εργασία κλπ.

Ο πόθος να βρούμε χρήματα για να ζήσουμε και να διασκεδάσουμε, η βιασύνη να φτάσουμε στην επιτυχία της ζωής, η αναζήτηση της οικονομικής εξασφάλισης, ο πόθος να αγοράσουμε πολλά πράγματα για να επιδειχτούμε στους άλλους κλπ, βάζουν ένα τέλος στην αγνή, φυσική και αυθόρμητη σκέψη.

Έχει αποδειχθεί απόλυτα ότι ο φόβος αχρηστεύει τον νου και σκληραίνει την καρδιά.

Στους καιρούς μας του τόσο φόβου και της αναζήτησης της εξασφάλισης, οι άνθρωποι κρύβονται στις σπηλιές τους, στις κρυψώνες τους, στις γωνιές τους, στα μέρη που πιστεύουν ότι έχουν περισσότερη ασφάλεια, λιγότερα προβλήματα και δεν θέλουν να βγουν από κει, φοβούνται την ζωή, φοβούνται τις καινούργιες περιπέτειες, τις νέες εμπειρίες κλπ.

Όλη αυτή η τόσο **ξεφωνημένη** σύγχρονη μόρφωση βασίζεται στον φόβο και στην αναζήτηση εξασφάλισης. Οι άνθρωποι είναι τρομοκρατημένοι, φοβούνται και την ίδια τους την σκιά. Οι άνθρωποι φοβόμαστε τα πάντα, φοβόμαστε να βγούμε από την παλιά πεπατημένη, να είμαστε διαφορετικοί από τους άλλους ανθρώπους, να σκεφτόμαστε με τρόπο επαναστατικό, να διακόψουμε με όλες τις προλήψεις της ξεπεσμένης κοινωνίας κλπ.

Ευτυχώς στον κόσμο ζουν λίγοι ειλικρινείς και με κατανόηση, που αληθινά επιθυμούν να εξετάσουν σε βάθος όλα τα προβλήματα του νου, αλλά στους περισσότερους από μας δεν υπάρχει το πνεύμα της διαφωνίας και της ανταρσίας.

Υπάρχουν δυο είδη ανταρσίας που είναι ήδη σωστά αρχειοθετημένα. Πρώτο: ψυχολογική βίαιη ανταρσία. Δεύτερο: Ψυχολογική βαθιά ανταρσία της ΕΥΦΥΪΑΣ.

Ο πρώτος τύπος της ανταρσίας είναι αντιδραστικός, συντηρητικός και οπισθοδρομικός. Ο δεύτερος τύπος της ανταρσίας είναι ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ.

Στον πρώτο τύπο της ψυχολογικής ανταρσίας συναντάμε τον μεταρρυθμιστή που μπαλώνει παλιά ρούχα και επισκευάζει τοίχους παλιών κτιρίων για να μην γκρεμιστούν είναι ο οπισθοδρομικός τύπος, ο επαναστάτης του αίματος και οιοπνεύματος, αρχηγός των στρατοπέδων και των πραξικοπημάτων εναντίον της κυβέρνησης, ο άνθρωπος του όπλου στον ώμο, ο δικτάτορας που διασκεδάσει

στέλνοντας στο απόσπασμα όλους όσους δεν δέχονται τα καπρίτσια του, τις θεωρίες του.

Στον δεύτερο τύπο ψυχολογικής ανταρσίας συναντάμε τον Βούδα, τον Ιησού, τον Ερμή, τον μεταρρυθμιστή και ευφυή αντάρτη, τον διαισθητικό, τους Μεγάλους Κύρηκες της Επανάστασης της Συνείδησης κλπ.

Εκείνοι που σπουδάζουν μόνο με την παράλογη πρόθεση να αναρριχηθούν σε σπουδαίες θέσεις μέσα στον γραφειοκρατικό κυκεώνα, να ανεβούν, να σκαρφαλώσουν στην κορυφή της σκάλας, να ακουστούν κλπ, στερούνται πραγματικής βαθύτητας, είναι από φύση ανόητοι, επιφανειακοί, κενοί, εκατό τοις εκατό απατεώνες.

Είναι μια αποδεδειγμένο πέρα για πέρα ότι όταν στο ανθρώπινο ον δεν υπάρχει αληθινή Ακεραιότητα σκέψης και αισθήματος, παρόλο που μπορεί να έχουμε μία μεγάλη μόρφωση, η ζωή είναι ημιτελής, αντιφατική, βαρετή και γεμάτη από φοβίες όλων των ειδών.

Πέρα από κάθε αμφιβολία και χωρίς φόβο να κάνουμε λάθος, μπορούμε να βεβαιώσουμε με έμφαση ότι χωρίς ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΗ μόρφωση η ζωή είναι άχρηστη και επιβλαβής.

Το διανοητικό ΖΩΟ έχει ένα ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΕΓΩ που αποτελείται δυστυχώς από διάφορες οντότητες που ενισχύονται από την ΛΑΘΕΜΕΝΗ ΜΟΡΦΩΣΗ.

Το πολλαπλό Εγώ που ο καθένας μας έχει μέσα του είναι η βασική αιτία όλων μας των συμπλεγμάτων και αντιθέσεων. Η ΒΑΣΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ πρέπει να διδάξει στις νέες γενιές την ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ μας Ψυχολογία για την ΔΙΑΛΥΣΗ του ΕΓΩ. Μόνο διαλύοντας τις διάφορες οντότητες που στο σύνολο τους αποτελούν το ΕΓΩ, μπορούμε να εγκαταστήσουμε μέσα μας ένα μόνιμο κέντρο ατομικής συνείδησης, τότε θα είμαστε ΑΚΕΡΑΙΟΙ.

Όσο θα υπάρχει μέσα στον καθένα από μας το πολλαπλό Εγώ όχι μόνο θα πικραίνουμε την ζωή μας από μόνοι μας αλλά ακόμη θα την πικραίνουμε και στους άλλους.

Σε τι χρησιμεύει το ότι σπουδάζουμε δίκαιο και γινόμαστε δικηγόροι, αν διαιωνίζουμε τις αντιδικίες; Σε τι χρησιμεύει να αποθηκεύουμε στον νου μας πολλές γνώσεις, εάν εμείς συνεχίζουμε συγχυσμένοι; Σε τι χρησιμεύουν οι τεχνικές ή βιομηχανικές ικανότητες μας όταν τις χρησιμοποιούμε για την καταστροφή των συνανθρώπων μας; Δεν χρησιμεύει σε τίποτα το να μορφωθούμε, να παρακολουθούμε μαθήματα, να μελετάμε αν στην πορεία της καθημερινής μας ζωής καταστρέφουμε μίζερα ο ένας τον άλλον.

Ο σκοπός της εκπαίδευσης δεν είναι αποκλειστικά να παράγουμε κάθε χρόνο καινούργιους άνεργους, νέας μορφής απατεωνάκους, νέους αναιδείς που ούτε καν ξέρουν να σέβονται την θρησκεία του πλησίον τους κλπ.

Το αληθινό αντικείμενο της ΒΑΣΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ πρέπει να είναι η δημιουργία αληθινών ανδρών και γυναικών ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΩΝ και κατά συνέπεια συνειδητών και ευφυών.

Δυστυχώς οι εκπαιδευτικοί των σχολείων, λυκείων και πανεπιστημίων, σκέπτονται για όλα, εκτός από το να ξυπνήσουν την ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΕΥΦΥΪΑ των εκπαιδευομένων.

Οποιοσδήποτε μπορεί να επιθυμήσει και να αποκτήσει τίτλους, διακρίσεις, διπλώματα και μέχρι να γίνει πολύ αποδοτικός στον μηχανικό τομέα της ζωής, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι είναι ΕΥΦΥΗΣ. Η ΕΥΦΥΪΑ δεν μπορεί ποτέ να είναι μια μηχανική λειτουργικότητα. Η ΕΥΦΥΪΑ δεν μπορεί να είναι το αποτέλεσμα απλής βιβλιογραφικής πληροφόρησης, η ΕΥΦΥΪΑ δεν είναι η ικανότητα του να αντιδράς αυτόματα με πομπώδη λόγια σε κάθε πρόκληση. Η ΕΥΦΥΪΑ δεν είναι λεκτική

μετατροπή της μνήμης. Η ΕΥΦΥΪΑ είναι η ικανότητα του να λαμβάνεις απ' ευθείας την ΟΥΣΙΑ, το ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ, αυτό που αληθινά ΕΙΝΑΙ.

Η ΒΑΣΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ είναι η επιστήμη που μας επιτρέπει να ξυπνάμε αυτή την ικανότητα σε μας τους ίδιους και στους άλλους.

Η ΒΑΣΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ βοηθά το κάθε ΑΤΟΜΟ να ανακαλύψει τις αληθινές ΑΞΙΕΣ που προκύπτουν σαν αποτέλεσμα της έρευνας σε βάθος και με την ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΗ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΥ ΤΟΥ.

Όταν δεν υπάρχει μέσα μας ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑ, τότε η ΑΥΤΟ-ΕΚΦΡΑΣΗ μετατρέπεται σε ΑΥΤΟ-ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΗ ΕΓΩΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΗ. Η ΒΑΣΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ασχολείται μόνο με το να ξυπνά στο κάθε άτομο ΤΗΝ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ να καταλαβαίνει τον εαυτό του σε όλα τα πεδία του νου και όχι απλά να παραδίνεται στην ικανοποίηση της λαθεμένης αυτοέκφρασης του πολλαπλού Εγώ.

ΑΝΟΔΙΚΗ και ΚΑΘΟΔΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ, ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Στην πράξη έχουμε καταφέρει να διαπιστώσουμε ότι τόσο οι ΥΛΙΣΤΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ όσο και οι ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ είναι εγκλωβισμένες στο δόγμα της ανοδικής εξέλιξης.

Οι σύγχρονες γνώμες σχετικά με την προέλευση του ανθρώπου και την προηγούμενη του ανοδική εξέλιξη, στο βάθος είναι καθαρή και φτηνή σοφιστεία, δεν αντέχει σε μια βαθειά κριτική μελέτη.

Παρ' όλες τις θεωρίες του ΔΑΡΒΙΝΟΥ παραδεκτές σαν ΠΙΣΤΕΥΩ τυφλό από τον ΚΑΡΛ ΜΑΡΞ και τον τόσο διαλαλημένο ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΟ ΥΛΙΣΜΟ, οι σύγχρονοι επιστήμονες δεν ξέρουν τίποτε σχετικά με την προέλευση του ανθρώπου, τίποτα δεν γνωρίζουν, τίποτε δεν έχουν διαπιστώσει με τρόπο άμεσο και στερούνται από συγκεκριμένες επιστημονικές αποδείξεις ακριβείς, σχετικά με την ανθρώπινη εξέλιξη.

Αντίθετα, αν κοιτάξουμε την ιστορική ανθρωπότητα, δηλαδή, αυτήν των τελευταίων είκοσι χιλιάδων ή τριάντα χιλιάδων χρόνων προ Χριστού, βρίσκουμε ακριβείς αποδείξεις, σημάδια αλάθητα ενός ανώτερου τύπου ανθρώπου, ακατανόητου για τους σύγχρονους ανθρώπους, και του οποίου η παρουσία μπορεί να αποδειχθεί από πολλαπλές μαρτυρίες, παλιά ιερογλυφικά, αρχαιότατες πυραμίδες, εξωτικούς μονόλιθους, μυστηριώδεις πάπυρους και διάφορα αρχαία μνημεία.

Όσο για τον ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΚΟ ΑΝΘΡΩΠΟ, αυτά τα περίεργα και παράξενα όντα με εμφάνιση τόσο όμοια με αυτήν του ΣΚΕΠΤΟΜΕΝΟΥ ΖΩΟΥ και εντούτοις τόσο διαφορετικά, τόσο αλλιώτικα, τόσο μυστηριώδη και των οποίων τα κόκκαλα βρίσκονται κρυμμένα σε βάθος μερικές φορές σε αρχαϊκά ερείπια της περιόδου των Παγετώνων ή Προπαγετώνων, δεν ξέρουν τίποτα οι σύγχρονοι επιστήμονες με τρόπο ακριβή και από άμεση εμπειρία.

Η ΓΝΩΣΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ διδάσκει ότι το ΛΟΓΙΚΟ ΖΩΟ έτσι όπως το γνωρίζουμε, δεν είναι ένα ΤΕΛΕΙΟ ΟΝ, δεν είναι ακόμα ΑΝΘΡΩΠΟΣ με όλη την σημασία της λέξης. Η φύση τον εξελίσσει μέχρι ενός ορισμένου σημείου και μετά τον εγκαταλείπει, αφήνοντας τον σε απόλυτη ελευθερία για να εξακολουθήσει την ανάπτυξη του ή να χάσει όλες του τις δυνατότητες και να εκφυλιστεί.

Οι νόμοι της ανοδικής και της καθοδικής εξέλιξης είναι ο μηχανικός άξονας όλης της φύσης και δεν έχει καμία σχέση με την εσωτερική αυτοπραγμάτωση του ΕΙΝΑΙ.

Μέσα στο ΣΚΕΠΤΟΜΕΝΟ ΖΩΟ υπάρχουν τρομακτικές δυνατότητες που μπορούν να αναπτυχθούν ή να χαθούν. Δεν υπάρχει νόμος που να διέπει την ανάπτυξη τους. Η μηχανικότητα της ανοδικής εξέλιξης δεν μπορεί να τις αναπτύξει. Η ανάπτυξη τέτοιων, σε λανθάνουσα κατάσταση, δυνατοτήτων είναι δυνατή μόνο σε συνθήκες εντελώς καθορισμένες, και αυτό απαιτεί τρομερές ατομικές

Υπερπροσπάθειες και μια αποτελεσματική βοήθεια από μέρους εκείνων των ΔΑΣΚΑΛΩΝ που ήδη έχουν κάνει αυτή την δουλειά στο παρελθόν.

Όποιος θέλει να αναπτύξει όλες του τις, σε λανθάνουσα κατάσταση, δυνατότητες για να μετατραπεί σε άνθρωπο πρέπει να μπει στον δρόμο της Επανάστασης της Συνείδησης.

Το σκεπτόμενο ζώο είναι ο Κόκκος, ο Σπόρος. Από αυτόν τον σπόρο μπορεί να γεννηθεί το Δέντρο της Ζωής, ο Αληθινός Άνθρωπος, εκείνος ο Άνθρωπος τον οποίον έψαχνε ο Διογένης με το φανάρι του, μέρα μεσημέρι, στους δρόμους της Αθήνας και που δυστυχώς δεν μπόρεσε να βρει.

Δεν είναι Νόμος να αναπτυχθεί αυτός ο σπόρος, αυτός ο κόκκος ο τόσο ειδικός, γιατί το φυσιολογικό, το κανονικό είναι να χαθεί.

Ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ είναι τόσο διαφορετικός από το Σκεπτόμενο Ζώο, όπως είναι η αστραπή με το σύννεφο.

Αν ο κόκκος δεν πεθάνει, ο σπόρος δεν φυτρώνει. Είναι αναγκαίο, είναι επείγον να πεθάνει το ΕΓΩ, Ο ΕΑΥΤΟΣ ΜΟΥ, για να γεννηθεί ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ. Οι εκπαιδευτικοί των σχολείων, λυκείων και πανεπιστημίων πρέπει να διδάξουν τους μαθητές τους το ΔΡΟΜΟ της ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ. Μόνο έτσι μπορεί να κατορθωθεί ο θάνατος του ΕΓΩ.

Δίνοντας ΕΜΦΑΣΗ μπορούμε να βεβαιώσουμε ότι η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ της Συνείδησης όχι μόνο σπανίζει σαυτόν τον κόσμο, αλλά και ότι γίνεται ολοένα και σπανιότερη.

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ της Συνείδησης έχει τρεις παράγοντες τέλεια καθορισμένους: Πρώτος να πεθάνεις, δεύτερος να Γεννηθείς, τρίτος η Θυσία για την ανθρωπότητα. Η σειρά των παραγόντων δεν αλλοιώνει το αποτέλεσμα.

ΤΟ ΝΑ ΠΕΘΑΝΕΙΣ είναι υπόθεση της ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ και ΔΙΑΛΥΣΗΣ ΤΟΥ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΥ ΕΓΩ.

ΤΟ ΝΑ ΓΕΝΝΗΘΕΙΣ είναι υπόθεση ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗΣ ΜΕΤΑΛΛΑΓΗΣ.

Αυτό το θέμα αντιστοιχεί στην υπερβατική σεξολογία. Αυτός που θέλει να μελετήσει αυτό το θέμα πρέπει να μας γράψει και να γνωρίσει τα Γνωστικά μας βιβλία.

ΘΥΣΙΑ για την ανθρωπότητα είναι Συνειδητή ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΥΣΠΛΑΧΝΙΑ. Αν εμείς δεν επιθυμούμε την ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ της Συνείδησης, αν δεν κάνουμε τρομακτικές ΥΠΕΡ-ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ για να αναπτύξουμε αυτές τις, σε λανθάνουσα κατάσταση, δυνατότητες που μας οδηγούν στην εσωτερική αυτοπραγμάτωση, είναι φανερό ότι αυτές οι δυνατότητες δεν θα αναπτυχθούν ποτέ. Είναι πολύ σπάνιοι αυτοί που αυτοπραγματοποιούνται, αυτοί που σώζονται και σ' αυτό δεν υπάρχει καμία αδικία. Γιατί θα έπρεπε να έχει το φτωχό Σκεπτόμενο Ζώο κάτι που δεν επιθυμεί;

Χρειάζεται μια αλλαγή ριζική ολική και τελειωτική. Αλλά δεν θέλουν όλα τα όντα αυτή την αλλαγή, δεν την επιθυμούν, δεν το ξέρουν και τους το λες και δεν καταλαβαίνουν, δεν το κατανοούν, δεν τους ενδιαφέρει. Γιατί θα έπρεπε να τους δοθεί με την βία αυτό που δεν θέλουν; Η Αλήθεια είναι ότι πριν το υποκείμενο αποκτήσει ΝΕΕΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ή ΝΕΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ, που δεν γνωρίζει ούτε από μακριά και που ακόμη δεν κατέχει, πρέπει να αποκτήσει δυνατότητες και δυνάμεις που λαθεμένα πιστεύει ότι έχει, αλλά στην πραγματικότητα δεν έχει.

ΤΟ ΑΚΕΡΑΙΟ ΑΤΟΜΟ

Η ΒΑΣΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ στο αληθινό της νόημα είναι η βαθιά κατανόηση του εαυτού μας. Μέσα σε κάθε άτομο υπάρχουν όλοι οι νόμοι της φύσης.

Όποιος θέλει να γνωρίσει όλα τα θαύματα της φύσης πρέπει να τα μελετήσει μέσα στον εαυτό του.

Η ψεύτικη εκπαίδευση το μόνο με το οποίο ασχολείται είναι πως να πλουτίσει το διανοητικό και αυτό μπορεί να το κάνει οποιοσδήποτε. Είναι φανερό ότι με χρήματα οποιοσδήποτε μπορεί να έχει την πολυτέλεια να αγοράσει βιβλία.

ΔΕΝ καταφερόμαστε ενάντια στην διανοητική μόρφωση, καταφερόμαστε μόνο κατά της υπερβολικής τάσης διανοητικής αποθήκευσης.

Η ψεύτικη διανοητική εκπαίδευση προσφέρει μόνο εκλεπτυσμένες διαφυγές για να ξεφύγουμε από τον εαυτό μας.

Κάθε μορφωμένος άνθρωπος, κάθε μανιώδης του ορθολογισμού, διαθέτει πάντα θαυμάσιες διαφυγές που του επιτρέπουν να ξεφύγει από τον εαυτό του. Από τον ορθολογισμό χωρίς πνευματικότητα βγαίνουν οι απατεώνες και αυτοί έχουν οδηγήσει την ανθρωπότητα στο χάος και την καταστροφή. Η τεχνολογία ποτέ δεν μπορεί να μας κάνει ικανούς να γνωρίσουμε τους εαυτούς μας με ολοκληρωτικό τρόπο.

Οι γονείς στέλνουν τα παιδιά τους στο σχολείο, στο λύκειο στο πανεπιστήμιο, στο πολυτεχνείο κλπ, για να μάθουν κάποια τέχνη, για να αποκτήσουν κάποιο επάγγελμα, για να μπορέσουν τελικά να κερδίσουν την ζωή τους.

Είναι φανερό ότι χρειαζόμαστε να ξέρουμε κάποια τέχνη, να έχουμε ένα επάγγελμα, αλλά αυτό είναι δευτερεύον το πρωτεύον, το θεμελιακό είναι να γνωρίσουμε τον εαυτό μας, να ξέρουμε ποιο είμαστε, από πού ερχόμαστε, πού πηγαίνουμε, ποιο είναι το αντικείμενο της ύπαρξης μας.

Στη ζωή υπάρχουν τα πάντα: χαρές, λύπες, αγάπη, πάθος, απόλαυση, πόνος, ομορφιά, ασχήμια κλπ, και όταν ξέρουμε να την ζήσουμε έντονα, όταν την κατανοούμε σε όλα τα ΕΠΙΠΕΔΑ του νου, βρίσκουμε την θέση μας στην Κοινωνία, δημιουργούμε τη δική μας τέχνη, τον ιδιαίτερο τρόπο μας να ζούμε, να αισθανόμαστε και να σκεπτόμαστε. Όμως το αντίθετο είναι πλαστό εκατό τοις εκατό, η τέχνη από μόνη της ποτέ δεν μπορεί να δημιουργήσει την κατανόηση σε βάθος, την αληθινή κατανόηση.

Η σύγχρονη εκπαίδευση έχει αποδειχθεί μια παταγώδης αποτυχία γιατί δίνει **υπερβολική** έμφαση στην τεχνολογία, στο επάγγελμα και είναι φανερό ότι δίνοντας έμφαση στην τεχνολογία μετατρέπει τον άνθρωπο σε αυτόματο μηχανοκίνητο, καταστρέφει τις καλύτερες δυνατότητες του.

Το να καλλιεργείς την ικανότητα και την αποδοτικότητα χωρίς την κατανόηση της ζωής, χωρίς την γνωριμία του εαυτού σου, χωρίς μια άμεση αντίληψη της διαδικασίας του ΕΑΥΤΟΥ ΜΟΥ, χωρίς μία λεπτομερή μελέτη του δικού σου τρόπου σκέψης, αίσθησης, επιθυμίας και δράσης, θα χρησιμεύσει μόνο για να αυξηθεί η ίδια μας η σκληρότητα, ο ίδιος μας ο εγωισμός, οι ψυχολογικοί εκείνοι παράγοντες που προκαλούν πόλεμο, πείνα, μιζέρια, πόνο. Η αποκλειστική ανάπτυξη της τεχνολογίας έχει παράγει μηχανικούς, επιστήμονες, τεχνικούς, ατομικούς φυσικούς, ταριχευτές των φτωχών ζώων, εφευρέτες καταστροφικών όπλων κλπ.

Όλοι αυτοί οι επαγγελματίες, όλοι αυτοί οι εφευρέτες των ατομικών βομβών και βομβών υδρογόνου, όλοι αυτοί οι ταριχευτές που τρομοκρατούν τα πλάσματα της φύσης, όλοι αυτοί οι απατεώνες, για το μόνο που πραγματικά χρησιμεύουν είναι για τον πόλεμο και την καταστροφή.

Δεν ξέρουν τίποτα όλοι αυτοί οι απατεώνες, δεν καταλαβαίνουν τίποτα από την ολική διαδικασία της ζωής σε όλες τις άπειρες εκδηλώσεις της.

Η γενική τεχνολογική πρόοδος, συστήματα μεταφοράς, υπολογιστικές μηχανές, ηλεκτρική ενέργεια, ασανσέρ μέσα στα κτίρια, ηλεκτρονικοί υπολογιστές κάθε είδους κλπ, λύνουν χιλιάδες προβλήματα που ανακύπτουν στο επιφανειακό επίπεδο της ύπαρξης. Αλλά τοποθετούν μέσα στο άτομο και στην κοινωνία πολλά προβλήματα σε πλάτος και βάθος.

Το να ζούμε αποκλειστικά στο ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ χωρίς να λογαριάζουμε τα διάφορα βαθύτερα πεδία και περιοχές του νου σημαίνει εκ των πραγμάτων να επισύρουμε επάνω μας και επάνω στα παιδιά μας μιζέρια, δάκρυα και απελπισία.

Η μεγαλύτερη ανάγκη, το πιο επείγον πρόβλημα κάθε ΑΤΟΜΟΥ, κάθε ανθρώπου, είναι να κατανοήσει την ζωή στην ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΗ της μορφή, γιατί μόνο έτσι είμαστε σε θέση να μπορέσουμε να λύσουμε ικανοποιητικά όλα μας τα εσωτερικά ιδιαίτερα προβλήματα.

Οι τεχνικές γνώσεις από μόνες τους δεν μπορούν ποτέ να λύσουν όλα μας τα ψυχολογικά προβλήματα, όλα μας τα βαθιά συμπλέγματα.

Αν θέλουμε να γίνουμε ΑΝΘΡΩΠΟΙ αληθινοί, ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΑ ΑΤΟΜΑ οφείλουμε να ΑΥΤΟ-ΕΞΕΡΕΥΝΗΘΟΥΜΕ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΑ, να γνωρίσουμε τους εαυτούς μας σε βάθος σε όλες τις περιοχές της σκέψης, γιατί η ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ έξω από κάθε αμφιβολία μετατρέπεται σε ένα όργανο καταστροφής, όταν δεν ΚΑΤΑΝΟΟΥΜΕ ΑΛΗΘΙΝΑ την ολική διαδικασία της ύπαρξης, όταν δεν γνωρίζουμε οι ίδιοι τους εαυτούς μας με ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΗ μορφή.

Αν το ΣΚΕΠΤΟΜΕΝΟ ΖΩΟ αγαπούσε ΑΛΗΘΙΝΑ, αν γνώριζε τον εαυτό του, αν είχε καταλάβει την ολική διαδικασία της ζωής, ποτέ δεν θα έκανε το ΕΓΚΛΗΜΑ να ΔΙΑΣΠΑΣΕΙ το ΑΤΟΜΟ.

Η τεχνολογική μας πρόοδος είναι φανταστική, αλλά κατάφερε μόνο να αυξήσει την επιθετική μας ισχύ για να καταστρέφουμε ο ένας τον άλλο και παντού να βασιλεύει ο τρόμος, η πείνα, η άγνοια και οι αρρώστιες.

Κανένα επάγγελμα, καμιά τεχνική δεν μπορεί ποτέ να μας δώσει αυτό που ονομάζεται ΠΛΗΡΟΤΗΤΑ, ΕΥΤΥΧΙΑ ΑΛΗΘΙΝΗ.

Κάθε ένας στην ζωή υποφέρει έντονα στο επάγγελμα του, στη δουλειά του, στο τραίνο της ρουτινιάρικης ζωής του, και τα πράγματα και οι ασχολίες μετατρέπονται σε όργανα ζήλιας, μουρμούρας, μίσους, πίκρας.

Ο κόσμος των γιατρών, ο κόσμος των καλλιτεχνών, των μηχανικών, των δικηγόρων κλπ, κάθε ένας από αυτούς τους κόσμους είναι γεμάτος πόνο, μουρμούρες, ανταγωνισμό, φθόνο κλπ.

Χωρίς την κατανόηση του εαυτού μας το απλό επάγγελμα μας ασχολία ή δουλειά μας οδηγούν στον πόνο και την αναζήτηση διαφυγών.

Μερικοί ψάχνουν διαφυγή μέσω του οινοπνεύματος, του μπαρ, της ταβέρνας, του καμπαρέ άλλοι θέλουν να διαφύγουν μέσω των ναρκωτικών, της μορφίνης, της κοκαΐνης, της μαριχουάνας και άλλοι μέσω της ακολασίας και του εκφυλισμού του σεξ κλπ.

Όταν θέλουμε να περιορίσουμε όλη την ΖΩΗ σε μια τέχνη, σε ένα επάγγελμα, σε ένα σύστημα να κερδίζουμε χρήματα και πάλι χρήματα, το αποτέλεσμα είναι η βαρβαρότητα, η ανία και η αναζήτηση διαφυγής.

Πρέπει να μεταμορφωθούμε σε ΑΚΕΡΑΙΑ ΑΤΟΜΑ πλήρη και αυτό είναι δυνατόν μόνο γνωρίζοντας τους εαυτούς μας και διαλύοντας το ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟ ΕΓΩ.

Η ΒΑΣΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ενώ ενθαρρύνει την εκμάθηση μιας τέχνης για να κερδίσουμε τα προς το ζην, πρέπει να πραγματοποιήσει κάτι πιο σημαντικό: πρέπει να βοηθήσει τον άνθρωπο να γνωρίσει, να αισθανθεί σε όλες τις μορφές και σε όλα τα επίπεδα του νου την διαδικασία της ύπαρξης.

Αν κάποιος έχει κάτι να πει, να το πει, και αυτό το να το πει είναι πολύ ενδιαφέρον, γιατί έτσι ο κάθε ένας δημιουργεί από μόνος του το δικό του στυλ. Αλλά το να μάθεις ξένα στυλ χωρίς να έχεις δοκιμάσει απευθείας από μόνος σου την ζωή με τρόπο ολοκληρωμένο οδηγεί μόνο στην επιπολαιότητα.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΗΧΑΝΗ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΗΧΑΝΗ είναι το πιο δυστυχισμένο κτήνος που υπάρχει σε αυτήν την πεδιάδα των δακρύων, αλλά αυτός έχει την ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ και μέχρι ακόμη την ΑΝΑΙΔΕΙΑ να ΑΥΤΟ-ΑΠΟΚΑΛΕΙΤΑΙ ΒΑΣΙΛΙΑΣ της ΦΥΣΗΣ.

«ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ». «ΑΝΘΡΩΠΕ ΓΝΩΡΙΣΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΟΥ». Αυτό είναι ένα αρχαίο ΧΡΥΣΟ ΓΝΩΜΙΚΟ γραμμένο επάνω στους ακατάλυτους τοίχους του ναού των Δελφών της αρχαίας Ελλάδας.

Ο άνθρωπος, αυτό το φτωχό ΣΚΕΠΤΟΜΕΝΟ ΖΩΟ που χαρακτηρίζεται κατά λάθος ΑΝΘΡΩΠΟΣ, έχει ανακαλύψει χιλιάδες πολυπλοκότες και δύσκολες μηχανές και ξέρει πολύ καλά ότι για να εξυπηρετηθεί από μια ΜΗΧΑΝΗ χρειάζεται αρκετές φορές πολλά χρόνια μελέτης και εκμάθησης. Αλλά όταν πρόκειται για τον ΕΑΥΤΟ ΤΟΥ, ξεχνά εντελώς αυτό το γεγονός, παρόλο που και αυτός ο ίδιος είναι μια μηχανή πιο πολύπλοκη από όλες όσες έχει ανακαλύψει.

Δεν υπάρχει άνθρωπος που να μην είναι γεμάτος από ολοκληρωτικά λαθεμένες ιδέες για τον εαυτό του, το χειρότερο όμως είναι ότι δεν θέλει να καταλάβει ότι πραγματικά είναι μια μηχανή.

Η ανθρώπινη μηχανή δεν έχει ελευθερία κινήσεων, λειτουργεί μοναδικά από πολλαπλές και διάφορες εσωτερικές επιρροές και εξωτερικές συγκρούσεις.

Όλες οι κινήσεις, ενέργειες, λόγια, ιδέες, αισθήματα, συγκινήσεις, επιθυμίες, της ανθρώπινης μηχανής προκαλούνται από εξωτερικές επιρροές και από πολλαπλές εσωτερικές αιτίες παράξενες και δύσκολες.

ΤΟ ΣΚΕΠΤΟΜΕΝΟ ΖΩΟ είναι ένα φτωχό κουκλάκι που μιλά με μνήμη και ζωτικότητα, ένας ζωντανός κούκλος που έχει την ανόητη αυταπάτη ότι μπορεί να ΚΑΝΕΙ, όταν στην πραγματικότητα δεν μπορεί να ΚΑΝΕΙ τίποτα. Φανταστείτε για μια στιγμή, αγαπητέ αναγνώστη, ένα μηχανικό κούκλο αυτόματα ελεγχόμενο από έναν πολύπλοκο μηχανισμό. Φανταστείτε ότι αυτός ο κούκλος έχει ζωή, ερωτεύεται, μιλά, περπατά, επιθυμεί, κάνει πολέμους κλπ.

Φανταστείτε ότι αυτός ο κούκλος μπορεί να αλλάξει ιδιοκτήτη κάθε στιγμή. Πρέπει να φανταστείτε ότι κάθε ιδιοκτήτης είναι και ένα διαφορετικό πρόσωπο, έχει το δικό του κριτήριο, το δικό του τρόπο διασκέδασης, αισθήματος, ζωής κλπ.

ΕΝΑΣ οποιοσδήποτε ιδιοκτήτης θέλοντας να αποκτήσει χρήματα θα πατά ορισμένα κουμπιά και τότε ο κούκλος θα ασχολείται με το εμπόριο. Άλλος ιδιοκτήτης, μισή ώρα αργότερα ή μερικές ώρες μετά, θα έχει κάποια διαφορετική ιδέα, και θα βάζει τον κούκλο του να χορεύει και να γελά. Ένας τρίτος θα τον βάζει να παλεύει, ένας τέταρτος θα τον κάνει να ερωτευτεί μια γυναίκα, ένας πέμπτος θα τον κάνει να ερωτευτεί μια άλλη, ένας έκτος θα τον κάνει να μαλώσει με έναν γείτονα και θα ανακατευτεί η αστυνομία στο πρόβλημα που θα δημιουργηθεί και ένας έβδομος θα τον κάνει να αλλάξει κατοικία.

Πραγματικά ο κούκλος στο παράδειγμα μας δεν έχει κάνει τίποτα, αλλά αυτός νομίζει ότι ναι έχει κάνει, έχει την ψευδαίσθηση ότι ΚΑΝΕΙ, όταν στην πραγματικότητα δεν μπορεί να ΚΑΝΕΙ τίποτα, γιατί δεν έχει το ατομικό του ΕΙΝΑΙ.

Χωρίς καμιά αμφιβολία όλα έχουν συμβεί όπως όταν βρέχει, όταν αστράφτει, όταν ζεσταίνει ο ήλιος αλλά ο φτωχός κούκλος πιστεύει ότι ΚΑΝΕΙ, έχει την ανόητη ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΗ ότι τα έκανε όλα, όταν στην πραγματικότητα δεν έχει κάνει τίποτα. Είναι οι αντίστοιχοι ιδιοκτήτες του αυτοί που διασκέδασαν με τον φτωχό μηχανικό κούκλο.

Έτσι είναι το φτωχό σκεπτόμενο ζώο, αγαπητέ αναγνώστη: ένας μηχανικός κούκλος όπως στο χαρακτηριστικό μας παράδειγμα. Πιστεύει ότι ΚΑΝΕΙ, όταν στην πραγματικότητα δεν ΚΑΝΕΙ, είναι μια μαριονέτα με κρέας και κόκαλα

ελεγχόμενη από μια λεγεώνα ενεργειακών και λεπτών οντοτήτων που στο σύνολο τους αποτελούν αυτό που ονομάζεται ΕΓΩ, πολλαπλό ΕΓΩ. Το ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ αναφέρει όλες αυτές τις οντότητες σαν «δαιμόνια» και το πραγματικό τους όνομα είναι ΛΕΓΕΩΝΑ.

Αν πούμε ότι το ΕΓΩ είναι λεγεώνα από ΔΑΙΜΟΝΙΑ που ελέγχουν την ανθρώπινη μηχανή, δεν υπερβάλουμε, έτσι είναι.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ-ΜΗΧΑΝΗ δεν έχει καμία ΑΤΟΜΙΚΟΤΗΤΑ, δεν κατέχει το ΕΙΝΑΙ, μόνο το ΑΛΗΘΙΝΟ ΕΙΝΑΙ έχει την ΔΥΝΑΜΗ του να ΚΑΝΕΙ.

ΜΟΝΟ το ΕΙΝΑΙ μπορεί να μας δώσει ΑΛΗΘΙΝΗ ΑΤΟΜΙΚΟΤΗΤΑ, μόνο το ΕΙΝΑΙ μας μετατρέπει σε ΑΛΗΘΙΝΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ.

Αυτός που στ' αλήθεια θέλει να πάψει να είναι ένας απλός μηχανικός κύκλος πρέπει να εξαλείψει κάθε μια από τις οντότητες που στο σύνολο τους αποτελούν το ΕΓΩ. Κάθε μια από αυτές τις οντότητες παίζουν με την ανθρώπινη μηχανή. Αυτός που στ' αλήθεια θέλει να πάψει να είναι ένας απλός μηχανικός κύκλος, πρέπει να αρχίσει να αποδέχεται και να παραδέχεται την ίδια του την ιδιότητα σαν μηχανή.

Αυτός που δεν θέλει να καταλάβει, ούτε να δεχτεί την ίδια του την ιδιότητα της μηχανής, αυτός που δεν θέλει να καταλάβει σωστά αυτό το γεγονός, δεν μπορεί να αλλάξει: είναι ένας δυστυχής, ένας κακομοίρης, όμως θα του άξιζε «να κρεμάσει μια πέτρα στο λαιμό του και να πέσει στην θάλασσα». Το Σκεπτόμενο Ζώο είναι μια μηχανή, αλλά μια πολύ ειδική μηχανή. Αν αυτή η μηχανή καταφέρει να καταλάβει ότι είναι ΜΗΧΑΝΗ, αν οδηγηθεί καλά και αν το επιτρέπουν οι συνθήκες, μπορεί να πάψει να είναι μηχανή και να μετατραπεί σε ΑΝΘΡΩΠΟ.

Πριν απ' όλα, είναι επείγον να αρχίσουμε την σε βάθος κατανόηση και σε όλα τα επίπεδα του νου ότι δεν έχουμε αληθινή ατομικότητα, ότι δεν έχουμε ένα ΜΟΝΙΜΟ ΚΕΝΤΡΟ Συνείδησης, ότι την μια καθορισμένη στιγμή είμαστε ένα πρόσωπο και την άλλη στιγμή άλλο. Όλα εξαρτώνται από την οντότητα που ελέγχει την κατάσταση ανά πάσα στιγμή.

Αυτό που προκαλεί την ψευδαισθηση της ενότητας και ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ του Σκεπτόμενου Ζώου είναι από το ένα μέρος η αίσθηση που έχει το ΦΥΣΙΚΟ ΤΟΥ ΣΩΜΑ και από το άλλο μέρος το όνομα και επίθετο και τέλος η μνήμη και ορισμένος αριθμός από μηχανικές συνήθειες που είναι εμφυτευμένα σ' αυτόν από την ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ή που αποκτήθηκαν από απλή και ανόητη μίμηση.

Το φτωχό Σκεπτόμενο Ζώο δεν μπορεί να πάψει να είναι ΜΗΧΑΝΗ, δεν μπορεί να αλλάξει, δεν μπορεί να αποκτήσει το ΑΛΗΘΙΝΟ ΑΤΟΜΙΚΟ ΕΙΝΑΙ και να μετατραπεί σε γνήσιο άνθρωπο, ενώ ΔΕΝ έχει το θάρρος να ΕΞΑΛΕΙΨΕΙ ΜΕΣΩ της ΣΕ ΒΑΘΟΣ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ και με διαδοχική σειρά κάθε μια από αυτές τις ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΕΣ οντότητες που το σύνολο τους αποτελούν αυτό που ονομάζεται ΕΓΩ, ο εαυτός μου.

Κάθε ιδέα, κάθε πάθος, κάθε βίτσιο, κάθε ελάττωμα, κάθε μίσος, κάθε επιθυμία κλπ, έχει την αντίστοιχη οντότητά του και το σύνολο όλων αυτών των οντοτήτων είναι το πολλαπλό εγώ της Επαναστατικής Ψυχολογίας.

Όλες αυτές οι μεταφυσικές οντότητες, όλα αυτά τα εγώ, που στο σύνολο τους αποτελούν το ψυχολογικό ΕΓΩ, δεν έχουν αληθινή ανάμιξη μεταξύ τους, δεν έχουν συντεταγμένες καμιάς μορφής. Κάθε μια από αυτές τις οντότητες εξαρτάται ολοκληρωτικά από τις περιστάσεις, αλλαγές εντυπώσεων, συμβάντα κλπ.

Η ΟΘΟΝΗ του ΝΟΥ αλλάζει χρώματα και σκηνές σε κάθε στιγμή, όλα εξαρτώνται από την οντότητα που κάθε στιγμή ελέγχει τον νου.

Από την ΟΘΟΝΗ του νου περνούν σε διαρκή παρέλαση οι διάφορες οντότητες που στο σύνολο τους αποτελούν το ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟ ΕΓΩ.

Οι διάφορες οντότητες, που αποτελούν το πολλαπλό ΕΓΩ συγχωνεύονται, διαχωρίζονται, σχηματίζουν ορισμένες ειδικές ομάδες σύμφωνα με την έλξη τους, μαλώνουν μεταξύ τους, διαπληκτίζονται, αγνοούνται κλπ.

Κάθε οντότητα της ΛΕΓΕΩΝΑΣ πού ονομάζεται ΕΓΩ, κάθε μικρό ΕΓΩ, πιστεύει ότι είναι το παν, το ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΓΩ δεν υποπτεύεται καθόλου ότι είναι απλά και μόνο ένα απειροελάχιστο μέρος.

Η οντότητα που σήμερα ορκίζεται αιώνια αγάπη σε μια γυναίκα παραγκωνίζεται αργότερα από άλλη οντότητα που δεν έχει καμία σχέση με τον όρκο αυτόν και τότε ο χάρτινος πύργος γκρεμίζεται και η φτωχή γυναίκα κλαίει απογοητευμένη.

Η οντότητα που σήμερα ορκίζεται πίστη σε ένα έργο, παραγκωνίζεται αύριο από άλλη οντότητα πού δεν έχει καμία σχέση με αυτό το έργο και τότε το άτομο αποσύρεται. Η οντότητα που σήμερα ορκίζεται πίστη στην ΓΝΩΣΗ, παραγκωνίζεται αύριο από άλλη οντότητα που μισεί την ΓΝΩΣΗ.

Οι εκπαιδευτικοί των σχολείων, λυκείων και πανεπιστημίων πρέπει να μελετήσουν αυτό το βιβλίο της ΒΑΣΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ και από ανθρωπισμό να έχουν το θάρρος να προσανατολίσουν τους μαθητές στον θαυμαστό δρόμο της Επανάστασης της Συνείδησης.

Είναι αναγκαίο το να καταλάβουν οι μαθητές την ανάγκη να γνωρίσουμε τους εαυτούς μας σε όλα τα επίπεδα του νου.

Χρειάζεται ένας πνευματικός προσανατολισμός πιο αποτελεσματικός, χρειάζεται να καταλάβουμε το τι είμαστε και αυτό πρέπει να αρχίσει από τα ίδια τα θρανία του σχολείου.

ΔΕΝ αρνούμαστε ότι το χρήμα χρειάζεται για να τρώμε, να πληρώνουμε το ενοίκιο του σπιτιού και να ντυνόμαστε.

ΔΕΝ αρνούμαστε ότι χρειάζεται πνευματική προετοιμασία, ένα επάγγελμα, μία τέχνη για να κερδίζουμε χρήματα, αλλά αυτό δεν είναι το παν, αυτό είναι δευτερεύον το πρώτο, το βασικό, είναι να ξέρουμε ποιοι είμαστε, τι είμαστε, από πού ερχόμαστε, για πού πηγαίνουμε, ποιο είναι το αντικείμενο της ύπαρξής μας.

Είναι λυπηρό να συνεχίζουμε σαν κουκλάκια αυτόματα, κακομοίρηδες θνητοί, άνθρωποι-μηχανές.

Είναι επείγον να πάψουμε να είμαστε απλές μηχανές, είναι επείγον να μετατραπούμε σε ΑΛΗΘΙΝΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ.

Χρειάζεται μια ριζική αλλαγή και αυτό πρέπει να αρχίσει ακριβώς από την ΕΞΑΛΕΙΨΗ κάθε μιας από αυτές τις οντότητες που στο σύνολο τους αποτελούν το πολλαπλό ΕΓΩ.

Το φτωχό Σκεπτόμενο Ζώο δεν είναι ΑΝΘΡΩΠΟΣ, αλλά έχει μέσα του σε λανθάνουσα κατάσταση όλες τις δυνατότητες για να μετατραπεί σε ΑΝΘΡΩΠΟ.

ΔΕΝ είναι νόμος το να αναπτυχθούν αυτές οι δυνατότητες το φυσικότερο είναι να χαθούν.

ΜΟΝΟ μέσω τρομακτικών ΥΠΕΡ-ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΩΝ μπορούν να αναπτυχθούν τέτοιες ανθρώπινες δυνατότητες.

Πολλά πρέπει να εξαλείψουμε και πολλά πρέπει να αποκτήσουμε. Γίνεται αναγκαίο να κάνουμε έναν απολογισμό για να ξέρουμε πόσα μας περισσεύουν και πόσα μας λείπουν.

Είναι φανερό ότι το πολλαπλό εγώ περισσεύει, είναι κάτι το άχρηστο και βλαβερό.

ΕΙΝΑΙ ΛΟΓΙΚΟ να πούμε ότι οφείλουμε να αναπτύξουμε ορισμένες δυνάμεις, ορισμένες ικανότητες, ορισμένες αρετές που ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ-ΜΗΧΑΝΗ πιστεύει ότι έχει, αλλά που στην πραγματικότητα ΔΕΝ ΕΧΕΙ. Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ-ΜΗΧΑΝΗ

πιστεύει ότι έχει αληθινή ΑΤΟΜΙΚΟΤΗΤΑ, Συνείδηση ΞΥΠΝΙΑ, ΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ΘΕΛΗΣΗ, ΔΥΝΑΜΗ ΝΑ ΠΡΑΤΤΕΙ κλπ, και δεν έχει τίποτα από αυτά.

Αν θέλουμε να πάψουμε να είμαστε μηχανές, αν θέλουμε να ξυπνήσουμε Συνείδηση, να έχουμε αληθινή ΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ΘΕΛΗΣΗ, ΑΤΟΜΙΚΟΤΗΤΑ, ικανότητα να πράττουμε, είναι επείγον να αρχίσουμε να γνωρίζομαστε οι ίδιοι και κατόπιν να διαλύσουμε το ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟ ΕΓΩ. Όταν το πολλαπλό εγώ διαλύεται μένει μέσα μας μόνο το ΑΛΗΘΙΝΟ ΕΙΝΑΙ.

ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ εκπαιδευτικοί

Το πιο σοβαρό πρόβλημα της δημόσιας εκπαίδευσης **δεν είναι οι μαθητές ούτε οι μαθήτριες** του δημοτικού, γυμνασίου ή λυκείου, **αλλά οι γονείς και οι εκπαιδευτικοί.**

Αν οι γονείς και οι εκπαιδευτικοί δεν αυτογνωρίζονται, αν δεν είναι ικανοί να καταλάβουν το νήπιο αγόρι ή κορίτσι, αν δεν ξέρουν να κατανοήσουν σε βάθος τις σχέσεις τους με αυτά τα πλάσματα που αρχίζουν να ζουν, αν ενδιαφέρονται μόνο να καλλιεργήσουν το πνεύμα αυτών που εκπαιδεύουν, πώς μπορούμε να δημιουργήσουμε μια καινούργια τάξη εκπαίδευσης;

Το νήπιο, ο μαθητής, ή μαθήτρια πάει στο σχολείο για να λάβει συνειδητό προσανατολισμό αλλά αν οι εκπαιδευτικοί έχουν στενά κριτήρια, είναι συντηρητικοί, αντιδραστικοί, επιβραδυντικοί, έτσι θα είναι και οι μαθητές και οι μαθήτριες.

Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να ξαναεκπαιδευτούν, να γνωρίσουν τον εαυτό τους, να αναθεωρήσουν όλες τους τις γνώσεις, να καταλάβουν ότι μπαίνουμε σε μια Καινούργια Εποχή. Μετασχηματιζόμενοι οι εκπαιδευτικοί, μετασχηματίζεται και η δημόσια εκπαίδευση.

Το να ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΙΣ τον ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗ είναι το πιο δύσκολο, γιατί όλοι όσοι έχουν διαβάσει πολύ, όλοι εκείνοι που έχουν δίπλωμα, όλοι όσοι πρέπει να διδάξουν, που εργάζονται σαν δάσκαλοι του σχολείου, είναι όπως είναι. Ο νους τους είναι εγκλωβισμένος στις πενήντα χιλιάδες θεωρίες που έχουν μάθει και δεν αλλάζει πλέον ούτε με κανονίες.

Οι εκπαιδευτικοί θα όφειλαν να διδάσκουν ΠΩΣ ΝΑ ΣΚΕΠΤΟΝΤΑΙ, όμως δυστυχώς νοιάζονται να διδάξουν ΣΤΟ ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΚΕΠΤΟΝΤΑΙ.

Γονείς και δάσκαλοι ζουν γεμάτοι με τρομερές έγνοιες οικονομικές, κοινωνικές, συναισθηματικές κλπ.

Οι γονείς και οι εκπαιδευτικοί είναι απασχολημένοι με τα δικά τους προβλήματα και στενοχώριες, δεν ενδιαφέρονται αληθινά να μελετήσουν και να λύσουν τα προβλήματα που τους θέτουν τα αγόρια και κορίτσια του «νέου κύματος».

Υπάρχει τρομερός εκφυλισμός πνευματικός, ηθικός και κοινωνικός αλλά οι γονείς και οι εκπαιδευτικοί είναι γεμάτοι ανησυχίες και έγνοιες προσωπικές και έχουν χρόνο μόνο για να σκεφτούν το οικονομικό θέμα των γιων τους, στο να τους δώσουν ένα επάγγελμα για να μην πεθάνουν από πείνα και αυτό είναι όλο.

Αντίθετα με ό,τι πιστεύεται γενικά, οι περισσότεροι πατέρες δεν αγαπούν τα παιδιά τους αληθινά. Αν τα αγαπούσαν, θα πάλευαν για το κοινό καλό, θα ενδιαφέρονταν για τα προβλήματα της δημόσιας εκπαίδευσης με την πρόθεση να καταφέρουν μια αληθινή αλλαγή. Αν οι γονείς αγαπούσαν αληθινά τα παιδιά τους, δεν θα υπήρχαν πόλεμοι, δεν θα έβαζαν την οικογένεια και το έθνος σε αντίθεση με το σύνολο του κόσμου, γιατί αυτό δημιουργεί προβλήματα, πολέμους, βλαβερούς διαχωρισμούς, περιβάλλον κόλασης για τους γιους και τις κόρες μας. Ο κόσμος μελετά, προετοιμάζεται για να γίνει γιατρός, μηχανικός, δικηγόρος κλπ, ενώ αντίθετα δεν προετοιμάζεται για το σοβαρότερο και πιο δύσκολο που είναι να είσαι πατέρας οικογένειας.

Αυτός ο εγωισμός της οικογένειας, αυτή η έλλειψη αγάπης προς τους συνανθρώπους μας, αυτή η πολιτική της οικογενειακής απομόνωσης, είναι ανόητη εκατό τα εκατό, γιατί μετατρέπεται σε παράγοντα φθοράς και σταθερό κοινωνικό εκφυλισμό.

Η πρόοδος, η αληθινή επανάσταση, είναι εφικτές μόνο γκρεμίζοντας αυτό το σινικό τείχος που μας χωρίζει, που μας απομονώνει από τον υπόλοιπο κόσμο.

Όλοι εμείς είμαστε μια ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ και είναι ανόητο να βασανίζουμε οι μεν τους δε, να θεωρούμε δε οικογένεια μας μόνο τους λιγοστούς ανθρώπους που συγκατοικούν μαζί μας κλπ.

Η εγωιστική αποκλειστικότητα της οικογένειας παρεμποδίζει την κοινωνική πρόοδο, διαιρεί τα ανθρώπινα όντα, προκαλεί πολέμους, προνομιούχες τάξεις, οικονομικά προβλήματα κλπ.

Όταν οι γονείς αγαπούν αληθινά τα παιδιά τους, θα πέσουν κάτω οι τοίχοι, τα απαίσια σύρματα της απομόνωσης και τότε ή οικογένεια θα πάψει να είναι ένας κύκλος εγωιστικός και ανόητος.

Πέφτοντας οι τοίχοι του οικογενειακού εγωισμού, υπάρχει τότε αδελφική επικοινωνία με όλους τους άλλους πατέρες και μητέρες των οικογενειών, με τους εκπαιδευτικούς, με όλη την κοινωνία.

Το αποτέλεσμα της ΑΛΗΘΙΝΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ είναι η ΑΛΗΘΙΝΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΜΕΤΑΛΛΑΓΗ, η αυθεντική ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ του κλάδου της εκπαίδευσης για έναν καλύτερο κόσμο.

Ο εκπαιδευτικός πρέπει να είναι πιο συνειδητός, πρέπει να συνενώνει τους πατέρες και μητέρες της οικογένειας, τον Σύλλογο Γονέων και να τους μιλήσει καθαρά.

Είναι αναγκαίο να καταλάβουν οι γονείς ότι το έργο της δημόσιας εκπαίδευσης πραγματοποιείται επάνω στην στερεή βάση της αμοιβαίας συνεργασίας ανάμεσα σε γονείς και δασκάλους.

Είναι αναγκαίο να πούμε στους γονείς ότι η βασική εκπαίδευση είναι αναγκαία για να σηκώσουμε τις νέες γενιές.

Είναι απαραίτητο να πούμε στους γονείς ότι η διανοητική μόρφωση είναι αναγκαία αλλά δεν είναι το παν: χρειάζεται κάτι ακόμα, χρειάζεται να διδάξουμε στα αγόρια και κορίτσια να γνωρίσουν τον εαυτό τους, να γνωρίσουν τα λάθη τους, τα ψυχολογικά τους ελαττώματα.

Πρέπει να πούμε στους γονείς ότι τα παιδιά πρέπει να συλλαμβάνονται από ΑΓΑΠΗ και όχι από ΖΩΩΔΕΣ ΠΑΘΟΣ. Είναι σκληρό και απάνθρωπο να προεκτείνουμε τις κτηνώδεις επιθυμίες μας, τα βίαια σεξουαλικά μας πάθη, τους αρρωστημένους μας συναισθηματισμούς και κτηνώδεις συγκινήσεις στους απογόνους μας.

Οι γιοι και οι κόρες είναι οι δικές μας προεκτάσεις και είναι εγκληματικό να μολύνουμε τον κόσμο με κτηνώδεις προεκτάσεις. Οι εκπαιδευτικοί των σχολείων, λυκείων, πανεπιστημίων πρέπει να συγκεντρώσουν στην αίθουσα τελετών τους πατέρες και μητέρες με την υγιή πρόθεση να τους διδάξουν τον δρόμο της ηθικής υπευθυνότητας απέναντι στα παιδιά τους και απέναντι στην κοινωνία και τον κόσμο.

Οι εκπαιδευτικοί έχουν το καθήκον να ΑΝΑΜΟΡΦΩΘΟΥΝ από μόνοι τους και να προσανατολίσουν τους γονείς πατέρες και μητέρες.

Χρειαζόμαστε να αγαπάμε αληθινά για να αλλάξουμε τον κόσμο. Χρειαζόμαστε να ενωθούμε για να χτίσουμε ανάμεσα μας τον θαυμαστό ΝΑΟ της Νέας Εποχής, που τις στιγμές αυτές αρχίζει μέσα στο σεβαστό αστροπελέκι της σκέψης.

Η ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ

Οι άνθρωποι συγγέουν την Συνείδηση με την ΕΥΦΥΪΑ ή με το διανοητικό και στον πολύ ευφυή ή πολύ διανοητικό άνθρωπο του δίνουν τον ορισμό του πολύ συνειδητού.

Εμείς βεβαιώνουμε ότι η Συνείδηση στον άνθρωπο είναι χωρίς καμία αμφιβολία και χωρίς φόβο να γελαστούμε, ένα είδος πολύ ιδιαίτερης σύλληψης εσωτερικών γνώσεων εντελώς ανεξάρτητης από κάθε νοητική δραστηριότητα.

Η ιδιότητα της Συνείδησης μας επιτρέπει την γνώση του εαυτού μας. Η Συνείδηση μας δίνει ακέραιη γνώση αυτού που ΕΙΝΑΙ, το πού βρίσκεται και από αυτό που πραγματικά ξέρει, και από αυτό που πραγματικά αγνοεί. Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ διδάσκει ότι μόνο ο άνθρωπος ο ίδιος μπορεί να μάθει για την συνείδηση του και εάν αυτή υπάρχει σε μια δεδομένη ή όχι στιγμή. Μόνο εμείς μπορούμε να ξέρουμε αν είμαστε συνειδητοί σε μια δεδομένη στιγμή ή όχι. Μόνο κάποιος από μόνος του μπορεί να ξέρει για την δική του συνείδηση και αν αυτή υπάρχει κάποια δεδομένη στιγμή ή όχι.

Ο άνθρωπος ο ίδιος και κανείς άλλος εκτός από αυτόν μπορεί να καταλάβει προς στιγμή, για ένα λεπτό, ότι πριν από αυτή τη στιγμή πραγματικά δεν ήταν συνειδητός, είχε την συνείδηση του πολύ κοιμισμένη, μετά θα ξεχάσει αυτή την εμπειρία ή θα τη διατηρήσει σαν ανάμνηση, σαν την ανάμνηση μιας δυνατής εμπειρίας.

Είναι επείγον να ξέρουμε ότι η Συνείδηση στο ΛΟΓΙΚΟ ΖΩΟ δεν είναι κάτι το εξακολουθητικό, το μόνιμο.

Κανονικά η Συνείδηση στο Σκεπτόμενο Ζώο που ονομάζεται άνθρωπος κοιμάται βαθιά.

Σπάνιες, πολύ σπάνιες είναι οι στιγμές κατά τις οποίες η Συνείδηση είναι ξύπνια. Το λογικό ζώο εργάζεται, οδηγεί αυτοκίνητα, παντρεύεται, πεθαίνει κλπ, με την συνείδηση ολοκληρωτικά κοιμισμένη και μόνο ορισμένες πολύ εξαιρετικές στιγμές ξυπνά.

Η ζωή του ανθρώπινου όντος είναι μια ονειρική ζωή αλλά εκείνο πιστεύει ότι είναι ξύπνιο και ποτέ δεν θα παραδεχόταν ότι κοιμάται, ότι έχει την συνείδηση κοιμισμένη.

Αν κάποιος κατάφερνε να ξυπνήσει, θα αισθανόταν τρομακτικά ντροπιασμένος με τον εαυτό του, θα καταλάβαινε αμέσως το ρεζιλίκι του, την γελοιότητα του. Η ζωή αυτή είναι τρομερά γελοία, φρικιαστικά τραγική και σπάνια ευσεβής.

Αν ένας πυγμάχος κατάφερνε να ξυπνήσει ξαφνικά την ώρα του αγώνα, θα κοίταζε ντροπιασμένος το αξιότιμο κοινό και θα έφευγε από το τρομερό θέαμα, μπροστά στην έκπληξη των κοιμισμένων και ασυναίσθητων ματιών του κοινού.

Όταν το ανθρώπινο ον παραδέχεται ότι έχει την Συνείδηση ΚΟΙΜΙΣΜΕΝΗ, μπορείτε να είστε σίγουροι ότι ήδη αρχίζει να ξυπνά.

Οι αντιδραστικές Σχολές της καθυστερημένης ψυχολογίας που αρνούνται την ύπαρξη της Συνείδησης, και μέχρι ακόμα την μη χρησιμότητα τέτοιου όρου, προδίνουν την πιο βαθιά κατάσταση ύπνου.

Οι οπαδοί τέτοιων Σχολών κοιμούνται πολύ βαθιά σε μια κατάσταση υποσυνείδητη και ασυνείδητη.

Όσοι συγγέουν την συνείδηση με τις ψυχολογικές λειτουργίες, σκέψεις, συναισθήματα, μηχανικές ορμές και αισθήματα, πραγματικά είναι πολύ ασυνείδητοι, κοιμούνται βαθιά.

Όσοι παραδέχονται την ύπαρξη της Συνείδησης αλλά αρνούνται τους διάφορους βαθμούς συνείδησης, φανερώνουν έλλειψη συνειδητής εμπειρίας, ύπνο της συνείδησης.

Κάθε άνθρωπος, που κάποια στιγμή έχει ξυπνήσει στιγμιαία, ξέρει πολύ καλά από προσωπική πείρα ότι υπάρχουν διαφορετικοί βαθμοί συνείδησης που μπορεί να παρατηρεί κανείς στον εαυτό του.

Πρώτο: Χρόνος. Πόσο χρόνο παραμείναμε συνειδητοί;

Δεύτερο: Συχνότητα. Πόσες φορές ξυπνήσαμε συνείδηση;

Τρίτο: Ευρύτητα και Διαπεραστικότητα. Σε τι είμαστε συνειδητοί;

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ και η αρχαία ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ βεβαιώνουν ότι μέσω μεγάλων ΥΠΕΡ-ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΩΝ πολύ ειδικού τύπου μπορούμε να ξυπνήσουμε συνείδηση και να την κάνουμε συνεχή και εκλεκτική. Η ΒΑΣΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ έχει σαν αντικείμενο να ξυπνά Συνείδηση. Δεν χρησιμεύουν σε τίποτα δέκα ή δεκαπέντε χρόνια σπουδών στο σχολείο, λύκειο και πανεπιστήμιο, όταν βγαίνοντας από τις τάξεις είμαστε κοιμισμένοι και αυτόματοι.

ΔΕΝ είναι υπερβολή το να βεβαιώσουμε ότι με κάποια μεγάλη ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ μπορεί το Σκεπτόμενο Ζώο να γίνει συνειδητό αφ' εαυτού μόνο όμως για ένα-δυο λεπτά.

Είναι φανερό ότι σ' αυτό υπάρχουν σπάνιες εξαιρέσεις που θα πρέπει να τις ψάξουμε με το φανάρι του Διογένη. Αυτές οι σπάνιες περιπτώσεις αντιπροσωπεύονται από ΑΛΗΘΙΝΟΥΣ ανθρώπους, τον Βούδα, Ιησού, Ερμή, Κετσαλκόατλ.

Αυτοί οι ιδρυτές των ΘΡΗΣΚΕΙΩΝ ήταν κάτοχοι ΣΥΝΕΧΟΥΣ Συνείδησης, υπήρξαν μεγάλοι ΦΩΤΙΣΜΕΝΟΙ.

Κανονικά τα άτομα ΔΕΝ είναι συνειδητά αφ' εαυτού τους. Η ψευδαίσθηση ότι είμαστε συνειδητοί με διαρκή μορφή γεννιέται από την μνήμη και από όλες τις διαδικασίες της σκέψης.

Ο άνθρωπος που ασκεί μια αναδρομική άσκηση για να θυμηθεί όλη του την ζωή μπορεί στ' αλήθεια να ξαναθυμηθεί, να θυμηθεί πόσες φορές παντρεύτηκε, πόσα παιδιά έκανε, ποιοι ήταν οι γονείς του, οι δάσκαλοι του κλπ. Όμως αυτό δεν σημαίνει να ξυπνάς συνείδηση, αυτό είναι απλά να θυμάσαι ενέργειες ασυνείδητες και αυτό είναι όλο.

Είναι αναγκαίο να επαναλάβουμε αυτό που ήδη είπαμε σε προηγούμενα κεφάλαια. Υπάρχουν τέσσερις καταστάσεις Συνείδησης. Αυτές είναι:

Ύπνος, κατάσταση εγρήγορσης, Αυτο-Συνείδηση και Αντικειμενική Συνείδηση.

Το φτωχό Σκεπτόμενο Ζώο που κατά λάθος ονομάζεται ΑΝΘΡΩΠΟΣ ζει μόνο σε δυο από αυτές τις καταστάσεις. Ένα μέρος της ζωής του περνά στον ύπνο και το άλλο στην κακώς ονομαζόμενη κατάσταση εγρήγορσης, η οποία επίσης είναι ύπνος.

Ο άνθρωπος που κοιμάται και ονειρεύεται, πιστεύει ότι ξυπνά από το γεγονός ότι γυρίζει στο στάδιο της εγρήγορσης αλλά στην πραγματικότητα κατά το στάδιο αυτό της εγρήγορσης εξακολουθεί να κοιμάται.

Αυτό μοιάζει με το ξημέρωμα. Κρύβονται τα άστρα εξαιτίας του ηλιακού φωτός, αλλά εξακολουθούν να υπάρχουν παρόλο που τα φυσικά μάτια δεν τα αντιλαμβάνονται.

Στην κανονική ζωή την απλή και καθημερινή, το ανθρώπινο ον δεν ξέρει τίποτα για την Αυτο-Συνείδηση και πολύ λιγότερα για την Αντικειμενική Συνείδηση. Παρ' όλα αυτά όμως, οι άνθρωποι είναι υπερήφανοι και όλος ο κόσμος θεωρείται ΑΥΤΟ-ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΣ. Το Σκεπτόμενο Ζώο πιστεύει ακράδαντα ότι έχει συνείδηση από μόνο του και δεν θα δεχόταν με κανένα τρόπο να του έλεγαν ότι είναι ένας κοιμισμένος που ζει ασυνείδητα στον εαυτό του. Υπάρχουν εξαιρετικές στιγμές κατά

τις οποίες το Σκεπτόμενο Ζώο ξυπνά, αλλά αυτές οι στιγμές είναι πολύ σπάνιες. Μπορούν να είναι στιγμές μεγάλου κινδύνου ή κατά την διάρκεια μιας έντονης συγκίνησης, σε κάποια καινούργια περίσταση, σε κάποια απρόσμενη στιγμή κλπ.

Είναι αληθινά μια δυστυχία που το φτωχό Σκεπτόμενο Ζώο δεν έχει κανένα έλεγχο σε αυτές τις φευγαλέες καταστάσεις της συνείδησης, που δεν μπορεί να τις επαναφέρει, που δεν μπορεί να τις κάνει μόνιμες. Όμως, Η ΒΑΣΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ βεβαιώνει ότι ο άνθρωπος μπορεί να ΚΑΤΟΡΘΩΣΕΙ τον έλεγχο της Συνείδησης και να αποκτήσει Αυτο-Συνείδηση. Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ έχει μεθόδους, επιστημονικές διαδικασίες για να ΞΥΠΝΑ Συνείδηση.

Αν θέλουμε να ΞΥΠΝΗΣΟΥΜΕ Συνείδηση χρειαζόμαστε να αρχίσουμε εξετάζοντας, μελετώντας και μετά εξαλείφοντας όλα τα εμπόδια που μας παρουσιάζονται στον δρόμο. Σε αυτό το βιβλίο έχουμε διδάξει τον δρόμο της αφύπνισης της συνείδησης αρχίζοντας από τα ίδια τα θρανία του σχολείου.